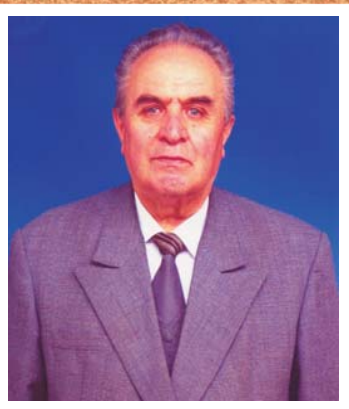

ISBN: 978-973-88248-1-2

Dacă distinsul profesor de matematică Mihai Albotă nu ar fi existat, învățământul tulcean contemporan nu ar fi arătat așa cum arată el astăzi: modern, eficient, bine dotat.

În anul 1957, Mihai Albotă este repartizat ca profesor de matematică-fizică la Școala Medie Nr. 1, actualul Colegiu Dobrogean „Spiru Haret” și doar după 2 ani este numit șeful Secției de Învățământ și Cultură a Raionului Tulcea, echivalentul actualei funcții de Inspector General, pe care a îndeplinit-o, cu întreruperi insignifiante, timp de aproape 40 de ani.

În tot acest amar de timp, Mihai Albotă a construit școli și mai ales a format caracterele a zeci de generații de elevi și profesori.

Este dificil să construiești școli și să le dotezi corespunzător, dar este și mai greu să formezi colective de profesori care să se dăruiască complet meseriei de dascăl, într-unul din liceele de prestigiu național din Tulcea sau într-un sat izolat în Delta Dunării. În formarea de veritabile echipe didactice, consecvente și loiale sistemului educațional românesc, Inspectorul General Mihai Albotă a fost cel mai priceput.

prof. Nicolae Ariton

Ediția 2008

Istoria învățământului tulcean de la începuturi până în anul 2007 * * * Mihai ALBOTĂ

Mihai ALBOTĂ

Istoria învățământului tulcean de la începuturi până în anul 2007

Editura «Școala XXI» Tulcea - 2008

Mihai ALBOTĂ

ÎNVĂȚĂMÂNTUL TULCEAN
DE LA ÎNCEPUTURI PÂNĂ ÎN ANUL 2007

Editura «ȘCOALA XXI» Tulcea
- 2008 -

ISBN: 978-973-88248-1-2

Ediție îngrijită de prof. Ernesto Mihăilescu, redactor la
Editura „Școala XXI”, Tulcea

Tehnoredactor: R. Caliman

Fotografiile și imaginile incluse în această lucrare fac parte din colecția personală a prof. Mihai Albotă, a prof. Ernesto Mihăilescu și a Casei Corpului Didactic sau au fost puse la dispoziție de școli.

Tipar executat la S.C. HARVIA S.R.L. TULCEA
Str. Trandafirilor nr. 10, tel. 0240512651

DE CE ACEASTĂ CARTE

La 1 septembrie 1957, când am venit în Tulcea ca profesor de matematică și fizică, am fost repartizat la Școala Medie Nr. 1, actualul Colegiu Dobrogean „Spiru Haret”.

Am luat contact cu învățământul matematic tulcean cu prilejul consfăturilor tradiționale ale cadrelor didactice, premergătoare deschiderii noului an școlar.

În cadrul cercului pedagogic al profesorilor de matematică au fost discutate programele școlare, realizările obținute în predarea matematicii în anul școlar precedent, măsuri de îmbunătățire a pregătirii cadrelor didactice și elevilor, planul de muncă al cercului pedagogic pe primul trimestru al anului școlar 1957-1958.

Surprins de modul simplist în care se desfășurau dezbaterile în cadrul cercului pedagogic al profesorilor de matematică, am intervenit în discuții, spunând, îmi amintesc bine, următoarele:

„Nu am experiența dumneavoastră, dar în cei 4 ani de facultate, în cadrul practicii pedagogice efectuate la licee de prestigiu din Iași, am asistat la lecțiile unor distinși profesori, am predat lecții de probă, fiind asistat de profesori metodiști din cadrul facultății și profesorii de liceu la clasele cărora susțineam lecțiile. Din acele ore de practică am reținut câteva norme, care mi-au devenit cod deontologic:

- fiecare lecție trebuie pregătită temeinic;
- profesorul trebuie să fie clar în tot ceea ce predă, pentru ca toți elevii să înțeleagă;
- profesorul să se poarte cu elevii ca și cu proprii copii;
- elevii să învețe matematica de plăcere, să nu fie folosită ca o „sperietoare” pentru unii dintre ei;
- elevii să fie antrenați să rezolve și să compună probleme; să publice probleme la gazeta școlii; să rezolve probleme din revistele de specialitate;
- profesorul să le corecteze permanent temele date acasă;
- să aprecieze elevul pentru preocupările lui, nu numai pentru răspunsurile date când este ascultat;
- să aibă aceeași comportare față de toți elevii. ”

Concluzia, atunci...

S-a propus ca la următoarea întâlnire, în cadrul cercului pedagogic, tânărul profesor să țină o lecție deschisă. Directorul școlii, care era profesor de matematică, a solicitat să fie prezentat și un referat, având ca temă: „Erori în demonstrații matematice”. Am acceptat.

Lecția deschisă am ținut-o la clasa a IX-a.

În analiza lecției și a materialului susținut în cadrul cercului pedagogic și-au spus părerile numai colegii de la Școala Medie Nr. 1.

În acel context, am descoperit un adevăr trist: la toate școlile elementare din Tulcea, matematica era predată de învățători sau de învățători care aveau un curs de perfecționare de o lună, urmat la I. P. C. D. (Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice), și erau atestați ca profesori cu dreptul de a predă la clasele elementare (V-VII).

Elevii admiși la Școala Medie Nr. 1 de la celelalte școli din oraș și raion erau mai puțin pregătiți la algebră și geometrie.

În tot raionul Tulcea, se aflau la acea dată doar 6 profesori de matematică având pregătirea de specialitate.

În primii 2 ani de învățământ am predat peste 2 norme, la cursurile de zi și seară.

După încheierea cursurilor celui de al doilea an școlar, am vrut să mă transfer la Brăila, unde funcționa soția ca profesor de matematică. Măsura luată de organele locale de atunci: „Vă dăm locuință, post soției. Tulcea are nevoie de cadre calificate, în nici un caz nu vei putea pleca să te încadrezi în altă parte.”

Pe data de 17 iunie 1959, fiind profesor examinator la examenul de absolvire a școlii elementare, intră în sala de examen adjunctul Secției Regionale de Învățământ Constanța și îmi spune: „Trebuie să mergem la Sfatul Popular Raional.” „Pentru ce?” l-am întrebat. „Nu știu!” Nu am vrut să întrerup examenul, m-a așteptat până la sfârșit. L-am întrebat încă o dată: „Pentru ce sunt chemat ?” „O să vezi acolo !”

Am fost prezentat președintelui Sfatului Popular Raional, care mi s-a adresat cam așa: „Bre, prea mult te-ai lăsat așteptat!” „Am fost la examen!”

Îl cheamă telefonic pe secretarul Sfatului Raional și îi ordonă: „Convoacă imediat Comitetul executiv al Sfatului Popular Raional și inspectorii de la Secția Raională de Învățământ și Cultură!” Când toți cei chemați s-au adunat, a ordonat secretarului: „Citește decizia Comitetului executiv!”

Secretarul citește:

„Decizia Comitetului executiv al Sfatului Popular Raional Tulcea, Nr. 125 din 17 iunie 1959.

Art. 1. Se eliberează din funcția de șef al Secției de Învățământ și Cultură, șeful secției, învățătorul Petre Niculescu.

Art. 2. Se numește în funcția de șef al Secției de Învățământ și Cultură a Raionului Tulcea profesorul Albotă Mihai, de la Școala Medie Nr. 1. "

Cu toată opoziția mea, motivând că nu am experiență în munca de conducere, că nu îndeplinesc condițiile care se cer pentru aceasta, că soția este la Brăila, unde mi s-a propus și mie un post, răspunsul a fost clar și de nenegociat: „Tulcea are nevoie de cadre și nu vei pleca de aici sub nici o formă!”

Și iată că, din acea „fatidică” zi de 17 iunie 1959, până la 1 aprilie 1997, când m-am pensionat, mi-a fost sortit să îndeplinesc numai funcții de conducere în învățământul tulcean.

La acea dată, majoritatea cadrelor didactice din raion erau necalificate (absolvenți de liceu, în bună parte veniți din Oltenia, Muntenia și Moldova).

În multe școli, mai ales în Delta Dunării, funcționau ca învățători și absolvenți ai școlii elementare, educatoare cu 4 clase primare și un curs de calificare de un an.

Multe școli nu aveau localuri proprii, numărul elevilor rămași în afara școlii era destul de mare.

În aceste condiții, mi-am propus 4 obiective:

- aducerea și menținerea la cursuri a tuturor copiilor de vârstă școlară;
- construcția de grădinițe, școli, internate și dotarea corespunzătoare a acestora;
- calificarea educatoarelor și învățătorilor pe plan local;
- atragerea absolvenților de învățământ superior, prin asigurarea de locuințe, ore suplimentare. . .

În perioada anilor 1959-1997 au fost înființate liceele: „Grigore Moisil” Tulcea, „Constantin Brătescu” Isaccea, „Jean Bart” Sulina, Liceul de Construcții Tulcea, Liceul de Artă „George Georgescu” Tulcea, Seminarul Ortodox „Sfântul Ioan Casian”, Liceul de Marină Tulcea. Totodată, a fost reînființată Școala Normală (în anul 1968) și, apoi, am înființat Liceul Pedagogic (1990), precum și colegiile: Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea, Economic „Delta Dunării” Tulcea, Tehnic „Henri Coandă” Tulcea, de Industrie Alimentară „Brad Segal” Tulcea. Lor li se adaugă grupurile școlare: Construcții Navale „Anghel Saligny” Tulcea, Construcții Tulcea și Măcin, Liceul Sportiv, școlile postliceale și de maiștri pentru profilurile economic, industrial, sanitar, construcții și altele. Au mai fost create cluburi ale elevilor și copiilor la Tulcea, Babadag și Măcin și Clubul Sportiv Școlar Tulcea.

Lista poate fi completată cu taberele de odihnă pentru elevi de la Babadag, Sulina și Tulcea, Complexul Sportiv Școlar de la Bididia-Tulcea, care a pus la dispoziția elevilor 2 terenuri de tenis, un teren de fotbal, 2 bazine de înot, 400 de locuri în tabăra de odihnă și o grădină botanică. Au fost construite și date în folosință 132 de clădiri destinate pentru grădinițe, școli primare, generale și licee,

internate, săli de sport, ateliere, case de copii, Palatul Copiilor și Elevilor din Tulcea s. a.

În anul școlar 1989-1990, județul Tulcea dispunea de 97,47% cadre didactice calificate. Numeric, în acest an școlar, situația se înfățișa astfel:

- educatoare – 395, din care 385 calificate;
- învățători – 701, din care 692 calificați;
- profesori – 1435, din care 1389 calificați.

După pensionare, am funcționat, până la 1 septembrie 2004, ca profesor la Liceul de Artă, Liceul Pedagogic și Seminarul Teologic. În perioada 2000-2004, în calitate de consilier județean și președinte al Comisiei de învățământ, cultură, sănătate și protecție socială a Consiliului Județean Tulcea, am fost preocupat de obținerea de fonduri pentru construcții și reparații la unitățile de învățământ.

Evocările de până aici, împreună cu oamenii pe care i-am cunoscut și cu care am lucrat, în contextele și condițiile care s-au tot schimbat de-a lungul vremii (în fond, eroii adesea nenumiți ai acestor evocări), toate, sedimentate în memoria mea, m-au determinat să scriu această lucrare.

Mulțumesc profesorilor Marinache Mihai și Gică Gică pentru publicarea în revistele „Steaua Dobrogei” și „Daima” a unor părți din lucrare.

Mulțumesc profesorilor Victor Craus și Nicolae Ariton pentru transpunerea pe suport electronic a lucrării, iar profesorului Nicolae Ariton și pentru conceperea copertilor.

Mulțumesc profesorilor Nicolae Mureșanu (Măcin), Ion Corleancă (Horia), Cintian Bărbuleanu (Babadag), Vasile Velea (Turcoaia), Mihai Brudiu (Cerna), Rodica Marin (Topolog), Nicolae Ivan (Dăeni), ale căror lucrări monografice mi-au fost de mare ajutor.

Mulțumesc directorilor și profesorilor colegiilor „Spiru Haret”, Agricol „Nicolae Cornățeanu”, Industrie Alimentară „Brad Segal”, Economic „Delta Dunării”, Tehnic „Henri Coandă” și doamnei profesor Selim Ulker, directoarea Palatului Copiilor din Tulcea, pentru lucrările monografice și materialele puse la dispoziție.

Tuturor colegilor care, de-a lungul anilor, au contribuit la dezvoltarea și perfecționarea învățământului tulcean, le mulțumesc!

prof. Mihai Albotă

PREFAȚĂ

Lucrarea „Istoria învățământului tulcean de la începuturi până în anul 2007” adună și prezintă în cuprinsul său mai toate datele păstrate în memoria documentelor și le organizează într-o formă sistematică, accesibilă și utilă.

De aceea, tema are importanță și pentru faptul că oferă cititorilor și cercetătorilor material factic nu numai pentru cunoașterea acestei istorii, ci și pentru elaborarea unor noi lucrări locale sau generale.

Lucrarea sugerează sau asigură garanție mai ales deoarece este semnată de profesorul Mihai Albotă, personalitate cunoscută și recunoscută pentru faptul că, timp de 40 de ani, s-a aflat în mijlocul acelei frământări care se cheamă școala dobrogeană și tulceană, pe care a condus-o imprimându-i virtuți moderne din toate punctele de vedere.

Din aceste motive, ne luăm de la început dreptul de a susține adevărul că autorul lucrării se înscrie printre aceia care au ctitorit școala în satele și în orașele județului Tulcea.

Pe bună dreptate, cu ceva timp mai înainte, profesorul Nicolae Ariton aprecia că „dacă distinsul profesor de matematică Mihai Albotă nu ar fi existat, învățământul tulcean contemporan nu ar fi fost așa cum arată el astăzi *modern, eficient, bine dotat*”.

Susținem și noi că Mihai Albotă își merită pe deplin aprecierea, că respectând diferența de epocă, dar și măsura bunului simț, el este un vrednic urmaș și un continuator al acelor care, pe verticala timpului, începând de pe la 1870, au participat activ și competent la dezvoltarea învățământului tulcean.

Cuprinsul lucrării asupra căreia ne aplecăm este deschis printr-o succintă narațiune a trecutului istoric, prin care autorul demonstrează că teritoriul dintre Dunăre și Mare, din cele mai vechi timpuri, a fost un spațiu istorico-geografic în care a înflorit civilizația strămoșilor noștri, parcurgând periplul cronologic de la geți și până la România modernă.

În acest cuprins, demiurgul autor, pe baza documentelor strânse cu grijă, reușește să clădească fresca luminării prin învățătură a copiilor de români și a celorlalte neamuri statornicite pe pământul strămoșesc al Dobrogei.

Astfel, bibliografia cu care este susținut conținutul cuprinde literatură redactată încă în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, în primul rând de Ion

Ionescu de la Brad și de N. Bălășescu-Nifon, apoi lucrări academice elaborate la începutul secolului al XX-lea, dintre care exemplificăm: „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”, semnată de M. D. Ionescu, „Dobrogea. Cincizeci de ani de viață românească (1878-1928)”, lucrare colectivă, „Școala primară din Dobrogea în curs de 40 de ani” de Vasile Helgiu, „Cât trebuie să știe oricine despre Dobrogea” scrisă de Apostol D. Culea ș. a.

O altă categorie de lucrări este aceea a monografiilor elaborate de cadre didactice, majoritatea fiind foști colegi ai autorului. Cele mai relevante ni se par monografiile localităților Dăeni, Florești, Zebil, Babadag, Balabancea, Măcin, Tulcea, Turcoaia, Horia, Nifon, Cerna, Isaccea ș. a.

Se adaugă colecția unor anuare și reviste de prestigiu: „Analele Dobrogei”, „PEUCE”, dosare ale Arhivelor Naționale, „Convorbiri didactice”, dosarele statistice ale unităților școlare, o serie de documente autentice.

Autorul a recoltat cu grijă și a cercetat toate aceste documente. În plus, a avut la dispoziție toate arhivele școlare, care i-au stat deschise pentru folosință.

Grija, meticulozitatea, prevederea, sistemul matematic al organizării muncii - trăsăturile de caracter ale profesorului Albotă - au avut drept rezultat elaborarea unei lucrări bine structurate și organizate.

Datorită înmănușării acestor însușiri, învățământul tulcean și-a păstrat zestrea documentară care stă la baza lucrării de față și poate fi folosită util și creativ și în alte împrejurări.

În derularea conținutului, autorul organizează materialul faptic pe etape istorice și, în cadrul acestora, pe niveluri de învățământ. În detaliu, sunt consemnate principalele date despre înființarea unităților școlare, evoluția acestora de la ciclul primar la cel gimnazial, iar pentru orașe - la cel liceal.

Distinct, sunt incluse în cuprins date despre personalul didactic, numărul de elevi care au frecventat cursurile școlare, efective care în unele cazuri sunt prezentate pe clase și cicluri.

Capitole autonome sunt afectate și pentru celelalte componente ale școlii: învățământul preșcolar, special, profesional, concursurile școlare etc.

Putem face observația că autorul a manifestat, în multe cazuri, grijă pentru a nu supraîncărca lucrarea cu date statistice nesemnificative.

Pentru perioada otomană, de până la instituirea administrației românești, în descrierea realității autorul pleacă de la faptul că existau în ținutul Tulcei 53 de sate cu populație românească.

În 21 dintre aceste localități, N. Bălășescu-Nifon înființase școli pentru copiii români și, pentru mai toate aceste unități școlare, autorul oferă informații despre clădiri, despre înzestrarea lor, despre numărul de elevi care frecventau cursurile și, nu în ultimul rând, date despre învățători, cei mai mulți veniți din Regat sau din Transilvania.

Despre perioada de după 1878, când se instituie administrația românească, se arată că școlile au fost autorizate de statul român și, în organizarea lor, au fost aplicate normele Legii învățământului din 1864.

Sunt prezentate astfel, cu detalii, cele 57 de școli satești și alte 10 orășenești, înființate în județ de către administrația românească. În același timp, se oferă informații bogate despre baza materială, despre efectivele de elevi și despre personalul didactic.

Într-un capitol distinct este descrisă perioada care trece de Primul Război Mondial, perioadă în care școala tulceană ajunge la standardele naționale.

Ca o observație critică, ni se pare necesar să relevăm faptul că autorul a omis perioada 1916-1918, când Dobrogea s-a aflat sub administrația armatei bulgare și apoi a celei germane, când școlile românești au fost închise, învățătorii alungați și chiar omorâți, iar arhivele școlare incendiate.

Desigur, această omisiune, presupunem noi, a fost calculată, deoarece se știe că omul Mihai Albotă este deosebit de sensibil și foarte cugetat.

În anul 1924, scrie autorul, a fost aplicată Legea învățământului supraprimar, care avea ca obiect extinderea ciclului școlar la șapte clase, formă de organizare care se întinde în timp până în anul 1945, când se instituie gimnaziul unic cu durată de patru ani.

Ca un element de detaliu semnificativ și relevant apare faptul că autorul introduce în conținut situația încadrării tuturor școlilor tulcene pentru anul școlar 1938-1939.

În plus, precizează, dă detalii despre statutul fiecărui cadru didactic, respectiv categoria de titular, provizoriu, grade didactice.

În situația la care ne-am referit sunt cuprinse și date despre școlile în care predarea se făcea în limba turcă sau în limba „lipovenească”.

Cu mare atenție este descrisă etapa care începe prin mijlocul deceniului al șaselea. Autorul explică procesul de pregătire a unor noi contingente de cadre didactice.

Era o consecință directă a faptului că învățământul s-a extins prin înființarea multor licee și școli profesionale, că era în plin avânt ridicarea de noi edificii școlare.

Considerăm că este necesar și moral să explicăm că, oricât am vrea să așezăm în umbră acea perioadă aflată sub influența rânduielilor regimului comunist, în fapt - excluzând derapajul ideologic - ne vedem constrânși să recunoaștem adevărul că, începând de prin anul 1960, școala tulceană se afla, urca pe drumul extinderii, cel al dezvoltării și al perfecționării. Și, fapt de necontestat, profesorul Albotă s-a aflat în eșalonul de avangardă al operei de deplină dezvoltare a școlii tulcene.

Etapa care urmează după anul 1960 se caracterizează prin construcția a numeroase localuri de școli și formarea de personal didactic pentru toate ciclurile

școlare. Fiindcă, în primii ani ai deceniului șapte, la învățământul preșcolar, în unele cazuri, au fost folosiți suplinitori cu mai puțin de șapte clase; la ciclul primar, ce-i drept și adevărat, erau încadrați absolvenți ai școlii generale de șapte ani; la clasele V-VII stăteau la catedră absolvenți de liceu, de multe ori fără diplomă de bacalaureat.

Ca o consecință a lipsei de cadre didactice pentru ciclurile preșcolar și primar s-a simțit nevoia înființării unui liceu pedagogic. Profesorul Albotă a știut să obțină sprijinul pentru ridicarea construcției necesare și pentru înființarea instituției.

În cuprinsul lucrării se fac referiri pertinente la marile transformări pe care le suportă învățământul liceal în anul 1977, când sunt create liceele industriale, și în anul 1990, când se revine la categoria liceelor real-umaniste.

Subliniem, din nou, adevărul că profesorul Mihai Albotă s-a aflat în mijlocul acestei complexe acțiuni pentru raionul Tulcea, până în anul 1968, iar după acel an, a fost ctitor și mentor pentru școala nouă a întregului județ.

Pentru anul școlar 1968-1969, lucrarea oferă cu exactitate situația statistică și nominală a tuturor unităților școlare din județ, pe cicluri, cu număr de elevi, cadre didactice și cu numele conducătorilor de școli.

Pentru elevi, într-un capitol distinct, este relatată antrenarea și participarea acestora la competițiile școlare, unde, de-a lungul anilor, au fost obținute numeroase premii, care au onorat calitatea muncii prestate de dascălii Tulcei.

Lucrarea semnată de Mihai Albotă era necesară și va fi utilă pentru viitorii exegeți, care vor găsi în cuprinsul ei multă informație, ce va putea sta la baza elaborării unor noi lucrări.

Prof. Nicolae Rădulescu

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC DIN JUDEȚUL TULCEA ÎN PERIOADA STĂPÂNIRII OTOMANE

„Nu este țară pe lume, care, într-o așa îngustă întindere de pământ, să cuprindă mai multe monumente artistice, ca Dobrogea. Din distanță în distanță, foarte aproape una de alta, pe movile și dealuri, se văd ruinele cetăților romane, atât pe țărmul mării, cât și pe malurile Dunării.

Asemenea, în mijlocul țării, se văd din zare în zare de deosebi ruinele de cetăți, atât de multe movile naturale și artificiale încât de le-am privi ca morminte de ostași, din care multe și sunt, am putea zice că Românul în Dobrogea calcă pretutindeni pe ruinele măririi strămoșilor săi.”

***Românii din Dobrogea,
Ion Ionescu de la Brad***

Onor. Membri ai Societății școlii române din Tulcea

„Domnilor,

Am primit depeșa precum și scrisoarea dumneavoastră și mi-a părut foarte bine văzînd că sînteți foarte mulțumiți de binevoitoarea dispozițiune a Onor Dl. Ministru și în adevăr cō nici nu se putea altminterlea, căci e în natura omului de a se arăta pe deplin mulțumit și cu totul recunoscător pentru binefacere din partea cuiva. Domnul Ministru actual merită recunoștință eternă pentru școala română de acolo care cu timpul poate deveni pepiniera cea mai puternică a românismului și un focar de lumină și cultură națională în mijlocul altor naționalități de care sînt înconjurați românii pe acolo.

Cauza pentru care se întîrziează cu aceasta subvențiune, este că Dl. Ministru al Instrucțiunii Publice a trebui să propună această chesțiune în Consiliul de Miniștri ca s-o adopte de toți și s-a și adoptat.

Rămîne acum să se sancționeze de Domn, care este la Sinaia în munții Carpați și trebuie peste vreo două, trei zile să vie și acest rezultat cu sancționarea Domnului, și atunci primind decretul din partea Ministrului, voi porni.

Cu acea ocaziune vă voi scrie, spre a avea știință.

Acum căutăm un ajutor pentru clasa I. și II. Domnul Barbu Constantinescu, un profesor al meu, acela care a făcut abecedarul pe care l-am predat anul trecut în școală, este însărcinat din partea Ministrului spre a căuta acest ajutor al meu și sperăm că va găsi. Pînă se vor termina toate acestea și pînă la venirea mea acolo, vă rog să aveți bună voință a repara școala pe unde trebuie a fi reparată, a schimba olanele, căci știți foarte bine, că anul trecut ploaia prin ele, și în fine veți face tot ce veți crede că este bine spre a fi localul școlii în stare bună. Vă rog totodată să înștiințați pînă atunci, de este posibil pe părinții băieților care vor să urmeze la școală spre a fi cît se poate mai mulți băieți. Spuneți-le c-o să fim doi și prin urmare o să învețe mai multă carte...

Scrieți-mi vă rog, pînă sunt eu aci de este vreo tulburare p'acolo sau lucrurile sunt liniștite...

Primitți cu aceasta considerațiunea mea,

Al Dv.

CONSTANTIN ANDRIAN "

București. 30 august 1876

Dovezile arheologice¹ au scos la iveală faptul că aceste meleaguri, încă din paleoliticul mijlociu, erau locuite (săpăturile de la Baia și Ceamurlia de Jos).

Descoperirile din epoca neolitică (5500-2800 î. Ch.), cultura Hamangia, atestă că locuitorii se ocupau cu păstoritul și agricultura; șlefuiau piatra, cremenea, oasele de animale, prelucrau lutul, confecționau unelte și arme, vase, locuiau în bordeie sau colibe.

În această perioadă, au fost create celebrele statuete a „Gânditorului” de la Hamangia și a soției sale.

Cultura Gumelnița se regăsește și pe teritoriul județului Tulcea. Săpăturile arheologice de la Baia, Luncavița, Somova, Tulcea, Garvăn atestă o dezvoltare a meșteșugurilor, a picturii vaselor, a stabilității și continuității populației. Aceasta își construia case la suprafață, având un confort sporit pentru habitat.

Săpăturile de la Ceamurlia de Jos și Casimcea atestă pătrunderea în această zonă a păstorilor indo-europeni, a unor grupuri de agricultori din sud, cu multe milenii înainte de Cristos.

Săpăturile de la Mahmudia, Capul Doloșman, Piatra Frecăței ș. a. scot în evidență influența pe care a avut-o stabilirea coloniștilor greci pe litoralul Mării Negre asupra băștinașilor, reflectată în asimilarea unor elemente de cultură superioară celei locale.

Începând cu sec. al IV-lea î. Ch., apar și se dezvoltă o serie de localități care au rezistat peste veacuri: Agighiol, Enisala, Mahmudia, Murighiol, Sarinasuf, Somova, Telița. Acestea au cunoscut o dezvoltare economică prosperă.

Pătrunderea romanilor, repetatele invazii ale popoarelor migratoare, luptele sângeroase date pentru apărarea cetăților Troesmis (Turcoaia), Aegyssus (Tulcea) au îngreunat viața locuitorilor din Nordul Dobrogei la sfârșitul sec. I î. Ch.

În timpul lui Vespasian, romanii vor consolida limesul nord-dobrogean (în jurul anului 20 d. Ch., Dobrogea fusese deja integrată sistemului administrativ al Imperiului Roman). Se ridică noi castre, se construiesc noi drumuri, care fac să înflorească viața locuitorilor dintre Dunăre și Mare. Cele zece castre militare - Dinogetia, Noviodunum, Aegyssus, Salsovia, Halmiris, Argamum, Piatra Frecăței, Ostrov, Iglița (Turcoaia), Arrubium au însemnat siguranță și prosperitate pentru locuitorii Dobrogei de Nord, fapt dovedit de numărul mare de tezaure din această perioadă aflate în muzeele din Tulcea și București.

Perioada romană înseamnă pătrunderea creștinismului și a artei bizantine în Nordul Dobrogei, artă care influențează arhitectura cetăților și, mai cu seamă, construcțiile de cult. Dovadă este bazilica-martiricon de la Niculițel, monument paleocreștin din secolul IV, cea mai veche construcție de acest fel din țară.

¹ „Peuce” I, II, IV (1977), VIII (1980), IX (1984), X (1991), XII (1996).

Raport D-lui Ministru Român de Culte și Instrucție printr-o Societate a școlii românești din Tulcea solicită un ajutor în cărți pentru școală

„Domnule Ministru,

Românii din dreapta Dunării, din orașul Tulcea, împinși de sentimentul de naționalitate și de avântul de progres și cultură, ce secolul curent face ca fiecare națiune să-și ia, am fondat cu micile fonduri de care am dispus, o școală în acest oraș. N-am venit, Domnule Ministru, ca rătăciți în aceste locuri străine, să ne uităm cu totul limba și cu dînsa și naționalitatea, că văzînd cu inimile vesele, pe muma noastră patrie-România-cum îngrijește de fiii săi, dîndu-le cultura și instrucțiunea trebuitoare, n-am voit și noi ca generațiunea ce ne va succeda, să rămîna cu totul în ignoranță și lipsă de sentiment național.

Alte națiuni străine din aceste părți își au institute regulate de învățămînt, și era foarte degradator pentru noi Românii a rămîne mai pe jos.

Școala noastră, Domnule Ministru, fiind la începutul său și dispunînd de un foarte mic fond, are necesitate de ajutoare și sprijin din partea binevoitorilor și susținătorilor ei.

Bazati dar pe pămîntescă îngrijire și generozitatea guvernului român, cum și pe nobilul sentiment de a vedea în toate părțile națiunea româna înflorindă, noi membrii societății pentru fundarea școlii române din acest oraș, venim cu profund respect a vă ruga, Domnule Ministru, să binevoiți a trimite în ajutorul și folosul acestei școle, următoarele cărți didactice: 200 abecedare, 200 caligrafii, 200 catehism mic, 200 gramatici, cărți de lectură, carte geografie, aritmetici.

Societatea noastră, Domnule Ministru, nu dispune de fondurile necesare de a cumpăra aceste cărți, și nici nu ar putea găsi de unde să le cumpere, Românii fiind fără mijloace materiale nu pot a și le procura și din această cauză vedem cu tristețe că cei mai mulți din ei nu-și trimit copiii la școală.”

1872 Octombrie 11
TULCEA

Subscriși membrii societății
(printre aceștia: V. SOTIRESCU,
președintele și V. AVRAMESCU,
casier).

Năvălirile avarilor și migrația slavă au dus la slăbirea puterii Imperiului Bizantin și a influenței sale asupra Dobrogei, care cunoaște o perioadă de decădere. Descoperirile făcute la Piatra Frecăței și în necropola de la Nalbant atestă urme ale culturii Dridu pe aceste locuri și sunt, deci, o dovadă a continuării locuirii, cu toate greutățile perioadei secolelor VII-XII.

Perioada medievală a însemnat o relansare a vieții economice și spirituale, dezvoltarea unor cetăți precum Licostoma (Periprava), Chilia, Vicina, a comerțului cu Sudul Europei sau cu zona arabă, intensificarea legăturilor cu celelalte provincii românești (ca urmare a transumanței), dovedite de circulația unor monede proprii (asprii de argint – Chilia).

Prin Mircea cel Bătrân (1386-1418), Dobrogea intră sub autoritatea unui domn român, chiar dacă pentru o perioadă scurtă (până la 1417), pentru ca apoi, timp de peste patru secole și jumătate, să rămână sub ocupația Imperiului Otoman.

Între secolele XVI-XVIII, un rol important în zonă l-a jucat orașul Babadag, sediul administrației militare otomane, care, după unii autori, în perioada de apogeu, a atins cifra de o sută de mii de locuitori.

Conflictele ruso-turce din secolele XVIII-XIX au slăbit puterea otomană, având urmări și asupra vieții populației din Dobrogea. Regiunea a fost părăsită temporar de unii locuitori, satele și orașele au fost distruse, fiind reclădite în mai multe rânduri. O revigorare se înregistrează abia după anul 1878, când Dobrogea și-a recăpătat independența și a revenit la România.

De-a lungul istoriei, străbătând perioade de dominație străină sau de independență, de prosperitate sau de criză, de pace sau de conflicte, populația românească din Nordul Dobrogei a continuat să existe, să locuiască și să muncească pe pământurile moștenite de la străbuni, să-și păstreze identitatea de limbă și neam, să construiască biserici și școli.

Din datele istorice și statistice rezultă cu claritate că *Biserica*, în ansamblul ei, este socotită ocrotitoarea unității de limbă, neam, spiritualitate și ființă, însăși mama culturii noastre.

Tributul ei de jertfă și lumină la tezaurul culturii românești are o însemnătate covârșitoare, întrucât biserica nu ne-a dat numai începuturile, ci și elementele culturii, scrisul, cartea, tiparul, școala, dascălul, spiritualitatea și, mai presus de toate, spiritul de adevărată Mamă.

În toate localitățile românești din județul Tulcea, primele școli au fost înălțate pe lângă biserici, învățătorii fiind dascălii și preoții.

ȘCOLILE ROMÂNEȘTI DIN JUDEȚUL TULCEA ÎN TIMPUL STĂPÂNIRII OTOMANE

Școlile românești în județul Tulcea apar abia spre mijlocul secolului al XIX-lea. Deși puține la număr, le găsim, ca arie geografică, răspândite pe întregul teritoriu cuprins între Dunăre și Marea Neagră.

Dăeni, comună al cărei nume are ecou îndepărtat în hrisoavele țării, adaugă la faima sa veche de localitate bogată și renumele de a fi adăpostit o școală cu slove românești.

Despre trecutul îndepărtat al acestei localități vorbesc vestigiile arheologice păstrate sau descoperite ici și colo pe mereaua satului, arhaismele păstrate în folclorul local sau în unele (ce-i drept, destul de rare) documente scrise.

Ragusanul Aloisiu Radibrad consemnează, în nefericita întâlnire cu locuitorii de aici, la 1603, că satul ce se chema Dăeni „putea fi egalat cu un orașel”². Tot el precizează că aceste mii de valahi proveneau din familiile fugite de sub exploatarea „principilor” din Moldova și Valahia³.

După 1700, o nouă provincie românească aflată sub stăpânire străină, Transilvania, își revarsă năpăstuiții în Dobrogea. Atrăși de pășunile semisălbatică ale stepei dobrogene, primii ardeleni care „au descălicat... în Țara turcească” au fost mocanii din împrejurimile Brașovului și Făgărașului. Dușmanii lor principali, în acest colț de țară independent și destul de favorabil traiului păstorilor și sătenilor, erau unele hoarde de cerchezi⁴ și armate străine în trecere⁵, ori care veneau cu scop precis de a jefui⁶. Asemenea situații s-au întâmplat frecvent până la 1877-1878 când, în urma Războiului de Independență, Dobrogea a revenit în cadrul statal românesc.

Românii stabiliți în Dobrogea prin transhumanță au dat satelor înființate de ei toponimele localităților de baștină: Topolog, Sâmbăta Nouă, Făgărașul Nou, Măgurele. Mulți dintre acești români ardeleni erau inițiați în a citi slovele cărților. La

² „Il bona che si chema DAIANI, che si po equaligliare a vua bona cita dove si sono ricolti multi migalia li Valachi”. Documentul este păstrat în biblioteca Universității din Budapesta. Este citat de Nicolae Iorga, în lucrarea „Acte explicative și doveditoare”, vol. IV, pag. 117.

³ « ...fugenda la tirani de delli pricipi pasati di Moldovia et Valachia... » (vezi nota 2).

⁴ Relatările săteanului Gheorghe R. Popa, născut la 1866.

⁵ Relatările bătrânelor Călina Dragomir și Marina Herda, care au supraviețuit de-a lungul a patru războaie.

⁶ Expediția lui Radu Șerban din anul 1603, despre care a relatat Aloisiu Radibrad din Ragusa – (Dubrovnik), oraș în Croația.

urmașii acestora au fost găsite o cazanie și cărți de rugăciuni. Mocanii luau în glugă sau pe samar nu numai cele trebuitoare corpului sau turmei, ci și cele necesare sufletului. În afară de acest fel de *a slovoni*, copiii învățau în sat cu diferiți dascăli de biserică. Există mărturie despre un asemenea dascăl „învățător”, pe nume Cosma Dascălu⁷. Potrivit informației, la Dăeni funcționa încă de la 1866 școala dascălului Cosma, în care băieții învățau să scrie, să citească și să cânte, unii dintre ei ajungând preoți sau dascăli de biserică.

Dascălul Cosma aducea din principate desaga plină de cărți. Copiii satului învățau într-o casă obișnuită... Mergeau la școală când puteau, citeau sub ascultarea dascălului și, la plecare, lăseau cărțile în școală. Părinții copiilor îl mulțumeau cu ce puteau. La rândul său, dascălul era foarte mulțumit când îi veneau copiii pentru învățătură. Băiat al lui Grigore Titaru, Cosma Dascălu era fiu al satului și, datorită străduinței sale, unii dintre elevii pe care i-a învățat au ajuns preoți.

Primul învățător angajat al guvernului turc a fost Nicolae Mierlan, plătit cu trei lire pe lună.

⁷ Cea mai veche mărturie despre acest dascăl aparține unui preot din Siliștea (vezi Gheorghe Rădulescu, „Starea religioasă a Dobrogei în decursul veacurilor”, București, 1904, p. 121-122.

În 1877, învățătorul Silvan vine din Bucovina la Dăeni. Cu ajutorul sătenilor, acesta a construit primul local de școală, care avea două săli de clasă⁸.

O relatare detaliată a stării școlii românești din nordul Dobrogei în timpul stăpânirii otomane ne-a lăsat Nicolae Bălășescu-Nifon, cărturar ardelean născut la Hașag (Sibiu), care făcea parte din bogata pleiadă de profesori trecuți din Transilvania să facă școală românească dincolo de Carpați (Gheorghe Lazăr, Moise Nicoară, Damaschin Bojincă, Radu Tempea, Vasile Fabian, Gherman Vida, Eftimie Murgu, A. T. Laurian, Aaron Florian, Ioan Maiorescu, Ștefan Pop, Aron Pumnul, Alexandru Papiu Ilarian, Simion Bărnuțiu, Ștefan Micle, Gavril Munteanu, Ștefan Neagoe, Zaharia Boerescu, Ioan Axente Sever, Constantin Roman Vivu ș. a.). Aceștia au venit în principate deoarece aici, în primul rând, nu existau cadre didactice calificate pentru materiile moderne, cerute de imperativul progresului⁹.

Nicolae Bălășescu-Nifon (1806-1880) absolvice Seminarul Teologic din Arad, Facultatea de Drept din Cluj. Vorbea fluent limbile germană, maghiară și latină și făcuse parte din grupul revoluționarilor de la 1848, alături de Nicolae Bălcescu. În anul 1835 era profesor la Seminarul Central din București, iar în perioada 1853-1856 trece în Moldova, ca rector al Seminarului Teologic din Huși. Revine ca profesor la București, la Seminarul Central, Gimnaziul „Gheorghe Lazăr” (1860) și Gimnaziul „Matei Basarab” (1862). În anul 1870 părăsește țara, trecând Dunărea cu misiunea de a se devota dăscălierii românilor din Dobrogea. De aici, va purta o corespondență permanentă cu George Bariț¹⁰.

La 7/19 august 1873 îi trimite lui Bariț, din Constantinopol, următoarea scrisoare:

„Dorite frate Georgie!

Sunt doi ani de când iarăși, strângându-vă voi la Sesiunea Societății Academice din august 1871, ne-am întâlnit și, între altele, ți-am scris că eu (atunce) de (?) anu sunt prin Turcia (Dobrogea), pe unde am găsit o mulțime de sate și orașe pline de români, și români foarte buni, mulți din vechime de moși și strămoși acolo pomeniți, dar apoi și mulți alții merși după vremi și din diferite cauze, mai vârtos pentru vite, unde e locul mai larg și așezați pe acolo.

Atunci la Tulcea fiind pașă, și tânăr și învățat (grecește, latinește, arnăuțește) arnăut de sânge (sau mai bine, român din Albania, dar aceasta tocmai acum am aflat), numit Ismail Bei, cu acesta făcând cunoștință, mă numi directorul școalelor române (care încă nu erau, dar să le fac) și așa făcui peste 20 de școale pe la Tulcea, Măcin, Hârșova, pe unde sunt numai comune române, și aș fi făcut și

⁸ „Monografia Școlii Generale Dăeni”, realizată de profesorul Nicolae Ivan, director al instituției de învățământ de peste 25 de ani (manuscris).

⁹ Acad. Șt. Pascu, I. Chindriș, I. Gabor, „George Bariț și contemporanii săi”, București, Editura Minerva, 1983, p. 71.

¹⁰ Scrisorile sale sunt publicate în volumul „George Bariț și contemporanii săi”.

mai multe, că bieții români mă chemau pe la toate locurile să le fac școale, dar cărțile didactice, abecedarele lipsindu-mi, îndată ce făceam școala, institutoarele-mi cereau pentru 60-80-100 și 150 de băieți cărți, și eu nu aveam să-i dau, și așa fui silit a înceta și a veni la București pentru a-mi procura.

Sate de români pe cuprinsul Tulcei sunt 53, și așa, făcând socoteala de toată comuna 100, îmi trebuiau numai pentru cele organizate peste 2000 de exemplare. La București, mergând la Ministrul Cultelor, Tell, cerându-i ceva ajutoriu pentru aceste școale române, bani, cărți, ce binevoi, că românii din Turcia, de la guvernul turc nu pot aștepta nimic, că nici ei nu au școale și chiar eu ca directore numai concesiunea o am, dar plata de la nimeni (de la români să cer? Nu vine), dar domnul ministru mă primi, cu obicinuita-i afabilitate, zicându-mi să nu-l supăr cu asemenea cereri, că pentru țeri străine nu are parale. Tot atunci mă întâlnii cu dl. Babeș și promisei descrierea acestor locuri române din Albania. Apoi plecai din București iarăși în Turcia; mă oprii în Rusciuc câteva (4) luni, dar așteptarea fără efect. Cerând de la Pașa cel Mare (General Guvernatoarele vilaietului Dunării) voia să-mi conceadă a organiza școale române prin toate satele române, care se mai află încă 100 cel puțin, afară de cele 53 din cuprinsul Tulcii, 150 peste toate, cu o populațiune de cel puțin 500.000 suflete române, fiind comune mari de 300, 500 (Turtucaia), 700, 800 și 1000 familii una. Pașa de la Rusciuc îmi lăuda intențiunea de a face școale între români, dar el n-are în instrucțiunile lui de a da aceasta, și mă trimise la ministrul din Țarigrad, că numai acesta poate da așa lucru.

Ce să fac? Mă pusei la finele lui septembrie trecut și venii aici, sunt aproape 11 luni. Aici, aflându-mă străin și de nimeni sprijinit, întru nimic ajutat, îți poți închipui !

De aici cercetai puțin câte puțin pe unii cunoscători de locurile și împrejurimile de pe aici și aflai că românii cei mulți din Turcia, sunt în interiorul ei, în Macedonia, Tesalia, Epir, Tracia și Albania, aceste 5 provincii sunt numai de români amestecați cu bulgari și puțin turci și mai puțini cu evrei și armeni. Sunt într-aceste 5 provincii peste 2. 000. 000 de români, cu cei de la Dunăre 2. 500. 000...”

Scrisoarea de față este cel mai de seamă document din ultima parte a vieții lui Bălășescu-Nifon, petrecută ca dascăl și director al școlilor românești din Dobrogea și pe teritoriile din dreapta Dunării, și care atestă începuturile și starea învățământului românesc din această provincie.

Ilustrul cărturar s-a stabilit în zona cea mai intens românească a Dobrogei, Tulcea, între anii 1870-1880, cu o întrerupere de doi ani (1876-1878). A fost eliberat din funcție de Ismail Bei, în urma reclamațiilor unor români, reclamații care nu s-au dovedit adevărate. S-a reîncadrat în anul 1878 ca profesor la Școala din Măcin, unde rămâne până în 1880, când trece în eternitate.

N. Bălășescu-Nifon a fost cel dintâi profesor român din Imperiul Otoman, un mesager timpuriu al unirii Dobrogei cu Țara. În timpul când s-a aflat director al școlilor din Dobrogea, el a înființat/reînființat 21 de școli primare, în Tulcea, Niculițel, Babadag, Măcin, Isaccea, Dăeni, Ostrov, Greci, Turcoaia, Jijila, Peceneaga, I. C. Brătianu, Văcăreni, Luncavița, Rachelu...

Cutreierând satele nord-dobrogene, constata cu amărăciune:

„La Tulcea găsi un oraș foarte frumos și regulat, unde omul poate afla toate trebuincioasele ca și la Galați.

Locuitorii din Tulcea sunt români, bulgari, turci, greci, ruși, nemți, evrei, unguri... Cercetând eu orașul, mergând la biserica bulgărească, era o școală mare, un fel de gimnaziu. De aici mersei la biserica germană, care era mare și frumoasă, dar școala cea mare pentru băieți și fete o împodobește și mai mult. Asemenea, toate naționalitățile își aveau școala lor pe lângă biserică. În urmă mersei și la biserica românească, - Sfântul Nicolae -, dar mă întristai la suflet, că pe lângă dânsa, școală nu are, ca și alte neamuri. Izbit de asemenea nedreptate, am intervenit pe lângă episcopul Dunării de Jos, pentru a trimite învățători și în aceste locuri”¹¹.

Cum era, la acea vreme, starea învățământului românesc în Tulcea rezultă și din scrisoarea adresată ministrului român de resort de către membrii „Societății Școalei românești” din Tulcea (11 octombrie 1872) și din scrisoarea învățătorului aceleiași societăți (30 august 1876).

În urma intervenției lui N. Bălășescu-Nifon (1872), va funcționa la Tulcea o școală primară de băieți, având ca învățător pe C. Andrian, seminarist din Brăila. În acea perioadă, au mai funcționat în oraș Ion Filoteiu, C. Costescu, învățătoarea Maria Gheorghiu (care conducea Școala de Fete, organizată în anul 1879)¹².

Între anii 1849 și 1857 Ion Ionescu de la Brad a fost exilat în Turcia. După o călătorie de studii în Dobrogea (16. IV. - 10. VIII. 1850), și-a consemnat impresiile în lucrarea „Excursion agricole dans la plaine de Dobroudja”¹³ și în mai multe articole publicate în presa vremii. Despre ocupațiile și prezența românilor în Dobrogea scria:

„... Așa, pretutindeni Românii din Dobrogea simt nevoia de dascăli, pentru a da învățătură fiilor lor. În câteva sate am și găsit dascăli, pe care îi țineau ei, cu cheltuiala lor. Este cutare sat care nu s-a lăsat până n-au furat din Țara Românească un dascăl, pe care-l țin românii în sânul lor mai bine de cum n-ar fi, în sânul lui Abraam”¹⁴

¹¹ Nicolae Nifon Bălășescu, „Românii din Dobrogea” în „Biserica și Școala”, an I, Arad, 11/23. XII. 1877, p. 375-376.

¹² „Școala primară din Dobrogea”, în „Analele Dobrogei”, an I, vol. 2, pag. 235.

¹³ Apărută la Constantinopol, 1850 ; ediția românească, București, 1879.

¹⁴ Ion Ionescu de la Brad, „Românii din Dobrogea”, în „România literară”, Iași, 1855, nr. 2.

Nivelul învățământului era - cel mult - primar, iar majoritatea dascălilor erau aduși de dincolo de Dunăre ori erau dascăli ai bisericilor.

Primele școli românești au funcționat pe lângă biserici sau în case particulare. La Niculițel, școala se găsea în casa lui Penu Bouroș, iar la Pisica (Grindu), Azacław (I. C. Brătianu), Zebil - ființa pe lângă biserici.

Școlile românești se înmulțesc în Dobrogea după anul 1850. Se simte suflul nou adus de Revoluția de la 1848. Apar și în Dobrogea pașoptiști, care desfășoară o activitate revoluționară directă pe linia dezvoltării învățământului în această zonă rămasă mult în urmă. Mihalache Sotirescu din Tulcea a primit autorizație din partea autorităților turcești, înainte de 1877, pentru construcția primei școli oficiale românești¹⁵. Fratele său, Vasile Sotirescu, a cerut autorităților aprobare pentru introducerea alfabetului latin în școală¹⁶.

În anul 1859 apare chiar învățământ secundar în Tulcea, funcționând cu două clase. A fost desființat după doi ani, din cauza crizei financiare¹⁷.

Școli nou înființate:

- **La Pisica (Grindu)**, plasa Măcin, pe la 1860, era învățător Ion Buzdugan, din părțile Salonicului. Aflând că în România s-a introdus alfabetul latin, Ion Buzdugan vine la Galați ca să-l învețe și începe să-l predea elevilor săi. De la Galați a adus abecedare și alte cărți necesare. Era aspru cu copiii, dar aceștia i-au fost recunoscători pentru învățătura primită. Învățătorul era plătit cu 12 galbeni pe an de către fiecare elev.

- **La Câșla (Mineri)**, școala funcționa la 1860 într-o cârciumă, având ca învățător pe călugărul Ghedeon, venit din Moldova. Copiii care nu știau lecția sau făceau greșeli erau torturați. Folosind metode nepedagogice, acesta reușea mai mult să îndepărteze elevii de școală, care se ascundeau pe câmp și prin vii de frica învățătorului. La instalarea administrației românești în localitate, călugărul a plecat într-o direcție necunoscută. I-a urmat învățătorul Ion Brătescu, care a reușit, prin tact și bunătate, să-i readucă pe copii la școală.

- Tot la 1860, funcționa școală românească și la **Zebil**, învățători fiind preotul și dascălul bisericii, plătiți de cetățeni cu 15-20 de lire turcești pe lună pentru fiecare școlar. Aici se predau: bucoavna, ceaslovul, psaltirea, cântările bisericești, noțiuni de aritmetică (socoteli). Primul învățător al școlii a fost Ștefan Constantinescu (ulterior pleacă la Sabangia, ca preot)¹⁸. Călugărul Serafim funcționează aici în anii 1877-1878. Dar, în lunile de război, școala a fost închisă,

¹⁵ Revista „Convorbiri didactice”, nr. 4/1970, Tulcea, articol semnat de I. Roșianu.

¹⁶ Apostol Culea, „Cât trebuie să știe oricine despre Dobrogea”, București, 1928, p. 39.

¹⁷ Ioan Georgescu „Învățământul public în Dobrogea”, în „Dobrogea. Cincizeci de ani de viață românească. (1878-1928)”.

¹⁸ Idem, op. cit. , p. 642.

redeschizându-se într-un local nou în anul 1880, cu învățătorul Radion Șchiopu (până în anul 1882).

- **La Cerna**, începutul școlii românești a fost pe lângă biserică. Cei mai vechi dascăli înainte de 1877 (rămăși în arhiva locală ori în amintirea bătrânilor satului) au fost: Dumitru, Petre Papu, Nicolae Drăgan, Panait Stanciof (ultimul a venit din Șumla și e tatăl poetului Panait Cerna). Primul învățător român numit oficial a fost Eftimie Vâlcu, care în urma diferendelor cu Stanciof (acesta nu lăsa părinții să-și dea copiii la școala românească), solicită mutarea la Peceneaga. În locul său este încadrat normalistul Vasile Popescu, adus din județul Covurlui. Acum se construiește la Cerna primul local de școală. Urmează Ion Ionescu (Bârlad), absolvent a patru clase gimnaziale, care a devenit învățător și viitorului poet Panait Cerna.

- **În Hagighiol (Agighiol)** școala a fost întemeiată în anul 1874 și în anul 1878 avea deja local propriu. Primul învățător a fost Ioan Avramescu¹⁹.

- **La Sarinasuf** școala a fost înființată în 1867, având ca prim învățător pe Nicolae Delighioz, adus de săteni de la Ismail²⁰.

- **La Văcăreni** se poate vorbi de începutul școlii românești încă de la 1840. Preotul Gheorghe Roșca, venit din Ardeal, a predat tainele cărții unui număr mic de băieți din sat, deoarece mergea și în alte sate pentru a da învățătură copiilor. I-a urmat călugărul Popa Isac, venit tot din Ardeal, care a adunat 12 băieți din sat pentru a-i învăța carte. De două ori pe săptămână venea în sat, în acest scop, de la o distanță de 4 km. Își înjghebase un locșor lângă un izvor, continuând să-i învețe carte pe copii. Primea de la părinți bani și alimente²¹. I-a urmat învățătoarea Știucă, în timpul căreia a fost construit localul școlii²².

- Satul **Alibeichioi (Izvoarele)** a luat ființă în 1832, având la început doar 9 familii. În anul 1838, sătenii s-au adresat episcopului grec (care se afla la Tulcea), rugând să-i sprijine în trimiterea unui învățător pentru copiii lor. Episcopul l-a însărcinat pe preotul Moscu să construiască biserică în sat. Preotul chema la el acasă tineri între 11 și 17 ani, pe care îi învăța alfabetul grec și rugăciunile. Această pregătire a durat până în anul 1868, când e adus un învățător, Tudor, care a deschis cursurile unei școli în limba română²³.

- Pe la 1870, la **Bășpunar (Fântâna Mare)** era învățător preotul Radu Ionescu. I-a urmat Gherghe Morosin, care era înscris, în particular, la cursurile învățământului superior din Zürich.

¹⁹ Arhivele Statului, Tulcea, fond Pretura Tulcea.

²⁰ Pr. Vasile Spânoaie, „Istoricul parohiei Sf. Arhangheli Mihail și Gavril din Sarinasuf”.

²¹ „Convorbiri didactice”, revista C. C. D., Tulcea, 1974 – articol semnat de Traian Bidoaie.

²² Vasile Helgiu, „Școala românească în Dobrogea de la înființare până la 1938”, p. 64-66.

²³ Apostol Culea, *op. cit.*, p. 96.

Înființarea școlilor românești în ținuturile noastre, în perioada menționată, e amintită de mai mulți călători prin aceste locuri.

- Radu Moroianu, bacalaureat de la Brașov, a fost adus înainte de anul 1877, ca învățător la **Casimcea**, de către mocanii stabiliți în zonă (în sate sau în târle).

- Învățătorul Neicu, absolvent al Institutului Pedagogic și Teologic din Sibiu, funcționa la 1878 în comuna **Prislav (Nufărul)**, apoi s-a mutat la **Cataloi**, pentru ca, după anul 1878, să treacă în județul Constanța.

- În **Babadag**, Școala de Băieți se înființează în anul 1874, iar din anul 1879 își începe activitatea și Școala de Fete. Ambele școli funcționau în localuri improprii pentru învățământ.

În monografia Colegiului Pedagogic „Constantin Brătescu” din Constanța, tipărită cu prilejul aniversării centenarului instituției, sunt menționate școlile din Dobrogea înființate înaintea Războiului de Independență ²⁴.

ȘCOLI RURALE DIN JUDEȚUL TULCEA

* Beștepe (1870), Căprioara (comuna Hamcearca; 1877-1878), Enisala (1878), Florești (Islam Geaferca; 1878)²⁵

* Iazurile (Calica. În anul 1877 exista local de școală, nu și învățător.)

* Garvăn (1859)

* Jijila (La 1878, satul avea biserică și școală.)²⁶

* Luncavița (La 1878, existau două școli – de băieți și de fete.)²⁷

* Mahmudia (La 1878 exista școală.)²⁸

* La Măcin (1873), școala, ca spirit, fusese ctitorită de neobositul N. Bălășescu-Nifon și, abia apoi comunitatea i-a durat edificiul. Edificiul putea cuprinde peste 350 de copii, fiind cea mai impozantă școală românească din Dobrogea. A fost una din puținele școli românești care funcționa la 1878, în momentul instalării autorităților românești în oraș. La această școală, Bălășescu-Nifon își petrece, ca învățător, ultimii ani din viață.

²⁴ Șt. Pascu, C. Vitanos, *op. cit.*, Constanța, 1993.

²⁵ În „*Monografia satului Florești*”, prof. Ioan Corleancă dă ca an al înființării școlii „1897”

²⁶ Jijila – localitate cu o populație de 1300 de locuitori, toți români. Înv. Tudor Mateescu scrie despre Jijila că primea cărți românești încă din sec. XVII-XVIII.

²⁷ C. M. Boncu afirmă într-o lucrare că la Luncavița, în 1878, trăiau 1500 de români.

²⁸ Mahmudia, la 1878, era un orașel cu 1100 de români. Flăcăii de aici au donat bisericii din localitate, înainte de 1878, un „Minei”, dovadă că știința de carte venea dintr-o perioadă mult mai veche.

* Ostrov (învățători și școală din anul 1855. Sat românesc, cu 476 de locuitori la 1878. După ani de întreruperi din motive financiare, școala e reînființată de inimosul N. Bălășescu-Nifon. În 1878, a fost construit un local nou.)

* Parcheș (exista școală înainte de 1878, învățător fiind Dumitru Pădureț)

* Traian (Fântâna Nedelii), Peceneaga, Valea Teilor (Meidanchioi) - școli înainte de anul 1878

* Somova (În comună locuiau peste 500 de români, care și-au creat școală în anul 1872, iar la 1878 construiseră deja și local propriu, pentru ca fiii lor să învețe carte.)

* Azacław (I. C. Brătianu. Școală românească funcționa din anul 1875.)

Se poate afirma astfel că, dintotdeauna, în orice situație, oricât de dificilă au fost condițiile și împrejurările, românii și-au păstrat identitatea prin limbă, cultură, obiceiuri, un rol esențial avându-l intelectualii patrioți ai timpului (dascăli, preoți, călugări, învățători), modești, onești și ardenti militanți pentru afirmarea ființei naționale.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PUBLIC DIN JUDEȚUL TULCEA ÎNTRE ANII 1878 – 1928

După anul 1878, învățământul românesc din Dobrogea a fost organizat în baza Legii din 1864, lege care prevedea:

- caracterul umanitar al întregului învățământ;
- școală unică pentru întregul popor;
- învățământ public și învățământ privat, organizat în școli primare (de patru ani), secundare (de șapte ani) și superioare (de trei ani);
- unitatea școlilor primare de la orașe și sate;
- egalitatea în drepturi la învățătură pentru ambele sexe;
- dezvoltarea învățământului tehnic-profesional;
- necesitatea pregătirii pedagogice a tuturor celor care lucrează în învățământ;
- obligativitatea ocupării posturilor prin concurs;
- drepturile cadrelor didactice;
- școala primară era obligatorie și gratuită pentru toți copiii în vârstă de 8-12 ani, indiferent de sex; cu precizarea că nu puteau părăsi școala până la absolvirea celor 4 clase;
- școli de băieți, școli de fete.

În clasele primare, școlarii studiau: citirea, gramatica, religia, istoria țării, dreptul administrativ al României și igiena, o atenție deosebită acordându-se scrisului.

Învățătorii erau numiți provizoriu, pentru un an școlar, de către prefectul județului, la propunerea revizorului școlar.

Conform Legii din 1864, pentru ocuparea unui post de învățător se putea prezenta la concurs orice cetățean, nepunându-se nici o condiție de studii.

Concursul consta în verificarea cunoștințelor elementare la disciplinele obligatorii pentru instrucția primară. În realitate, la numirea învățătorilor oficialitățile nu aveau în vedere studiile, ci politica pe care o fac, ce rude sus puse au... Unii miniștrii refuzau titularizarea pe post a învățătorilor până când aceștia nu se duceau să se înscrie în partidul recomandat și nu achitau cotizația pentru anul în curs.²⁹

Pentru că Legea din 1864 avea multe curențe și lacune, începând cu anul 1866, la intervale foarte scurte de timp, se prezentau proiecte de îmbunătățire a acesteia. Astfel, în 1866, I. Strat propune un proiect de lege, în 1869, Al. Crețescu

²⁹ Constantin Dinu, „Spiru Haret”, Editura Didactică și Pedagogică – 1970, pag, 32

alt proiect, în 1870 apare proiectul lui P. P. Carp, în 1872, proiectul lui Cristian Tell, în 1876, proiectul lui Titu Maiorescu, în 1881, Vasile Conta propune un proiect de reformă a învățământului, în 1886, D. A. Sturdza vine cu un alt proiect, dar nici una din aceste inițiative nu a fost aprobată de puterea legislativă. Abia în anul 1893 va fi aprobat proiectul propus de Take Ionescu, intitulat: „Legea învățământului primar, normal primar”. Printre altele, proiectul aducea ca îmbunătățiri următoarele:

- pregătirea în școli normale cu durata de 4 sau 5 ani a învățătorilor pentru sate și orașe;

- mixtarea învățământului primar;

- organizarea școlilor în cătune, a școlilor primare inferioare, a școlilor primare superioare, a școlilor primare complementare și a școlilor de repetiție;

- înființarea școlii de aplicație pentru pregătirea pedagogică a învățătorilor.

În școlile din cătune se predă o zi sau două pe săptămână de către învățătorii de la școlile inferioare sau superioare din localitățile cele mai apropiate.

În lege se prevedea, în sfârșit, ca plata învățătorilor să se facă de către stat sau primării.

În anul 1896 Legea lui Take Ionescu este abrogată, fiind înlocuită cu „Legea învățământului primar, primar profesional și normal primar” a lui Petru Poni. La proiectul acestei legi au colaborat: Spiru Haret, Titu Maiorescu, Al. Odobescu, Iacob Negruzzi, Ionescu Gion și Ioan Găvănescu. Spiru Haret s-a implicat cel mai mult în realizarea proiectului și tot el l-a prezentat în Parlament.

În perioada cât a fost Ministrul Învățământului, Spiru Haret a făcut o serie de completări la Legea lui Take Ionescu - în 1901, 1908 și 1909. Lege a rămas în vigoare până în anul 1924, când a fost înlocuită cu Legea lui C. Angelescu³⁰, denumită „Legea învățământului primar unitar, obligatoriu și gratuit”. Tot în anul 1924 a fost promulgată și „Legea învățământului primar normal (pedagogic)”. În perioada la care ne referim, învățământul s-a dezvoltat în baza legilor inițiate de Spiru Haret: „Legea învățământului secundar și superior” din 24 martie 1898 intră în vigoare la 1 aprilie, același an, „Legea învățământului profesional” din 27 martie 1899, aplicată din anul 1901. Aceasta din urmă reflecta standardele de cultură și de pregătire profesională impuse de societatea românească în plină dezvoltare, imprimând învățământului românesc profesional o nouă orientare. Legea prevedea înființarea cursurilor serale și de sărbătoare printre ucenicii din fabrici și ateliere. Apoi, „Legea asupra învățământului primar și normal primar”, din iulie 1900, pentru ca la 9 iulie 1901 să fie votată legea prin care școlile elementare de meserii se vor dezvolta în raport cu tendințele și resursele locale. Ca urmare a prevederilor acestei legi vor lua naștere școlile elementare de agricultură. În sfârșit, la 5 decembrie 1904, ministrul Spiru Haret prezintă în Adunarea Deputaților „Legea învățământului privat”, aprobată de forul legislativ al țării.

³⁰ Constantin Dinu, „Spiru Haret”, Editura Didactică și Pedagogică, 1970, pag. 64.

Între 14 și 16 iulie 1910 are loc la Constanța, cu participarea a peste 1500 învățători și în prezența ministrului reformator Spiru Haret, cel de al VII-lea Congres al învățătorilor. Congresul a pus în discuție programa învățământului primar, orarul și manualele școlare, școlile de adulți și îmbunătățirea stării materiale a învățătorilor. Sunt teme-principii, care astăzi ni se par de când lumea intrinseci învățământului, dar atunci abia erau enunțate, deci conștientizate de slujitorii de vocație ai școlii. Și fără o viziune unitară națională asupra lor nu am fi putut ajunge la un învățământ modern, care să ne integreze în rândul țărilor civilizate.

Prin legile haretiene se deschid perspective noi în dezvoltarea ulterioară a învățământului românesc. De altfel, opera legislativă a lui Spiru Haret este, în esență, o sinteză novatoare a celor mai bune tradiții ale legislației școlare românești, o punere de acord a învățământului național cu cerințele României din acea vreme, în strânsă corelație cu elementele novatoare ale pedagogiei contemporane lui. Pe Spiru Haret îl găsim, în anul 1879, inspector în minister, între anii 1883-1884 - revizor general școlar, între 1885-1888 - secretar general în Ministerul Instrucțiunii și Cultelor, apoi ministru, în perioadele 1 martie 1897 - 1 aprilie 1899, 14 februarie 1901 – 22 decembrie 1904 și 12 martie 1907 – 28 februarie 1910. Ideile lui Spiru Haret privind organizarea, scopul și rolul învățământului în societate sunt valabile și în prezent.

Cât s-a aflat la conducerea destinelor școlii românești, Spiru Haret a acordat o atenție deosebită organizării și dezvoltării învățământului din Dobrogea. După Războiul de Independență de la 1877 și revenirea Dobrogei în cadrul statal românesc, învățământul public nu va mai fi o problemă a populației românești, el trece sub conducerea statului. În anul 1902, Spiru Haret, alături de oficialitățile tulcene, semnează „Actul” de începere a construcției primului local pentru Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” de astăzi. Acest local a fost demolat în anul 1970, pentru a se construi aripa de sud, cu 9 săli, din care trei laboratoare, împlinindu-se astfel proiectul din 1925 al arhitectului Gheorghe Brătescu.

Cu toată lipsa de localuri pentru școli și a învățătorilor calificați, încă din primii ani ai administrației românești în Dobrogea vor fi ctitorite multe instituții de învățământ.

Învățători din Moldova, Transilvania și Muntenia vin să slujească în școlile românești care își deschid porțile în județul Tulcea.

Vasile Helgiu, fost revizor școlar al județului Constanța, în articolul deja citat, „Școala românească în curs de 40 de ani. 1878 – 1918”³¹, arată că, numai în perioada 1878-1889, în județul Tulcea au fost înființate 57 de școli primare la sate și 10 în orașe.

Din lucrările „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea” (de M. D. Ionescu) și „Dobrogea. Cincizeci de ani de viața românească. 1878-1928” (volum aniversar

³¹ „Analele Dobrogei”, nr. 2 /1920.

antologic, cu studii de referință și în zilele noastre), din monografiile multor unități de învățământ, din documentele existente în arhiva Inspectoratului Școlar al Județului, Arhivele Naționale și ale Direcției Județene Tulcea a Arhivelor Naționale, din experiența mea de 47 de ani în slujba învățământului tulcean, sintetizez în prezenta carte, cât mai fidel, starea învățământului românesc din acest colț de țară, de la începuturi până în 2007, anul integrării României în Uniunea Europeană.

În județul Tulcea, în localitățile existente la constituirea sa ca unitate teritorial-administrativă a țării după anul 1878, până în 1928 au fost înființate școli primare, profesionale, secundare, pentru instruirea și educarea copiilor.

În renașterea culturală a județului, un rol primordial trebuia să-l aibă - și l-a avut - școala. Regele Carol I spunea atunci: „Școala este însuși viitorul țării”, cerând Parlamentului să manifeste o grijă deosebită pentru dezvoltarea Dobrogei.

ȘCOLI RURALE ÎNFIINȚATE ÎN JUDEȚUL TULCEA ÎN PERIOADA 1878-1928

1) Comuna Agighiol, cu satul component Sabangia

Școala din Agighiol a fost înființată în anul 1874, localul școlii se construiește în 1892. Primul învățător, C. Caraman, era absolvent al Școlii Normale din Iași. De la început școala a fost mixtă și a deținut în proprietate 10 ha de pământ. Aceași suprafață avea și școala din Sabangia, înființată în anul 1880. În cele două școli erau înscriși 180 de elevi. Fiecare școală avea elevi români și bulgari. În 1891 se construiește primul local de școală la Sabangia.

2) Comuna Beștepe, sat component - Victoria (până în anul 1964 s-a numit Pârlita)

La Beștepe, școala s-a înființat în anul 1879. Primul învățător a fost Ion Done, absolvent al Școlii Normale din Iași. În anul 1900, școala avea 84 de elevi și era împroprietărită cu 20 ha de pământ. În 1879, se înființează școala din Victoria. La început a fost frecventată de 58 de elevi și funcționa într-un local închiriat. În 1968, școala funcționa cu clasele I-VIII, având 21 de elevi în clasele I-IV și 53 în clasele V-VIII. Migrarea populației spre oraș și scăderea natalității au dus la desființarea școlii înainte de 1989, copiii din acest sat fiind școlarizați la Nufăru.

3) Comuna Mineri (s-a numit Câșla, până în anul 1968)

Carte românească la Câșla se făcea încă înainte de anul 1878. Învățătorul adus de locuitori era un călugăr, pe nume Ghedeon, localul școlii fiind o fostă cârciumă. Ghedeon folosea metode „barbare” în învățarea copiilor, fapt ce a determinat elevii să părăsească învățătura. În loc să meargă la ore, aceștia, pentru a nu putea fi găsiți, se ascundeau prin baltă sau pe câmp.

În anul 1879 se înființează școala din satul Mineri. Primul învățător, I. C. Brătescu, era absolvent al Institutului Pedagogic „Vasile Lupu” din Iași. Este tatăl academicianului Constantin Brătescu, geograf, și al reputatului arhitect Gheorghe Brătescu, figuri proeminente datorite științei și culturii românești de județul Tulcea.

Despre Constantin Brătescu, Simion Mehedinți spunea: „Putem afirma, fără teamă de eroare, că de la Herodot, părintele istoriei, geografiei și etnografiei, nimeni nu a privit cu mai mult interes și cu mai multă înțelegere ținuturile Dunării de Jos, decât geograful și etnologul Constantin Brătescu”. Învățătorul C. Brătescu a reușit să adune copii de prin locurile unde se ascundeau și să-i aducă la școală.

În anul 1883, la Mineri era o școală mixtă. În 1900 școala era frecventată de 42 de elevi. Instituția posedă 10 ha de pământ.

4) Comuna Cataloi, sat component - M. Kogălniceanu (s-a mai numit Enichioi, apoi Satu Nou, până în anul 1908)

În anul 1880 ia ființă școala din Cataloi, cu 107 elevi și 2 învățători. În 1881 a fost construit primul local de școală. Elevii erau români, italieni, nemți și bulgari, în procente aproximativ egale. Primul învățător, N. Neicu, absolvent al unei școli normale, a venit din părțile Sibiului.

În satul M. Kogălniceanu școala s-a înființat în anul 1898. În 1900 avea un învățător și o frecvență de 59 de elevi. Primul local de școală, ridicat în 1900, a fost cedat dispensarului uman, după ce a fost construit localul actual de școală.

În comuna Cataloi a avut sediu Plasa Tulcea.

5) Comuna Frecăței

Școala s-a înființat în anul 1882, a funcționat la început în aceeași clădire cu primăria, până în 1898, când a fost construit localul propriu, existent și în prezent. Primul învățător se numea Vasile Popescu și era absolvent al Școlii Normale din București. În anul 1900 frecvența cursurilor școlare 52 de elevi. Școala avea în proprietate 10 ha de pământ.

6) Comuna urbană Mahmudia, sate componente - Băltenii de Sus (fost Carasuhatu de Sus) și Gorgova

În Mahmudia, școala s-a înființat în anul 1879, primul învățător fiind Radu Topor, absolvent al Școlii Normale din Galați. În 1900, școala era mixtă, avea doi învățători și 142 de elevi. Dispunea de 10 ha de pământ. În cele două sate componente, cu populație de pescari care locuiau în corturi, nu existau la acea dată școli.

7) Comuna Malcoci, sate componente - Nufăru (s-a mai numit: Prislav, până în anul 1908, Regina Maria, între anii 1908-1948, Ada Marinescu între 1948-

1964), Ilganii de Jos, Ilganii de Sus, Romula (dispărut prin includerea în satul Nufăru) și Partizani (care s-a mai numit Principele Carol, până în 1948)

La Malcoci, școala s-a înființat în anul 1879, dar nu avea local propriu. Primul învățător, Ion Popa, era absolvent al unei școli normale. În 1891 s-a construit localul școlii, data la care instituția era încadrată tot cu un învățător și avea 60 de elevi.

La Nufăru, școala s-a înființat în 1879 și funcționa cu un învățător și 40 de elevi. Primul sediu construit a fost transformat ulterior în cămin cultural. Actuala clădire datează din anul 1959. Școala dispunea de 10 ha pământ.

În celelalte localități nu erau școli, toate având foarte puțini locuitori.

8) Comuna Valea Teilor (Meidanchioi, până în 1968)

Școala s-a înființat în anul 1883. La început, a funcționat în aceeași clădire cu primăria. Primul învățător, Elena Caranghel, absolvise doua clase secundare. Construcția sediului s-a realizat în anul 1899, având – ca și alte școli, în spiritul unei bune tradiții instituite de Spiru Haret - și locuință pentru director. În acest an au frecventat cursurile 67 de elevi. Școala posedă 10 ha de pământ.

9) Comuna Murighiol, sate componente - Dunăvățu de Jos și Dunăvățu de Sus

În aceste localități, învățământul în limba română începe din septembrie 1959. Până atunci, la Murighiol era o școală cu predare în limba ucraineană, iar la Dunăvățu de Jos – o școală cu predare în limba rusă. Aici veneau și copii din Dunăvățu de Sus. Școlile posedau câte 10 ha de pământ.

10) Comuna Niculițel

În anul 1879 se înființează Școala Primară de Băieți, primul învățător fiind Ludovic Nichifor, absolvent al Școlii Normale din București, venit din Muravlevca-Bolgrad, iar în 1881 ia naștere Școala de Fete, având ca învățător pe Elena Ludovic, absolventă a Școlii „Elena Doamnă”. În anul 1881, cele două școli erau frecventate de 171 de elevi și posedau 10 ha pământ. Școala dispunea de o bogată bibliotecă, cu cele mai de seamă opere literare și științifice ale vremii (învățământ românesc la Niculițel se făcea de pe la 1850, cum menționa Ion Ionescu de la Brad, cu învățători plătiți de locuitori, care erau dascăli la biserică sau călugări la mănăstirea Cocoș).

11) Comuna Parches

În anul 1899 s-a înființat școala, cu 38 de elevi și un învățător. La început învățau într-un local închiriat. Avea în proprietate 10 ha de pământ.

12) Comuna Valea Nucarilor (s-a mai numit Opcapî, între anii 1729-1805, Sarighiol de Vale, între 1805-1934, I. G. Duca, între 1934-1956), sat component - lazurile (Calica)

Școala s-a înființat în anul 1881, primul învățător fiindu-i Vladimir Popovici, absolvent al Școlii Comerciale din Galați. Construcția localului pentru școală s-a realizat în 1887. La lazurile (Calica până în anul 1960), școala s-a înființat în 1880, învățător fiind Ecaterina Popovici, absolventă a unei clase de gimnaziu. În 1900, cele două școli aveau 125 de elevi și fiecare dintre ele poseda câte 10 ha de pământ.

13) Comuna Sarinasuf, sate componente - Plopu (Beibugeac, până în anul 1964) și Colina (Caraibil, până în anul 1964)

Școala din Sarinasuf s-a înființat încă de la 1867, cu învățătorul Nicolae Delighioz, adus de locuitori de la Ismail. Construcția școlii s-a realizat abia în 1898, când învățători erau soții Sultana și Gheorghe Baciuc. La Plopu și Colina funcționau școli mahomedane. Toate aceste școli aveau în proprietate câte 10 ha de pământ.

14) Comuna Plauru (s-a mai numit Satu-Nou și Lascăr Catargiu), sate componente - Ceatalchioi, Sălceni, Mila 23 (Principele Mircea), Pardina, Pătlăgeanca, Tatanir, precum și două localități astăzi dispărute: Fântâna Dulce și Principele Ferdinand, situate pe grindul Stipoc

La 1900, Mila 23 era un cătun cu trei case și 12 locuitori, care se ocupau cu pescuitul. Nici una din aceste localități nu avea școală. De-a lungul anilor, au fost înființate școli în toate satele. Și în Sălceni, sat mai nou apărut în zonă. Dar în urma inundațiilor din perioada 1970-1974 și a migrării populației spre oraș, s-au desființat școlile din Tatanir, Plauru, Sălceni și Pătlăgeanca. În anul 2006, funcționau școli cu clasele I-VIII la Ceatalchioi, Mila 23 și Pardina.

15) Comuna Somova

În această localitate, școala s-a înființat în anul 1879, primul învățător fiind Ștefan Voinea, absolvent al Școlii Normale din București. În anul 1900, frecventau școala 150 de elevi, cu care lucrau 2 învățători. Școala poseda 10 ha de pământ.

16) Comuna Telița, sate componente - Poșta și Sarica (dispărut)

La Telița, școala a fost creată în anul 1883. Primul învățător, I. Mateescu, absolvisse o școală normală și era originar din Târgu Jiu. În primul an de existență, au frecventat cursurile 23 de elevi. Școala deținea în proprietate 10 ha de pământ.

Poșta are școală din 1904, an în care apar înmatriculați 37 de elevi.

17) Comuna urbană Chilia Veche (s-a numit Licostoma, în timpul ocupației grecești; Achillea, în timpul stăpânirii genoveze, și Eski-Kili, sub ocupația otomană)

Școala datează din anul 1879 și era frecventată de elevi români și ruși. Primii învățători au fost Constantin Popescu și C. Măgureanu, absolvenți ai Școlii Normale din București. În același an, s-a înființat Școala de Fete din Chilia, având ca învățător pe Elena Popescu, absolventă a unei școli profesionale din Brăila.

18) Comuna Șfiștofca, sat component - Periprava

În fiecare sat era școală. Cea din Periprava fusese înființată în anul 1904, cea din Șfiștofca, în 1910.

19) Comuna C. A. Rosetti (s-a numit și Satu-Nou), sat component - Letea (alte denumiri: Litca și Nedilchioi)

În anul 1882, în ambele localități au fost înființate școli mixte.

20) Comuna Caraorman, sate componente - Crișan (s-a numit Carmen Sylva, până în anul 1948), Floriile și Litcov (ambele dispărute)

Școala de la Caraorman a fost înființată în anul 1881, iar cea din Crișan în 1909.

21) Comuna Izvoarele (alte denumiri: Alibeichioi, până în anul 1923, Regele Ferdinand, între 1923 și 1947, General Marcos, între 1947 și 1948, Filimon Sârbu, între 1948-1964), sat component - Alba (fost Cadîna)

La Izvoarele, școala a fost organizată în anul 1882, iar în anul 1894 era frecventată de 58 de elevi. Școala avea în proprietate 10 ha de pământ. Primii învățători la Izvoarele au fost Tudor Carpuș (1883), Olimpia Nicolau (1881-1894), Toader Popa (1891-1908), iar din 1910, Nichita Bonjug - care scrie și o monografie a Școlii. Tot învățătorul Bonjug va înființa primul muzeu arheologic din Tulcea.

22) Comuna Turda (alte denumiri: Armutlia, până în anul 1923), sat component - Mihai Bravu (Camber, 1923)

La Mihai Bravu școala s-a înființat în anul 1887 și era frecventată de 54 de elevi de ambele sate. La Turda se înființează în 1896; localul va fi construit în 1902. Școala din Mihai Bravu avea în proprietate 10 ha de pământ.

23) Comuna Atmagea

În localitate erau două școli: una românească, mixtă, înființată în anul 1883, frecventată de 64 de copii, având ca învățător pe N. Negacinski, absolvent al Școlii Comerciale din Galați; a doua, germană, înființată în anul 1884, frecventată de 20 de copii. Învățătorul de la școala germană predă limba germană și la școala românească. Școlile dispuneau de 10 ha de pământ. Școala românească nu avea local propriu.

24) Comuna Nicolae Bălcescu (alte denumiri: Bașchioii, până în 1923, Principele Mihai, între anii 1923-1948), sat component - Iulia (Cineli)

Din anul 1881, în localitate funcționa o școală bulgărească, iar în 1899 se înființează școala românească, frecventată de 90 de elevi, având 2 învățători și 10 ha de pământ în posesie. Primul învățător a fost Petru Dima, absolvent de seminar, venit de la Ismail. La Iulia nu exista școală.

25) Comuna Beidaud, sate componente - Sarighiol de Deal și Neatârnarea (Caildere)

În anul 1879 se înființează școala de la Beidaud, primul învățător numindu-se Vas Fluture, absolvent al Școlii Normale din Galați, iar în 1883, cea de la Sarighiol de Deal, având ca învățător pe D. Dimofte, absolvent al unei școlii normale, venit de la Bârlad. În cele două școli învățau 92 de elevi. Învățătorii erau plătiți de stat.

La acea dată, Neatârnarea era un sat părăsit de turci.

26) Comuna Lunca (Canli-Bugeac), sat component - Vișina (Pașa Câșla)

În anul 1880 se înființează școala mixtă la Lunca. Primul învățător a fost Eleonora Nor, absolventă a Școlii Centrale de Fete din Iași. La Vișina, școala s-a înființat în anul 1898.

În 1898, la cele două școli erau înscriși 120 de elevi. Fiecare școală avea în proprietate câte 10 ha de pământ.

27) Comuna Sălcioara (s-a mai numit Caramanchioii, până în anul 1934, Vintilă Brătianu, între anii 1934-1947 și 6 Martie, între 1947-1989)

Școala mixtă s-a înființat în anul 1882, primul învățător fiind Alexandru Zăvoianu, absolvent al Școlii Normale „Carol I” din București³².

M. D. Ionescu, în „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea” (pag 367), carte apărută în anul 1904, afirmă că școala s-a înființat în 1887, fiind frecventată de 76 de elevi și posedând 10 ha de pământ. Referitor la anul înființări, consider că M. D. Ionescu nu are dreptate. Vasile Helgiu, în lucrarea „Școala primară din Dobrogea în curs de 40 de ani”, publicată în 1920, susține că școala a fost întemeiată în anul 1882, și nu cred că nu luase cunoștință de existența cărții lui M. D. Ionescu.

28) Comuna Ceamurlia de Jos, sat component - Caugagia

Școala din această comună a fost înființată în anul 1879, fiind încadrată cu învățător și frecventată de 57 de elevi. Avea în posesie 10 ha de pământ.

³² Vasile Helgiu, „*Analele Dobrogei*”, nr. 2, 1920.

29) Comuna Ceamurlia de Sus, sate componente - Camena, Stejaru (Eschibaba), Vasile Alecsandri (Testemelu) și Cerbu (Hagiomer, până în anul 1968)
În comună funcționau 5 școli.

Școala din Ceamurlia de Sus a fost înființată în anul 1882, primul învățător fiind Elena Grecu, absolventă a 4 clase primare la o școală din Galați. În anul 1898 a început construcția primului local de școală.

La Stejaru, școala a fost ctitorită în anul 1885, pornind la împlinirea misiunii sale cu 2 învățători. Prima clădire există și în prezent, găzduind grădinița de copii. În perioada anilor 1970-1972, din inițiativa directorului școlii, profesor Gică Gică, și cu sprijinul inimosului primar Nicolae Adam, s-a construit un local modern, cu 8 săli de clasă și un laborator.

La Vasile Alecsandri școala s-a înființat în 1889.

Școala din satul Camena a luat ființă în anul 1884, primul învățător fiindu-i Ecaterina Popazu, absolventă a Școlii Normale „Elena Doamnă” din București.

La Cerbu, la 1900, funcționa o școală cu un post de învățător.

În cele 5 școli erau înscriși 189 de elevi. Fiecare școală avea în proprietate câte 10 ha de pământ.

30) Comuna Ciucurova

În anul 1881 se înființează școala și în anul 1882 este numit învățător Ilie Ștefan, absolvent a 3 clase la Preparandia Arad. Cei 60 de elevi înscriși erau români, nemți și ruși. În anul 1885, Ilie Ștefan ajunge comisar școlar în Transilvania. Școala a fost împroprietărită cu 10 ha de pământ.

31) Comuna Enisala, sat component - Visterna

Școala din Enisala a fost înființată în anul 1882, având învățător pe Alexandru Alecu, absolvent al Școlii Normale din Galați. În primul an, erau înscriși 77 de elevi. Din alte surse, școala ar fi fost înființată în 1881, cu un număr de 66 de elevi. Poseda 10 ha de pământ. Școala din Visterna a fost creată în anul 1908.

32) Comuna Rândunica (Congaz, până în anul 1964), sate componente - Lăstuni (Hagilar, până în 1964) și Satu-Nou

În fiecare sat luase ființă câte o școală. Cea din Satu-Nou fusese creată în 1887. Sediul propriu are din anul 1890. Primul învățător se numea Sofia Popovici, absolventă a Școlii Secundare de Fete din Iași. Din alte surse, școala din Satu-Nou s-a înființat în anul 1883³³. Școala din Lăstuni a fost creată în anul 1906, iar cea din Rândunica - în 1918.

Fiecare școală poseda câte 10 ha de pământ.

³³ Vasile Helgiu, „Analele Dobrogei”, nr. 2, din 1920

M. D. Ionescu, în „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”³⁴, afirmă că în cele 3 sate sunt școli, încadrate cu 3 învățători, frecventate de 168 de elevi.

33) Comuna Jurilovca (Unirea, din 1985 până în 1990)

La 1900 exista o școală lipovenească, elevii învățau în slavona veche să citească Ceaslovul și Psaltirea.

34) Comuna Nalbant, sat component - Trestenic

Școala de la Nalbant a fost înființată în anul 1880, iar în 1882 s-a dat în folosință clădirea. Primul învățător, pe nume D. Cârjău, absolvise 2 clase de școală normală. De la început, au fost înscriși la școală 69 de elevi. Instituția avea în posesie 10 ha de pământ. La Trestenic, școala s-a înființat în anul 1909.

35) Comuna Horia (alte denumiri: Ortachioi, până în anul 1923, Regina Maria, în perioada 1923-1948), sat component - Cloșca (Dautcea).

În monografia comunei Horia, autorul (profesor Ion Corleancă, fiu al satului și fost director între anii 1969-1972 și 1993-2003) precizează că, la 1900, funcționa școală la Horia, frecventată de 47 de elevi, învățător fiindu-le preotul Stănescu. Primul învățător al școlii s-a numit Ion Mantu, menționat în arhiva instituției. Între anii 1912-1914 s-a ridicat clădirea școlii, cu două săli de clasă și cancelarie.

În anul 1914, școala a fost împroprietărită cu 10 ha de pământ.

În timpul ocupației turco-bulgare (1916-1918), asemenea majorității instituțiilor de învățământ din zonă, care au trecut prin acea urgie, școala a fost închisă.

36) Comuna Sarichioi

M. D. Ionescu, în volumul citat adesea - „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”, prezintă localitatea astfel: „Comuna se compunea dintr-un singur sat, foarte frumos, curat și regulat construit. Primăria și școala din Sarichioi pot rivaliza cu multe primării și școli bune din unele orașe ale României trans-danubiene... în comună există o școală lipovenească, clădită în 1899, are 2 învățători și 76 elevi, împroprietărită cu 10 ha de pământ” (pag.376-377).

Prin alte documente ³⁵ se afirmă: „O activitate de seamă s-a desfășurat la școala din Sarichioi – înființată în 1882, (construcția localului realizată în 1883, o dată cu locuința pentru director) de primul ei director, Ion Mateescu. El a reușit să aducă la școală, în acele vremuri, peste 250 de elevi. Următorul director și învățător, Constantin Mateescu, fiul primului director, a activat 25 de ani la școala

³⁴ pag. 372.

³⁵ Aurel Munteanu, „File din istoria învățământului public din județul Tulcea”, „Convorbiri didactice”, 1974, pag. 120.

din Sarichioi. Dintr-un proces verbal de inspecție din 1923, reiese că școala funcționează regulat cu 5 posturi de învățători și 716 elevi înscriși. Se impune suplimentarea cu încă cel puțin două posturi. Din 1925, școala din Sarichioi a fost condusă de învățătorul Bobencu până în 1938. De la această dată la conducerea școlii a venit învățătorul Constantin Găvenea”. (Nota noastră: Constantin Găvenea s-a consacrat apoi picturii, devenind unul dintre cei mai mari maestri ai acuarelei din România.)

37) Comuna Panduru (altă denumire: Potur, până în 1929), sat component - Baia (Hamangia)

Fiecare localitate avea școală. La Panduru a fost înființată în anul 1880, cu 43 de elevi și un învățător, iar la Baia - în anul 1890, cu 79 de elevi și un învățător. Ambele școli aveau în proprietate câte 10 ha de pământ.

38) Comuna Slava-Rusă, sate componente - Fântâna Mare (Baș-Punar, până în 1964) și Slava Cercheză La Fântâna Mare s-a înființat o școală mixtă în anul 1893, la început cu 24 de elevi. Primul local de școală a fost înălțat abia în 1925. Școala avea în proprietate 10 ha de pământ.

În Slava Rusă existau 3 școli. Școala românească, înființată în anul 1898, finanțată de stat, a început cu 40 de elevi și un învățător; avea în proprietate 10 ha de pământ. Cele două școli lipovenești aveau câte un învățător, care împreună cu elevii, în biserică, citeau doar Psaltirea și Ceaslovul.

La Slava Cercheză funcționau două școli lipovenești, ale celor două secte, una dintre școli fiind construită în anul 1894.

39) Comuna Zebil

Școală la Zebil se făcea cu mult înainte de anul 1880, învățători fiind dascălii și preoții bisericii. După dascălul Agachi, Ștefan Constantinescu, călugărul Serafim, în 1880 se înființează oficial școala de la Zebil, care a funcționat la început în aceeași clădire cu primăria. Primul învățător a fost D. Nițescu, absolvent al Școlii Normale din Galați. Din „Monografia Școlii primare din Zebil”, autor - Neagu Botea, aflăm însă că, în perioada 1879-1882, a funcționat la Școala Zebil învățătorul român Radion Șchiopu.

40) Comuna Balabancea, sate componente - Căprioara (Geaferca Rusă), Florești (Islam Geaferca, până în anul 1964), Hamcearca și Nifon (Țiganca, până în 1913)

Școala de la Balabancea a fost înființată în anul 1893, primul învățător fiind preotul Bucur Ionescu din Ardeal³⁶

Elevii din Balabancea și cei din Hamcearca, până la înființarea școlilor din aceste sate, au frecventat cursurile la Școala din Florești, unde învățător se afla Ion Pușcariu, venit din Ardeal. În monografia satului Florești, realizată de profesorul Ion Corleancă, se menționează că școala funcționează din 1878. În „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”, pag. 383, M. D. Ionescu menționează că școala din Florești a fost creată în 1897. Consider că această dată nu este reală, având în vedere precizările din monografiile satelor Balabancea și Florești, apărute ulterior cărții lui Ionescu. Construcția localului școlii din Florești s-a realizat abia în 1905.

Fiecare dintre cele două școli erau împroprietărite cu câte 10 ha pământ.

În anul 1897, aceste școli aveau câte 1 învățător și câte 40 de elevi.

În „Monografia satului Nifon”, autorul (profesorul Cezar Calenic, fiu al satului) susține că, deși școala din Nifon fusese înființată oficial abia în anul 1904, copiii de aici învățau carte încă înainte de 1878, învățători fiindu-le călugării de la mănăstirea Taița și, uneori, câte un mocan, care, o dată cu oile, aducea învățătura de carte românească, dobândită de el prin părțile Sibiului sau ale Brașovului.

În anul 1904 a fost numit primul învățător oficial, Ion Macri. În acel an frecventau școala 25 de copii. În perioada anilor 1915-1919, cursurile școlare au fost suspendate din cauza războiului; instituția își reia activitatea în 1919, la catedră slujind învățătoarea Teodora Dumitru. Primul învățător calificat la Nifon a fost Filip Manea, în anii 1920-1921.

41) Comuna Carcaliu

La 1900, în comună funcționau 3 școli. Școala românească, înființată în 1887, avea 25 de elevi și un învățător; posedă 10 ha de pământ.

Două școli erau lipovenești.

42) Comuna Cârjelari, sate componente - Mircea Vodă (Ac Punar, până în 1908), Ardealu (Hasanlac, sat dispărut), General Praporgescu (Iaila)

Școala din Cârjelari a fost înființată în 1881. Primul învățător s-a numit Aristița Marinov, absolventă a două clase secundare la Institutul „Dimitrie Bolintineanu”.

Școala din Mircea Vodă a luat ființă în anul 1898, cu preotul Marin Comănescu la catedră, ca învățător. A urmat învățătorul Dumitru Stănescu. În 1920, Mircea Vodă devine comună, având două sate componente (General Praporgescu și Ardealu), precum și un cătun (General Dragalina), despre care astăzi nu se mai știe pe unde era așezat. În anul școlar 1920-1921 frecventau

³⁶ „Monografia Școlii Primare din Balabancea”, autor - Gheorghe Săraru (fost director al școlii)

școala 115 copii, dintre care 67 - clasa I. La sfârșitul anului, 20 dintre ei au rămas repetenți.

43) Comuna Cerna

La 1 aprilie 1879 a fost fondată școala românească de băieți, având ca învățător pe Eftimie Vâlcu. Al doilea post de învățător, pentru elevii bulgari, era deținut de Panait Stanciof, venit și căsătorit la Cerna încă de pe vremea turcilor. Învățământ românesc la Cerna s-a făcut pe lângă biserică, înainte de 1878. Cu ani în urmă, localnicii își mai aduceau aminte că, sub ocupația otomană, avuseseră un învățător Dumitru, căruia i-au urmat dascălii Petru Popa și apoi Drăgan Nicolae. Am menționat deja că învățătorul Panait Stanciof nu dorea dezvoltarea școlii românești și lămură părinții să-și înscrie copii la școala bulgărească.

În această situație au avut loc certuri între el și învățătorul român Eftimie Vâlcu. Pentru aplanarea conflictului, Eftimie Vâlcu se transferă la școala Peceneaga. La Cerna, îi succede învățătorul Vasile Popescu, care absolvise 4 clase de școala normală și 4 clase de seminar. Popescu era un om dinamic, „destoinic”, cum îl apreciază profesorul Mihail Brudiu, autorul „Monografiei Școlii din Cerna”, monografie apărută în anul 1979. Din inițiativa acestuia a fost edificat și primul local de școală, iar apoi - dotat cu mobilier și material didactic școlar. Scriitorul Panait Cerna, fiul lui Panait Stanciof, a fost elevul învățătorului Vasile Popescu.

În anul 1884, la Cerna a fost organizată și o școală de fete, învățător fiind Casandra Constantinescu, absolventă a unei școlii secundare din Galați.

În urma apariției legii lui Take Ionescu din anul 1893, în 1894 cele două școli din Cerna se unifică, formând școala mixtă.

Din inițiativa învățătorului Vasile Cuatu, în anul 1900, se construiește al doilea local de școală în Cerna.

După Primul Război Mondial (anii 1916-1918, pentru România), abia în 1922 școala din Cerna își va relua activitatea în condiții normale. În 1924, din cei 176 de elevi înscriși au promovat 153. Din acea perioadă, au rămas în memoria locuitorilor învățătorii: Mihail Bonjug, Gavril Cuatu, Mircea Vlad. De la început, Școala Cerna a fost împroprietărită cu 10 ha de pământ.

44) Comuna Fântâna Oilor (numită Coium Punar, până în 1964), sate componente - Dorobanțu (Ai-Orman, până în 1948) și Meșteru (Canat Calfa, până în 1964)

La Dorobanțu școala s-a înființat în anul 1881, cu elevi din ambele sexe, iar la Meșteru și Fântâna Oilor, în 1898. În anul 1900, în cele 3 școli din comună învățau 143 de elevi cu 3 învățători.

Fiecare școală avea în proprietate câte 10 ha de pământ.

45) Comuna Greci

La Greci, mocanii veniți din Ardeal în transhumanță și stabiliți în zonă, au adus cu ei și știința de carte, încă de prin 1812. Reamintim pe Ion Moroianu, considerat de memoria colectivă a comunei cel dintâi învățător, urmându-i, pe la 1861, Dumitru Urzescu din Brăila, și acestuia - dascăli de biserică, până în anul 1883, când se înființează prima școală de băieți, având învățător pe I. Constantinescu, absolvent al Școlii Normale din Galați.

În anul 1884, la Greci a luat ființă și școala pentru fete, având învățător pe Ecaterina Constantinescu, absolventă a Școlii Reuniunea din Iași. În anul 1900, la Greci învățau 68 de elevi, cărora le predau disciplinele vremii 2 învățători. Localul școlii fusese construit de locuitori în 1893. Școala posedă 10 ha de pământ.

Grecenii susțin, după cum am aflat din surse locale, că școala numită de ei „Stejarul” ar fi ridicată încă din 1879, cu 2 săli de clasă și locuințe pentru 2 familii (construcție terminată în 1885). În anul 1935, s-a construit și școala din partea satului numită „Frumușica”.

Celelalte clădiri - cele numite la „Jandarm” (1957) sau școala italiană, împreună cu școala cu 8 săli și un laborator (1965) și, ultima, cu 12 săli, cumpărată în 1990 de la CAP - îmbogățesc zestrea edilitară a comunei Greci.

Până la Primul Război Mondial, la sate, școala primară era de 5 ani, și la oraș, de 4 ani. Legea învățământului din anul 1924 a prelungit durata de studiu la 7 ani, 4 ani de învățământ primar și 3 de școală complementară. Dacă în anul școlar 1920-1921, la Greci, în clasele I-IV erau înscriși 328 de elevi (123 în clasa I), la care predau 4 învățători – toți fiind necalificați -, putem trage o concluzie asupra nivelului de pregătire a copiilor.

În anul școlar 1928-1929, școala din Greci era frecventată de 463 de elevi, din care 183 în clasa I, 76 în clasa a II-a, 74 în clasa a III-a, 60 în clasa a IV-a, 38 în clasa a V-a, 21 în clasa a VI-a, 11 în clasa a VII-a.

Abia din anul 1925 apar primele cadre calificate la școala din Greci.

46) Comuna Jijila

În anul 1879 se înființează o școală de băieți, având ca învățător pe C. Mihăilescu, absolvent al Școlii Normale Galați și al Seminarului din Ismail. Școala era frecventată de 95 de elevi și aveau în proprietate 10 ha de pământ. În 1884, se înființează și o școală de fete, primul învățător fiind Ecaterina Mihăilescu, absolventă a Azilului „Elena Doamnă”. După 1878, a mai fost învățător la Jijila și Gheorghe Chisencu, venit de la Capachia Rizești-Cahul.

De altfel, după Congresul de la Berlin, Sudul Basarabiei a fost cedat Rusiei, iar învățătorii români din școlile moldovene au fost înlocuiți cu învățători ruși. Învățătorii români sunt nevoiți astfel să vină în țară, mulți dintre ei stabilindu-se în Dobrogea.

47) Comuna Luncavița, sat component - Rachelu

În anul 1879, la Luncavița a fost întemeiată prima școală de băieți, având ca învățător pe Ioan Diaconu, normalist din Bârlad. În același an, se organizează și o școală pentru fete, la care învățătoare este numită Sevastița Diaconu, absolventă a unei școlii secundare de fete din Galați. Abia în anul 1890 se va construi primul local de școală, an în care apar înmatriculați 110 elevi. Școala poseda 10 ha de pământ.

La Rachelu, școala s-a înființat în anul 1886, localul pentru școală a fost construit în 1899. La început, frecventau cursurile 34 de elevi, având învățător pe M. Vasilescu, absolvent de școală normală.

48) Comuna Peceneaga

În 1881, la Peceneaga s-au înființat școlile pentru băieți și fete. La băieți, primul învățător a fost Teodor Mârza, absolvent al Școlii Normale din București, iar la fete, Maria Dobrescu, absolventă a unei școli profesionale din Brăila. Școlile aveau 100 de elevi. Și primiseră în proprietate 10 ha de pământ.

49) Comuna Grindu (s-a numit Pisica, până în 1964), sat component - I. C. Brătianu (Azacilău, până în 1908, I. C. Brătianu, între 1908-1948, 23 August, între 1948-1995)

La Grindu, cu mulți ani înainte de 1878, se făcea școală românească. Învățătorul adus era plătit de părinți. Dar oficial, școala s-a înființat abia în anul 1888, primul învățător fiind Maria Minculescu, absolventă a Școlii Secundare de Fete din Galați. Cursurile au început cu 40 de elevi.

Școala a fost împroprietărită cu 10 ha de pământ.

La I. C. Brătianu, școala a fost creată în anul 1898, cu 20 elevi și o institutoare.

50) Comuna Traianu (Satu Nou, până în 1908)

Școala s-a înființat în anul 1882, cu 42 de elevi și un învățător. I s-a dat în proprietate 10 ha de pământ.

51) Comuna Turcoaia

Începutul învățământului la Turcoaia se produce, oficial, în anul 1881³⁷, primul învățător fiind Gheorghe Chisencu, absolvent al Școlii Normale din Iași. După Vasile Helgiu, locuitorii au fondat o școală mixtă în anul 1882, cu un învățător și 92 de elevi. Școala poseda 10 ha de pământ³⁸. Istoricește, situația poate fi mai

³⁷ Vasile Helgiu, „Școala Românească în curs de 40 de ani”, „Analele Dobrogei”, nr. 2, 1920

³⁸ M. D. Ionescu, „Dobrogea în pragul veacului al XX-lea”, pag. 394

complexă. Ion Ionescu de la Brad află aici o comunitate românească puternică la 1850, iar Nicolae Bălășescu-Nifon organizase școală.

Profesorul Vasile Velea, în lucrarea „Monografia Comunei Turcoaia” (2003), afirmă că Ministerul Instrucțiunii Publice a înființat postul în anul 1879 (pag. 190). Verificând și alte documente, am constatat că ministerul obișnuia să aprobe înființarea postului la o anumită dată și numirea pe post abia după 2-3 ani. Deci, și la Turcoaia, ministerul înființează postul în anul 1879, dar numește pe post abia în 1881. Prima clădire pentru școală a fost dată în folosință în anul 1882.

52) Comuna Văcăreni, sat component - Garvăn

În anul 1879 se înființează Școala de Băieți, învățător fiind Gh. Țarlungă, absolvent al unei școlii normale, venit din Bârlad, iar în anul 1884, ia ființă Școala de Fete, având la catedră, ca prim învățător, pe Eufrosina Ștefănescu, absolventă a 5 clase la o școală secundară din Galați.

Preocupări ale locuitorilor de a da copiilor știința de carte se întâlnesc aici încă din 1870.

53) Comuna Calfa, sate componente - Rahmanu, Corugea, Haidaru și Cișmeaua Nouă (Ramazanchioi, până în 1960)

După M. D. Ionescu, la 1900, în comună funcționau 3 școli: la Rahmanu, școala fusese înființată în anul 1885, la Corugea - în 1899 și școala de la Calfa, care nu avea sediu propriu. În cele 3 școli erau înscriși 115 elevi. Fiecare școală avea câte 10 ha de pământ. La 1900, în Haidaru încă nu fusese înființată școală.

54) Comuna Dăeni

Învățătura de carte românească se făcea cu mult înainte de anul 1878 în localitate, oamenii apelând la dascăli ai bisericii, dar și la alți știutori ai buchiei, aduși de mocanii stabiliți pe aceste meleaguri. Prima școală românească de băieți s-a înființat în 1879, având ca învățător pe Francisc Enășescu, absolvent al Școlii Normale din Iași, care a predat carte copiilor din Dăeni până în 1898. În anul 1884 se înființează și o școală de fete, învățător fiind Elena Enășescu, absolventă a Școlii Centrale din București, care va activa până în 1902. Îi urmează învățătorul Dumitru Gh. Bujilă, figură proeminentă a învățământului, pedagog de finețe, bun gospodar. De el își aduceau aminte cu respect bătrânii din sat care i-au fost elevi. Din inițiativa învățătorului Bujilă a fost ridicată prima școală, cu 4 săli de clasă și cancelarie, în anul 1913, demolându-se cea din 1880, care era necorespunzătoare.

În Primul Război Mondial, slt. Bujilă a murit pe front. După redeschiderea cursurilor, la școala din Dăeni nu se va mai cânta, la începutul și sfârșitul lecțiilor, „Ciobănaș cu trei sute de oi”! Figuri de învățători pe care mulți oameni nu i-au uitat a mai avut comuna Dăeni. Să-i amintim pe Ion Clinciu, fost director între 1918-1928, Dumitru Rugină, Teodora Glonț, Petre Glonț...

55) Comuna Ostrov, sat component - Măgurele (Aigar Amet, până în 1923)

Școala din localitate s-a înființat în anul 1879, slujind la catedră învățătorul Gheorghe Voița, absolvent al Academiei din Iași. Construcția școlii s-a realizat în 1884. La Măgurele, școala funcționa anterior anului 1900. În ambele școli erau 116 elevi.

56) Comuna Luminița (Urumbei, până în 1924, Regina Elisabeta, între anii 1924-1948, Elena Pavel, între 1948-1964), sat component - Făgărașu Nou

La Luminița, școala s-a înființat în anul 1880, primul învățător fiind Gheorghe Adam, absolvent de seminar; la Făgărașu Nou, în anul 1884, având învățător pe Andrei Artimescu, absolvent al Școlii Normale din Galați.

În anul 1881 s-a construit primul local de școală.

57) Comuna Topolog, sat component - Sâmbăta Nouă (Doeranu, până în 1923)

În anul 1884 a luat ființă școala din Topolog, la catedră urcând învățătorul Constantin Cornescu, absolvent a 5 clase de liceu din Iași. La Sâmbăta Nouă exista școala din anul 1883. În 1900, în cele două școli învățau 71 de elevi.

58) Comuna Casimcea, sate componente - Războieni (rezultat din contopirea cătunelor Alifacî și Ceaușchioi), Stânca și Chiciucchioi.

La Casimcea, școala s-a înființat în anul 1886, funcționând în același local cu primăria, având învățător pe Radu Moroianu, absolvent al unui liceu din Brașov. La Chicucchioi era școală din 1896. Fiecare dintre școli avea în posesie câte 10 ha de pământ.

*

Am insistat asupra realității că marea majoritate a școlilor rurale tulcene au primit în proprietate, chiar de la înființare, o suprafață de 10 hectare de pământ. Scopul pragmatic și necesar urmărit de oficialitățile vremii îl constituia instruirea practică a elevilor pentru a deveni agricultori și crescători de animale mai buni, mai receptivi la nou, mai productivi decât părinții lor. Dacă acest scop a fost împlinit în mică măsură, cauzele sunt complexe, dar nu îi anulează actualitatea. Regimul comunist însă a confiscat pământul aflat în proprietatea școlii, iar când a înțeles că măsura a fost greșită, a încercat să o dreagă timid, instituind temporar câte un lot școlar. Astăzi, nevoia de lucrători agricoli pregătiți să răspundă cerințelor științei și tehnologiei moderne în domeniu este la fel de acută. Iar primul „atelier” sau „laborator” pentru un viitor agricultor ar trebui să rămână, inexorabil, pământul!

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PUBLIC DIN MEDIUL URBAN ÎNTRE ANII 1878 – 1928

După 1878, o dezvoltare rapidă cunoaște învățământul primar în orașele județului Tulcea. Vasile Helgiu, în „Școala primară din Dobrogea în curs de 40 de ani” (1878-1918), din Analele Dobrogei, nr. 2, 1920, menționează 10 școli primare urbane.

În Tulcea exista o școală de băieți, înființată în anul 1872, căreia din anul 1879 i se adaugă și o școală de fete.

La Babadag, Isaccea și Măcin funcționau câte o școală de băieți și una de fete, toate înființate oficial în anul 1879. Știm însă că școli existau în aceste orașe încă din timpul ocupației otomane. La Sulina, Școala de Băieți a fost înființată în anul 1879, iar cea de fete în 1880.

Din anul 1864 până în 1893, când apare „Legea învățământului primar și normal primar” („Legea lui Take Ionescu”), învățământul primar era organizat în școli pentru băieți și școli pentru fete. În noua lege se prevedea, pentru prima dată, organizarea școlilor mixte.

Autorii „Monografiei orașului Tulcea” (T. Voicu, B. Cotovu și P. Constantinescu), carte apărută în 1928, în capitolul „Instrucția publică”, precizează că în Tulcea funcționau 4 școli primare pentru băieți, 4 școli primare pentru fete și două școli mixte, încadrate cu 39 de învățători titulari și 17 suplinitori. În aceste școli erau înmatriculați 590 de băieți și 650 de fete. Absolvenți a 7 clase: 18 băieți și 30 de fete. Școlile nr. 4 și 5 și toate cele 4 școli de fete aveau elevi și în clasele V-VII, învățământ complementar. Până în anul 1924, învățământul primar era de 4 ani la oraș și 5 ani la sate. Prin Legea din 1924, durata învățământului se prelungește la 7 ani, clasele V-VII numindu-se complementare. Școlile de băieți aveau și ateliere de tâmplărie, iar cele de fete - ateliere de croitorie, țesătorie și covoare.

La Tulcea, pe lângă Școala de Băieți Nr. 2 funcționa o școală de ucenici, la învățământul seral. Școala de Băieți de pe strada Nicolae Bălcescu a fost înființată în anul 1893, iar cea de fete, în 1904 (în prezent, Școala Nr. 1 „N. Bălășescu-Nifon”). Școala de Băieți înființată în 1893 a fost numită Nr. 3 și a funcționat sub această denumire până în anul 1958. Clădirea din str. Toamnei nr. 10, a cărei piatră de temelie s-a pus în anul 1906, a fost dată în funcțiune în 1908, pentru școală de băieți și școală de fete. În același an, s-a dat în folosință și clădirea din str. Mircea Vodă nr. 47, cu destinația de locuință pentru directorii celor două școli. În anul 1994, unitatea devenită Școala Elementară Nr. 5 s-a mutat în localul de pe strada Babadag nr. 136. În suburbia tulceană Tudor Vladimirescu a

fost construită o școală în anul 1892, care a funcționat până în 1980, când a fost desființată, copiii de aici preferând să învețe la școlile din municipiu.

La Babadag se mai ctitorește o școală mixtă în anul 1910, în cartierul „Veterani” (Școala Nr. 2).

În anul 1915, la Tulcea s-a înființat Școala Nr. 1 de Fete, care va funcționa sub această denumire până în anul 1951. Din 1919 până în 1960 a funcționat Școala Nr. 4, de 7 ani, mixtă.

În mod special în municipiul Tulcea, de-a lungul timpului au fost demolate unele clădiri de școli, iar fiindcă populația școlară a tot crescut, a fost nevoie să fie construite multe alte sedii noi, încât nu au mai putut fi păstrate aceleași denumiri.

În anul 1900, funcționau în județul Tulcea 120 de școli primare³⁹. În această perioadă apar și fenomene de criză, care afectează școala. P. C. Sabin arată că populația județului Tulcea era cu 11,3 % sub media pe țară a știutorilor de carte⁴⁰. În majoritatea localităților, școlile funcționau în localuri improprii desfășurării procesului de învățământ.

Într-un raport al revizorului școlar al județului Tulcea, I. Diaconu, adresat prefectului de Tulcea, la 9 octombrie 1907, se arată că în anul școlar 1906-1907, în județ funcționau 104 școli rurale, cu 134 de învățători, din care 90 titulari, iar 22 de școli nu mai puteau fi folosite. Din 17.344 de copii de vârstă școlară, doar 12.491 au frecventat cursurile, 8286 promovând, ceilalți îngroșând rândurile analfabeților. În alt raport al prefectului de Tulcea, din anul 1914, se arată că 27 de clădiri școlare din mediul rural nu pot fi folosite și 5313 copii (1966 băieți și 3347 fete) au rămas în afara școlii. Raportul prezintă o listă mai lungă de lipsuri, din care amintim:

- nu sunt învățători suficienți și numărul de elevi este prea mare pentru un învățător;
- în majoritatea școlilor rurale, învățătorul predă la toate clasele;
- părinții nu au posibilități să le asigure copiilor îmbrăcăminte pentru perioada toamnă-iarnă și copii nu mai vin la școală;
- mulți copii sunt folosiți la muncă în gospodărie, părinții nereușind să asigure traiul zilnic familiilor;
- nu toți copii care frecventează școala au manuale și rechizitele necesare;
- salariile de mizerie ale învățătorilor fac ca tot mai mulți dintre aceștia să părăsească învățământul.

³⁹ I. C. Atansiu – „Expunerea privind situația învățământului din județ”, la sesiunea Comitetului Județean Tulcea, din anul 1909, pag. 60.

⁴⁰ I. Georgescu – „Învățământul public în Dobrogea”, în vol. „Dobrogea. Cincizeci de ani de viață românească. 1878-1928”, Ed. Națiunea, București, 1928.

Situația nu era mai bună nici în țară. În discursul rostit în ședința Camerei, în 11 iulie 1918, Simion Mehedinți, Ministrul Instrucției și Cultelor, în dezbaterile proiectului Legii Eforiilor Școlare, afirma:

„E vorba de jertfa noastră a tuturor, pentru a înlătura o stare a învățământului public care nu mai poate fi tolerată o clipă, fără să primejduiască viitorul acestui popor. Mai întâi, în ce privește clădirile școlare, cu toate cheltuielile din trecut, noi abia ajunsesem înainte de război să avem jumătate de școli în stare care nu se mai cade. Închipuiți-vă, în ce hal se află acum după 2 ani de furtună. În zona luptelor, nu se mai cunoaște nici zona unde a fost școala... Școlile au fost demolate și cărămida a fost folosită pentru construcția tranșeeelor”. Asemenea situație era și în județul Tulcea, unde multe școli au fost închise în timpul Primului Război Mondial, unele reluându-și activitatea abia în anul 1922.

În continuarea discursului său, Simion Mehedinți afirma: „În ce privește numărul învățătorilor, e destul să spun că înainte de mobilizare aveam abia o treime din numărul necesar învățământului rural. Iar astăzi, Dumnezeu știe câți dintre aceștia or mai fi în viață! Cât despre calitatea învățătorilor suplinitori, aproape 2000, nu mai zic nimic. Unii dintre ei sunt băietani cu câte 2-3 clase de gimnaziu, ori fete cu 2-3 clase profesionale, pentru care școala înseamnă o leafă și un adăpost vremelnic. Habar n-au acești rătăciți ai vieții ce-o fi aceea pedagogie... În sfârșit dacă lăsăm la o parte clădirile și învățătorii și ne coborâm la elevi, nici nu găsesc cuvântul potrivit, ca să spună toată grozăvia situației noastre. Din tot copilăritul țării, 1.040.000, abia vreo 30.000 isprăvesc clasele primare, ceilalți îndrugă o clasă-două, iar peste 300.000 nici nu calcă pragul școlii”⁴¹

În județul Tulcea, situația din perioada anilor 1902-1907 se prezenta astfel:

Anul școlar	Elevi înscriși	Elevi promovați
1902-1903	7395	3430
1903-1904	10307	4150
1904-1905	10536	4782
1905-1906	11266	5486
1906-1907	12491	5449 ⁴²

Cifrele demonstrează că miile de copii ce nu frecventau școala sau rămâneau repetenți îngroșau rândurile analfabeților. Ancheta efectuată de Ministerul Instrucției Publice în anul 1907 constata că școala primară de atunci nu putea răspunde nici pe departe cerințelor de cultură ale poporului, era mult rămasă

⁴¹ Simion Mehedinți.

⁴² Raportul Revizorului școlar I. Diaconu către prefectul județului Tulcea, Arhivele Statului, Tulcea, dosar 15/1907, pag. 87-88.

în urmă, avea un nivel scăzut, era ruptă de viață și nu beneficia de condițiile minime de funcționare. Toate răspunsurile la anchetă arătau necesitatea prelungirii duratei de școlarizare, unele cerând chiar o durată de 8 ani⁴³

Situația, în județul Tulcea, nu se va îmbunătăți nici în anii următori. În anul școlar 1919-1920 doar 6314 copii frecventau cursurile.

În 1928, funcționau în județ 348 de învățători în mediul rural și 106 în urban; dar, dintre aceștia, 200 erau necalificați. La școala din Greci, în anul școlar 1920-1921 funcționau 5 învățători, doar unul fiind calificat. Rezultatul? Elevi înscriși - 514, promovați -173. Se pune spinoasa întrebare: cum putea un învățător să predea la o sută de elevi? În 1907, numărul neștiutorilor de carte din județul Tulcea era de 51.344, ceea ce reprezenta 34,3% din populație⁴⁴.

În bugetul urbei Măcin pe anul 1903-1904, pentru instrucțiunea publică se arată: „Avem două școli cu câte 4 clase primare. La cea de băieți, 2 institutori și 2 institutoare, iar la cea de fete 3 institutoare... sunt frecventate de 210 elevi și 207 eleve... localurile lasă de dorit, la fete fiind o construcție primitivă, nu corespunde destinației sale, iar la băieți lipsește cu desăvârșire... organizându-se un comitet de inițiativă privată care s-a oferit a strânge fondul necesar și a construi localuri prin străduința...”⁴⁵. În continuare, în aceeași lucrare, se arată că în anul școlar 1915-1916, din 290 de elevi în clasele I-IV au promovat 169, iar în anul școlar 1920-1921, din 358 de elevi promovează 232 ⁴⁶.

Preocupări pentru organizarea și modernizarea școlii au existat permanent, dar nu s-a reușit să se elaboreze o lege unitară, care să cuprindă toate tipurile de școli și care să poată rezista o perioadă mai îndelungată.

În anul 1924, este adoptată Legea dr. C. Angelescu, Ministrul Instrucțiunii Publice, intitulată „Legea pentru învățământul primar al statului și învățământul primar normal”, lege care prevedea printre altele:

- prelungirea cu încă trei clase a învățământului obligatoriu;
- organizarea școlilor pentru adulții neștiutori de carte;
- organizarea școlilor de stat pentru minorități, fiind obligatorie învățarea limbii române în primele clase primare;
- orientarea învățământului complementar (supraprimar) spre activități practice, învățământ care nu a avut succesul scontat din două motive: inexistența bazei materiale (a atelierelor școală) și frecvența foarte redusă a elevilor din clasele V-VII, din cauza lipsurilor de posibilități ale părinților de a-și întreține copiii la școală.

⁴³ Constantin Vasile Praja – Ancheta învățământului primar, 1907, pag. 104.

⁴⁴ Arhivele Statului, Tulcea, Dosar 15/1907, fila 193.

⁴⁵ N. Mureșanu– „De la Arrubium...prin Vicina...la Măcin”, pag. 137, Ed. Eficient, București, 2002.

⁴⁶ Ibidem, pag. 267.

Și în clasele primare (cl I-IV) nu s-a reușit școlarizarea tuturor copiilor. Prin această lege se reintroduce, în 1925, bacalaureatul (desființat prin Legea din 1898). La 5 mai 1928 este votată „Legea privind organizarea învățământului secundar” (Legea dr. C. Angelescu), învățământul căpătând o puternică orientare clasică, liceele devin teoretice, durata acestora fiind de 7 ani.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL TULCEAN ÎN PERIOADA 1928 – 1968

Preocupări privind organizarea școlii românești și prelungirea duratei învățământului au existat încă din secolul al XIX-lea. Prin programa de învățământ din 1883⁴⁷ s-au adăugat școlii primare rurale două clase la cele existente, numite complementare, cu scopul de a se da elevilor și o pregătire practică. Cursurile acestor clase se țineau, de obicei, seara, numai o dată pe săptămână, de la 1 octombrie până la 1 mai, sub conducerea învățătorilor. Din anul 1893, cursurile complementare, atât din mediul rural, cât și din învățământul urban, funcționau în două zile pe săptămână, în perioada de iarnă. În școală se repetau cunoștințele însușite în clasele primare și se acorda atenție mai mare pregătirii practice a elevilor, îndeosebi în domeniul agriculturii.

Legea prevedea introducerea în școală a lucrului manual, organizarea de ateliere școlare și practica în agricultură pe loturi experimentale. Dar toate aceste prevederi nu s-au putut realiza decât în mică măsură, nefiind asigurate condițiile necesare.

„Legea învățământului primar și normal” din 1924 prevedea prelungirea învățământului primar la 7 clase (numit învățământ supraprimar). Această formă de învățământ s-a menținut până în anul 1945, când s-a trecut la gimnaziu unic, cu durata de 4 ani, înlocuind și cursul inferior al școlilor secundare existente⁴⁸. Scopul principal al școlilor supraprimare îl constituia o minimă pregătire practică a elevilor în domeniul agriculturii, comerțului și industriei.

Întrucât discipline de studiu ca matematica, fizica, chimia, științele naturii aveau un număr redus de ore prevăzute în planul de învățământ, această pregătire era lipsită de o bază științifică și rămânea la un nivel meșteșugăresc. Cadrele didactice care predau în școlile supraprimare erau învățătorii de la clasele I-IV care,

⁴⁷ Programa studiilor în școlile primare din România, 12 nov. 1983, în Arhiva Inspectoratului Școlar al județului Tulcea

⁴⁸ Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 1463, din 28 nov. 1945, cu privire la înființarea gimnaziului unic (Monitorul Oficial nr. 28 din 14 decembrie 1945)

la rândul lor, primeau în școlile normale, o slabă pregătire științifică. Aceasta explică și numărul mic de elevi care frecventau cursurile școlilor supraprimare.

Din datele statistice oficiale⁴⁹ aflăm că în perioada 1927-1932 alegeau 7 clase numai 1,1% din numărul elevilor înscriși în clasa I. În cursul anului școlar 1931-1932, la nivelul țării, 26,4% dintre copiii recenzați nu erau înscriși în evidențele școlare, iar dintre cei înscriși, 26% nu frecventau școala. Dacă până în 1930, învățământul primar a cunoscut o oarecare creștere, în perioada crizei economice din 1929-1933 a scăzut foarte mult numărul elevilor din învățământul primar și mulți învățători au părăsit învățământul.

În anul 1932 a absolvit cursurile prima promoție cu 7 clase, după Legea din 1924.

În județul Tulcea, funcționau foarte puține școli cu învățământ supraprimar. Cele mai multe școli supraprimare funcționau în orașele județului.

Dintr-un raport prezentat prefectului de revizorul școlar C. T. Ionescu în 1938, rezultă că în județ funcționau 117 școli primare, la care erau încadrați 523 de învățători și 13 maiștri, pentru clasele V-VII. Dintre învățători, 11 erau lipoveni și 10 turci. Aceștia predau la școlile etniilor respective.

Încadrarea școlilor, prezentată în raport în anul școlar 1938-1939, era următoarea ⁵⁰:

I. Școli urbane

Localitatea	Școala	Numele învățătorului	Grad didactic
Tulcea	Școala Nr. 1 de Băieți	Damienescu Nicolae	I
		Ianculescu Ioan	I
		Iordăchescu Dumitru	II
		Obreja Alexandru	I
	Școala Nr. 2 de Băieți (1 post de limba turcă)	Bulai Anton	I
		Radu Constantin	I
		Mantu Gheorghe	I
		Ionescu Dumitru	Definitiv
	Școala Nr. 3 de Băieți	Gheorghiu Emil	I
		Codreanu Mitu	II
		Sânpetru Moise	II
		Ciocănescu Elena	II

⁴⁹ Anuarul învățământului primar din 1933

⁵⁰ Școlile și încadrarea acestora cu personal didactic – anul 1938, Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale, Dosar 11/1938

Școala Nr. 4 de Băieți (1 post limba turcă, 1 post atelier, 1 post tâmplărie)	Viniș R. Petru Racoviță Lucreția Dogaru Dumitru Mantu Margareta Petrovici Eleonora	II Definitiv I Definitiv Definitiv
Școala Nr. 1 de Fete	Ionescu Elena Popescu Maria Iosub Virginia Avramescu Nadejda	II I I I
Școala Nr. 2 de Fete	Popovici Virginia Bandrabuir Eugenia Diaconescu Afrodita Ghețu Ana	Suplinitor II II I
Școala Nr. 3 de Fete	Liber Sânpetru Ana Rusei Eugenia Badea Maria	II II II
Școala Nr. 4 de Fete (1 post croitorie)	Damienescu Marin Tofan Maria Chircef Ana Dumitru Florica Dogaru Ioana	I II I Definitiv Suplinitor
Școala Nr. 1 Mixtă (1 post lb. lipovenească)	Petrache Iordan Andrei Eliza Nicolau Alexandru	II II I
Școala Nr. 2 Mixtă (1 post lb. lipovenească)	Pr. Bucur Radu Comșa Ecaterina Moruzov Niculina Liber – post de lb. lipovenească	- II Definitiv Definitiv -
Liceul „Regele Carol” (Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”)	Flectenmacher Cristian Smadu Maria Belu Vasile	Definitiv Definitiv Definitiv
Liceul de Fete „Principesa Ileana”	Dragnea Petre Grigorescu Eleodora	Definitiv Definitiv

Babadag	Școala de Băieți	Nadă Ion Lungu Ene Liber Babencu Ioan Chișu Ioan Post limba turcă liber	I Definitiv Definitiv II
	Școala de Fete	Ionescu Ortansa Petreanu Eufrosina Gherghina Maria Vântu Elena Babencu Steriana	I Definitiv Definitiv I Definitiv
	Școala Mixtă	Ioanid Natalia Post liber	I
Isaccea	Școala Mixtă	Ioanovici Ioan Sterpu Elena Ciobanu Constantin Darie Nicolae Sterpu Constantin Caloianu Antonela Liber Darie Ioana Avrigeanu Elena Ciobanu Felicia Huseim Mujdaba – limba turcă	II Definitiv II I II II - I II II Suplinitor
Principele Nicolae (Revărsarea)	Școala Mixtă	Iordăchescu Gheorghe Iordăchescu Elena Bibiri Nicolae	Definitiv II I
Măcin	Școala de Băieți	Popa Constantin Trenchea Georgică Rugină Gheorghe Milea Gheorghe Petrescu Emil Obrocaru Teodor Cojanu Teodor Alim Geamil – limba turcă	Definitiv II II I II I Definitiv Suplinitor
	Școala de Fete	Rugină Zamfirița Milea Elisabeta Lungeanu Alexandrina Ariton Ortansa Popa Emilia	Definitiv I I Definitiv II

Smârdanu Nou	Școală Mixtă	Popescu Silvia Liber – post atelier croitorie Țăranu Apostol Țăranu Maria Bontea Nicolae	Definitiv - II Definitiv Definitiv
Sulina	Școala de Băieți	Corleancă Ion Zahîțeanu Ion Dumitru Ion Post liber	Definitiv Definitiv II -
	Școala de Fete	Mărgescu Eugenia Demetriade Olimpia Bacalu Elena Ene Cristina Post liber - croitorie	Definitiv Definitiv II Definitiv
Prospect	Școala Mixtă	Dascălu Vasile Dumitrescu Elena	Definitiv Definitiv

II. Școli rurale

Agighiol	Școală mixtă	Stancu Gheorghe Mitan Elena Rotescu Elena Stancu Gheorghe Maria Mitan Nicolae Titeiu Elena Coman Petre	Definitiv Suplinitor I Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor
Beștepe	Școală mixtă	Lăpușneanu Ion Lăpușneanu Evdochia Buruiană Gavrilă Drăgan Anastase Dumitrescu Gheorghe Buruiană Elena	I I Definitiv Definitiv Definitiv Definitiv
Carasuhat (Băltenii de Sus)	Școală mixtă	Roșu Vasile	Suplinitor
Balabancea	Școală mixtă	Ghirindac Marin Ghirindac Florica Fotin Gheorghita	Definitiv Definitiv Suplinitor
Islam Geaferca (Florești)	Școală mixtă	Pascal Spiru Pascal Maria	Definitiv Definitiv

Beidaud	Școală mixtă Atelier de țesătorie	Leu Ioan Titu Gheorghe Diaconu Gherghina Pavel Vasile Gheorghiu Teodora Bolboceanu Dumitru Pavel Elena Gheorghiu Eugen Post liber	Suplinitor Suplinitor Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv
Ceamurlia de Jos	Școală mixtă	Bănățeanu Vasile Cârnă Maria Marin Gheorghe Neagu Georgeta Neagu Nicolae Negru Petre Negru Ecaterina	Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv I
Caugagia	Școală mixtă	Stoica Gheorghe Pravăț Cătălina	Definitiv Definitiv
Congaz	Școală mixtă	Gornoava Ion Militaru Alexandru Antonescu Maria	Definitiv Suplinitor Definitiv
Carmen Sylva (Crișan)	Școală mixtă	Enescu Ion Zahîțeanu Zlățița	Suplinitor Definitiv
Principele Mircea (Mila 23)	Școală mixtă (lipovenească)	Panait Patriche	Definitiv
Caraorman	Școală mixtă	Constantin Gherasim Ioan M. Zoe	Definitiv Suplinitor
C. A. Rosetti	Școală mixtă	Comârzan Dumitru Comârzan Natalia	Definitiv Suplinitor
Letea	Școală mixtă	Vusacovici Constantin Ioana Vasile	Definitiv Suplinitor
Periprava (Limba lipovenească)	Școală mixtă	Caraman Alexandru Tudosî Tudora	Definitiv Suplinitor
Sfiștofca (Limba lipovenească)	Școală mixtă	Ignat Vasile Rada Ileana	Suplinitor Suplinitor

Cataloi	Școală mixtă	Bălan Ion Bălan Neda Radu Ștefan Giurgiu Marghiolița Stănescu Teodor Post liber	Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv II -
Câșla (Mineri)	Școală mixtă	Ismăilescu Petre Condrea Sofia Chiricuță Dumitru	Definitiv Definitiv Suplinitor
Chilia Veche	Școală mixtă	Bălăeș Manole Bălăeș Elena Râpă Alexandru Voiculescu Filofteia Măgureanu Constantin Popa Maria Post liber	II Definitiv Suplinitor Suplinitor Suplinitor Suplinitor
Tatanir	Școală mixtă		
Carcaliu (Limba lipovenească)	Școală mixtă	Sechila Ioan Boboc Voica Șucu Nicolae Pană Filomela Dumitrescu Tarista Frangulea Constantin Țăranu Gheorghe Mocanu Vasile	Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor Definitiv Suplinitor
Cerna	Școală mixtă	Varabiev Tudosie Stănciulescu Ion Necula Dumitru Albu Ștefan Dudău Alexandrina Iorgulescu Gheorghe Popovici Dumitrașcu Necula Ioana Cheșcă Ion Strănciulescu Maria	II Definitiv II Suplinitor I Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor
Calfa	Școală mixtă	Dumitru Gheorghe Dumitru Paulina	II Suplinitor
Cișmeaua Nouă (Ramazanchioi)	Școală mixtă	Bălan Remus	Suplinitor
Casimcea	Școală mixtă	Ciurea Alexandru Cârnă Maria Petcu Valeriu	Definitiv Definitiv Definitiv

		Petcu Margareta Rucăreanu Gheorghe Cochințu Ioan	Definitiv I Suplinitor
Războieni	Școală mixtă	Ocheșel Nicolae Bucelea Ana Stănei Dumitru Stănei Natalia	Suplinitor Suplinitor Definitiv Definitiv
Corugea	Școală mixtă	Haret Traian Haret Maria Bucelea Alexandru	II I II
Mahomencea (sat dispărut)	Școală mixtă	Jipa Iordache	Definitiv
Ciucurova	Școală mixtă (limba turcă)	Răileanu Grigore Hilohe Ecaterina Post liber	Definitiv Suplinitor -
Atmagea	Școală mixtă	Voicu Valeria Bănică Dumitru Mortu Zamfir	Suplinitor Definitiv Definitiv
Ceamurlia de Sus	Școală mixtă	Grigoraș victoria Caloianu Elisabeta Leabu Gheorghe Albu Ion Cinileanu Constantin Georgescu Alexandru Petrovici Niculina	Suplinitor Suplinitor II Suplinitor Definitiv Suplinitor Suplinitor
Camena	Școală mixtă	Ariton Vasile Grigore Catinca Popescu Petre	Suplinitor Suplinitor Definitiv
Cârjelari	Școală mixtă	Manea Filip Necșulescu Steliana Ionescu Gheorghe Vlad Gheorghe	I Definitiv Definitiv Definitiv
Ardealul (sat dispărut)	Școală mixtă	Sandu Gheorghe	Suplinitor
Domnița Maria (Nufăru)	Școală mixtă	Răileanu Trofim Răileanu Elena	II II
Victoria (Pârlita)	Școală mixtă	Țoni Dumitru	Suplinitor

Ilganii de Jos	Școală mixtă	Mitan Nicolae	Suplinitor
Dunavățu de Jos	Școală mixtă	Nicolau Vasile Corleancă Maria	Suplinitor Suplinitor
Dunavățu de Sus	Școală mixtă	Luca Vasile	Suplinitor
Dăeni	Școală mixtă	Constanda Dumitru Damian Margareta Glonț Teodora Glonț Petre Vârgolici Ioan Lascu Constantin Lascu Sanda Lascu Gheorghe Damian Stan Constanda Ioana	Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor Suplinitor Suplinitor Definitiv Suplinitor
Dorobanțu	Școală mixtă	Roman Teodor Dumitru Tasia Lascu Ion	Gr. II Definitiv Suplinitor
Canat Calfa (Meșteru)	Școală mixtă	Rașcu Nicolae Rașcu Metaxula	Definitiv Suplinitor
Coiumpunar (Fântâna oilor)	Școală mixtă	Zainea Gheorghe	Suplinitor
Enisala	Școală mixtă	Chirea Ion Topor Eugenia	Definitiv Definitiv
Visterna	Școală mixtă	Lupu Nicolae	Suplinitor
Eschibaba (Stejaru)	Școală mixtă	Marinescu Ștefan Marinescu Maria Petre Gh. Tudor	Definitiv Suplinitor Suplinitor
Vasile Alecsandri (Testemelu)	Școală mixtă	Petrovici Gheorghe Ergiu Consuela	Definitiv Suplinitor
Neatârnairea	Școală mixtă	Nistor Panait Tempe Maria	I Suplinitor
Frecăței	Școală mixtă	Luchian Dumitru Demetriade Dumitru Luchian Paraschiva Demetriade Maria	Definitiv Suplinitor Definitiv Suplinitor
Făgărașu Nou	Școală mixtă	Sculeanu Ștefan Ionașcu Aurelia Popa Ioan	Suplinitor Suplinitor Definitiv

Măgurele	Școală mixtă	Vlădescu Gheorghe Stoica Olga	Definitiv Suplinitor
Garvăn	Școală Mixtă	Săgărceanu Petre Bogoi Aurelia Post liber	Definitiv Definitiv -
Greci	Școală mixtă (2 posturi libere)	Manta Gheorghe Pr. Feodot Teodorov Velicu Maria Beldie Nicolae Manta Filareta Teodorov Daria Obrocaru Stela Velicu Gherghina Bâlea Nicolae	Definitiv II Definitiv II II Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor
Hamcearca	Școală mixtă	Ionescu Gh. Ioan Năstase Maria	Definitiv Suplinitor
Geaferca Rusă (Căprioara)	Școală mixtă	Lazăr Ioan	Definitiv
Nifon	Școală mixtă	Elefterii Vasile Tătăranu Iordana Tătăranu Nicolae	Definitiv Suplinitor Suplinitor
I. G. Duca (Valea Nucarilor)	Școală mixtă 1	Cristea Nicolae Marin Aneta Manole Maria Manole Constantin Marin Nicolae	Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv
	Școală mixtă 2	Văleanu Ion Simion Maria post liber	II Suplinitor -
I. C. Brătianu	Școală mixtă	Parcheșanu Toader Dudău Emil Gugoasă Matia Ionescu Gh. Ion	Suplinitor Definitiv II II
Jijila	Școală mixtă	Istrate Ion Cronț Lucreția Constantinescu Vasile Caloianu Dumitru Constantinescu Maria post liber	Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv -

Jurilovca	Școală mixtă Limba lipovenească	Eftimie Tănase Cuparencu Amalia Ganea Gheorghe Tănase Maria Pârciog Emilia Răileanu Agapia Onisim Vidinei	Definitiv Definitiv Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv
Pașa Câșla (Vișina)	Școală mixtă	Gherghișcan Gheorghe Popa Maria Catrinoiu Ilie	Definitiv Suplinitor Suplinitor
Lunca (Canlî- Bugeac)	Școală mixtă	Rogojină Dumitru Rădulescu Vasile Vlad Constantin Rădulescu Vasilica Himciu Constantin	Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor suplinitor
Luncavița	Școală mixtă	Iorga Manole Bulgaru Eliza Bulgaru Gheorghe Dumitriu Gheorghe Bulgaru Petre Capus Eugenia Butnaru Victoria Atelier croitorie - post liber	Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv -
Rachelu	Școală mixtă	Ionescu Nicolae Ionescu Margareta Stanciu Ion	Definitiv Definitiv Suplinitor
Lascăr Catargiu (Plauru)	Școală mixtă	Antache Ion Marinescu Maria	Definitiv Definitiv
Ceatalchioi	Școală mixtă	Stratencu Foca Stratencu Ionica	Definitiv Definitiv
Pardina	Școală mixtă	Poterașu Radu Miloș Aftimia	Suplinitor Suplinitor
Mihai Bravu	Școală mixtă	Pisică Enache Simion Nicolae Pisică Voica Minaunescu Nicolae	Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv
Satu Nou	Școală mixtă	Dionisie C. Ioan Ioan Ana	Definitiv Suplinitor

Mihail Kogălniceanu	Școală mixtă	Constantin Vasile Ioniță Ștefania Ioniță Constantin Dănăilă Gheorghe	Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv
Hagilar (Lăstuni)	Școală mixtă	Gheorghiu Atanasie Pădurescu Matilda Preda Gheorghe Săveanu Sava Bălăcescu Alexe	Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor
Mahmudia (1 clasă turcă, 1 clasă lipovenească)	Școală mixtă	Scutaru Teodora Nicolau Cristea Dunac Alexandru Florea Vasile Bunescu Alexandru	Suplinitor Suplinitor Definitiv Suplinitor Definitiv
Malcoci	Școală mixtă	Dănulescu Gheorghe Ștefănescu Ana Pasat Anton	Definitiv Suplinitor Definitiv
Murighiol (1 clasă turcă)	Școală mixtă	Gheorghe Chirică Gheorghe Stanca Țugui Marin Săcăleanu Stana	II Definitiv Definitiv Suplinitor
Meidanchioi (Valea Teilor)	Școală mixtă	Gubănceanu Mircea Popovici Iulia Popescu Nicolae Simion Nicolae	Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv
Mircea Vodă	Școală mixtă	Vlad Nicolae Vlad Elisabeta	II Definitiv
General Dragalina (localitate și școală dispărute)	Școală mixtă	Ochiroș Stelian	Suplinitor
General Praporgescu (Iaila)	Școală mixtă	Vlad Mircea	II
Nalbant	Școală mixtă	Gheorghiu Simion Haralambie Marin Haralambie Ioana Gheorghiu Elena Manolescu Alexandru	Definitiv Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv
Trestenic	Școală mixtă		
Niculitel	Școală mixtă	Bogoș Hristodor Nicoară Elena Aftodor Vasile	I II Definitiv

		Bogoș Constanța Nicolae Anastase Son Aurelia Petcu Ion Son Dumitru Petcu Smaranda	Definitiv Definitiv Definitiv II Definitiv Definitiv
Ostrov	Școală mixtă	Stroe Dumitru Bonțoiu Alexandrina Dascălu Gheorghe Bonțoiu Constantin Post liber	Suplinitor Suplinitor Definitiv Suplinitor -
Principele Mihai (Nicolae Bălcescu)	Școală mixtă	Tudose Dumitru Stanciu Maria Stanciu Petre Popescu Niculina Adam Ovidiu Ioan Paraschiva Popescu Iordan	Suplinitor Definitiv Suplinitor Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv
Parcheș	Școală mixtă	Bratosin Ștefan Brandabur Aurelia	Definitiv I
Poșta	Școală mixtă	Felea Vasile Cioceanu Domnica Spânu Gheorghe	II I Suplinitor
Principele Carol (Partizani)	Școală mixtă	Post liber	-
Gorgova	Școală mixtă	Blendea Dumitru	Definitiv
Vulturu	Școală mixtă	Bădici Gheorghe	Suplinitor
Pisica (Grindu)	Școală mixtă	Grosu Gheorghe Grosu Victoria Tacciu Mircea	II Definitiv Suplinitor
Regele Ferdinand (Izvoarele)	Școală mixtă	Bonjug Nichita Grimaeschi Elena Malai Andrei Malai Maria Popescu Grigore	Definitiv I Definitiv Suplinitor Suplinitor
Iulia	Școală mixtă	Canagață Dobrișor Demergian Iluzia	Suplinitor Suplinitor
Alba	Școală mixtă	Popescu Anton Dolgonencu Neaga	Suplinitor Suplinitor

Peceneaga	Școală mixtă (cu ateliere de țesătorie și împletituri)	Costache Nicolae Pârlițeanu Ștefan Matei Gheorghe Ioniță Teodora Costache Ana Miloș Pavel Matei Victoria Biserică Ion	Definitiv Definitiv II II Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor
Regina Maria (Horia)	Școală mixtă	Tănăsescu Gheorghe Paraschivescu Aurelia Paraschivescu Gheorghe Ioan D. Ioan	II Definitiv II Definitiv
Încoronarea (Cloșca)	Școală mixtă	Arnăutu Ion	Suplinitor
Rahmanu	Școală mixtă	Mocanu Gheorghe Țăranu Sofia	Definitiv Suplinitor
Haidaru	Școală mixtă	Gălă Alexandru	Definitiv
Regina Elisabeta (Luminița)	Școală mixtă	Popescu Ion Roman Gherghina Chiriță Drăgan	Suplinitor Definitiv Definitiv
Sarichioi	Școală mixtă (Limbă lipovenească)	Găvenea Constantin Cinileanu Marin Calotă Teodora Sultan Mihail Ioniță Zamfira	Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor Suplinitor
Sabangia	Școală mixtă	Munteanu Teodor Angheluță Alexandra Datcu Valeriu	II Suplinitor Suplinitor
Slava Cerceză	Școală mixtă (Lb. lipovenească)	Savopol Ion Petrache Constanța Coles Vasilica Pușcașu Simion Mărculescu Ilie	II Suplinitor Suplinitor Definitiv Definitiv
Bășpunar (Fântâna Mare)	Școală mixtă	Bunescu Constantin Iordăchescu Tița	I Suplinitor
Slava Rusă	Școală mixtă (Limbă lipovenească)	Radu Gheorghe Vălimăreanu Marva Cristea Ion Cazacu Catinka	Suplinitor Definitiv Definitiv Suplinitor

		Munteanu Gheorghe Munteanu Sidor	Suplinitor suplinitor
Sarinasuf	Școală mixtă	Baciu Gheorghe Baciu Sultana	Definitiv Definitiv
Caraibil (Colina)	Școală mixtă (Limba turcă)	Nicolau Ion	Definitiv
Beibugeac (Plopu)	Școală mixtă	Uncu Vasile Uncu Elena	Definitiv Definitiv
Sf. Gheorghe	Școală mixtă	Vulgaris Sanandi Teodorescu Gheorghe Vulgaris Maria	Definitiv Definitiv Suplinitor
Somova	Școală mixtă	Ciolac Constantin Ciolac Casandra Enache Ion Enache Chiriachița Dendrino Ștefan	II Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor
Sarighiol de Deal	Școală mixtă	Strâmbeanu Dumitru Tătaru Aurelia Pascale Ion Grigore Marin	Definitiv Suplinitor Suplinitor suplinitor
Sâmbăta Nouă	Școală mixtă	Polici Gheorghe Polici Elisabeta Protopopescu Nicolae	II Definitiv Suplinitor
Hagiomer (Cerbu)	Școală mixtă	Tofan Gheorghe Olteanu Marghioala	Definitiv Suplinitor
Turda	Școală mixtă	Ioniță Ion Popovici Janeta Popovici George Ioan Ștefan	Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor
Telița	Școală mixtă	Popovici Ioan Popovici Elena Simionescu Dumitru	II Definitiv Suplinitor
Turcoaia	Școală mixtă	Crișcov Anton Mârza Eugenia Șandru Nicolae Șandru Sofia Mârza Vasile Grosu Victor Brânzea Nicolae Post liber	Suplinitor Definitiv II Suplinitor Definitiv Suplinitor Suplinitor -
Traian	Școală mixtă	Arnăutu Gheorghe Herda Maria	Definitiv Definitiv

		Herda Vasile Post liber	Definitiv -
Topolog	Școală mixtă	Zaharia Gheorghe Crab Elena Vasii Dumitra Vasii Dionisie Auram Gheorghe Țană Maria Crab Socrate Ivănescu Paraschiv Atelier țesătorie – post liber	I Definitiv Suplinitor Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor Suplinitor -
V. Brătianu	Școală mixtă	Secuianu Nicolae Cărbunaru Maria Glăjaru Gheorghe Kiorpec Didina	Definitiv Definitiv Definitiv Definitiv
Văcăreni	Școală mixtă	Anastasiu Gheorghe Manea Eugenia Manea Gheorghe Egumenide Stanca Egumenide George	II Definitiv Definitiv Definitiv Suplinitor
Zebil	Școală mixtă	Botez Gheorghe Tănase Vasile Simionescu Vasile Simionescu Ftecla Buluc Ecaterina Agache Vasile	Definitiv Suplinitor II Definitiv Definitiv I

În majoritatea școlilor care aveau mai mult de 4 posturi, învățământul era de 7 ani.

În Tulcea, învățământul supraprimar a început în anul școlar 1925/1926, iar în anul 1928 au absolvit clasa a VII-a 18 băieți și 30 de fete⁵¹. La Măcin, în 1928 începe învățământul de 7 ani, cu o clasă a V-a de 28 de elevi⁵²; în același an începe și la Turcoaia. Școala din Greci funcționa cu învățământ supraprimar tot din 1928. În anul școlar 1937-1938, la Greci funcționau 3 clase I cu 207 elevi, două clase a II-a cu 137 de elevi, două clase a III-a cu 141 de elevi, 1 clasă a IV-a cu 87 elevi, 1 clasă a V-a cu 48 de elevi, 1 clasă a VI-a cu 38 elevi și o clasă a VII-a cu 26 de elevi.

Se observă că, odată cu promovarea în clase superioare, numărul elevilor scade. Mulți elevi nu vor urma cursurile claselor V-VII din cauza lipsurilor materiale, copiii fiind folosiți de părinți la muncile agricole.

⁵¹ „Monografia orașului Tulcea”, de T. Voicu, B. Cotovu, P. Constantinescu, 1928, pag. 74.

⁵² N. Mureșanu, „De la Arrubium... prin Vicina... la Măcin”, 2002

În perioada anilor 1930-1940 au fost formulate multe critici la adresa învățământului supraprimar, cerându-se cu insistență diferențierea acestuia potrivit particularităților mediului geografic. Tot acum se manifestă o puternică tendință de modernizare a procesului instructiv-educativ în spiritul „școlii active”. Tendința este puternic reliefată în proiectul de lege a lui Dimitrie Gusti (1933), în „Legea asupra învățământului primar normal” din 1939, a lui Petre Andrei, și chiar în unele modificări aduse în 1934 la Legea din 1924 a lui C. Angelescu. Legea lui Petre Andrei din 1939 prevedea o programă minimală, comună tuturor școlilor, și o programă suplimentară de adaptare a școlii la mediul local și regional.

Ioan Gh, Stanciu, în „Școala și doctrinele pedagogice în secolul XX” (Editura Didactică și Pedagogică, București, 1995, pag. 155) observă cu judiciozitate: „În condițiile din perioada 1935-1945 determinate de cel de al Doilea Război Mondial, școala românească a cunoscut multe greutăți - a scăzut numărul elevilor care frecventau școala, mulți învățători fiind concentrați, unele școli și-au încetat activitatea”. Cu toate eforturile depuse, școala românească de 4 ani, apoi cea de 7 ani nu a reușit să cuprindă toți elevii între 7 și 11 ani, deși din 1924 obligativitatea școlarizării era până la 14 ani.

În 1945 dispare școala supraprimară (complementară), introducându-se gimnaziul unic (curs inferior al școlilor secundare). În 1948, ca urmare a reformei învățământului, se desființează gimnaziul unic, înlocuindu-se cu școala elementară de 7 ani.

După școala primară - clasele I-IV - se putea urma liceul de 8 ani, curs inferior I-IV, examen de capacitate, curs superior V-VIII. În 1948, liceul va fi redus cu un an – (clasele I-XI, inclusiv școala primară).

Bacalaureatul se înlocuiește cu examenul de maturitate.

În 1949 au dat examen de admitere în liceu absolvenții gimnaziului unic de 4 ani și cei ai școlii elementare de 3 ani (clasele V-VII).

Liceul va fi transformat în școala medie de 10 ani, după modelul sovietic.

În 1954 au absolvit două promoții: cea a liceului de 11 ani și cea a școlii medii de 10 ani.

În anii 1955, 1956, 1957 a funcționat școala medie de 10 ani. În 1958, nu au fost absolvenți. S-a revenit la liceul de 11 clase, începând cu promoția din 1959. Din 1961, școala elementară se prelungește la 8 ani. În 1965 a absolvit promoția școlii generale de 8 ani. În 1969, va fi prima promoție a liceului de 12 ani.

În perioada 1948-1959, în fostul județ (până în 1950) și apoi raion, s-au înființat: Școala Pedagogică (1949-1956), Școala Medie Ucraineană, transformată în ultimii ani în Școală Pedagogică Ucraineană (1949-1959), Școala Medie Piscicolă, Școala Medie Tehnică Alimentară, care s-a desființat după primele promoții.

În perioada 1948-1959 nu s-au recunoscut gradele cadrelor didactice.

În 1959, cadrele didactice cu o vechime mai mare de 3 ani la catedră au obținut definitivatul în învățământ. Cadrele didactice cu 1-2 ani vechime puteau, după al treilea an de vechime, să susțină examenul de definitivat și, apoi, după încă 5 ani, gradul II, iar după alți 5 ani de la obținerea gradului II, și gradul I.

Din 1950 până în 1956, raionul Tulcea a aparținut de regiunea Galați și apoi, până în 1968, de regiunea Constanța.

Prin Legea privind organizarea administrativă a teritoriului R. S. România (Nr. 28, din 17 februarie 1968), Tulcea redevine județ, în care au fost incluse raioanele Tulcea și Măcin și o parte din comunele fostelor raioane Hârșova și Istria.

Învățământul tulcean în acea perioadă avea o mare lipsă de cadre didactice calificate și de spații de școlarizare. În multe localități, mai ales din Delta Dunării, școlile funcționau în localuri improprii pentru învățământ.

Majoritatea profesorilor erau necalificați. În școlile elementare predau învățători la clasele V-VII (VIII), fiind considerați profesori pentru cursul elementar, învățători care după un curs de 1-2 luni de perfecționare, organizat de I. P. C. D (Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice) căpătau acest drept.

La grădinițele din mediul rural erau încadrate educatoare absolvente a școlii primare sau elementare, fiind considerate calificate educatoarele care urmau un curs de un an.

Și în învățământul primar, mai ales în Delta Dunării, predau și învățători care aveau doar șapte clase elementare.

În 1959, la solicitarea locuitorilor, s-a trecut la învățământul în limba română în toate școlile din județ. Naționalitățile conlocuitoare - rusă, ucraineană, turcă, greacă - puteau să studieze limba maternă în 2-3 ore pe săptămână, prevăzute prin planurile de învățământ.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL TULCEAN ÎN PERIOADA 1968-2007

Reînființarea județului Tulcea în anul 1968 - cu cele 5 orașe, 44 de comune și 84 de sate - a determinat organele administrative să asigure condiții pentru funcționarea tuturor sectoarelor de activitate. Secția Raională de Învățământ a devenit Inspectoratul Școlar Județean, având ca sarcini prioritare organizarea rețelei școlare, asigurarea conducerilor de școli și a numărului de cadre didactice necesar funcționării acestora, dezvoltarea bazei materiale și dotarea școlilor cu mobilier, aparatură pentru laboratoare, asigurarea bibliotecilor școlare cu cărțile necesare și, cea mai importantă măsură, aducerea și menținerea copiilor de vârstă școlară la unitățile existente sau nou înființate.

În anul 1968, județul Tulcea dispunea de o rețea școlară formată astfel: 8 licee, 31 de școli cu clasele I-IV, 111 școli generale cu clase I-VIII, 6 școli profesionale, din care 5 pregăteau mecanici agricoli, 131 grădinițe, două case ale pionierilor, o școală de muzică și arte plastice și o casă de copii cu 60 de locuri.

În cele 8 licee erau cuprinși: 1527 de elevi în 48 de clase I-IV; 2297 de elevi în 69 de clase V-VIII; 2816 elevi în 69 de clase IX-XII curs de zi și 15 clase de seral cu 508 elevi.

Licee existente în anul școlar 1968-1969

Liceul Nr. 1 Tulcea (azi, **Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”**), cu învățământ de zi și seral. În cunoscutul edificiu al liceului funcționau: 8 clase primare cu 266 de elevi; 13 clase gimnaziale cu 422 de elevi; 15 clase liceale curs de zi cu 524 de elevi; 11 clase curs seral cu 385 de elevi. În total, funcționau 47 de clase cu 1597 de elevi și era încadrat cu 8 învățători și 43 de profesori și maiștri-instructori pentru practica în ateliere. Conducerea era asigurată de Dima Virginia - Antoaneta, profesor de matematică (director), Budescu Alexandru, profesor de biologie, și Grigoraș Mihail, profesor de biologie (directori adjuncți).

Liceul Teoretic Nr. 2 (azi, **Liceul Teoretic „Grigore Moisil**) avea în componență: 192 de elevi în 6 clase I-IV; 349 în 17 clase V-VIII; 548 în 27 clase IX-XII.

În total, funcționau 50 de clase cu 1134 de elevi și era încadrat cu 6 învățători și 44 de profesori și profesori maiștri. Echipa de conducere era constituită după cum urmează: Ioniță Maria, profesor de limba rusă (director), și Barbă Ion, profesor de educația fizică (director adjunct).

Liceul Pedagogic, nou înființat, a funcționat în primii ani în cadrul Liceului Teoretic Nr. 2. A început cu o clasă de educatoare cu 40 elevi și o clasă de învățători cu 42 de elevi. Ulterior, a fost mutat în localul Școlii Generale „I. L. Caragiale”, pentru ca în anul 1982 să fie desființat. Va fi reînființat în anul 1990. Funcționează și în prezent, într-un local nou.

Liceul Real-Uman Babadag (astăzi, **Liceul „Dimitrie Cantemir”**) școlariza în acel an: 162 de elevi în 5 clase I-IV; 138 de elevi în 4 clase V-VIII curs de zi și 29 la seral; 588 de elevi în 16 clase IX-XII curs de zi și 123 în 4 clase curs seral.

Liceul era încadrat cu 5 învățători și 36 de profesori și maiștri-instructori.

Conducerea o asigurau: Ciobanu (Voicu) Georgeta, profesor de geografie (director), și Vineș Coman, profesor de matematică (director adjunct).

Liceul Real-Uman Măcin (în prezent, **Liceul „Gheorghe Munteanu Murgoci”**) școlariza: 365 de elevi în 11 clase I-IV; 392 de elevi în 11 clase V-VIII; 610 elevi în 17 clase IX-XII.

Echipa de conducere era constituită după cum urmează: director - Buzea Ion, profesor de limba și literatura română, și directori adjuncți - Mureșanu Nicolae, profesor de istorie, și Chioseaua Rodica, profesor de geografie.

Liceul Real-Uman „Jean Bart” Sulina aduna în băncile sale 236 de elevi în 9 clase I-IV; 296 de elevi în 9 clase V-VIII; 157 de elevi în 5 clase IX-XII.

Liceul era încadrat cu 32 de cadre didactice, din care 8 necalificate (1 învățător și 7 profesori) și 4 în curs de calificare, având director pe Giușcă (Iorga) Constantina, profesor de limba și literatura română și istorie.

Liceul Real-Uman Topolog (în prezent, **Grupul Școlar Agricol**) avea la înființarea județului: 306 elevi în 9 clase I-IV; 280 de elevi în 8 clase V-VIII; 137 de elevi în 4 clase IX-XII.

Din cele 27 de cadre didactice încadrate, 11 erau necalificate: 1 învățător și 10 profesori, 4 însă aflându-se în curs de calificare. Director era Marin Iulian, profesor de limba și literatura română, iar director adjunct - Căpățână Constantin, inginer agronom.

Liceul Real-Uman Isaccea (în prezent, **Liceul „Constantin Brătescu”**) avea înmatriculați: 345 de elevi în 11 clase I-IV; 375 de elevi în 13 clase V-VIII; 170 de elevi în 4 clase IX-XII.

Colcer Iosif, profesor de istorie, asigura funcția de director, iar Sterpu Constantin, profesor de limba și literatura română și istorie, de director adjunct.

Învățământul obligatoriu de cultură generală în anul școlar 1968 – 1969

Școli generale cu clasele I – VIII ⁵³

Localitatea/școala	Clase I-IV	Nr. elevi	Nr. inv.	Clase V-VIII	Nr. elevi	Nr. prof.	Numele directorului/ directorului adjunct
Școala Nr. 1 Tulcea	10	327	10	10	379	16	Galbur Ana Maria Nicu Chiva
Școala Nr. 2 Tulcea	10	331	10	12	446	18	Pârvu Jelea Pendur Angela
Școala Nr. 3 Tulcea	9	265	9	15	465	22	Butilcă Dumitru Andreescu Valentina
Școala Nr. 4 Tulcea	1	25	1	10	333	17	Petrov Artem
Școala Nr. 5 Tulcea	7	188	7	8	239	22	Stănculescu Ion Beznea Ion
Școala Nr. 6 Tulcea	9	292	9	9	345	15	Niculescu Petre Vlad Angela
Școala Primară Nr. 1	6	162	6				Calagiu Alexandru
Școala Primară Nr. 2 Tudor Vladimirescu	3	65					Cinileanu Constantin
Școala Primară Nr. 3	6	175	6				Popa Maria
Școala Primară Nr. 4	7	201	7				Cană Jana
Școala de Muzică și Arte Plastice Tulcea	4	81	4	4	138	9	Bota Emil
Casa de Copii 1 Tulcea		62	7				Lazăr Nicolae
Casa Pionierilor Tulcea						12	Sanda Aurelia
Școala Nr. 1 Babadag	8	259	8	8	296	12	Banu Gh. Ion Bănățeanu Vasile
Școala Nr. 2 Babadag	6	161	6	6	166	10	Simion Nicolae
Școala Topraichioi	1	8	1				Onofrei Maria
Școala Isaccea	11	345	11				Mihovici Eftimița
Școala Revărsarea	3	65	3	4	74	6	Zană Ștefan
Școala Nr. 1 Măcin	9	313	9	9	293	13	Gnasiencu Maria Lepădatu Victor
Casa Pionierilor Măcin	1				560	7	Hogea Gheorghe
Școala Prospect Sulina	2	43	2				Ciobăniuc Grigore
Școala Baia	9	285	2	12	251	13	Popa Ion
Școala Camena	4	84	9	4	94	7	Nistorescu Vintilă
Școala Caugagia	2	31	4	-	-	-	Moraru Elena
Școala Ceamurlia de Sus	6	570	2	4	162	7	Ianculovici Gh. Dumitru
Școala Panduru	4	110	6	4	134	8	Dinculescu Nicolae
Școala Beidaud	6	179	6	8	114	13	Bădoi Florea
Școala Neatârnairea	4	90	4	4	100	6	Burcea Marin

⁵³ Fișele de încadrare ale școlilor din anul școlar 1968-1969, Arhiva Inspectoratului Școlar al Județului Tulcea.

Școala Sarighiol de Deal	5	143	5	4	85	9	Vitizov Ivan
Școala C. A. Rosetti	4	33	2	4	79	6	Parmac Aurel
Școala Letea	4	63	3	4	87	5	Ștefanov Matrona
Școala Periprava	4	80	4	4	63	5	Pavelescu Gheorghe
Școala Sfiștofca	4	51	2	-	-	-	Costin Maria
Școala Carcaliu	15	479	15	12	473	18	Obrocaru Georgeta Borisov Larion
Școala Casimcea	6	200	6	7	207	10	Ionescu Mirică
Școala Corugea	4	81	4	4	87	7	Jalea Steluța//Filimon Ion
Școala Cișmeaua Nouă	4	37	2	-	-	-	Dumitrescu Ion
Școala Rahmanu	4	37	2	4	64	5	Aivaz Eden
Școala Haidaru	4	19	1	-	-	-	Bădici Gheorghe
Școala Războieni	4	115	4	4	129	6	Lepădatu Ion
Școala Ceatalchioi	4	37	2	4	73	5	Grigorovici Valentin
Școala Pătlăgeanca	4	19	1	3	51	5	Ion Constantin
Școala Plaur	3	14	1	-	-	-	Hoșman Elena
Școala Sălceni	4	20	1	-	-	-	Moglan Mihai
Școala Ceamurlia de Jos	8	207	8	7	203	13	Temelie Ion
Școala Lunca	8	215	8	8	224	14	Mihai Alexandru
Școala Cerna	7	223	7	8	234	12	Tănase Maria
Școala G-ral Praporgescu	4	44	2	-	-	-	Vlad Mircea
Școala Mircea Vodă	4	73	3	4	131	6	Drăghici Nicolae
Școala Traianu	4	144	4	4	148	6	Bălan Aurora
Școala Chilia Veche	10	328	10	11	359	16	Ionescu Nicolae
Școala Ciucurova	4	158	4	4	152	6	Ioniță Ion
Școala Atmagea	3	66	3	4	63	7	Nedu Gheorghe
Școala Fântâna Mare	4	80	4	4	87	6	Răileanu Grigore
Școala Crișan	4	53	2	4	61	4	Ivanov Andrei
Școala Caraorman	4	44	2	4	57	6	Vlad Neculai
Școala Mila 23	4	64	3	4	74	5	Ivanof Iosif
Școala Dăeni	11	389	11	10	369	17	Virgolici Ion
Școala Dorobanțu	5	156	5	6	197	12	Ion Gheorghe
Școala Cârjelari	4	100	4	4	110	7	Frusineanu Marin
Școala Fântâna Oilor	4	32	2	-	-	-	Zainea Gheorghe
Școala Meșteru	4	34	2	-	-	-	Lascu Ion
Școala Frecăței	4	132	4	5	153	9	Zorilă Ștefan
Școala Cataloi	5	130	4	4	146	8	Milian Mihai
Școala Poșta	3	69	3	4	102	8	Iliescu Petre
Școala Telița	3	75	3	4	94	6	Giuraniuc Dragoș
Școala Generală Greci	8	245	8	25	538	26	Zăvoi Constantin Onțeluș Vasile
Școala 1 Greci	4	101	4				Sachetti Nedeia
Școala 2 Greci	4	100	4				Marincea Maria
Școala Grindu	8	254	8	12	239	13	Șerban Ion
Școala Hamcearca	4	44	2	4	100	6	Dobrescu Nicolae
Școala Balabancea	3	75	3	4	99	6	Săraru Gheorghe
Școala Căprioara	4	17	1	-	-	-	Dobrescu Frusina
Școala Nifon	4	125	4	4	104	6	Georgescu Liviu

Școala Horia	4	114	4	7	188	11	Tătăranu Elisabeta
Școala Cloșca	4	35	2	-	-	-	Popoacă Ion
Școala Florești	4	53	2	4	73	6	Ifrim Maria
Școala Izvoarele	8	222	8	6	220	13	Popescu Grigore
Școala Alba	4	54	2	4	61	6	Mihai Emil
Școala Iulia	4	46	2	3	43	4	Apostol Dumitru
Școala Valea Teilor	7	198	7	6	186	10	Poponete Ilie
Școala Jijila	9	304	9	10	344	15	Ciulacu Maria
Școala Garvăn	4	102	4	4	141	6	Crăciun Cristache
Școala Jurilovca	9	305	9	8	304	13	Popovici Tiberiu
Școala Vișina	4	131	4	4	145	7	Ghincu Mircea
Școala Sălcioara	7	211	7	8	202	13	Popescu Mircea
Școala Luncavița	9	278	9	12	378	20	Zamfir Constantin
							Stanciu Tănase
Școala Rachelu	4	111	4	5	140	8	Cristea Lucian
Școala Văcăreni	7	226	7	8	252	13	Țopa Mihai
							Jijileanu Victor
Școala Mahmudia	8	210	8	8	245	15	Lascu Maria
Școala Băltenii de Jos	4	25	1	-	-	-	Vîrdaru Valeriu
Școala Băltenii de Sus	4	19	1	-	-	-	Popovici Ion
Școala Beștepe	7	194	7	8	222	12	Sultan Vasile
Școala Maliuc	4	35	2	4	91	5	Becheanu Ion
Școala Ilgarii de Sus	4	24	1	-	-	--	Stoica Gheorghe
Școala Gorgova	4	37	2	-	-	-	Ilie Maria
Școala Partizani	4	55	2	4	74	6	Dragu Maria
Școala Vulturu	4	26	1	-	-	-	Fedot Grigore
Școala Mihai Bravu	4	102	4	4	104	6	Trandafir Nicolae
Școala Satu Nou	4	99	4	4	124	6	Niculescu Ion
Școala Turda	4	147	4	5	166	7	Enciu Nicolae
Școala Mihail Kogălniceanu	6	184	6	8	234	13	Pătrașcu Ion
Școala Lăstuni	4	136	4	4	153	8	Onofrei Filip
Școala Rândunica	4	88	4	4	78	8	Turbatu Gheorghe
Școala Murighiol	5	134	5	6	175	6	Covaci Ion
Școala Colina	4	43	2	-	-	-	Grigoraș Valentina
Școala Dunavățu de Jos	3	76	3	4	134	7	Bădescu Alexandru
Școala Dunavățu de Sus	4	35	2	-	-	-	Conțun Ion
Școala Plopu	4	102	4	4	97	6	Uncu Vasile
Școala Sarinasuf	4	89	4	4	140	6	Stănciulescu Traian
Școala Nalbant	5	154	5	5	125	8	Ciumacencu Nicolae
Școala Nalbant-fermă	4	10	1	-	-	-	Munteanu Teodor
Școala N. Bălcescu	5	142	5	6	174	9	Arghir Dimu
Școala Trestenic	4	56	2	3	51	5	Popovici Iordan
Școala Niculițel	12	416	12	15	540	35	Dănulescu Nicolae
							Petcu Eugen
Școala Nufăru	3	79	3	5	144	7	Răileanu Cornel
Școala Ilgarii de Jos	1	13	1	-	-	-	Pârvan Elena
Școala Malcoci	4	144	4	4	174	6	Smochină Mihai
Școala Victoria	4	31	2	4	51	6	Nițoi Eugenia

Școala Ostrov	8	301	8	8	248	12	Dârdă Alexandru Teodorescu Dan
Școala Piatra	4	15	1	-	-	-	Lulelaru Cornelia
Școala Pardina	3	67	3	4	65	6	Cornei Constantin
Școala Peceneaga	8	240	8	8	311	13	Rașcu Nicolae
Școala Sarichioi	11	362	11	14	478	21	Davidov Alexandru Nazar Efim
Școala Enisala	5	167	5	5	171	6	Popa Nicolae
Școala Sabangia	4	107	4	4	113	6	Roșca Teodor
Școala Visterna	4	80	4	4	86	6	Vișinescu Constantin
Școala Zebil	5	164	5	7	189	10	Cunev Anton
Școala Sf. Gheorghe	4	115	4	4	133	6	Marinescu Victoria
Școala Slava Cercheză	5	162	5	6	180	10	Artamon Alempi
Școala Slava Rusă	7	182	7	8	220	12	Macarov Pimon
Școala Smârdan	4	72	3	4	96	7	Neagu Ștefan
Școala Somova	8	237	8	7	244	13	Caraman Elena
Școala Minieri	4	104	4	4	139	7	Manoliu Teodora
Școala Parcheș	4	98	4	4	108	7	Handuri Gheorghe
Școala Stejaru	4	123	4	6	168	10	Năstăsescu Mircea
Școala Altân-Tepe	4	66	3	-	-	-	Ciornei Păunica
Școala V. Alecsandri	4	115	4	4	98	7	Petrescu Gheorghe
Comuna Topolog	-	-	-	-	-	-	
Școala Calfa	4	51	2	4	85	4	Iancu Dimu
Școala Făgărașu Nou	4	99	4	4	100	6	Martea Alexandrina
Școala Cerbu	4	68	3	4	66	5	Trenchea Georgică
Școala Luminița	4	57	2	4	60	4	Mihaua Reveica
Școala Măgurele	4	73	3	4	87	5	Negrilă Florica
Școala Sâmbăta Nouă	4	68	3	4	95	6	Fogoroș Gheorghe
Școala Mândra	4	22	1	-	-	-	Dima Olimpia
Școala Turcoaia	8	323	8	10	350	16	Velea Vasile Mihăilescu Ernesto
Școala Valea Nucarilor	6	105	6	6	192	10	Mazăre Ionel
Școala Agighiol	8	261	8	8	262	12	Enică Gheorghe
Școala Iazurile	7	194	7	5	145	8	Neacșu Florea
Școala 23 August (I. C. Brătianu)	4	110	4	4	128	7	Moscovschi Mircea

Din fișele de încadrare pentru anul școlar 1968-1969, anul reînființării județului Tulcea, rezultă că în școlile primare, elementare, profesionale și liceale funcționau numai 48% cadre calificate, iar pentru învățământul preșcolar erau încadrate absolvenți a patru sau șapte clase (unele calificate în urma unui curs de un an). La clasele elementare (V-VIII) funcționau cadre calificate din învățători, care au urmat un curs de perfecționare de 1-2 luni.

Majoritatea celor care predau în școlile județului erau absolvenți de liceu, mulți proveniți din Oltenia, Muntenia și Moldova. Mai erau câțiva, învățători îndeosebi, toți calificați, fugiți din Basarabia devenită republică sovietică.

Reînființarea Liceului Pedagogic și creșterea numărului de absolvenți ai instituțiilor de învățământ superior din țară repartizați la Tulcea au făcut ca în anul 1976 județul să aibă peste 90% cadre calificate prin instituții de învățământ de specialitate.

În perioada 1968-1974, peste 1500 de absolvenți de liceu încadrați în școlile din județ au urmat cursurile fără frecvență ale învățământului superior, majoritatea devenind profesori titulari în școlile în care funcționau. Pentru a cuprinde cât mai mulți absolvenți ai școlilor elementare în licee, în perioada 1961-1967 au fost înființate și au funcționat licee și în localitățile Cerna și Jurilovca.

La 1 septembrie 1968 a intrat în vigoare Legea 11 privind învățământul în R. S. România, care enunța principiile organizării și funcționării învățământului românesc pentru acea perioadă:

- învățământul în România este învățământ de stat;
- școala este despărțită de biserică; confesiunile, congregațiile sau comunitățile religioase pot organiza și întreține școli speciale pentru pregătirea personalului de cult;
- cultura generală de bază este asigurată tuturor cetățenilor prin învățământul obligatoriu cu durata de 10 ani;
- învățământul de toate gradele este gratuit;
- învățământul de toate gradele se desfășoară în limba română;
- în conformitate cu prevederile Constituției, pentru naționalitățile conlocuitoare, învățământul de toate gradele se desfășoară în limbile proprii;
- statul asigură locuri de muncă absolvenților învățământului liceal de specialitate, ai învățământului profesional, tehnic și superior;
- cheltuielile pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ preșcolar, pentru învățământul obligatoriu de cultură generală, pentru învățământul liceal, profesional și tehnic este suportat de la bugetul de stat;
- până în anul 1973, învățământul obligatoriu de 10 ani trebuia să fie generalizat, iar din anul 1974 și copiii de 6 ani urma a fi cuprinși în totalitate în clasa I.

Până în anul 1978, când a apărut Legea 28 a educației și învățământului, școlile au funcționat în baza Legii din 1968, cu modificările aduse prin H. C. M. 577/1975. Legea Nr. 28 din 1978 prevedea la Art. 93:

Sistemul de învățământ din R. S. România cuprinde:

- *învățământ preșcolar, învățământ primar (clasele I—IV);*
- *învățământ gimnazial (clasele V-VIII);*
- *învățământ liceal organizat în două trepte: treapta I, cuprinzând clasele IX-X, și treapta a II-a, cu clasele XI-XII zi și XI-XIII seral;*
- *învățământul de maiștri.*

În perioada anilor 1968-1989, dezvoltarea economico-socială a județului a determinat diversificarea rețelei școlare, prin care trebuia să fie asigurate cadrele

necesare. În această perioadă au fost înființate: Liceul Pedagogic, Liceul de Construcții Civile și Industriale, Liceul Metalurgic, Liceul de Marină, Liceul de Construcții Navale, Liceul Forestier (Materiale de Construcții). În cadrul liceelor industriale au fost înființate școli profesionale și de maiștri.

În anul 1989, rețeaua de învățământ din județul Tulcea se prezenta conform datelor din tabelul care urmează:

Rețeaua învățământului liceal și profesional în anul școlar 1989-1990

Denumirea liceului	Nr. elevi zi	Nr. elevi seral	Nr. elevi școli profesionale	Nr. elevi școli de maiștri	Nr. clase zi	Nr. clase seral	Nr. clase școli profesionale	For tutelar	Obs.
Liceul Ind. Nr. 1 Tulcea	870	311	595	-	24	8	20	M. I. C. M.	Construcții navale
Liceul Ind. Nr. 2 Tulcea	818	382	233	-	23	11	6	M. I. M.	Metalurgic
Liceul Ind. Nr. 3 Tulcea	715	181	197	39	20	6	8	M. A. I. A	Industrie alimentară
Liceul Ind. Nr. 4 Tulcea	611	319	149	-	17	10	4	Consiliul Județean	Construcții
Liceul Ind. Nr. 5 Tulcea	622	195	129	-	17	6	4	M.I.L.C.M	Forestier, materiale construcții
Liceul Agro-ind. Tulcea	762	213	241	-	21	6	6	M. A. I. A	Agricol
Liceul de Matematică-Fizică Tulcea	1070	329	-	32 mecanică	26	10	-	Consiliul Județean Tulcea	Real-uman mecanică
Liceul Ind. de Marină Tulcea	936	-	-	-	25			M. A. N.	Militar
Liceul Ind. Babadag	571	181	77	-	16	6	2	M. I. C. M	
Liceul Ind. Isaccea	326	231	-	-	10	7	-	Consiliul Județean	
Liceul Ind. Măcin	795	245	9	-	22	8	3	M. I. C. M.	
Liceul Ind. Sulina	276	133	-	-	7	4	-	M. I. C. M.	
Liceul Agro-ind. Topolog	367	136	136	-	10	4	4	M. A. I. A.	
TOTAL	8543	2856	1948	71	238	86	57		

Școli cu clasele I – X în anul școlar 1989-1990

Localitatea	Profilul	Elevi/ clase a IX-a	Elevi/ clase a X-a	Total elevi/ clase IX-X	Observații
Tulcea (Școala Nr. 5)	industrie ușoară	34 /1	-	34/1	
Baia	agro-industrial	75/2	50/2	175/4	
Chilia Veche	agro-industrial	140/2	33/1	173/3	
Ceamurlia de Jos	agro-industrial	34/1	24/1	58/2	
Carcaliu	agro-industrial	36/1	32/1	68/2	
Casimcea	agro-industrial	68/2	48/1	116/3	
Cerna	agro-industrial	68/2	41/2	100/4	
Ciucurova	agro-industrial	-	27/1	27/1	
Dăeni	agro-industrial	48/1	42/1	87/2	
Dorobanțu	agro-industrial	25/1	23/1	48/2	
Frecăței	agro-industrial	25/1	33/1	58/2	
Greci	agro-industrial, minier	55/2 30/1	56/2 27/1	111/2 57/2	
Grindu	mecanică	24/1	29/1	53/2	
Horia	agro-industrial	2571	33/1	58/2	
Independența	agro-industrial	41/1	3671	77/2	Murighiol
Izvoarele	agro-industrial	37/1	33/1	70/2	
Valea Teilor	agro-industrial	35/1	27/1	62/2	
Jijila	agro-industrial	63/2	66/2	129/4	
Luncavița	agro-industrial	52/2	61/2	116/4	
Văcăreni	agro-industrial	31/1	34/1	65/2	
Mihai Bravu	agro-industrial	34/1	35/1	69/2	
M. Kogălniceanu	agro-industrial	39/1	29/1	68/2	
Mahmudia	mecanică	27/1	22/1	60/2	
Beștepe	agro-industrial	24/1	30/1	54/2	
Nufăru	agro-industrial	25/1	29/1	54/2	
Nalbant	agro-industrial	24/1	25/1	49/2	
Niculițel	agro-industrial	61/2	44/2	105/4	
Ostrov	agro-industrial	37/1	30/1	67/2	
Peceneaga	agro-industrial	31/1	33/1	64/2	
Stejaru	agro-industrial	26/1	19/1	45/2	
Altân-Tepe	minier	28/1	28/1	56/2	
Somova	agro-industrial	49/2	47/2	96/4	
Slava Cercheză	agro-industrial	33/1	33/1	66/2	
Slava Rusă	agro-industrial	18/1	25/1	43/2	
Sarichioi	agro-industrial	71/2	59/2	130/4	
Turcoaia	agro-industrial	36/1	35/1	71/2	
Unirea	agro-industrial	38/1	26/1	64/2	Jurilovca
6 Martie	agro-industrial	21/1	27/1	48/2	Sălcioara
Valea Nucarilor	agro-industrial	31/1	26/1	57/2	
Agighiol	agro-industrial	26/1	31/1	57/2	
23 August	agro-industrial	-	21/1	21/1	I. C. Brătianu

Total - 211 clase cu 3005 elevi, din care 99 de clase IX-X și o clasă a XII-a la Unirea cu 36 de eleve (la secția industrie ușoară)

În anul școlar 1989 -1990 au fost școlarizați:

- în învățământul primar (cl. I-IV): 17221 elevi
- în învățământul elementar (cl. V-VIII): 18. 844 elevi
- în învățământul liceal (cl. A IX-a zi): 1577 elevi
- în învățământul liceal (cl. A IX-a seral): 1574 elevi

Încadrarea unităților de învățământ (1989-1990)

Politica promovată de P. C. R. în învățământ a urmărit ca peste 93% din elevii claselor IX-XII să fie pregătiți pentru meseriile cerute de industrie, construcții și agricultură. Numărul claselor pentru profilul real-uman era spre dispariție la un moment dat.

În unitățile de învățământ tulcene erau încadrate:

- educatoare - 395, din care 10 necalificate;
- învățători - 701, din care 9 necalificați;
- profesori cu I. P. 3 – 458;
- profesori cu universitate – 937;
- profesori necalificați – 46.

În acest an, Statistic, rezultă că 96,47% din cadrele didactice încadrate în anul școlar 1989-1990 erau calificate.

În același an școlar 1989-1990, în unitățile de ocrotire au fost cuprinse următoarele efective de copii:

- la Casa de Copii Preșcolari Tulcea – 120;
- la Casa de Copii Preșcolari cu Deficiențe Tulcea – 60;
- la Casa de Copii Școlari Nr. 1 de Fete Tulcea – 225;
- la Casa de Copii Școlari Nr. 2 de Băieți Tulcea – 225;
- la Casa de Copii Școlari cu Deficiențe Tulcea – 156.

În toată această perioadă (1968-1990), învățământul a fost organizat și a funcționat în baza următoarelor acte normative:

- Hotărârea C. C. al P.C. R. și a Consiliului de Miniștri, cu privire la organizarea școlilor profesionale de mecanici, a școlilor tehnice și școlilor de maiștri;
- H. C. M. Nr. 1378/1966, cu privire la înființarea și organizarea liceelor de specialitate;

- Legea Nr. 11 /1968, privind învățământul în R. S. R.;
- Legea Nr. 6/1969, privind Învățământul din R. S. R.;
- Decretul Nr. 278/1973, privind normele unitare de structură pentru unitățile de învățământ;
- Decret Nr. 354/1974, privind măsuri de generalizare a primei trepte a învățământului liceal începând cu anul școlar 1974- 1975;
- H. C. M. Nr. 577/1975, privind unele măsuri de generalizare a primei trepte de liceu și planul de școlarizare în anul 1975 – 1976;
- H. C. M. Nr. 643/1975, privind organizarea liceelor economice de contabilitate și comerț;
- Decretul Nr. 207/1977, privind organizarea și funcționarea învățământului liceal;
- Decretul Nr. 208/1977, privind organizarea și funcționarea învățământului profesional;
- Legea Nr. 28 /1978, privind educația și învățământul.

După anul 1990, învățământul se va organiza și va funcționa în conformitate cu prevederile următoarelor acte normative:

- Legea Învățământului, Nr. 84 din 24 iulie 1995;
- Ordonanța de urgență a Guvernului Nr. 36/1997 privind modificarea și completarea Legii învățământului Nr. 84/1995;
- Legea Nr. 151 din 30 iulie 1999, privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului Nr. 36/1997 pentru modificarea și completarea Legii învățământului Nr. 84/1995.

Prin aceste legi au fost stabilite principalele obiective ale școlii românești contemporane:

- însușirea cunoștințelor științifice, a valorilor culturii naționale și universale;
- formarea capacităților intelectuale, a disponibilităților afective și a abilităților practice prin asimilarea de cunoștințe umaniste, științifice, tehnice, estetice;
- asimilarea tehnicilor de muncă intelectuală, necesare autoinstruirii pe durata întregii vieți;
- educarea în spiritul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, al demnității și al toleranței, al schimbului liber de opinii;
- cultivarea sensibilității față de problematica umană, față de valorile moral-civice, a respectului pentru natură și mediul înconjurător;
- dezvoltarea armonioasă a individului prin educație fizică, educație igienico-sanitară și practicarea sportului;
- profesionalizarea tinerei generații pentru desfășurarea unor activități utile, producătoare de bunuri materiale și spirituale.

Învățământul trebuie să asigure cultivarea dragostei față de țară, față de trecutul istoric și de tradițiile poporului român.

Legea din anul 1995 prevede obligativitatea învățământului de 9 clase, până la împlinirea vârstei de 19 ani.

De asemenea, prevede ca finanțarea unităților să se facă de stat (pentru școlile de stat) și de către agenți economici, persoane private sau fizice (pentru învățământul privat).

Totodată, se precizează că toate cultele recunoscute oficial de către statul român pot organiza școli, cu aprobarea Ministerului Educației Naționale.

Învățământul nu trebuie să se subordoneze scopurilor promovate de partide sau de alte formațiuni politice.

Conform aceleiași legi din anul 1995, sistemul învățământului cuprinde următoarele niveluri:

- a. învățământul preșcolar: grupa mică, mijlocie, grupa mare și grupa mare pregătitoare pentru școală;
- b. învățământul primar: clasele I – IV;
- c. învățământul secundar: învățământul gimnazial secundar inferior (clasele V-IX), învățământul liceal secundar superior (clasele X – XII, XIII), învățământul profesional: anii I-II (III);
- d. învățământul postliceal;
- e. învățământul superior, universitar, și învățământul postuniversitar;
- f. învățământul special, organizat de M. E. N. pentru preșcolarii și elevii cu dizabilități.

Școala tulceană s-a reorganizat în noile condiții. În primii doi ani după 1990, au părăsit învățământul peste 600 de cadre didactice, reîntorcându-se în județele natale, unele trecând în alte sectoare de activitate, mai bine plătite. Această pierdere a dus la reorganizarea rețelei școlare pentru a pregăti cadre în sectoarele deficitare. A fost reînființat Liceul Pedagogic, au fost înființate Liceul de Artă, Liceul Economic, Seminarul Teologic și școli pentru copiii cu dizabilități.

În același timp, au fost îmbunătățite condițiile de funcționare a instituțiilor de învățământ: s-au construit grădinițe (Tulcea, Turcoaia) și școli noi (Tulcea: Școala Nr. 8, cu 24 săli de clasă, laboratoare, sală de sport; Liceul Pedagogic cu dotări pentru practica pedagogică, sală de sport, cabinete de specialitate etc., Școala Nr. 7), la Greci a fost cumpărat localul grădiniței fostului C. A. P., în care s-au amenajat 12 săli de clasă; s-a construit o sală de sport pentru Clubul Sportiv Școlar Tulcea, Palatul Copiilor din Tulcea, au fost amenajate internatele Liceului „Grigore Moisil”, Colegiului Economic „Delta Dunării”, Clubului Școlar Sportiv și Liceului Măcin, asigurându-se 480 de locuri în garsoniere. 80 de școli din județ au

fost reparate capital, iar la 18 unități s-au instalat centrale termice proprii. Au fost create mai multe laboratoare de informatică, dotate cu câte 25 de posturi fiecare.

Din anul 1994 s-a introdus în 14 grădinițe și 10 școli forma alternativă de învățământ, din programul de educație și dezvoltare profesională „Step by step”.

În perioada anilor 2002-2004 a fost continuată activitatea de construire a sălilor de sport la școlile din Crișan, Liceul „Grigore Moisil”, Colegiul Tehnic „Henri Coandă”, Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu”, Grupul Școlar de Industrie Alimentară, Grupul Școlar Agricol Topolog.

În anul 1996, Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea, la recomandarea M.E.C., a realizat primul program de reabilitare al școlilor, apreciat de reprezentantul Băncii Mondiale și recomandat ca model inspectoratelor școlare din toată țara. În cadrul acestui program, în 2001, Școala Nr. 10 „Alexandru Ciucurencu” din Tulcea a beneficiat de extinderea cu 9 săli de clasă și s-au construit școli la Agighiol și Minieri; în 2002, la Lăstuni, Plopu, Caraorman, Sarinasuf, Parcheș și o grădiniță la Tulcea; în 2003 s-au construit școli la Peceneaga și Văcăreni; în anul 2004 la Somova, I. C. Brătianu, Valea Nucarilor, Nifon, Sălcioara, Sâmbăta Nouă și Cataloi, iar în 2006 au fost construite școli în Smârdan, Mahmudia, Fântâna Mare, Cerna, Dunavățu de Jos, Hamcearca, Jijila, Rândunica, Slava Cercheză și o grădiniță la Topolog.

În anul școlar 2005-2006 au fost cuprinși în învățământul preuniversitar:

Copii/ elevi înscriși	Populație școlară existentă						Procent de cuprindere	
	Total	urban	rural	Total	urban	rural	urban	rural
Nivel								
preșcolar	8163	3454	4709	10283	4355	5928	79,28%	79,43%
primar	10586	4613	5973	18825	4790	7035	96,30%	84,90%
gimnazial	10982	5190	5792	12025	5625	6400	92,26%	90,50%
liceal	7271	7121	150	18071	11446	6625	62,21%	2,26%
Profesional/ S. A. M.	3908	3166	742	16855	8422	8433	37,59%	8,79%
TOTAL	40910	23544	17366	69059	34638	34421	67,97%	50,45%

Rețeaua școlară în anul de învățământ 2006-2007 – urban

Unitatea de învățământ	Clase I-IV	Nr. elevi	Clase V-VIII	Nr. elevi	Clase IX-XII	Nr. elevi	An I SAM	Nr. elevi	Frecvență redusă/nr. elevi
Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea	-	-	9	208	27	769	-	-	-
Liceul Teoretic „Grigore Moisil”	-	-	-	-	26	757	-	-	-
Liceul Pedagogic Tulcea	7	158	2	53	21	567	-	-	3/84 elevi
Liceul de Artă „George Georgescu”	4	86	8	117	9	208	-	-	-

Grup Școlar „Anghel Saligny” Tulcea	8	158	7	125	16	422	14	343	3- SAM/81 elevi 1 maiștri/ 33 elevi
Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Tulcea	8	152	7	174	19	508	12	301	3-liceu seral/81 rută SAM 3 cl/83 seral SAM/22
Grup Școlar de Industrie Alimentară „Brad Segal” Tulcea	-	-	-	-	16	423	14	339	Seral 4/85 Rută SAM 3/82
Colegiul Agricol „N. Cornățeanu” Tulcea	1	12	-	-	15	403	8	160	Seral 4/102 Rută SAM 2/42
Colegiul Economic „Delta Dunării” Tulcea	-	-	-	-	23	642	11	290	FR 3/83 Rută SAM 3/65 Postliceal 2/20
Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sf. Ioan Casian”	-	-	-	-	5	148			Seral 4/104
Grup școlar „Dimitrie Cantemir” Babadag	-	-	-	-	11	225	8	193	Liceu F. F. 3/86 Rută SAM 2/51
Liceul „Constantin Brătescu” Isaccea	11	260	10	234	8	192	3	54	Liceu FR 1/30
Liceul „Gh. Murgoci” Măcin	-	-	-	-	20	519	-	-	Liceu FR 2/28
Liceul „Jean Bart” Sulina	7	129	9	190	8	194	1	18	Liceu FR 4/163
Grup Școlar Agricol Topolog	8	172	9	174	3	70	5	128	Lic. seral 2/27
Grupul Școlar Tulcea	-	-	-	-	-	-	17	422	Ruta Sam 3/79
Grupul Școlar Măcin	-	-	-	-	-	-	13	288	Ruta sam 2/60
Școala „N. Bălășescu-Nifon” Tulcea	12	258	8	211	-	-	-	-	-
Școala Nr. 2 Tulcea	5	92	5	93	-	-	-	-	-
Școala Nr. 3 Tulcea	4	68	5	87	-	-	6	155	-
Școala „I. L. Caragiale” Tulcea	12	283	13	315	-	-	-	-	-
Școala Nr. 5 Tulcea	10	235	9	221	-	-	-	-	Clase „Step by step”
Școala Nr. 6 „Grigore Antipa” Tulcea	7	122	7	128	-	-	-	-	Clase „Step by step”
Școala Nr. 7 „Mihail Sadoveanu” Tulcea	5	77	6	119	-	-	-	-	FR 4/110
Școala Nr. 8 „Constantin Găvenea”	8	173	12	287	-	-	-	-	-

Tulcea									
Școala Nr. 9 Tulcea	6	119	2	30	-	-	-	-	-
Școala Nr. 10 „Alexandru Ciucurencu” Tulcea	24	541	21	570	-	-	-	-	-
Școala Nr. 11 „Ioan Nenițescu” Tulcea	9	199	9	226	-	-	-	-	-
Școala Nr. 12 Tulcea	12	256	12	300	--	-	--	-	-
Școala Nr. 14 Tulcea	4	62	4	58					Sc. speciala 4/23 I-IV 4/39 V-VIII
Școala Nr. 1 „Mircea cel Bătrân” Babadag	12	154	10	241	-	-	-	-	-
Școala Nr. 2 Babadag	4	66	4	76	-	-	-	-	-
Școala „C. Brâncoveanu” Babadag	10	210	9	181	-	-	-	-	FR V-VIII 1/15
Școala Revărsarea – Isaccea	2	23	-	-	-	-	-	-	-
Școala Nr. 1 Măcin	10	210	10	175	-	-	-	-	-
Școala Nr. 2 „Gheorghe Banea” Măcin	10	225	12	310	-	-	-	-	-
Școala Specială Isaccea	-	-	1	15			3	25	-

Rețeaua școlară în anul de învățământ 2006-2007 – rural

Localitatea /Școala	Nr. clase I-IV	Nr. elevi	Nr. clase V-VIII	Nr. elevi	Nr. clase S. A. M.	Nr. elevi	Obs.
Baia	7	125	8	180			
Camena	1	10					
Ceamurlia de Sus	3	42	3	40			
Panduru	2	23					
Caugagia	1	14					
Beidaud	2	34	2	22			
Neatârnarea	2	30	3	33			
Sarighiol de Deal	3	44	4	53			
C. A. Rosetti	1	17	3	44			
Letea	2	25					
Periprava	1	9					
Carcaliu	3	49	4	52			
Casimcea	4	89	8	180			
Rahmanu	2	38					
Corugea	2	26					
Războieni	3	50					
Ceamurlia de Jos	4	59	4	51			
Lunca	3	49	4	60			
Ceatalchioi	2	24	1	12			
Cerna	4	73	5	121	2	35	
General Praporgescu	1	8					

Mircea Vodă	2	26					
Traian	3	50	4	50			
Chilia Veche	7	134	6	116			
Ciucurova	5	89	4	92			
Atmagea	1	15					
Fântâna Mare	2	25					
Crișan	2	23	2	22			
Caraorman	1	7	1	9			
Mila 23	2	30	2	22			
Dăeni	4	95	5	104	2	47	
Dorobanțu	3	51	4	83			
Cârjelari	2	28					
Frecăței	3	47	4	94			
Cataloi	3	51	4	56			
Poșta	1	20					
Telița	2	25					
Greci	12	253	11	257	2	50	
Grindu	4	92	4	96			
Hamcearca	1	18	4	74			
Balabancea	1	16					
Nifon	2	24					
Horia	3	51	4	61			
Florești	1	11					
I. C. Brătianu	4	74	4	59			
Izvoarele	3	45	4	90			
Alba	1	10					
Iulia	1	10					
Valea Teilor	4	70	4	52			
Jijila	10	195	10	178			
Garvăn	4	70	4	45			
Jurilovca	4	89	6	133	2	54	
Sălcioara	4	69	4	78			
Vișina	2	32					
Luncavița	9	205	9	222	2	38	
Rachelu	2	29					
Văcăreni	4	99	6	117			
Mahmudia (Grup școlar)	6	120	6	123			Liceu 3/65
Beștepe	4	73	4	71			
Maliuc	1	15	1	10			
Partizani	2	25	2	23			
Gorgova	1	8					
Mihai Bravu	2	36	4	71			
Satu Nou	2	25					
Turda	4	78	4	68			
Mihail Kogălniceanu	5	88	6	112	2	39	
Lăstuni	2	24					

Rândunica	3	48	3	42			
Murighiol	4	61	5	115			
Dunavățu de Jos	2	34	3	45			
Plopu	2	37					
Sarinasuf	2	33					
Dunavățu de Sus	1	11					
Nalbant	3	45	4	65			
Nicolae Bălcescu	6	118	5	106			
Trestenic	2	35					
Niculițel	10	217	10	223	2	46	
Nufăru	3	52	4	58			
Malcoci	3	45	4	47			
Ostrov	9	150	7	110			
Pardina	2	35	1	17			
Peceneaga	5	92	4	81			
Sarichioi	7	111	7	135	1	20	
Enisala	3	45	3	36			
Sabangia	1	15					
Visterna	1	15					
Zebil	3	50	3	40			
Sfântu Gheorghe	2	33	3	37			
Slava Cercheză	3	44	4	49			
Slava Rusă	3	40	3	39			
Smârdan	4	61	4	51			
Somova	5	103	8	151			
Mineri	3	39	4	41			
Parcheș	2	32					
Stejaru	2	24	4	45			
Altân-Tepe	2	25	2	18	2	34	
Vasile Alecsandri	2	31					
Făgărașu Nou	3	48	3	42			
Sâmbăta Nouă	2	29	4	57			
Mândra	1	9					
Măgurele	1	13	1	13			
Calfa	1	9					
Cerbu	1	22					
Luminița	1	11					
Turcoaia	9	172	8	164	2	33	
Valea Nucarilor	3	44	4	61			
Agighiol	4	72	4	72			
Iazurile	2	25					

Depopularea multor localități din mediul rural, mai ales din Delta Dunării, ca urmare a migrării spre orașe, unde dezvoltarea economică permitea calificarea și salarii mai bune, cât și inundațiile din anii 1970 – 1974 au dus la desființarea unor școli. La aceste cauze se adaugă și scăderea drastică a populației prin reducerea

natalității pe teritoriul întregului județ, dar mai ales în deltă. În perioada 1968-1990, se înregistrau anual 4600-4800 nașteri (în 1967, peste 5200 de nașteri), iar după 1990 numărul nașterilor a scăzut cu 50% față de perioada precedentă. Astfel, între anii 1964-1968 au fost desființate școlile din Câșla Chilie, Cardon, Tatanir și Uzlina, între 1970-1980 școlile din Plaur, Sălceni, Pătlăgeanca, Tudor Vladimirescu, Ilgani de Sus, Vulturu, Băltanii de Sus, Victoria, Căprioara, Topraichioi, iar după anul 2000 școlile din Caugagia, Sfiștofca, Cișmeaua Nouă, Meșteru, Fântâna Oilor, Cloșca,, Băltanii de Sus, Colina, I. A. S. Nalbant, Ilgani de Jos. Multe școli funcționează cu clase simultane, din care cauză numeroase cadre didactice au plecat de la catedră, încadrându-se în alte domenii de activitate sau părăsind țara.

În aceeași perioadă, din lipsă de spațiu, unele unități au funcționat în trei schimburi. Numărul prea mic de săli de sport sau de spații amenajate pentru desfășurarea unor activități culturale și funcționarea unor școli gimnaziale integrate în grupuri școlare au îngreunat desfășurarea normală a învățământului gimnazial. Scăderea, în continuare, a populației școlare ca urmare a crizei demografice și a migrării spre alte țări în căutarea unui loc de muncă, lipsa unei strategii de atragere a tineretului în învățământ, numărul mic al programelor de formare continuă a cadrelor didactice, prejudecățile familiilor privind oportunitățile reale de angajare a absolvenților, alegerea meseriilor după criterii adesea subiective, repartizarea computerizată a elevilor care au obținut medii de trecere la examenele de capacitate (testarea națională) de multe ori la alte specialități decât la cele pentru care au optat sunt alte cauze care favorizează abandonul școlar și eșecul în educație.

* * *

În anul 2006, populația județului Tulcea era de 256. 492 de locuitori, din care: 230. 843 români, 16. 350 lipoveni, 3. 334 turci, 2. 272 țigani, 1. 680 greci, 1. 279 ucraineni, 179 tătari, 134 italieni, 131 maghiari, 81 germani, 209 alte naționalități.

Cele mai mari dificultăți de școlarizare se produc în rândul populației rromie.

Recensământul din anul 2002 evidențiază o tendință de creștere a natalității, dar și un proces de îmbătrânire a populației, ceea ce a dus la depopularea multor localități din mediul rural și scăderea populației școlare chiar și în mediul urban.

Se manifestă, de asemenea, fenomenul de părăsire temporară sau definitivă a țării de către elevi, care își urmează părinții în țările unde aceștia muncesc, continuându-și acolo studiile începute acasă.

În anul 2007 funcționau în județ 2758 de cadre didactice calificate, din care 1739 în mediul urban și 1019 în mediul rural. 114 cadre didactice erau în curs

de calificare, dar la catedre mai predau încă 221 de necalificați. 123 de norme didactice erau acoperite prin plata cu ora și 131 de norme prin cumul. În județul Tulcea nu erau cadre didactice disponibile.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PARTICULAR

În județul Tulcea funcționează o singură unitate de învățământ particular liceal, în baza Autorizației de încredere nr. 186/28.06.2002, dobândită prin Hotărârea Comisiei Naționale de Evaluare și Acreditare a Învățământului Particular nr. 48/24. 07. 1995 și a Ordinului Ministrului 4243/31. 07. 2000, în conformitate cu Legea învățământului.

Liceul particular a fost organizat de fundația „Danubius” în anul școlar 2005-2006. Acesta funcționează ca liceu teoretic cu specialitatea filologie, având 73 de elevi: 16 în clasa a X-a, 24 în clasa a XI-a, 33 în clasa a XII-a. Cele trei promoții de absolvenți au obținut rezultate bune la examenul de bacalaureat, ceea ce a dovedit buna calitate a procesului de învățământ desfășurat în această unitate școlară.

Procesul de învățământ se desfășoară pe baza planului cadru elaborat de M. E. C. și a programelor aferente. Controalele efectuate au pus în evidență calitățile unei școli private:

- cadrele didactice sunt preocupate de o predare de calitate;
- documentele de planificare sunt concepute conform exigențelor, se ține seama de obiectivele prevăzute în programele școlare în vigoare;
- se folosesc metode activ-participative; activitatea de învățare este adaptată nivelului claselor și particularităților elevilor;
- calitatea actului didactic în sistemul învățământului privat se materializează prin rezultate bune la examenul de bacalaureat, sesiunea iunie-iulie, 2005 când au promovat 86,67% din candidații înscriși.

În felul acesta, liceul a întrunit condițiile pentru a fi trecut în a doua fază de funcționare, obținând toate drepturile ce decurg din Legea Învățământului.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ALTERNATIV

În anul școlar 2005-2006, în învățământul preșcolar alternativ au funcționat 27 de grupe în 9 unități preșcolare, din care 7 în urban și 2 la sate,

încadrate cu 54 de cadre didactice (4 fiind formatori naționali) și cca. 600 de copii. Tendința este de creștere a acestei forme în învățământ.

La nivel gimnazial, alternativa „Step by step” se desfășoară, în prezent, în 3 unități din municipiul Tulcea, rezultate deosebite obținând elevii de la Școala Nr. 5. În această formă de învățământ sunt cuprinși 321 de elevi, în 13 clase, îndrumați de 55 de cadre didactice. Planul de învățământ, programele școlare aplicate, manualele și auxiliarele întrebuițate sunt cele avizate de minister; orarele de funcționare sunt elaborate în conformitate cu documentele în vigoare pentru învățământul de stat. Procesul de învățare se desfășoară pe centre de activitate, cu strategii didactice specifice alternativei educaționale „Step by step”, care vizează realizarea individualizării și promovează o învățare adaptată particularităților elevului.

Dotarea specifică a sălilor de clasă creează un mediu educațional care stimulează învățarea activă, după nevoile, interesele și diferențele individuale ale elevilor.

Recrutarea elevilor pentru aceste clase se realizează în ideea asigurării continuității studiilor în alternativa începută, facilitând integrarea elevilor în ciclurile superioare.

Experiența pozitivă, rezultatele la învățătură ale elevilor care au urmat această alternativă sunt popularizate atât de revistele de specialitate apărute în județul Tulcea și în țară („Step by step”, „Joc de oglinzi” ș. a.), cât și de rezultatele obținute de elevii din această alternativă la concursurile și olimpiadele pe obiecte de studiu. Este de remarcat și faptul că opțiunile elevilor pentru alternativa menționată sunt tot mai multe în fiecare an, mai ales în mediul urban.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

În țara noastră, învățământul preșcolar a fost legiferat pentru prima dată prin „Legea învățământului primar, primar profesional, primar superior și normal primar” din 29 aprilie 1896, numită și „Legea Poni”. Raportul la această lege a fost prezentat în Parlamentul României de Spiru Haret.

În art. 36 din această lege se prevedea: „autoritățile comunale și județene, asociațiile de binefacere și persoanele particulare care vor să înființeze grădini de copii publice vor trebui să ceară autorizarea ministerului, care nu o va da decât când vor justifica că au mijloace suficiente pentru a asigura existența și buna lor funcționare. Aceste instituții vor fi supuse regulilor relative la grădini de copii stabilite prin regulamentul școlilor private.” Regulamentul școlilor private a fost publicat la 4 iulie 1986, având printre multele precizări și pe cele privind

organizarea și funcționarea instituțiilor de învățământ pentru copiii de vârstă preșcolară, și anume că:

- vor fi întotdeauna sub conducerea unei femei, directoarea fiind absolventă a unei școli normale, a unui externat secundar de fete precum și posesoarea unui certificat de aptitudini pedagogice;
- sălile de grupă pentru copii să aibă 4m² pentru fiecare copil.

Ca urmare a apariției Legii și Regulamentului, în perioada 1896-1910 numărul „grădiniilor de copii” din țară a crescut cu 166 de unități (cu 170 de posturi de educatoare), din care 46 de unități preșcolare au fost înființate în județul Tulcea.

Grădinițe de copii înființate în județul Tulcea între anii 1897-1910

Nr. crt	Localitatea	Numele și prenumele conducătoarei	Anul numirii	Anul înființării	Titlul
1	Tulcea - Grădinița Nr. 2 P1	Cioacă Cecilia	1909	1906	prov ⁵⁴ .
2	Tulcea - Grădinița Nr. 2 P2		1906		
3	Tulcea - Grădinița Nr. 3 P1	Angheluță Eugenia	1909	1906	prov.
4	Tulcea - Grădinița Nr. 3 P2			1906	
5	Tulcea - Grădinița Nr. 4	Petcu Maria	1909	1906	prov.
6	Alibichioi (Izvoarele)	Mihai Florica	1910	1906	prov.
7	Alibichioi - Căineni	Bonjug Valeria	1909	1905	prov.
8	Babadag	Rășcanu Ana	1909	1906	prof.
9	Balabancea - Hamcearca	Sidor Maria	1910	1905	prov.
10	Başchioi (Nicolae Bălcescu)	Adam Dumitra	1909	1903	prov.
11	Beidaud	Georgescu Elena	1910	1904	prov.
12	Beidaud -Sarighiol	Popa Maria	1910	1906	prov.
13	Camber - Armullia (Turda)	Donef Vasilica	1909	1905	prov.
14	Canli-Bugeac- (Lunca)	Dumitru Eleonora	1910	1906	prov.
15	Caraorman	Vișinescu Zoe	1910	1903	prov.
16	Caramanchioi -Sălcioara	Stoian Paraschiva	1909	1904	prov.
17	Carcaliu	Dragnea Elena	1909	1904	prov.
18	Cataloi	Popa-Dima Silvia	1909	1906	prov.
19	Ceamurlia de Sus - Camena	Mărculescu Maria		1905	supl.
20	Ceamurlia de Sus	Ciobanu Aurelia	1909	1908	prov.
21	Cerna	Petrilopol Olga	1910	1908	prov.
22	Chilia Veche	Miondache Silvia	1909	1903	prov.
23	Ciucurova - Atmagea	Grigoriu Maria	1910	1906	prov.
24	Başpunar – (Fântâna Mare)	Covalencu Maria	1910	1906	prov.
25	Ciucurova	Taşcă Raluca	1909	1907	prov.
26	Congaz (Rândunica)	Șerbănescu Eugenia	1910	1908	prov.

⁵⁴ prov. =provizoriu (suplinitor), încadrat pe timp de 1 an.

27	Frecăței	Nicolescu Elena	1909	1906	prov.
28	Jurilovca	Ciulei Elena	1909	1909	prov.
29	Isaccea	Lobei Charlotte	1909	1908	prov.
30	Lascăr Catargiu (Plaur)	Cârlan Elena	1910	1906	prov.
31	Mahmudia	Dumitrescu Eugenia	1909	1904	prov.
32	Malcoci	Ionescu Constanța	1909	1908	prov.
33	Mihail Kogălniceanu	Șeibulescu Victoria	1909	1908	prov.
34	Hagilar – (Lăstuni)	Mihailov Ioana	1910	1905	prov.
35	Dunavățu de Jos (Dunărea de Jos)	Stan Paraschiva	1909	1907	prov.
36	Dunărea de Sus (Dunavățu de Sus	Kacagef Elena	1910	1905	prov.
36	Murighiol	Iroftei Paraschiva	1909	1905	prov.
38	Periprava	Marcu Ana	1910	1906	supl.
39	Periprava- Sfîștofca	Vâlcov Dona		1906	prov.
40	C. A. Rosetti - Letea	Petrovan Maria	1909	1909	prov.
41	Sarichioi	Husărescu Ecaterina	1910	1906	prov.
42	Sfântu Gheorghe	Constantinescu Aurora	1910	1906	prov.
43	Slava Rusă P1	Deliu Alice	1910	1906	prov.
44	Slava Rusă P2	Nicolaide Eliza	1910	1903	prov.
45	Sulina P1	Georgescu Sevastița	1909	1906	prov.
46	Sulina P2	Gheorghiu Agripina	1909	1910	prov.
47	Telița - Poșta	Nicolau Lucreția	1909	1910	prov.
48	Telița	Berlescu Ecaterina	1909	1905	prov.
49	Tulcea Grădinița 1 P1	Palodeanu Alexandra	1903	1897	prov.
50	Tulcea Grădinița 1 P2	Ștefănescu Aneta		1908	supl.
51	Tulcea Grădinița 1 P3	Ciulei Elena		1908	supl.

Notă: P= post

În județul Tulcea, prima grădiniță de copii s-a înființat în orașul Tulcea, în 1897, la un an de la legiferarea instituției preșcolare. Conducătoarele de grădinițe din perioada 1897-1910 erau necalificate, majoritatea fiind absolvente de 4 clase. Grădinițele nu aveau localuri proprii, iar locuințele închiriate nu erau corespunzătoare destinației primite. În anul 1919 s-a înființat grădiniță la Trestenic, în 1920 la Visterna, în 1932 la Niculițel, iar în 1931 la Stejaru (Eschibaba).

În anul școlar 1927-1928, în Tulcea funcționau 4 grădinițe pe lângă cele 4 școli primare de băieți⁵⁵. În anul 1938 funcționau în județul Tulcea următoarele grădinițe⁵⁶:

⁵⁵ „Monografia orașului Tulcea”, T. Voicu, B. Cotovu și P. Constantinescu, 1928, pag. 74.

⁵⁶ Școlile și încadrarea lor cu personal didactic în anul 1938, Dosar 11/1938, Direcția județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

Nr. crt	Grădina de copii	Numele cadrului didactic	Grad didactic	Observații
1	Grădina 1 Tulcea	-	-	liber
2	Grădina 2 Tulcea	Stănescu Ioana Ianculescu Maria	I II	
3	Grădina 3 Tulcea	Melano Clianțe	I	
4	Grădina 4 Tulcea	Balaban Nela	I	
5	Grădina 5 Tulcea	Petreanu Victoria Stoianovici Florica	I I	
6	Grădina 6 Tulcea	Dumitriu Angela -	I -	liber
7	Grădina 1 Babadag	Agopian Eramia	II	
8	Grădina 2 Babadag	Stăniloiu Ecaterina	Def.	
9	Grădina 1 Isaccea	Frangopol Paraschiva	I	
10	Grădina 1 Măcin	Trenchea Emilia	Def.	
11	Grădina 2 Măcin	Nicolae Gherghina	Def.	
12	Grădina 1 Sulina	-	-	liber
13	Grădina 2 Sulina	Boga Mariana	Def.	
14	Grădina Beștepe	Drăgan Ana	Def.	
15	Grădina Beidaud	Bolboceanu Cecilia	Prov.	
16	Grădina Ceamurlia de Jos	Matoni Afrodita	Prov.	
17	Grădina Congaz (Rândunica)	Cinileanu Domnica	Def.	
18	Grădina Caraorman	Dumitru Maria	Prov.	
19	Grădina C. A. Rosetti	Tonef Elena	Prov.	
20	Grădina Periprava	Caraman Maria	Prov.	
21	Grădina Sfiștofca	-	-	liber
22	Grădina Chilia Veche	Caraman Maria Greceanu Valentina	Prov. Prov.	
23	Grădina Carcaliu	Sechila Paraschiva Iorgulescu Zamfira	Prov. Def.	
24	Grădina Cerna	Cheșcă Elena Varabiev Dumitra	Prov. Prov.	
25	Grădina Casimcea	Munteanu Damantina	I	
26	Grădina Ciucurova	Husărescu Ecaterina	Def.	
27	Grădina Atmagea	Bănică Neuca	Def.	
28	Grădina Ceamurlia de Sus	Leabu Alexandrina	Def.	
29	Grădina Camena	Popescu Coralia	Def.	
30	Grădina Dunavățu de Jos	Nicolau Elisabeta	Prov.	
31	Grădina Dunavățu de Sus	-	-	liber
32	Grădina Frecăței	Radu Elena	Def.	
33	Grădina Nifon	Ardeleanu Haredia	Prov.	
34	Grădina Jurilovca	Pârciog Alexandra Popescu Lina	Def. Def.	
35	Grădina Vișina (Pașa Câșla)	Racu Ana	Prov.	
36	Grădina Lunca	Coman Maria	Prov.	
37	Grădina Luncavița	Buruiană Claudia	Prov.	
38	Grădina Pardina	Rață Frevonia	Prov.	
39	Grădina Mihail Kogălniceanu	Constantin Steliana	Prov.	

40	Grădina Lăstuni (Hagilar)	Preda Maria	Prov.	
41	Grădina Mahmudia	Dascălu Stana	Prov .	
42	Grădina Malcoci	Ovedezian Elefteria	Prov.	
43	Grădina Murighiol	-	-	
44	Grădina Nalbant	Sfestarof Ștefania	Def.	
45	Grădina Principele Mihai (N. Bălcescu)	Gălățeanu Alexandra	Prov.	
46	Grădina Poșta	Bulai Lucreția	I	
47	Grădina regele Ferdinand (Izvoarele)	-	-	
48	Grădina Iulia	Caragață Emilia	Prov.	
49	Grădina Sarichioi	Găvenea Angela	Def.	
50	Grădina Slava Cercheză	Savopol Teodora	Prov.	
51	Grădina Fântâna Mare (Bașpunar)	-	-	liber
52	Grădina Slava Rusă	Papadopol Eufrosina	Prov.	
53	Grădina Colina (Caraibil)	Nicolau Steliana	Prov.	
54	Grădina Sfântu Gheorghe	Popescu Jenica	Prov.	
55	Grădina Sarighiol de Deal	Strâmbeanu Iordana	Prov.	
56	Grădina Telita	Fontanini Eufrosina	Prov.	
57	Grădina I. C. Brătianu	Jalbă Paraschiva	Prov.	
58	Grădina Zebil	-	-	liber

În perioada interbelică au fost promulgate două legi pentru învățământul primar: în 1924 și 1939, două pentru învățământul secundar teoretic, una pentru învățământul industrial și comercial. Cu toate prevederile din aceste legi, nu s-a reușit generalizarea învățământului primar, iar învățământul preșcolar s-a dezvoltat foarte lent. Din cele 58 de școli pentru copii mici (grădinițe de copii) aprobate pentru anul 1938, au funcționat numai 50, cu 4 mai mult decât cele înființate până în 1910. După 1950, numărul acestora au crescut semnificativ. Întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție au început să organizeze grădinițe de copii, pentru a beneficia de forța de muncă feminină. Unele grădinițe vor funcționa în perioada martie-septembrie, așa-numitele grădinițe sezoniere, altele vor avea același program cu școlile primare.

În perioada anilor 1950-1968, Tulcea a fost – din punct de vedere administrativ – raion și a aparținut regiunii Galați (până în 1956), apoi regiunii Constanța (Dobrogea). În anul 1968, ca urmare a noii legi privind organizarea administrativă a teritoriului României, Tulcea redevine județ. În județul Tulcea vor funcționa, pentru copiii de 3-6 ani, grădinițe sezoniere, grădinițe cu orar normal și grădinițe cu program prelungit sau săptămânal.

Situația învățământului preșcolar din județul Tulcea la 1 septembrie 1968

În mediul urban funcționau:

La **Tulcea**, 3 grădinițe cu program normal, cu un număr de 200 de copii, încadrate cu 16 educatoare; 8 grădinițe cu program redus, cu 430 de copii, având 17 educatoare, din care numai una fără studii pedagogice, la Tudor Vladimirescu, suburbie a orașului Tulcea (unde funcționa o grădiniță sezonieră).

Grădinițele nu aveau localuri proprii, proiectate și realizate conform standardelor educaționale, ci funcționau în localurile unor școli sau internate școlare.

Educatoarele Iozefina Fontanini, Morof Ștefania, Constantin Steliana, Călinescu Ana, Blendea Eufrosina, Coleașă Eufrosina, Dascălu Andronica, Iaia Fevzie, Bibu Constantina, Tudor Aristița, Bucur Margareta se bucurau de aprecierile părinților pentru modul în care se preocupau de copii, încât locurile în grădinițele unde lucrau erau solicitate cu un an înaintea începerii unui nou an școlar.

La **Babadag** funcționau două grădinițe sezoniere, cu 6 posturi și 182 de copii. Toate cadrele didactice aveau pregătire pedagogică specifică, remarcându-se Algiu Teodosia, Tutunaru Ioana, Stamate Maria, Movileanu Silvia.

La **Isaccea**, în cele două grădinițe erau înscriși 95 de copii, instruiți de 4 educatoare, din care una în curs de calificare.

La **Măcin** exista o singură grădiniță cu 172 de copii și 6 educatoare, toate calificate, între care au avut o activitate remarcabilă Niculescu Vioreta, Măniță Sofia, Radu Maria, Gheorghe Elisabeta.

În **Sulina** funcționau două grădinițe cu 75 de copii, încadrate cu 3 educatoare, din care una în curs de calificare. S-a remarcat educatoarea Iordache Aurelia.

În mediul rural funcționau grădinițe în 42 de comune:

Comuna Baia - cu satele Camena, Caugagia, Ceamurlia de Sus, Panduru - avea 5 grădinițe, frecventate de 227 de copii, îndrumați de 8 educatoare, din care 3 în curs de calificare.

Comuna Beidaud - cu satele Sarighiol de Deal și Neatârnairea - 3 grădinițe, cu 130 de copii și 4 educatoare necalificate (toate erau absolvente de școală medie).

Comuna C. A. Rosetti - cuprinzând satele Letea, Periprava și Sfiștofca - 4 grădinițe, cu 60 de copii și 4 educatoare cu studii medii.

Comuna Carcaliu - o grădiniță, cu 90 de copii și 3 educatoare, care absolviseră un curs de 1 an, deci erau atestate în specialitate.

Comuna Casimcea - cu satele Cișmeaua Nouă, Corugea, Rahmanu, Haidaru și Războieni - 5 grădinițe, frecventate de 217 copii și 7 educatoare, din care una calificată.

Comuna Ceatalchioi - cu satele Pătlăgeanca, Plauru și Sălceni (ultimele două pe cale de dispariție) - o grădiniță, frecventată de 25 de copii.

Comuna Ceamurlia de Jos - cu satul Lunca - 2 grădinițe, cu 89 de copii și 4 educatoare cu studii medii.

Comuna Cerna - cu satele Mircea Vodă, General Praporgescu și Traian - 4 grădinițe, cu 109 copii și 6 educatoare, din care era calificată numai educatoarea Loviște Tudorița, de la grădinița Traian.

Comuna Chilia Veche - o grădiniță, cu 78 de copii și 2 educatoare necalificate.

Comuna Ciucurova - cu satele Atmagea și Fântâna Mare - 3 grădinițe, cu 88 de copii și 3 educatoare absolvente de liceu.

Comuna Crișan - cu satele Caraorman și Mila 23 - 3 grădinițe, cu 103 copii și 3 educatoare necalificate.

Comuna Dăeni - o grădiniță, cu 98 de copii și 3 educatoare, din care era calificată numai Negoită Cleopatra.

Comuna Dorobanțu - cu satele Cârjelari, Fântâna Oilor și Meșteru - 2 grădinițe, cu 53 copii și o educatoare necalificată (absolventă de liceu).

Comuna Frecăței - cu satele Cataloi, Poșta, Telița - avea 4 grădinițe, 160 de copii și 4 educatoare, din care una calificată (Neacșu Niculița, de la Grădinița Cataloi).

Comuna Greci - o grădiniță cu 90 de copii și 3 educatoare (calificată, Ivan Mița).

Comuna Hamcearca - cu satele Balabancea, Căprioara, Nifon – avea 3 grădinițe, cu 92 de copii și 3 educatoare necalificate.

Comuna Horia - cu satele Cloșca și Florești - avea 3 grădinițe, cu 83 de copii și 3 educatoare necalificate.

Comuna Izvoarele - cu satele Alba, Iulia, Valea Teilor - avea grădinițe pentru toate localitățile, frecventate de 165 de copii și încadrate cu 7 educatoare necalificate.

Comuna Jijila - cu satul Garvăn – 2 grădinițe pentru 65 de preșcolari, încadrate cu 2 educatoare necalificate.

Comuna Jurilovca - cu satele Sălcioara și Vișina - 3 grădinițe, cu 212 copii și 7 educatoare, din care una cu studii corespunzătoare.

Comuna Luncavița - cu satele Rachelu și Văcăreni - 3 grădinițe, cu 145 de copii și 4 educatoare, calificată fiind numai Mocanu Silvia.

Comuna Mahmudia - cu satele Beștepe, Băltenii de Jos și Băltenii de Sus - 2 grădinițe (la Beștepe și Mahmudia), frecventate de 136 de copii. Erau încadrate 4 educatoare necalificate, absolvente de liceu.

Comuna Maliuc - cu satele Gorgova, Ilgani de Sus, Partizani și Vulturu - avea grădinițe la Partizani și Vulturu, frecventate de 59 de copii. Erau încadrate două educatoare absolvente de liceu.

Comuna Mihai Bravu - cu satele Turda și Satu Nou - 3 grădinițe, care școlarizau 142 de copii. Din 5 educatoare, era calificată numai Diaconescu Florența de la Mihai Bravu.

Comuna Mihail Kogălniceanu - cu satele Lăstuni și Rândunica – avea grădiniță în fiecare localitate și școlariza 135 de copii. Din 5 educatoare, era calificată Mitrache Marcela, de la grădinița din centrul de comună.

Comuna Murighiol - cu satele Colina, Dunavățu de Sus, Dunavățu de Jos, Popu și Sarinasuf - 6 grădinițe, cu 169 de copii. O singură educatoare era atestată, în urma unui curs de un an.

Comuna Nalbant - cu satele Nicolae Bălcescu și Trestenic - 3 grădinițe, cu 132 de copii și 5 educatoare absolvente de liceu.

Comuna Nufăru - cu satele Malcoci, Ilgani de Jos și Victoria - 2 grădinițe, cu 53 de copii și 2 educatoare, din care calificată era Miclăuș Ștefana

Comuna Ostrov - o grădiniță, cu 70 de copii. Din cele 3 educatoare, numai Baidoc Leontina era calificată.

Comuna Pardina - o grădiniță, cu 25 de copii și o educatoare fără studii de specialitate.

Comuna Peceneaga – o grădiniță, cu 56 de copii și 2 educatoare necalificate.

Comuna Sarichioi - cu satele Enisala, Sabangia, Visterna și Zebil - 5 grădinițe, 167 de copii. Erau încadrate 9 educatoare fără studii de specialitate.

Comuna Sfântu Gheorghe - o grădiniță, cu 30 de copii și o educatoare necalificată.

Comuna Slava Cercheză - care are în componență și Slava Rusă - 2 grădinițe, cu 136 de copii. Erau încadrate 4 educatoare, din care erau calificate Micu Ioana și Fedot Elena.

Comuna Smârdan - o grădiniță cu 25 de copii și o educatoare calificată, Șemile Maria.

Comuna Somova - cu satele Mineri și Parcheș - 3 grădinițe, cu 94 de copii. Erau încadrate 3 educatoare, din care calificate erau Ghebaru Eugenia și Wagner Valeria .

Comuna Stejaru - cu satele componente Altân-Tepe și Vasile Alecsandri - 3 grădinițe, cu 82 de copii și 3 educatoare, din care calificată era Nistorescu Elena, de la Vasile Alecsandri.

Comuna Topolog - cu satele componente Făgărașu Nou, Calfa, Mândra, Luminița, Cerbu, Măgurele și Sâmbăta Nouă - 7 grădinițe cu 7 educatoare fără studii de specialitate. Frecventau aceste unități preșcolare 353 de copii.

Comuna Turcoaia – funcționa o grădiniță înființată încă din 1948, cu două grupe, 80 de copii și două educatoare.

Comuna Valea Nucarilor - cu satele Agighiol și Iazurile - 3 grădinițe, cu 136 de copii. Erau încadrate 5 educatoare, dintre care calificată era Andrei Petrica.

Comuna I. C. Brătianu - o grădiniță, cu 25 de copii și o educatoare calificată, Fasole Irina.⁵⁷

În anul 1968, în mediul rural funcționau 113 grădinițe, toate cu program sezonier, în care erau încadrate 161 educatoare, din care peste 80% nu erau calificate pentru această formă de învățământ. Ca urmare, în 1968 a fost reînființat la Tulcea Liceul Pedagogic, cu o clasă de învățători (42 de locuri) și una pentru educatoare (40 de locuri). După 21 de ani, în 1989 funcționau, în județul Tulcea, 135 grădinițe, din care: 24 în municipiu, 11 în orașele Babadag, Isaccea, Măcin și Sulina și 100 în mediul rural. Din acestea, 120 de grădinițe erau cu program normal, 12 cu program prelungit, una cu program săptămânal și două pentru preșcolari cu dizabilități. Numărul copiilor care frecventau aceste grădinițe era de 11.448. Grădinițele erau încadrate cu 395 de educatoare, din care 370 titulare, deci calificate, 15 suplinitoare calificate și 10 cu alte studii decât cele pedagogice. În cătunele Cardon, Pătlăgeanca, Sălceni, Tatanir, Plaur, Câșla Chilie, Căprioara, Băltanii de Sus, Băltanii de Jos, Vultur, Gorgova, Victoria, Tudor Vladimirescu, Piatra nu existau grădinițe, numărul copiilor fiind foarte.

În lucrarea „Un secol de existență legiferată a învățământului preșcolar din România”, Rodica Șovar și Florica Bălașa, autoarele cărții, precizează: „În România generalizarea treptată a învățământului preșcolar se îndeplinește în mod corespunzător. În anul școlar 1974-1975 un număr de 6 județe (Covasna, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Maramureș și Tulcea) au îndeplinit sarcina de generalizare a învățământului preșcolar. Numărul copiilor care frecventează grădinițele reprezintă peste 80% din totalul copiilor în vârstă de la 3 la 6 ani. (113)”

Realizări meritorii în coordonarea activităților acestei forme de învățământ în perioada 1950-2000 au avut inspectoarele pentru învățământul preșcolar, care au îndrumat și sprijinit pregătirea pedagogică a educatoarelor și au asigurat, împreună cu organele locale ale puterii de stat, baza materială a desfășurării activității de formare a copiilor. S-au remarcat prin rezultatele obținute: Nicolau Steliana, Rușit Fevzie, Dragomir Virginia, Dascălu Andronica, Wagner Valeria, Emilia Șelaru.

În prezent, grădinițele funcționează în localuri proprii, moderne, dar și în sediile unor școli sau în apartamente aflate la parterul unor blocuri, puse la dispoziție de primării.

În mediul urban, din cele 35 de grădinițe, 14 au clădiri destinate prin construcție activităților specifice structurii educaționale preșcolare.

În Tulcea, Grădinița 3 dispune de local propriu, modernizat, Grădinița 4 are local propriu, construit în anul 2003, grădinițele 13, 16, 17 au localuri proprii,

cuprinzând 8 săli de grupă, cantină, săli pentru activități și dormitoare moderne (construite în perioada 1970-1974).⁵⁷

În aceeași perioadă au fost construite localuri de grădiniță și la Babadag, Măcin, Isaccea, Sulina, Crișan, Greci, Valea Nucarilor, Slava Cercheză, Peceneaga, Izvoarele, Niculițel, Ostrov, Luncavița, Jijila, Turcoaia, Sarichioi, Slava Rusă, Văcăreni, Garvăn.

Activitatea zilnică în grădinițe este organizată în baza Regulamentului aprobat de M. E. C. și ordonanța 702/1970 conform anexelor A,B,C, cu modificările și adnotările ulterioare.

Regimul zilei la grupa copiilor de 3-4 ani (grupa mică)

Numele regimului	Grădiniță de copii cu program de 6 ore	Grădiniță cu cămin de zi	Grădiniță cu cămin săptămânal
	orele	orele	orele
Scularea copiilor	-	-	-
Primirea copiilor	7-8,30	7-8,30	7-8 (luni)
Micul dejun	-	8,30	8,30
Jocuri și activități alese de copii	8,30	9	9
Mișcări de înviorare și organizarea colectivului de copii	9,20	9,50	9,50
Activități obligatorii	9,30	10	10
Gustare	10	-	-
Activități alese de copii, jocuri în aer liber, plimbări, vizite	10,30	10,30	10,30
Masa de prânz	-	12,30	12,30
Plecarea copiilor acasă	13	-	-
Somnul de zi	-	13,30 – 15,30	13,30 - 15,30
Gustare	-	16	16
Activități alese de copii, program distractiv, jocuri în aer liber	-	16,30	16,30
Plecarea copiilor acasă	-	19	15 - 16
		15 - 16 (sâmbăta)	(sâmbăta)
Masa de seară	-	-	19
Jocuri distractive	-	-	19,30
Pregătirea pentru somn (igiena corporală)	-	-	20,30
Somnul de noapte	-	-	21,00

⁵⁷ Fișele de încadrare a personalului didactic, anul școlar 1968-1969, Arhiva Inspectoratului Școlar al Județului Tulcea.

Regimul zilei la grupa copiilor de 4-5 ani (grupa mijlocie)

Numele regimului	Grădiniță de copii cu program de 6 ore	Grădiniță cu cămin de zi	Grădiniță cu cămin săptămânal
	orele	orele	orele
Scularea copiilor	-	-	-
Primirea copiilor	7-8,30	7-8,30	7-8 (luni)
Micul dejun	-	8,30	8,30
Jocuri și activități alese de copii	8,30	9	9
Mișcări de înviorare și organizarea colectivului de copii	9,20	9,50	9,50
Activități obligatorii	9,30	10	10
Gustare	10	-	-
Activități alese de copii, jocuri în aer liber, plimbări, vizite	10,30	10,30	10,30
Masa de prânz	-	12,30	12,30
Plecarea copiilor acasă	13	-	-
Somnul de zi	-	13,30 - 15,30	13,30 - 15,30
Gustare	-	16	16
Activități alese de copii, program distractiv, jocuri în aer liber	-	16,30	16,30
Plecarea copiilor acasă	-	19	15-16
		15 - 16 (sâmbăta)	(sâmbăta)
Masa de seară	-	-	19
Jocuri distractive	-	-	19,30
Pregătirea pentru somn (igiena corporală)	-	-	20,30
Somnul de noapte	-	-	21,00

Regimul zilei la grupa copiilor de 5-7 ani (grupa mare)

Numele regimului	Grădiniță de copii cu program de 6 ore	Grădiniță cu cămin de zi	Grădiniță cu cămin săptămânal
	orele	orele	orele
Scularea copiilor	-	-	-
Primirea copiilor	7-8,30	7-8,30	7-8 (luni)
Micul dejun	-	8,30	8,30
Jocuri și activități alese de copii	8,00	8. 50	8,50
Mișcări de înviorare și organizarea colectivului de copii	8,50	9,20	9,20
Activități obligatorii	9	9,30	9,30
Gustare	10	-	-
Activități alese de copii, jocuri în aer liber, plimbări, vizite	10,30	10,30	10,30

Masa de prânz	-	12,30	12,30
Plecarea copiilor acasă	13	-	-
Somnul de zi	-	13,30-15,30	13,30-15,30
Gustare	-	16	16
Activități alese de copii, program distractiv, jocuri în aer liber	-	16,30	16,30
Plecarea copiilor acasă	-	19	15-16
		15-16 (sâmbăta)	(sâmbăta)
Masa de seară	-	-	19
Jocuri distractive	-	-	19,30
Pregătirea pentru somn (igiena corporală)	-	-	20,30
Somnul de noapte	-	-	21,00

În perioada anilor 1968-2007, învățământul preșcolar s-a desfășurat, în fiecare etapă, pe baza Legii Învățământului și a Ordinelor M. E.C. T. (M. I. , M. E. I., M. E. C. T.). Legea Nr. 6, din 14 martie 1969 prevedea:

- învățământul preșcolar are ca scop pregătirea copiilor în vârstă de la 3 la 6 ani în vederea cuprinderii lor în învățământul general precum și pentru a sprijini pe părinți în creșterea copiilor;

- învățământul preșcolar este facultativ;

- pentru copiii cu deficiențe senzoriale, fizice sau intelectuale se organizează grădinițe cu activități specifice;

- grădinițele se organizează de către comitetele executive ale consiliilor populare județene, organizații de stat precum și de organizații cooperatiste și obștești;

- la cererea părinților, se pot organiza și cămine de copii (grădinițe cu orar prelungit), în care se continuă munca desfășurată în grădiniță, se asigură masa, supravegherea copiilor până la orele 16. La acest tip de cămin, părinții plătesc o contribuție lunară.

Legea Educației și Învățământului din 1978 precizează că scopul învățământului preșcolar este de a contribui la stimularea gândirii și inteligenței copiilor, la dezvoltarea lor fizică armonioasă, la însușirea unor cunoștințe necesare pregătirii pentru școală. Prin lege se stabilește că grădinițele pot fi: cu orar normal, cu orar prelungit și cu program săptămânal.

Legea Învățământului din 1995, modificată și completată, stabilește:

- învățământul preșcolar se organizează pentru copiii în vârstă de 3-7 ani, în grădinițe de copii cu orar normal, prelungit sau săptămânal;

- grădinițele se organizează de inspectoratele școlare, agenți economici și alte persoane juridice, în condițiile legii.

Pentru asigurarea continuității între învățământul preșcolar și cel primar se instituie grupe pregătitoare pentru școală, care cuprind copii în vârstă de 5-6 ani. Costurile școlarizării se suportă de M. E. C.

În perioada 1958-1989, în mediul rural, în localitățile în care existau cooperative agricole de producție sau întreprinderi agricole de stat, învățământul preșcolar era organizat de către acestea. Pentru grădinițele sezoniere, care funcționau în perioada martie-septembrie, unitățile agricole asigurau plata educatoarelor, personalului de îngrijire, masa și cazarea pentru copiii ale căror mame lucrau în unitățile respective.

* * *

În anul școlar 2006-2007, anul aderării României la Uniunea Europeană, situația învățământului preșcolar din județul Tulcea se prezintă astfel:

- din 10. 283 de copii de vârstă preșcolară, sunt cuprinși în grădinițe 8168, din care 3585 în mediul urban și 4653 în mediul rural (o cuprindere de 79,38%);
- dintre copiii de 3 ani, frecventează grădinița doar 50%; în localitățile în care nu există grădiniță, foarte puțini copii erau înscriși în grădinițele din alte localități

Rețeaua învățământului preșcolar în anul 2006-2007 cuprinde:

Grădinițe cu program prelungit - urban

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Nr. grupe	Nr. copii
1	Grădinița cu orar prelungit nr. 1 Tulcea	3	67
2	Grădinița cu orar prelungit nr. 3 Tulcea	10	265
3	Grădinița cu orar prelungit nr. 12 Tulcea	4	102
4	Grădinița cu orar prelungit nr. 13 Tulcea	4	100
5	Grădinița cu orar prelungit nr. 17 Tulcea	6	163
6	Grădinița cu orar prelungit nr. 18 Tulcea	2	50
7	Grădinița cu orar prelungit nr. 19 Tulcea	8	40
8	Grădinița cu orar prelungit Liceul Pedagogic Tulcea	2	81
9	Grădinița cu orar prelungit Grupul Școlar „Anghel Saligny” Tulcea	2	50
10	Grădinița cu orar prelungit nr. 4 Măcin	3	81
11	Grădinița cu orar prelungit nr. 3 Babadag	2	50
12	Grădinița nr. 14 Tulcea (pentru copii cu dizabilități)	3	18

Grădinițe cu program normal - urban

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Nr. grupe	Nr. copii
1	Grădinița Liceului Pedagogic Tulcea	2	40
2	Grădinița Grupului Școlar „Anghel Saligny” Tulcea	5	124
3	Grădinița Grupului Școlar „Dimitrie Cantemir” Babadag	5	105
4	Grădinița Grupului Școlar „Constantin Brătescu” Isaccea	6	134
5	Grădinița Liceului „Jean Bart” Sulina	6	115
6	Grădinița Grupului Școlar Agricol Topolog	5	115
7	Grădinița Nr. 6 , Școala „N. Bălășescu-Nifon” Tulcea	4	87
8	Grădinița Școlii Nr. 2 Tulcea	2	50
9	Grădinița Nr. 7, Școala Nr. 3 Tulcea	2	44
10	Grădinița Școlii „I. L. Caragiale” Tulcea	4	90
11	Grădinița Nr. 10 Tulcea	3	60
12	Grădinița Nr. 9 Tulcea	2	40
13	Grădinița Școlii „C. Găvenea” Tulcea	3	76
14	Grădinița Nr. 8 Tulcea	4	97
15	Grădinița Școlii „Ion Nenițescu” Tulcea	4	90
16	Grădinița Școlii Nr. 12 Tulcea	2	42
17	Grădinița Școlii Nr. 14 Tulcea	2	37
18	Grădinița Școlii Nr. 2 Babadag	3	70
19	Grădinița Nr. 3 Tulcea	6	125
20	Grădinița Nr. 4 Tulcea	8	183
21	Grădinița Nr. 5 Tulcea	3	63
22	Grădinița Nr. 17 Tulcea	4	91
23	Grădinița Nr. 18 Tulcea	4	82
24	Grădinița Nr. 19 Tulcea	1	23
25	Grădinița Nr. 22 Tulcea	4	81
26	Grădinița Nr. 14 Tulcea	5	103
27	Grădinița Nr. 1 Măcin	4	80
28	Grădinița Nr. 3 Măcin	4	88
29	Grădinița Nr. 2 Măcin	4	94
30	Grădinița Nr. 4 Măcin	1	24
31	Grădinița Nr. 3 Babadag	2	50
32	Grădinița Revărsarea	1	19

Grădinițe cu program normal – rural

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Nr. grupe	Nr. copii
1	Grădinița Baia	5	112
2	Grădinița Camena	1	17
3	Grădinița Ceamurlia de Jos	1	17
4	Grădinița Căugăgia	1	16
5	Grădinița Panduru	1	28

6	Grădinița Beidaud	1	26
7	Grădinița Neatârnairea	1	20
8	Grădinița Sarighiol de Deal	2	46
9	Grădinița C. A. Rosetti	1	13
10	Grădinița Letea	1	19
11	Grădinița Periprava	1	13
12	Grădinița Carcaliu	2	42
13	Grădinița Casimcea	3	66
14	Grădinița Corugea	1	25
15	Grădinița Rahmanu	1	25
16	Grădinița Războieni	2	51
17	Grădinița Ceamurlia de Jos	1	25
18	Grădinița Lunca	1	25
19	Grădinița Ceatalchioi	1	27
20	Grădinița Cerna	4	70
21	Grădinița Traian	2	38
22	Grădinița Mircea Vodă	1	21
23	Grădinița General Praporgescu	1	8
24	Grădinița Chilia Veche	4	79
25	Grădinița Ciucurova	3	84
26	Grădinița Fântâna Mare	1	24
27	Grădinița Atmagea	1	20
28	Grădinița Crișan	1	18
29	Grădinița Mila 23	1	24
30	Grădinița Caraorman	1	8
31	Grădinița Dăeni	3	65
32	Grădinița Dorobanțu	2	44
33	Grădinița Cârjelari	1	25
34	Grădinița Frecăței	2	40
35	Grădinița Cataloi	2	45
36	Grădinița Poșta	1	22
37	Grădinița Telița	1	20
38	Grădinița Greci	8	171
39	Grădinița Grindu	3	52
40	Grădinița Hamcearca	1	21
41	Grădinița Balabancea	1	13
42	Grădinița Nifon	1	20
43	Grădinița Horia	2	37
44	Grădinița Florești	1	12
45	Grădinița I. C. Brătianu	2	46
46	Grădinița Izvoarele	2	37
47	Grădinița Alba	1	14
48	Grădinița Iulia	1	20
49	Grădinița Valea Teiului	4	89
50	Grădinița Jijila	9	183
51	Grădinița Garvăn	2	43
52	Grădinița Jurilovca	4	88

53	Grădinița Sălcioara	3	66
54	Grădinița Vișina	1	20
55	Grădinița Luncavița	6	136
56	Grădinița Rachelu	2	36
57	Grădinița Văcăreni	4	92
58	Grădinița Mahmudia	5	104
59	Grădinița Beștepe	3	58
60	Grădinița Maliuc	1	18
61	Grădinița Partizani	1	12
62	Grădinița Mihai Bravu	1	29
63	Grădinița Satu Nou	1	22
64	Grădinița Turda	3	64
65	Grădinița Mihail Kogălniceanu	4	77
66	Grădinița Lăstuni	1	15
67	Grădinița Rândunica	1	21
68	Grădinița Murighiol	3	52
69	Grădinița Dunavățu de Jos	1	22
70	Grădinița Plopu	1	21
71	Grădinița Sarinasuf	1	22
72	Grădinița Dunavățu de Sus	1	21
73	Grădinița Nalbant	2	40
74	Grădinița Nicolae Bălcescu	2	40
75	Grădinița Trestenic	1	25
76	Grădinița Niculițel	8	165
77	Grădinița Nufăru	1	18
78	Grădinița Malcoci	2	35
79	Grădinița Ostrov	5	107
80	Grădinița Pardina	1	30
81	Grădinița Peceneaga	4	83
82	Grădinița Sarichioi	5	107
83	Grădinița Enisala	2	41
84	Grădinița Sabangia	1	17
85	Grădinița Visterna	1	12
86	Grădinița Zebil	2	43
87	Grădinița Sfântu Gheorghe	2	26
88	Grădinița Slava Cercheză	1	27
89	Grădinița Slava Rusă	1	21
90	Grădinița Smârdan	2	38
91	Grădinița Somova	3	70
92	Grădinița Mineri	2	40
93	Grădinița Parcheș	1	23
94	Grădinița Stejaru	2	33
95	Grădinița Altân-Tepe	2	35
96	Grădinița Vasile Alecsandri	1	22
97	Grădinița Făgărașu Nou	2	36
98	Grădinița Sâmbăta Nouă	1	23
99	Grădinița Calfa	1	13

100	Grădinița Cerbu	1	15
101	Grădinița Luminița	1	18
102	Grădinița Măgurele	1	18
103	Grădinița Mândra	1	12
104	Grădinița Turcoaia	5	116
105	Grădinița Valea Nucarilor	1	35
106	Grădinița Agighiol	3	73
107	Grădinița Iazurile	2	32
108	Grădinița Gorgova	1	12

În perioada 1970-1990 se înregistrau anual între 4300-4600 de nașteri în județ. În perioada 1992-2002 nașterile anuale au scăzut, situându-se între 2300-2500 de copii. Rata natalității este de 9,5 la suta de locuitori. Județul Tulcea este județul cu cea mai mică densitate a populației din țară: 29,5 locuitori/km². Scăderea natalității a dus la dispariția unor grădinițe la sate, iar numărul grădinițelor care funcționează cu o singură grupă a crescut. În unele localități, funcționează grădinițe având între 8-15 copii în grupă.

În septembrie 1994, Grădinița Nr. 3 cu program prelungit din Tulcea a aplicat o alternativă educațională în cadrul programului „Step by step”, lansat din inițiativa Fundației pentru o societate deschisă cu asistență tehnică din partea C. R. I. Washington, denumit inițial HEADSTART, program conceput după modelul introdus în S.U.A., în anul 1960, ca program educațional de reformă care promovează metode de predare-învățare concentrate pe copil, precum și implicarea familiei și comunității în procesul instructiv-educativ. Din anul 1995, Grădinița nr. 3 a beneficiat de mobilier, fonduri pentru material didactic și refolosibile, masă gratuită timp de 2 ani pentru copiii cuprinși în program și de instruire a cadrelor didactice prin programe avizate de M. E. C. T.

La Grădinița Nr. 3, programul a început cu două grupe (50 de copii), iar după un an a crescut la 5 grupe (cu 125 de copii).

În anul școlar 2006-2007, grădinița funcționează în cadrul programului „Step by step”⁵⁸ cu 10 grupe alcătuite din 250 de copii, antrenând 27 de educatoare. Alternativa s-a extins în municipiu și județ la 14 unități preșcolare (6 urbane și 8 rurale), fiind cuprinși 945 de copii (în 34 de grupe) și 51 de cadre didactice, dintre care 10 formatori naționali. În anul școlar 2006-2007, în județul Tulcea, programul „Step by step” se aplică și în grădinițele 2, 7 și 13 din Tulcea, 3 din Babadag, 4 din Măcin, cât și în grădinițele din Crișan, Sarighiol de Deal, Niculițel, Topolog. Educatoarele Mihailov Irina de la grădinița din Slava Cercheză, Niță Chirața de la grădinița din Sarichioi, Bălan Elena de la Mahmudia, Nane Ștefana de la Valea Nucarilor au fost printre primele care au aplicat, în mediul rural,

⁵⁸ Anuarul Statistic 2002, pag. VIII.

acest program. Rezultatele obținute în cei 12 ani sunt cu adevărat excepționale. Un sprijin deosebit în realizarea programului „Step by Step”, material și de îndrumare, a fost acordat județului Tulcea de reprezentantele Fundației „SOROS”, Carmen Lică și Elena Mihai.

Grădinița Nr. 3 este grădinița model de training și centru metodologic zonal, care asigură formarea cadrelor didactice și a personalului din creșe. Neobosita directoare Ana Pantea a reușit să formeze un colectiv de elită, unitatea bucurându-se de prestigiul și aprecierea părinților și instituțiilor de îndrumare și control.

În unele creșe din municipiul Tulcea sunt antrenate 6 grupe de copii în programul „Educația timpurie”. Inspectoratul Școlar Județean sprijină dezvoltarea în unitățile preșcolare a acestui program, ca alternativă pentru instruirea și educarea copiilor.

Reforma curriculară pentru grădinițe este gândită din perspectiva orientării spre socializare a copiilor de 3-5 ani și pregătirea pentru școală a copiilor de 5-7 ani.

Programa pentru învățământul preșcolar prevede:

- abordarea flexibilă a conținuturilor, punând în valoare potențialul creativ al educatoarelor, accentuarea elementelor de joc, a metodelor active;
- amenajarea corespunzătoare a mediului educațional pentru stimularea învățării individuale, în perechi, în grupuri mici sau cu întregul grup de copii;
- rigurozitatea științifică în proiectare;
- proiectarea activităților integrate și angajarea copiilor în experiențe de învățare activă;
- utilizarea metodelor alternative de evaluare;
- diversificarea activităților opționale;
- promovarea unor proiecte și programe curriculare naționale;
- formarea în domeniul abilităților curriculare.

Pentru copiii cu dizabilități au funcționat în județ grădinițe speciale, la Tulcea, Isaccea și Zebil. În ultimii ani, copiii cu dizabilități au fost înscriși în grupe speciale sau integrați în învățământul de masă, fapt ce a dus la desființarea unităților speciale de la Zebil. Mai funcționează cu foarte puțini copii unitatea din Isaccea. Copiii cu dizabilități sunt înscriși în grupe speciale din cadrul Grădiniței Nr. 14 Tulcea și în cadrul altor unități preșcolare din Tulcea.

În procesul de integrare a copiilor cu dizabilități, în grădinițe și școli se întâmpină unele greutăți, determinate de lipsa de pregătire în specialitate a cadrelor didactice, reticența acestora față de șansa de succes a acțiunii de integrare.

Copiii cu dizabilități beneficiază de programe personalizate de învățare. Învățământul de masă se bucură de sprijinul cadrelor itinerante, care asigură servicii de specialitate, centrate pe nevoile copiilor.

Un număr de 11 copii nedeplasabili au beneficiat de învățământul special la domiciliu, realizat de cadrele didactice de sprijin. În atenția organelor de conducere a învățământului stă pregătirea cadrelor didactice itinerante (de sprijin) și atragerea comunității locale în sprijinirea copiilor cu dizabilități.

În prezent, învățământul preșcolar se desfășoară în condițiile integrării acestuia în standardele europene, fiind un învățământ deschis, democratic, cu posibilitatea libertății de alegere a modalităților de organizare, desfășurare și dezvoltare.

ȘCOLI DIN JUDEȚUL TULCEA CARE AU FUNCȚIONAT TEMPORAR

ȘCOALA PROFESIONALĂ DE FETE TULCEA

În anul 1928 a fost înființată la Tulcea o școală profesională, care avea menirea de a pregăti fetele în anumite meserii specifice gospodinelor: croitorie, lenjerie, rufărie.

Școala a început cu o clasă, a funcționat în același local cu Liceul de Fete „Principesa Ileana” din curtea bisericii „Sf. Gheorghe”.

În anul 1930, școala s-a mutat într-un local închiriat. Aici funcționează până în 1933 când, spațiul devenind insuficient, se va muta din nou, într-un local din centrul orașului, pe strada Mahmudiei, la intersecția cu strada Păcii, care dispunea de spațiu și pentru învățământul primar, internat și atelier.

Pe parcurs, școala se va transforma în gimnaziu și apoi în liceu industrial de fete. Din anul 1948, se va numi Școala Tehnică Profesională de Fete.

Absolventele acestei școli aveau asigurate locuri de muncă în atelierele patronilor din oraș.

În anul 1954 școala se desființează, elevele continuându-și pregătirea în cadrul Școlii Profesionale de Arte și Meserii de Băieți⁵⁹.

Pregătirea în meserie a fetelor era organizată de maistrele Maria Aslan (Naumov), Gabriela Niculescu, Victoria Petrescu, Florica Calcandi (Neacșu), maistre apreciate ca foarte bine pregătite profesional și devotate meseriei.

În atelierele de croitorie se executau confecții pentru protipendada feminină a orașelor, aceste ateliere fiind, de altfel, „case de modă” unde, la comandă, se executau cele mai pretentioase ori trendy tipuri și modele de vestimentație feminină.

ȘCOALA MEDIE NR. 2 TULCEA⁶⁰

După reforma învățământului din 1948, au fost înființate în Tulcea o serie de școli medii și profesionale, solicitate de noile direcții de dezvoltare economico-socială a societății.

⁵⁹ Dosar învățământ nr. 71 – Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

⁶⁰ Dosar învățământ nr. 33 – Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

În anul 1949, s-a înființat Școala Medie Nr. 2 Tulcea, pentru populația de etnie ucraineană. A funcționat până în anul 1959. Din 1956, s-a transformat în Școala Pedagogică Ucraineană. Elevii școlii din clasele în lichidare au fost transferați la Școala Pedagogică din Sighetu Marmăției.

În 1959, au fost desființate în Dobrogea toate școlile în care limba de predare era alta decât cea română. Elevilor de etnie rusă, ucraineană, greacă, turcă li s-a asigurat învățarea limbii materne prin 2-3 ore săptămânal, ore prevăzute prin planul de învățământ.

ȘCOALA MEDIE TEHNICĂ PISCICOLĂ TULCEA

Reforma învățământului din 3 august 1948, inspirată din organizarea învățământului sovietic, reduce durata învățământului liceal, desființează gimnaziul, cursul inferior de liceu se va numi învățământ elementar, iar liceele se vor numi școli medii, bacalaureatul se înlocuiește cu examenul de maturitate.

În aceste condiții apar școlile medii tehnice.

În perioada 1948-1954 a funcționat în Tulcea Școala Medie Tehnică Piscicolă, în clădirea preluată de la Liceul de Fete „Principesa Ileana”, din str. Gloriei. Aici funcționează în prezent (dar încă din anul 1953), spitalul orășenesc. Elevele Liceului de Fete au fost transferate la Liceul de Băieți (Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”), care devenise școală medie mixtă.

Condițiile pentru practică și specialiștii pentru obiectele specifice erau asigurate de Întreprinderea de Industrializare și Desfacere a Peștelui (I. I. D. P.), obiectele de cultură generală fiind predate de profesori de la școlile din oraș.

Școala funcționa cu dublă subordonare: Ministerul Învățământului și Ministerul Industriei Alimentare.

Absolvenții școlii primeau titlul de tehnician, specializați în întreținerea și exploatarea zonelor piscicole, precum și în activități de cercetare științifică și de exploatare a bogățiilor Deltei Dunării⁶¹.

ȘCOALA PROFESIONALĂ PISCICOLĂ TULCEA

Școala a funcționat în Tulcea, în perioada anilor 1949-1955. Avea durata de școlarizare de 3 ani și pregătea elevii în meseria de pescar.

Școala a funcționat în cadrul I. I. D. P., întreprinderea asigurând pregătirea teoretică și practică a elevilor folosind ingineri și maiștri ai unității. Elevii beneficiau de burse și locuri de muncă asigurate la unitățile piscicole din Delta⁶².

⁶¹ Dosar învățământ nr. 74 – Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

⁶² Dosar învățământ nr. 71 – Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

ȘCOALA MEDIE TEHNICĂ ALIMENTARĂ⁶³

A funcționat în Tulcea, în perioada 1949-1955.

În școală se pregăteau tehnicieni pentru unitățile de industrie alimentară înființate după naționalizarea din 11 iunie 1948. Școala a funcționat în cadrul I.I.D.P., care asigura elevilor pregătirea teoretică și practică prin specialiști din întreprindere.

Toate aceste școli pregăteau cadre necesare unităților piscicole și de industrie alimentară. În momentul asigurării cadrelor de care aveau nevoie întreprinderile, școlile se desființau.

ȘCOALA COMERCIALĂ SUPERIOARĂ DE BĂIEȚI TULCEA

La solicitarea patronilor societăților comerciale din Tulcea, a fost înființată această școală, cu durata de 1 an, în anul 1928. Pregătind specialiștii necesari, și-a încheiat misiunea în 1929, când se desființează⁶⁴.

ȘCOLI PROFESIONALE DE MECANICI AGRICOLI

Cooperativizarea agriculturii, înființarea I.A.S.-urilor, C.A.P.-urilor și S.M.A.-urilor au impus, ca necesitate obiectivă, înființarea unor școli profesionale de profil, care să pregătească tractoriști și mecanizatori (mecanici) agricoli.

În județul Tulcea au funcționat școli de mecanici agricoli în cadrul S.M.A.-urilor:

Horia – între anii 1956-1967, școala a pregătit peste 300 de tractoriști și mecanici agricoli pentru C.A.P.-urile din zonă⁶⁵.

Mihail Kogălniceanu - 1961-1972, școala a pregătit tractoriști pentru I.A.S.-ul și C.A.P.-urile din comună⁶⁶.

Babadag - 1961-1972 - școala a pregătit tractoriști pentru C.A.P.-urile din zonă și pentru I.A.S. Baia.

Zebil - 1949-1967 - a pregătit tractoriști pentru C.A.P.-urile din zonă (Zebil, Sabangia, Sarichioi).

În cadrul I.A.S. Tulcea a funcționat, în perioada 1961-1972, o școală de mecanizatori agricoli care pregătea tractoriști pentru I.A.S.-urile din Tulcea și județ.

⁶³ Dosar învățământ nr. 76 – Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

⁶⁴ Direcția județului Tulcea a Arhivelor Naționale, broșura „Tulcea. Trecut, prezent, viitor” – 2007, cap. Fonduri Școlare, pag. 37.

⁶⁵ Monografia comunei Horia, de prof. Ioan Corleancă, editura “Harvia” Tulcea, 2007 – pag. 165.

⁶⁶ Direcția județului Tulcea a Arhivelor Naționale, broșura “Tulcea. Trecut, prezent, viitor” – 2007, Fonduri Școlare, pag. 37.

ȘCOALA PROFESIONALĂ SPECIALĂ HORIA

În perioada anilor 1969-1988, în clădirile fostei școli profesionale de mecanici agricoli din Horia, a funcționat o școală pentru fete cu dizabilități, având clase pentru învățământul primar, gimnazial și profesional, în specialități de croitorie – lenjerie. Școala aparținea de Ministerul Muncii și școlariza eleve cu vârstele cuprinse între 7 și 17 ani, din toate județele țării.

O activitate meritorie în organizarea acestei forme de învățământ și asigurarea bazei materiale au avut-o directoarele Elisabeta Tătăranu și Ana Bucur. Personalul de deservire era recrutat din localitate, cadrele didactice (învățători, maistre, profesori) erau încadrate de Ministerul Muncii, prin Inspectoratul Școlar Județean. Cheltuielile materiale și de personal erau asigurate de Ministerul Muncii.

* * *

În cadrul Grupului Școlar „Anghel Saligny”, Grupului Școlar de Industrie Alimentară și Colegiului Tehnic „Henry Coandă” au fost organizate cursuri periodice de pregătire a maștrilor în specialități solicitate de întreprinderile industriale de profil.

După anul 1990, colegiul Economic „Delta Dunării” a pus la dispoziția Direcției Sanitare a Județului Tulcea, spațiul necesar pentru Școala Sanitară postliceală. Au fost pregătite peste 250 de asistente medicale, care au fost încadrate în unitățile de profil din județ, dar multe dintre acestea au plecat să lucreze în alte țări.

În cadrul acestui colegiu a funcționat și o școală postliceală pentru pregătirea contabililor și economiștilor solicitați de societățile comerciale și economice din județ.

Din succinta trecere în revistă a diversității formelor și specialităților pe care s-a mulat permanent învățământul tulcean, desprindem concluzia că acesta este pregătit să școlarizeze cadre medii pentru toate specialitățile din teritoriu, dispunând de spațiu, cadre didactice și dotări corespunzătoare.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL LICEAL ȘI PROFESIONAL

COLEGIUL DOBROGEAN „SPIRU HARET” TULCEA (1883 – 2007)

La 14 noiembrie 1883, în climatul de adâncă vibrație și efervescență a spiritului românesc de la sfârșitul veacului al XIX-lea, răspunzând dorinței arzătoare a românilor nord - dobrogeni de a avea un liceu românesc, își deschidea porțile Gimnaziul Real de Băieți Tulcea. Se năștea astfel cea dintâi școală secundară românească din Dobrogea.

Beneficiind de dragostea și devotamentul unor dascăli de înaltă ținută profesională, gimnaziul se consolidează și la 1 septembrie 1897 se transformă în liceu.

Un sprijin deosebit l-a acordat școlii, în această perioadă, omul de știință și pedagogul Spiru Haret, pe atunci, Ministru al Instrucțiunii Publice.

La scurt timp, liceul a devenit principalul factor de cultură, promotor al științei, o citadelă a celor mai nobile aspirații ale neamului, flacăra în jurul căreia zeci de generații au intrat în competiție intelectuală, mobilizându-și gândirea și simțămintele spre a servi pământului pe care s-au născut.

Generațiile de profesori, pe care le-a avut liceul în existența sa, au clădit alte generații, învățându-le să prețuiască și să iubească cultura, munca, viața, neamul.

Printre dascălii de mare prestigiu, care și-au dăruit întreaga viață școlii tulcene și culturii românești, amintim pe academicianul Constantin Moisil, fost director al liceului, scriitorii Spiridon Popescu, Axente Frunză, Pavel Dan, Nicolae Dunăreanu, folcloriștii Cristian Țapu și Aurel Munteanu, doctorul în matematică George Iuga, conferențiarul universitar Dumitru Mondescu – fizician, autorul unui dicționar germano-român, Maximilian Schorff, autorul manualului de geometrie pentru învățământul liceal, Adam Răileanu. Lor li se adaugă alți pedagogi străluciți, ca Alexandru Calafeteanu, Dimitrie Timuș, Grigore Muscaliu, Gheorghe Toma, Nicolae Gâlcă, Măndița Grigorescu, Vasile Crâlov, Julieta Bonjug, Olimpiu Bonjug, Elena Dumanschi, Elena Simion, Vasile Simionescu, Cezar Calenic, Virginia Dima, Domnica Lăzăreanu, Iosif Colcer, Florea Pandel, Gheorghe Bucur, Dumitru Stan și mulți alții.

Prin strădania lor și a celorlalți, au luat ființă cele cinci societăți literar-științifice ale elevilor hărești, prima încă din anul 1898, corul liceului și o orchestră semisimfonică (1900), o fanfară (1912), o echipă de teatru (1898), o bibliotecă, ce devine în 1916 prima bibliotecă publică din oraș.

În anul 1906, își făcea apariția prima publicație a elevilor de la cursul superior, „Colnicul Hora”, prima revistă școlară din Dobrogea, continuată în prezent de revista „Aspirații”.

De pe băncile Colegiului Dobrogean „Spiru Haret” au plecat să slujească știința și cultura Constantin Brătescu (geograf), Oreste Tafrali (istoric), Nicolae Cornățeanu (științe agricole), Nicolae Dinculescu (inginer), Alexandru Arbore, Paul Nicorescu, Sergiu Condrea, Ovidiu Voinea, Constantin Caloghera, Enciu Minciu, Alexa Cristea, Dan Potolea, Edmond Berceanu, Lila Sântean, Sorina Vicolov, Mioara Avram, Gheorghe Nedioglu, Gheorghe Eminescu, Traian Coșovei, Emilia Căldăraru, Pavel Dan, Marian Augustin Ioan, Dumitru Chiriac, Ludovic Paceag, Constantin Calafeteanu, Anton Lazăr, Albert Poch, Toni Buiacici, Natalia Lefescu, Virginia Mirea etc.

În cadrul învățământului românesc, Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” s-a dovedit a fi o instituție cu personalitate aparte: mereu receptivă la nou, cu un prestigiu național binemeritat, cu o evoluție tumultuoasă, cu un înalt grad al exigenței față de discipolii săi, cu un spirit etic de elită.

Acordarea numelui de Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” acestei instituții de învățământ tulcene, prin Ordinul Ministrului Învățământului Nr. 4133 din 13 iunie 1996, consfințește rolul pe care l-a jucat în viața spirituală a Dobrogei.

RESURSE MATERIALE ȘI UMANE

Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea își împlinește nobila misiune de instrucție și educației într-o clădire monumentală, devenită cetate-simbol a școlii tulcene. Edificiul a fost construit între anii 1925-1927 și terminat, conform proiectului arhitectului Gheorghe Brătescu, în anul 1971. Zestrei colegiului i s-a mai adăugat un internat cu 216 locuri și cantină, o sală de gimnastică, un atelier cu 6 săli (devenit ulterior sediul bibliotecii înființate în 1916 și care deține în prezent 42.000 de volume de literatură științifică și beletristică, peste 1000 de volume în limba engleză și franceză, folosite de elevii claselor bilingve).

Colegiul dispune de 24 de săli de clasă, 5 laboratoare, 4 cabinete, din care, din 1994, două laboratoare de informatică dotate cu computerele necesare. Această bază materială este folosită eficient de peste 977 de elevi din clasele V-XII.

În incinta colegiului a fost amenajat un muzeu, care ilustrează istoria vie a venerabilei școli.

Corpul profesoral numără, în anul 2006, 64 de cadre didactice, dintre care 40 cu gradul didactic I, 13 cu gradul didactic II. Din aceștia, 21 de profesori sunt foști elevi ai colegiului. O parte dintre dascălii colegiului au fost sau sunt autori de manuale, de sinteze, de culegeri de probleme și exerciții, de monografii, de dicționare, de studii de specialitate, de pedagogie sau metodică. La profilul real funcționează clase de matematică-fizică, informatică, chimie-biologie. Există clase bilingve - de engleză și franceză - la ambele profiluri.

În cadrul societății literar-științifice „Constantin Moisil” a elevilor haretiști activează 8 cercuri literar-științifice și un cenacлу literar.

PERFORMANȚE

În fiecare an, procentul absolvenților care promovează examenul de bacalaureat a fost între 75 și 100%.

La olimpiadele școlare naționale și internaționale, elevii colegiului au obținut numeroase premii.

În colegiu se desfășoară o bogată activitate cultural-artistică și sportivă.

Formația corală, laureată - de-a lungul anilor de existență - la numeroase concursuri și festivaluri, prezintă în fiecare an spectacole apreciate de publicul tulcean.

Cenaclul literar, la care participă elevi de la aproape toate liceele tulgene, organizează bilunar ședințe, în care membrii săi prezintă creațiile proprii, creații publicate apoi în diferite reviste.

Trimestrial, apare revista „Aspirații”, scrisă, ilustrată și editată de actuali și foști elevi ai colegiului, sprijiniți de dascăli dăruți actului de cultură.

În ultimii ani, colegiul a desfășurat o bogată activitate în cadrul școlilor asociate UNESCO.

Colegiul a fost organizatorul a două ediții ale Jocurilor Olimpice ale Păcii, la care au participat licee de prestigiu și școli generale din Iași, Bacău, Constanța, Galați, București, Focșani, asociate UNESCO.

În cei 124 de ani ai existenței sale, Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” din Tulcea - prin corpul său profesoral și prin elevii săi - e în plină tinerețe și privește cu încredere la deceniile care vin.

DIRECTORII COLEGIULUI DOBROGEAN „SPIRU HARET”

1.	Ștefan Dobrescu	1883-1884
2.	Ion Popoșiu	1884-1885
<i>1885-1890 – Gimnaziul a fost desființat</i>		
3.	Axente Frunză	1890-1894
4.	Nicolae Alexandrescu	1894-1897
5.	Vasile Vlădescu	1897-1899
6.	Gheorghe Iuga	1899-1900 și 1901-1902
7.	Spiridon Popescu	1901-1902
8.	Gheorghe Săcășanu	1902-1903
9.	Constantin Moisil	1903-1905
10.	Alexandru Calafatencu	1905-1907 și 1931-1932
11.	Paul Svintin;	1907-1908
12.	Dumitru Timuș	1908 - 1912
13.	Constantin Motomancea	1912-1914 și 1916-1929
14.	Nicolae Sava	1914-1916
15.	Paul Dan	1929-1931 și 1932-1933

16.	Gheorghe Toma	1931-1932 și 1933-1935
17.	Adam Răileanu	1935-1939
18.	Marin Angelescu	1939-1941 și 1944-1945
19.	Nicolae Gâlcă	1941-1944; 1945-1949; 1955-1957
20.	Gheorghe Paraschivescu	1949-1952
21.	Petre Dolgomencu	1952-1955
22.	Gheorghe Tutulan	1957-1959
23.	Vasile Simionescu	1959-1960
24.	Stanislav Lupancu	1960-1961
25.	Barna Andrei	1961-1963
26.	Virginia Dima	1963-1977
27.	Cezar Calenic	1977-1979; 1982-1990; 1993-2004
28.	Albotă Mihai	1979-1982
29.	Neda Nicolae	1990-1993
30	Petre Guțescu	2004 și în prezent
<i>Între anii 1940-1942 au mai funcționat ca directori, perioade scurte, profesorii Vasile Crâlov și Titus Păuna, înlocuind directorul chemat sub arme.</i>		

* * *

După înființarea, în anul 1883, a Gimnaziului de Băieți, astăzi, Colegiul dobrogean „Spiru Haret”, tulcenii simt nevoia înființării unui școli superioare pentru instruirea fetelor.

Inițial, a fost solicitată aprobarea Ministerului Instrucțiunii ca fetele să frecventeze cursurile în cadrul Gimnaziului de Băieți, până la înființarea unei școli pentru fete. În anul 1884, Consiliul Permanent al Instrucțiunii stabilește printr-o decizie următorul principiu: „...fetele nu pot fi primite ca eleve ordinare în licee și gimnazii”. Ca atare, ministerul a respins cererea tulcenilor.

În 1897 a fost instalat Ioan Nenițescu ca Prefect de Tulcea. Acesta, până a veni aici, ocupase posturi importante în administrație și învățământ (profesor la prima școală de institutori din București, inspector școlar general, membru al Academiei Române, membru al Parlamentului). La Tulcea, prefectul Ioan Nenițescu s-a luptat pentru ridicarea economică și culturală a județului, pentru rezolvarea solicitărilor tulcenilor. La 1 septembrie 1897, Gimnaziul de Băieți devine liceu, ca urmare a intervenției prefectului la Ministerul Instrucțiunii⁶⁷.

⁶⁷ Monografia Liceului „Spiru C. Haret” Tulcea (1883-1983), de Virginia Daria și Aurel Munteanu; Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” (1983-2003), de Petre Guțescu, Emilia Mititelu-Răileanu, Mircea Mititelu-Răileanu.

LICEUL DE FETE „PRINCIPESA ILEANA” TULCEA (1897-1948)

În 1897, la insistențele Prefectului județului, Ioan Nenițescu, Ministrul Instrucțiunii Publice a aprobat înființarea unei școli secundare pentru fete, denumită Școala Secundară Gradul I și, ulterior, Externatul Secundar de Fete din Tulcea⁶⁸.

Anul școlar 1897-1898, anul de început al școlii, debutează cu o clasă, având 43 eleve. Conducerea liceului fusese încredințată profesoarei Anastasia Munteanu. Până la 1 aprilie 1898, cheltuielile de întreținere a școlii au fost suportate de părinți și primăria orașului. După acea dată, toate cheltuielile de întreținere și funcționare a școlii au fost asigurate de la bugetul statului.

La început, durata școlii a fost de 4 ani, prelungindu-se apoi la 5 ani.

Pentru absolvirea școlii, elevele trebuiau să susțină un examen în fața unei comisii prezidate de un reprezentant al Ministerului Instrucțiunii Publice. Elevele care promovau examenul primeau un certificat de absolvire.

În anul școlar 1902-1903, se înființează în cadrul școlii și o clasă a V-a profesională, pentru absolventele școlii secundare de 4 sau 5 ani. Durata școlii profesionale era de 3 ani (clasele V și VII).

Școala Secundară de Fete își va desfășura activitatea până în anul 1919, când intră în lichidare, nemaiprimindu-se eleve în clasa a V-a.

Din anul 1919, prin Ordinul Ministerului Instrucțiunii Publice Nr. 119394/6 noiembrie, Școala Secundară de Fete se transformă în Școala Secundară Gradul II de Fete „Principesa Ileana”, cu durata de 8 ani, având o secție particulară.

Absolventelor Școlii Secundare Gradul al II-lea li s-a admis să-și continue studiile în „particular” la Liceul de Băieți „Principele Carol” din localitate (actualmente, Colegiu Dobrogean „Spiru Haret”).

Școala Secundară Gradul II de Fete funcționează sub această denumire până în anul 1927, când va deveni Liceul de Fete „Principesa Ileana” Tulcea.

În 1925 s-a introdus examenul de bacalaureat. Absolventele școlii tulcene trebuiau să-l susțină la Galați. Din 1928, prin reforma învățământului, Ministerul Instrucțiunii Publice reduce durata învățământului liceal la 7 ani, capacitatea fiind susținută în acel an de absolventele claselor a III-a și a IV-a.

Liceul funcționează sub această denumire până în anul școlar 1943-1944, când va primi numele Liceul Teoretic de Fete „Principesa Ileana”.

Din anul 1927, Liceul se va muta în localul fostului gimnaziu bulgar din curtea Bisericii „Sf. Gheorghe”, iar din 1931 se va muta și internatul liceului de fete într-o clădire din curtea bisericii „Sf. Gheorghe”.

⁶⁸ Virginia Dima și Letiția Leonte, „Viața unei școli tulcene”, Editura Inedit, Tulcea, 1994, pag. 28.

După 30 decembrie 1947, liceul va primi denumirea de Liceul Teoretic de Fete.

Dacă în anul școlar 1938-1939, în liceu erau 289 de eleve la cursul de zi și 9 la învățământul particular (fără frecvență), în 1947-1948, ultimul an al funcționării Liceului de Fete, frecventau la zi 501 eleve, iar la învățământul particular erau înscrise 64.

În anul 1948, ca urmare a reformei învățământului, Liceul de Fete a fost desființat. Elevele își vor continua studiile în cadrul Liceului de Băieți, care devine Liceul Mixt Tulcea, astăzi - Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”.

De-a lungul existenței sale, Liceul de Fete a dat peste 8800 de absolvente, multe dintre acestea continuându-și studiile în învățământul superior.

Au fost eleve ale liceului „Principesa Ileana” profesoarele:

- Dumanschi Elena – limba și literatura română, latină, elenă;
- Bonjug-Mateiescu Julieta – filozofie (fostă directoare de liceu și inspector șef al învățământului din Tulcea);

- Dima Virginia – matematică (mulți ani, director al Colegiului Dobrogean „Spiru Haret”);

- Rodica Teodorescu-Leonte - doctor în biologie, lector universitar, cercetător la Stațiunea de Cercetării Piscicole Delta Dunării;

- Mioara Avram-Grigorescu – doctor în filologie, șefa sectorului de gramatică al Institutului de Lingvistică al Academiei Române;

- Natalia Palghida-Trelea, doctor în științe medicale, profesor universitar la Catedra de paleontologie.

Din 1897 până în 1948, Liceul de Fete a fost condus de:

- Anastasia Ionescu-Munteanu, prof. de științele naturale, fizică și chimie;
- Ana Bănărescu-Cambarz , prof. de limba franceză;
- Elena Ciucă-Wiquelin , prof. de istorie;
- Petrică Mihăilescu-Voicu , prof. de geografie;
- Aurelia Palade, prof. de fizică-chimie;
- Maria Nicolau-Chirescu, prof. de limba și literatura română;
- Stela Argintoianu-Georgescu, prof. de geografie;
- Mândița Caraman-Grigorescu, prof. de limba și literatura română (directoare între anii 1931-1933; 1937-1939; 1945-1948);

Dintre cadrele didactice mult apreciate de eleve, amintim:

- Maria Sandovici-Brătescu, prof. de geografie;
- Maria Pantelimon, prof. de biologie;
- Olga Hreniuc-Berbec, prof. de limba germană;
- Zuica Palaghia, prof. de limba și literatura română.

În anul 1932, directoarea Liceului de Fete, Mândița Caraman-Grigorescu, a luat inițiativa strângerii de fonduri pentru construcția unei școli noi. Construcția acesteia a început abia în 1939. Acțiunea a fost continuată de directoarele Maria

Pantelimon și Olga Berbec, care, cu sprijinul părinților și al Primăriei, au reușit să termine construcția școlii în anul 1946. Este clădirea situată pe str. Gloriei nr. 18. În anii școlari 1946-1947 și 1947-1948, Liceul de Fete va funcționa în acest local.

În anul 1948, localul a fost pus la dispoziția Școlii Medii Tehnice de piscicultură, școală care a funcționat aici până în 1954, când intră în lichidare, piscicultura asigurându-și tehnicienii de care ducea lipsă.

Din 1953, localul a fost dat în folosință Ministerului Sănătății pentru amenajarea unui spital, învățământul fiind păgubit de un edificiu pentru care directoarele Liceului e Fete s-au chinuit 14 ani ca să-l poată realiza. Astăzi, ca semn al revenirii la normalitate, considerăm că este necesar ca localul să revină învățământului, mai ales că, în zonă, funcționează o școală specială în localul unei grădinițe.

ȘCOALA NORMALĂ (LICEUL PEDAGOGIC) (1919-2007)

La sfârșitul Primului Război Mondial, școlile din județul Tulcea aveau o mare lipsă de învățători. Multe școli primare au fost închise în timpul războiului, o parte dintre învățători nu s-au mai întors de pe front, iar dintre cei care s-au întors, unii s-au încadrat în alte sectoare de activitate. În școlile județului funcționau pe posturi de învățători suplinitori fără pregătire pentru învățământ, absolvenți ai școlilor primare sau ai cursului inferior al școlilor secundare. În această situație, s-a impus înființarea la Tulcea a unei școli care să pregătească învățători pentru învățământul primar.

În anul 1919, la solicitarea administrației locale, Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice a aprobat înființarea Școlii Normale de Învățători la Tulcea. Temporar, clasele de elevi au funcționat în cadrul Gimnaziului Bulgar, într-un local impropriu pentru o școală ⁶⁹.

Învoiala încheiată între administrația județului și Ministerul de Război prevedea că acesta din urmă să cedeze, pentru 20 de ani, Cazarma Regimentului 10 Vânători, care în mare parte era distrusă, pentru Școala Normală de Învățători, iar administrația locală să o repare și să o întrețină corespunzător.

În primii ani de funcționare, directorul Liceului „Principele Carol”, în prezent Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, profesor Constantin Motomancea, a îndeplinit și funcția de director al Școlii Normale. Cadrele didactice care predau la Școala normală erau titulare ale liceului. Pe parcurs, școala devine autonomă, având directori și cadre didactice calificate.

În primii 10 ani, au absolvit Școala Normală doar 83 de elevi. Dintre aceștia, 38 au fost admiși să lucreze în învățământ și au fost titularizați pe posturi.

În 1926, Școala Normală de Învățători dispunea de un muzeu de „științele naturale”, a cărui colecție de fosile, minerale, minereuri și plante asigura materialul didactic pentru orele de biologie, anatomie și petrologie. Școala dispunea de o bibliotecă cu peste 800 de volume, un atelier de tâmplărie (în care se confecționa mobilier școlar și avea încadrat ca maestru pe Vasile Avrămescu). Școala a fost împroprietărită cu 10 ha de pământ.

În școală se organizau, în afara orelor de curs, o gamă variată de activități culturale:

- serbări școlare pregătite și susținute de elevi;
- șezători literare în cadrul societății de lectură „Alexandru Vlahuță”, societate care avea o bibliotecă cu peste 1500 de volume.

În școală exista un cor, care în zilele de sărbătoare activa în cadrul Bisericii „Sf. Gheorghe”.

În anul 1927, în timpul directorului Silviu Bârgăoanu se schimbă numele școlii în Școala Normală „Dr. C. Angelescu”. La acea dată, școala era încadrată cu 3 profesori titulari, 6 suplinitori și 2 maiștri. Din cei 214 elevi ai școlii, 204 erau bursieri și locuiau în internatul instituției.

Documentele existente la Direcția județului Tulcea a Arhivelor Naționale, „Fonduri Școlare”, atestă că școala a funcționat până în anul 1934, când se desființează din cauza lipsurilor materiale, deși necesarul de învățători calificați era destul de mare.

În anul 1949, ca urmare a reformei învățământului din august 1948, se reînființează Școala Pedagogică Mixtă Tulcea. Între anii 1949-1951, au fost

⁶⁹ I. Georgescu, în „Dobrogea. Cinzeci de ani de viață românească - 1878-1928”, pag. 658

transferate la Școala Pedagogică clasele de elevi de la Școala Medie Tehnică Piscicolă și Școala Medie Tehnică Alimentară, care erau în lichidare.

În anul 1952, s-a intrat la Școala Pedagogică pe baza concursului de admitere. Ultima promoție de învățători a acestei școli a fost cea din 1956. La întâlnirea de 50 de ani de la absolvire, în 2006, absolvenții au evocat în termeni elogioși activitatea directorilor. Se refereau la Teodosie Varabiev – învățător, director în perioada 1949-1955, profesoara de filozofie Julieta Bonjug, directoarea școlii în 1956, precum și la profesorii: Elena și Gavrilă Simion (limba și literatura română și, respectiv, istorie), Elena și Victor Dumanschi (limba și literatura română și geografie), Virginia și Dumitru Mondescu (psihologie, pedagogie și fizică), Elena Simionescu (matematică). Un absolvent a mărturisit: „Nu știu pentru ce a fost desființată școala”. În raionul Tulcea erau încă multe posturi încadrate cu suplinitori fără pregătire pedagogică.

În anul 1968, prin Legea 28 din 17 februarie privind organizarea administrativă a R. S. România, se reînființează județul Tulcea, în componența căruia intră fostele raioane Tulcea și Măcin, și unele comune din raioanele Istria și Hârșova, localități care și până în anul 1950 au făcut parte din județul Tulcea.

La acea dată, statisticile anuale ale învățământului tulcean arătau că în județ doar 48% din cadrele didactice erau calificate.

În Delta Dunării, multe educatoare și învățători aveau 4-7 clase elementare. La Sfiștofca, educatoarea era absolventă a cursurilor de alfabetizare. După anul 1950, în scopul rezolvării problemei cadrelor, Ministerul Învățământului a organizat un curs de un an pentru calificarea educatoarelor din grădinițe, curs la care erau admise absolvenți a 4-7 clase elementare.

În aceste condiții, Inspectoratul Școlar Județean, nou înființat, a solicitat Ministerului Învățământului reînființarea Liceului Pedagogic. Ministerul a aprobat, pentru anul școlar 1968-1969, constituirea a două clase - una pentru învățători, cu 42 de locuri, și una de educatoare, cu 40 de locuri.

Liceul Pedagogic a funcționat până în anul școlar 1981-1982, când a fost desființat, la acea dată existând un plus de educatoare și învățători, care nu aveau posturi în specialitate în cadrul județului.

După evenimentele din decembrie 1989, aproape 600 de cadre didactice de la toate specialitățile s-au transferat în județele natale, unele s-au angajat în alte sectoare de activitate mai bine retribuite. Ca urmare a situației create, a fost necesar ca Liceul Pedagogic din Tulcea să fie reînființat, act produs la 1 septembrie 1990. Liceul se menține și în prezent, școlarizând elevi și pentru alte sectoare de activitate (sport, economie, matematică-informatică, filologie, științe sociale).

În anul școlar 2006-2007, în cadrul Liceului Pedagogic funcționau:

- 2 grupe, cu 40 de copii la învățământul preșcolar;
- 7 clase, cu 158 de elevi la învățământul primar;
- 2 clase, cu 53 de elevi la învățământul gimnazial;

- 21 de clase, cu 567 de elevi la învățământul liceal;
- 3 clase, cu 84 de elevi la învățământul liceal fără frecvență.

În anul 2007 (până la care, după cum am mai precizat, se limitează documentarea lucrării noastre), baza materială a Liceului Pedagogic dispune de 18 săli de clasă, laboratoare de fizică și chimie, 2 cabinete de informatică și câte un cabinet de limbi străine, psihopedagogie, muzică, multimedia, AEL, o bibliotecă cu 17.000 de volume, sală de sport, terenuri de sport pentru handbal și baschet, internat cu 150 de locuri la cazare și 150 de locuri pe serie la cantină.

Liceul este încadrat cu 53 de profesori, 7 învățători și 4 educatoare (educatoarele și învățătoarele fiind și metodiste).

Liceul reușește să asigure, în fiecare an, cadrele didactice pentru învățământul preșcolar și primar, dar mulți dintre absolvenții lui urmează cu succes învățământul superior, remarcându-se apoi ca specialiști de prestigiu.

Butucea Mariana, absolventă a liceului în 1978, a urmat Facultatea de Filozofie, în prezent fiind cadru didactic universitar la Catedra de pedagogie a Universității București; a funcționat o perioadă în M. E. C. (Ministerul Educației și Cercetării).

Vrămuleț Mariana, promoția 1982, a devenit cadru didactic universitar la Universitatea „Ovidius” Constanța, specialitatea - limba italiană.

Neațu Laura, absolventă 1996, își desfășoară activitatea în prezent la consulatul Român din München, Germania.

Sârbu Paul, absolvent 1979, învățător, directorul Școlii Letea din Delta Dunării, scriitor

Nepotu Ileana, profesoară metodist în cadrul Liceului Pedagogic.

Școala Pedagogică s-a bucurat de-a lungul anilor și de cadre didactice de prestigiu, dintre care menționăm:

- Bunduc Gheorghe – istorie;
- Borzea Ioana și Galbur Ana-Maria – limba și literatura română;
- Bujdei Dragoș – matematică;
- Mogoș Ioana – pedagogie;
- Mihai Gheorghiuța – științe sociale;
- Dănulescu Nicolae – istorie;
- Roșca Solomonina – chimie;
- Andrei Gabriela – fizică;
- Șolcă Maria – limba franceză;
- Șolcă Petre – limba engleză;
- Învățătoarele Dumitrescu Maria, Cotoi Niculina și educatoarele Radu Maria, Coleașă Eufrosina – metodiste.

Directorii Liceului Pedagogic între anii 1968-2007:

Prof. Bunduc Gheorghe	1968-1978	
Prof. Bidoaie Traian	1978-1980	
Prof. Calenic Cezar	1980-1982	
Prof. Mogoș Ioana Prof. Mihai Aurică Prof. Ion Angela	1982-1985 1985-1986 1986-1991	Perioadă în care liceul a avut profil forestier. Director al Lic. Forestier până în 1990, apoi, până în 1991, director Lic. Pedagogic
Prof. Bunduc Gheorghe	1992 – 1996	
Prof. Gherghescu Emil	1996 – și în prezent	

Liceul Pedagogic din Tulcea rămâne în istoria învățământului ca liceu fanion, unitate de elită a școlilor tulcene.

COLEGIUL DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ „BRAD SEGAL” TULCEA (1926-2007)

La 1 octombrie 1926, la Tulcea a fost înființată Școala inferioară de arte și meserii, cu următoarele secții: fierărie, tâmplărie, rotărie și lăcătușărie. Școala a început cu 60 de elevi, dintre care 30 erau interni, în majoritate fii de țărani ⁷⁰, încadrați în două clase, într-un local de pe str. Lt. Corneliu Gavriloș (fostă Regina Elisabeta, apoi 23 August).

⁷⁰ I. Georgescu, în „Dobrogea. Cincizeci de ani de viață românească”, pag 687.

Director al școlii a fost numit S. Ciortan.

În anul 1928, școala era încadrată cu 4 suplinitori pentru învățământul teoretic și 4 maiștri pentru învățământul practic. Elevii, în număr de 80, erau repartizați câte 20 în secțiile: mecanică, tâmplărie, rotărie și fierărie.⁷¹

La această școală se puteau înscrie absolvenții școlii primare. Elevilor le erau predate disciplinele: limba și literatura română, matematica, istoria și geografia României, precum și obiecte de specialitate. Absolvenții aveau dreptul să continue studiile în școlile superioare, faimoasele școli de arte și meserii din București, Craiova și Iași.

Școlile de arte și meserii erau proprii României de până la reforma învățământului din anul 1948, reformă care a impus modelul sovietic, nu doar străin specificului școlii românești, ci și în sine neperformant față de ceea ce urma să „perfecționeze”.

Firește, mulți absolvenți s-au încadrat ca lucrători în ateliere de specialitate, scop în care fuseseră formați.

Școala a ființat sub această denumire până în anul 1936. Din 1936 până în 1943, școala a funcționat ca gimnaziu industrial de băieți. În perioada următoare, până în anul 1949, a avut diverse profile și nume:

- în anul școlar 1944-1945, Școala Tehnică Industrială;
- în anul școlar 1945-1947, Gimnaziul Industrial de Băieți;
- în anul școlar 1947-1948, Gimnaziul Industrial Unic și Liceul Industrial;
- în anul școlar 1948-1949, Școala Tehnică Profesională de Băieți.

În 1949 instituția a fost desființată, elevii din ultimele clase fiind preluați de Școala Pedagogică de Învățători, înființată în 1949, și înscriși în același an de studii în care au fost în 1948-1949.

Din 1926 până în 1940 învățământul profesional a funcționat în localul pus la dispoziție de Primăria Tulcei în str. Regina Elisabeta, având și un atelier, în aceeași curte, dar cu ieșire în str. Sabinelor⁷²

De-a lungul anilor, până în 1949, când s-a desființat Școala Tehnică Profesională de Băieți, au fost directori ai acestei școli: Ion Dragomir, Popescu Alexandru, Neniță Ion și Aburel Ștefan.

Elevii Gimnaziului Industrial Unic și cei care urmau cursurile Școlii Serale de Ucenici, în cadrul învățământului profesional, se vor înscrie și vor urma, din 1949, cursurile Școlii Profesionale de Arte și Meserii⁷³.

⁷¹ „Monografia orașului Tulcea”, de T. Voicu, B. Cotovu și P. Constantinescu, Constanța, Institutul de Arte Grafice al ziarului „Dobrogea Jună”, 1928.

⁷² Dosar inventar nr. 75 – Referatul Șefului Arhivelor Statului, Filiala Tulcea, prof. de istorie N. Florea.

⁷³ Mărturisirea maistrului Manea Alexandru.

Din 1949 până în 1956, director al Școlii de Arte și Meserii a fost profesorul de desen tehnic Constantin Potolea. Acestuia îi urmează maestrul Alexandru Manea, care va îndeplini funcția de director până în anul 1972.

În localul din strada Lt. Corneliu Gavrilo (Regina Elisabeta, 23 August) a funcționat, între anii 1949-1956, Școala Pedagogică (desființată în 1956) și Școala Medie Ucraineană, care din 1959 intră în lichidare. Din anul 1959 până în 1962, localul școlii va fi folosit de Liceul Teoretic Nr. 2, nou înființat, în prezent Liceul Teoretic „Grigore Moisil”.

Din 1949 până în 1963, Școala de Arte și Meserii va pregăti elevii în meserii pentru prelucrarea metalului și lemnului. Devenind școală mixtă din 1959, se vor introduce și meserii cu profil de gospodărie, pentru fete.

După anul 1962, Liceul Teoretic Nr. 2 se va muta în localul Școlii Elementare nr. 2 din str. Babadag, în clădirea rămasă liberă instalându-se Școala Elementară nr. 4, cunoscută astăzi ca Școala Generală „I. L. Caragiale”.

Din anul 1949 până în 1962, Școala de Arte și Meserii va funcționa în clădirea din str. Victoriei nr. 22, a fostei Camere de Comerț și Industrie, clădire revendicată după 1989. Cantina și internatul școlii vor funcționa pe str. Scării, clădire ocupată în prezent de Școala Populară de Artă.

Din 1956, Școala de Arte și Meserii este preluată de Sfatul Popular al Orașului Tulcea.

Înființarea Trustului de Amenajare și Valorificare a Stufului (T. A. V. S.) și, apoi, a Centralei „Delta Dunării”, cu unități de exploatare stuficolă în Sulina, Pardina, Șontea și Mila 102, a solicitat, încă din anul 1958, pregătirea muncitorilor pentru aceste unități în meseriile: lăcătuș stuficultor, mecanic combustie internă, electrician-instalații auto și tâmplari.

Absolvenții școlii primeau certificat de muncitor calificat. O parte dintre absolvenți își continuau studiile la învățământul liceal, cursuri serale, alții urmau școli de maiștri în specialitate.

Toți elevii primeau burse și aveau asigurate gratuit cazarea, masa, echipament de practică și protecție.

În anul 1962, școala se va muta în clădirile din str. Babadag nr. 146, construite de Sfatul Popular Raional Tulcea, cu fonduri de investiții obținute de la bugetul de stat.

Din anul 1963, școala este transferată Ministerului Chimiei și se va numi:

- 1963 – Școala Profesională de Chimie;
- 1964 – Școala Profesională de Ucenici Petrol-Chimie;
- 1966 – Grupul Școlar de Chimie;
- 1968 – Școala Profesională de Chimie.

În 1965, Ministerul Chimiei construiește internatul de 350 de locuri, școala fiind patronată de Centrala „Delta Dunării”, subordonată M. A. I. A.

Începând cu anul 1970, instituția se va numi Școala Profesională de Industrie Alimentară; apoi, din 1973 – Liceul de Industrie Alimentară; din 1976 – Liceul Industrial Nr. 3; din 1991 – Grupul Școlar de Industrie Alimentară, până în 14 decembrie 2007, când va deveni Colegiul de Industrie Alimentară „Brad Segal”.

După Alexandru Manea, la conducerea acestei unități de învățământ au urmat:

Nr. crt.	Numele și prenumele	Anul școlar	Disciplina predată	Funcția
1	Ghinoiu Dumitru	1972-1983	Rezistența materialelor și organe de mașini	Director
4	Sanda Aurelia	1983-1988	Lb. și lit. română	Director
6	Goanță Emilia	1988-1989	Matematică	Director
7	Teodoru Rada	1989-1990	Chimie	Director
8	Marinache Mihai	1994-1998	Lb. și lit. română	Director
9	Botez Eva	1998-1999	Matematică	Director
10	Antohi George	1999-2001	Matematică	Director
11	Craus Victor	2001-2003	Lb. și lit. română	Director
12	Gherghișan Ecaterina	2003-2004	Biologie	Director
13	Filipescu Irina	2004 – și în prezent	Tehnologii	Director

În aceeași perioadă, au fost directori adjuncți: Alexandru Manea, Lucan Albumița, Șolcă Petru, Bidoaie Traian, Diaconescu Valeriu, Tutilă Ion, Gorodeschi Mioara, Parfene Vasile, Filipescu Irina, Chirilă Nicoleta.

GRUPUL ȘCOLAR „DIMITRIE CANTEMIR” BABADAG (1953-2007)

Istoria orașului Babadag este învăluită în mister și legende, cu perioade de avânt și căderi.

În secolul al XVIII-lea, orașul a atins apogeul existenței sale, cu o populație de peste 100 de mii de locuitori, ca apoi să aibă o decădere dezastruoasă, ajungând un sat de câteva zeci de case.

Pe la 1262, conducătorul turc Baba Sarî Saltuk, în fruntea unei armate de 10-12. 000 de turci, a cucerit Babadagul și s-a stabilit aici.

Sultanul Baiazid al II-lea, în urma expediției împotriva Chilie și Cetății Albe, la 1484, a ordonat să se construiască la Babadag un mausoleu pentru Baba Sarî Saltuk (mausoleu care există și în prezent).

În secolul al XVII-lea, reședința pașei este mutată de la Silistra la Babadag. În aceste noi condiții, orașul va cunoaște o dezvoltare rapidă și o creștere deosebită a populației.

Călătorul Evlia Celebi, vizitând Babadagul, menționa că în oraș sunt 3000 de clădiri cu un etaj și palate, 390 de prăvălii, cele mai multe românești, 8 cafenele, 11 schituri, 3 seminarii, 20 de școli primare, 8 hanuri și 3 băi publice.

După anul 1878, prin plecarea turcilor și apoi a bulgarilor, populația se împuținează iarăși, procesul de decădere a orașului accentuându-se⁷⁴.

În Babadag, sub ocupația otomană, a fost creat Seminarul Musulman, apoi desființat, reînființat în anul 1879 și transferat în 1901 la Medgidia⁷⁵. După 1901 în oraș au funcționat numai școli primare și supraprimare.

În anul 1953, Școala Mixtă de 7 ani s-a transformat în liceu, prin adăugarea unei clase a VIII-a la cele 7 existente⁷⁶.

Pe lângă cadrele existente la Școala Elementară de 7 clase, au mai fost încadrate trei tinere absolvente de învățământ superior: Voicu-Ciobanu Georgeta, prof. de geografie-chimie, Marga Ana, prof. de matematică, și Simea Livia, prof. de limba rusă. Director pentru perioada 1953-1955 a continuat să fie învățătorul Ignat Vasile, directorul școlii elementare.

Din 1955, tânăra profesoară de geografie Georgeta Ciobanu a fost numită directoarea Școlii Medii Babadag, remarcându-se atât prin pregătirea de specialitate și pedagogică, cât și ca o bună organizatoare, apreciată de colegi, părinți, stimată de elevi. Ciobanu (Voicu) Georgeta a îndeplinit funcția de director și director adjunct vreme de peste 20 de ani. Sub conducerea sa a fost organizat spațiul necesar desfășurării procesului de învățământ și s-a realizat dotarea

⁷⁴ Cintian Bărbuleanu, „Monografia orașului Babadag”, 1992, pag. 45-49.

⁷⁵ Alex. Alecu, „Istoria Seminarului Musulman din Medgidia”, pag. 180-182, Analele Dobrogei, vol II, 1928.

⁷⁶ Cintian Bărbuleanu, „Monografia orașului Babadag”, pag. 104.

laboratoarelor, cabinetelor și sălilor de clasă cu mobilier și aparatură necesară desfășurării procesului instructiv-educativ.

Directorii care i-au urmat, Gheorghe Dascălu, profesor de limba și literatura română, Virgil Podaru, prof. de pedagogie, Samara Nicolae, prof. de matematică, Mitescu Maria, prof. de istorie și geografie, și ceilalți, au continuat - cu răbdare și străduință - să se preocupe de creșterea calitativă a procesului de învățământ.

În 1959, Școala Medie de 10 ani se va transforma în liceu teoretic de 11 ani, iar din 1978 va deveni liceu industrial – specialitatea mecanică, intrând sub tutela Ministerului Industriei și Construcțiilor de Mașini și pregătind muncitori calificați pentru I. C. N. U. T. Tulcea, actualul AKER.

De-a lungul anilor, liceul a fost încadrat cu profesori cu o bună pregătire profesională și pedagogică. Cu rezultate deosebite, mult apreciați de elevi și de părinți, au fost:

- profesorii de limba și literatura română Chilian Hariton, care a înființat și condus revista „Orizonturi” a liceului, Craus Victor și Dascălu Gheorghe;
- profesorii de matematică Tiotioi Ion, Corneliu Zidăroiu, Mitescu Aurel, Samara Nicolae, Băltoi Tudor;
- Cintian Bărbuleanu – profesor de chimie;
- Ștefan Ion și Ștefan Gheorghe – prof. de istorie;
- Ștefan Cecilia – prof. de biologie.

După 1989, Liceul Industrial Babadag redevine liceu teoretic – profil real-uman, în prezent - Grupul Școlar „Dimitrie Cantemir”, funcționând cu clase liceale, liceale cu frecvență redusă și cu clase de școală de arte și meserii.

Dintre elevii liceului, mulți au urmat studii superioare, devenind ingineri, economiști, profesori, medici, alții s-au încadrat în câmpul muncii.

Absolvenții acestui liceu își reamintesc cu mândrie și cu stimă de cadrele didactice care i-au pregătit.

LICEUL “GHEORGHE MUNTEANU MURGOCI” MĂCIN (1955-2007)

După reforma învățământului din 1948, până în anul 1955, în Măcin au funcționat: 2 grădinițe, 2 școli primare și o școală elementară cu clasele I-VII.

Școala elementară a beneficiat de cadre calificate, bine pregătite profesional. În anul 1955, școala elementară va primi și o clasă a VIII-a, prima clasă a Școlii Medii de 10 ani, care în prezent este Liceul „Gheorghe Munteanu Murgoci”.

Inițiativa înființării Școlii Medii aparține învățătorului Vasile Bourceanu, șeful Secției de Învățământ a Raionului Măcin, un vrâncean stabilit în localitate ⁷⁷.

În 1955, Vasile Bourceanu solicită Secției de Învățământ a Regiunii Galați aprobarea înființării unei școli medii în orașul Măcin. Cererea a fost făcută după ce planul de școlarizare pentru anul 1955-1956 era aprobat de Ministerul Învățământului și fusese comunicat școlilor medii. Secția de Învățământ a Regiunii Galați comunică acordul pentru înființarea Școlii Medii din Măcin, cu condiția ca aceasta să obțină un număr de locuri pentru clasa a VIII-a din planul repartizat unei alte școli medii din regiune.

Înțelegerea a venit din partea profesorului de istorie Gheorghe Robescu, directorul Școlii Medii „Nicolae Bălcescu” din Brăila, care a cedat 40 de locuri din cele aprobate acestei școli.

În anul 1959, Școala Medie a devenit liceu teoretic de cultură generală cu durata de 11 ani.

Din 1955 până în 1962, liceul a funcționat în edificiul de pe str. Florilor, actualul local al Grupului Școlar Măcin. Din 1962 liceul poartă numele „Gheorghe Munteanu Murgoci” și a funcționat în localul Școlii Generale Nr. 2 „Gheorghe Banea”. În anul 1972 s-au dat în funcțiune ansamblul de clădiri din str. Cetății nr. 19, având destinațiile: clădire liceu – 12 săli de clasă, 5 laboratoare și cabinete; clădire pentru internat, cu 208 locuri de cazare și cantină cu 100 de locuri pe serie; clădire pentru ateliere școală și sală de gimnastică.

De-a lungul celor 52 de ani de existență, aproape 5000 de elevi l-au absolvit, mulți dintre aceștia urmând cursurile învățământului superior, o parte fiind doctori în științe, recunoscuți în țară și străinătate.

- Achim-Stan Cătălina, profesor doctor la Carnegie Mellon University, Departement of Chemistry , Pittsburgh SUA;

⁷⁷ Nicolae Mureșanu, „De la Arrubium...prin Vicina... la Măcin”, pag. 292, Ed. Eficient, București, 2002

- Velea Doru, absolvent al Facultății de Fizică din cadrul Universității din București și al Universității Oles Miss, din orașul Oxford, statul Mississippi, SUA, doctor în fizică, cercetător la Compania Planning Systems Inc, din orașul Reston, Statul Virginia, SUA.

Mulți absolvenți ai acestui liceu lucrează în județul Tulcea. Dintre aceștia, amintim:

- Ernesto Mihăilescu, absolvent al Facultății de Filologie din cadrul Universității București, 1966, profesor de limba și literatura română, ziarist, scriitor;

- Gelu Olteanu, absolvent al Facultății de Hidroameliorații București, inginer, a condus instituții județene de specialitate, iar între anii 2000-2004 a fost vicepreședinte al Consiliului Județean Tulcea;

- Ștefan Zăvoi, profesor de limba și literatura română, mulți ani inspector școlar de specialitate și președintele Filialei Tulcea a Societății de Științe Filologice;

- Stănuța Popa - profesoară de limba și literatura română, Zamfirescu Ion, Pătrașcu Constantin - profesori de matematică și alții, reveniți după facultate ca profesori la liceul ai căror elevi au fost.

Liceul din Măcin a beneficiat și de o pleiadă de profesori de elită, unii dintre ei fiind și buni manageri ai învățământului, cu rezultate remarcabile în ambele ipostaze:

- Buzea Ion, Chioveanu Radu, Sandu Viorica - profesori de limba și literatura română;

- Petrache Ilie, Cauc Ion (mai mulți ani, și șeful Secției de Învățământ a Raionului Măcin), Zamfirescu Ion, Pătrașcu Constantin - profesori de matematică;

- Rițco Corina, Stan Petre, Nistor Petre - profesori de biologie;

- Constantin Jana Elena - profesoară de chimie;

- Mureșanu Nicolae, Duțu Panaite, Turnea Marieta - profesori de istorie;

- Chioseaua Rădiță și Ionescu Eugenia - profesori geografie;

- Iacovoiu Elena și Rițco Virgil - profesori de limbi străine.

În general, liceul din Măcin s-a remarcat în rândul liceelor din județ printr-un corp didactic foarte bine pregătit și care a ținut la prestigiul școlii.

LICEUL „GRIGORE MOISIL” TULCEA (1959-2007)

În anul 1959 au fost desființate toate școlile în care limba de predare era alta decât cea română. După reforma învățământului din 3 august 1948, la Tulcea fusese înființată Școala Medie Nr. 2 Ucraineană, care a funcționat în perioada 1949-1959, în ultimii ani fiind transformată în școală pedagogică.

La desființare, elevii care erau în anii I, II și III și-au continuat pregătirea în Școala Pedagogică din Sighetul Marmăției.

În localul acestei școli, din strada Lt. Corneliu Gavrilo (fostă 23 August), la 1 septembrie 1959 a luat ființă Liceul de Cultură Generală (real-umanist) Nr. 2, corpul didactic fiind cel care a predat la Școala Pedagogică Ucraineană, completat cu profesori calificați din oraș și cu noi absolvenți ai învățământului superior.

Director a fost numit profesorul de matematică Șolcă Petre, care avea o vechime de 3 ani în învățământ. Clădirea în care și-a început activitatea Liceul Nr. 2 fusese sediul unei bănci și era improprie acestei destinații, deși mai găzduise o perioadă și Școala primară Nr. 4. Ulterior, clădirea a fost demolată.

În 1962, ca urmare a dezvoltării liceului, i s-a pus la dispoziție un local nou, cu 16 săli de clasă, 2 laboratoare și 2 ateliere, situat în strada Babadag nr. 138 (în prezent, sediul Școlii Nr. 2, cu clase I-VIII). Director al liceului a fost numită profesoara de geografie Drosu Eugenia, cadru didactic cu o bună pregătire profesională și priceput conducător de școală.

În această clădire a funcționat, până în anul 1976, când se mută într-un local nou, de pe strada Victoriei nr. 101 (azi, sediul Școlii Nr. 10).

După 1972, majoritatea liceelor de cultură generală (teoretice) au fost transformate în licee industriale, Liceul Nr. 2 devenind Liceul industrial Nr. 4, cu profil de construcții civile, punându-i-se la dispoziție localul în care funcționează în prezent. În anul 1990, a redevenit ceea ce a fost proiectat inițial, liceu teoretic, dându-i-se numele marelui matematician român, născut în Tulcea, Grigore Moisil.

Liceul „Grigore Moisil” a beneficiat permanent de cadre didactice calificate și cu o bună pregătire profesională.

Dintre directorii care s-au dovedit a fi buni manageri ai învățământului și au avut o contribuție deosebită la dezvoltarea bazei materiale a liceului, dar și la creșterea prestigiului acestuia prin calitatea cadrelor didactice, menționăm profesorii Ioniță Maria, Bonjug Olimpiu, Calenic Cezar, Colcer Iosif, Crăciun Cristache, Bara Ion și, în prezent, Pârâu Silvia.

Procesul de învățământ în liceu este slujit de 52 de cadre didactice, din care 30 au gradul didactic I, 9 - gradul didactic II, 8 - gradul didactic definitiv și 5

debutanți. Doi profesori sunt cu burse europene de formare continuă. Li se adaugă 2 laboranți, 2 pedagogi și un bibliotecar.

Liceul dispune de 24 de săli de clasă, 3 laboratoare de informatică, laboratoare de fizică, chimie, biologie, cabinet de asistență psihopedagogică, bibliotecă cu sală de lectură, internat cu 120 de locuri, garsoniere de 2-4 locuri, cantină de 150 de locuri pe serie, o modernă sală de sport și o dotare bună cu aparatură de ultimă generație.

După anul 1990, ca liceu real-umanist, pregătește elevi în clase de matematică-informatică, științele naturii, limbi moderne (engleză, franceză) – cursuri intensive și, opțional, limba italiană și științe sociale.

În liceu se acordă o atenție deosebită pregătirii și perfecționării în informatică la toate profilurile, elevii având acces la internet.

Liceul participă la proiecte de cooperare cu parteneri interni și europeni (Danemarca, Estonia, Franța, Germania și Suedia).

Elevii liceului au obținut 4 medalii de aur și 2 medalii de argint la olimpiadele internaționale și 13 premii I, 9 premii II, 15 premii III, 14 premii speciale și 34 de mențiuni la olimpiadele naționale.

Aspirațiile elevilor, preocupările lor literar-artistice și științifice și, parțial, viața liceului sunt reflectate în revista „Aegyssus”.

GRUPUL ȘCOLAR „CONSTANTIN BRĂTESCU” ISACCEA (1961-2007)

În perioada 1950-1968, Tulcea a avut statutul de raion, aparținând de regiunea Galați, până în 1956, apoi de regiunea Constanța și Dobrogea, până în 1968, când a redevenit județ. Din fostul raion Tulcea făceau parte și orașele Isaccea și Sulina, în care funcționau în acea perioadă doar școli cu clasele I-VIII.

Generalizarea

învățământului elementar cu durata de șapte ani și, apoi, de 8 ani, dorința multor părinți ca să-și dea copiii la școli post elementare, a condus în raion la înființarea unor școli profesionale pentru pregătirea absolvenților de 7 ani în meserii necesare agriculturii cooperativizate și de stat, dar și a unor licee.

În anul 1960, Secția de Învățământ și Cultură a Raionului Tulcea a prevăzut în planul de școlarizare al Școlii Elementare de 7 ani Isaccea, o clasă a VIII-a, cu 36 de elevi.

Liceul a fost înființat în anul 1961, rămânând același director care condusese școala elementară, învățătoarea Eftimița Mihovici. În anii următori, la liceu au continuat să fie planificate câte două clase de început, cu profil real-uman. Pentru asigurarea spațiului de școlarizare s-a mai construit, în curtea vechii școli, încă o clădire cu 4 săli de clasă și un laborator, apoi o clădire cu 16 săli de clasă, 2 laboratoare, 2 ateliere (pe str. 1 Decembrie nr. 89), pentru școală, și alta cu 12 săli de clasă și 5 laboratoare și cabinete, sala de gimnastică și, în final, internatul cu 208 locuri de pe str. Crișan nr. 1, pentru liceu.

Au fost asigurate condițiile necesare și pentru învățământul elementar de 7 ani, general de 8 și 10 ani. Primele două clădiri legate de istoria învățământului din Isaccea au fost destinate ulterior unei școli speciale pentru copii cu dizabilități.

De-a lungul celor 47 de ani de existență, liceul din Isaccea (ca de altfel toate liceele din județ și din țară) a fost transformat în mod repetat. Din 1977-1978 a devenit liceu industrial aparținând de Consiliul Popular al Județului Tulcea. După 1989, a redevenit liceu teoretic. În prezent, funcționează ca grup școlar cu învățământ primar, gimnazial, liceal, liceal cu frecvență redusă și școală de arte și meserii.

Dintre slujitorii acestui liceu, care au contribuit în mod deosebit la pregătirea temeinică a celor 43 de promoții – până în anul 2007, amintim profesorii de limba și literatura română Hâncu Nicolae, Avriganu Lelia, Omer Memnune, Dopcea Marian (scriitor și poet); profesorii de matematică Rotaru Dumitru, Nicolae Georgeta, Găteje Gh.; profesori de fizică Arsenie Alexandra și Arsenie Eugen; profesorii de limbi moderne Caloianu Dumitru și Mironov Nina; profesorii de istorie Colcer Iosif și Rădulescu Nicolae; profesorul de muzică Mironov Mihai și pictorul profesor Ciobanu I.

Ștacheta învățământului din Isaccea a fost ridicată și de directorii Mironov Nina, Arsenie Alexandra, Colcer Iosif, Rădulescu Nicolae.

Mulți dintre absolvenții liceului din Isaccea au devenit profesori, ingineri, medici, juriști și prosperi oameni de afaceri, cei mai mulți însă încadrându-se în producție, în meseriile pentru care s-au pregătit în liceul industrial și ȘAM.

La loc de cinste, în cadrul liceului, se păstrează tabloul învățătorului Ioan Gh. Roman, fost mulți ani și director al școlii din Isaccea. Ioan Gh. Roman s-a născut la 1844, în satul Săcădatele din județul Sibiu, într-o familie de țărani, a urmat „Școala poporală” din localitate, apoi Seminarul Pedagogic-Teologic din Sibiu, pe care l-a absolvit în anul 1867 ca șef de promoție și a fost numit învățător la Școala Confesională din Scheii Brașovului. În anul 1870 s-a transferat la Școala din Rășinari, unde va funcționa până în 1877. În iulie 1877 trece munții și participă ca voluntar la Războiul de Independență, remarcându-se ca sublocotenent în bătăliile

pentru cucerirea Plevnei și a Vidinului. La terminarea războiului se stabilește în județul Tulcea, vremelnic la Sulina, unde avea un cumnat oier, și din 1879 în Isaccea, ca învățător la școala românească înființată de N. Bălășescu-Nifon

La Isaccea, Ioan Gh. Roman înființează și o școală de fete. Din 1882, ca director, construiește primele localuri de școală, care vor dăinui până în 1960.

Din puținele documente existente reiese că în 1912 era încă director al școlii din Isaccea.

În istoria învățământului isăccean, Ioan Gheorghe Roman a rămas ca erou al neamului în Războiul de Independență, dar și ca învățătorul și omul care a creat și dezvoltat școala românească din Isaccea.

LICEUL „JEAN BART” SULINA (1961-2007) **GIMNAZIUL SULINA (1921-1938)**

Oraș încă de la înființare, Sulina a fost cunoscută din antichitate ca Solina (orașul Soarelui), situată pe insula Peuce, la extremitatea sud-estică a României, la gura de vărsare a brațului cu același nume în Marea Neagră.

Orașul cunoaște o oarecare dezvoltare în urma Congresului de la Paris, din anul 1856, convocat după Războiul Crimeii, când s-a hotărât înființarea Comisiei Europene a Dunării, cu sediul la Galați, cu rolul declarat de a menține în bune condiții canalul navigabil.

Adoptarea, în 1898, a proiectului inginerului C. Hartley, a însemnat începutul amenajării portului, a construirii digului de protecție a canalului și prelungirea lor în mare, ca o modalitate de a reduce influența curenților marini care grăbeau depunerea aluviunilor, blocând accesul navelor din mare în canal și invers.

Pe canalul Sulina s-au realizat lucrări deosebite în timpul regelui Carol I și, mai târziu, în timpul lui Ferdinand, care au dus la scurtarea drumului, de la mare până la portul Tulcea, cu aproximativ 9,5 km.

Despre Sulina au scris:

- Dimitrie Bolintineanu, în anul 1859, când a trecut prin Delta Dunării, pe brațul Sulina, deci și prin oraș, însoțindu-l pe domnitorul Alexandru Ioan Cuza în călătoria sa la Constantinopol;

- Alexandru Vlahuță, care în „România Pitorească” va consacra o pagină și orașului Sulina;

- Eugen Botez (Jean Bart), care plasează întreaga acțiune a romanului „Europolis” la Sulina;

- Radu Tudoran, în romanul „Toate pânzele sus”.

Poetul Alexandru Macedonski a fost administrator al plășii „Gurile Dunării”, cu sediul la Sulina.

În acest oraș s-a născut și marele violoncelist și dirijor român George Georgescu.

În perioada în care Sulina a avut statutul de „porto-franco”, orașul a cunoscut o dezvoltare deosebită din punct de vedere urbanistic și o creștere a populației la aproximativ 15. 000 de locuitori. Pierderea statutului de „porto-franco”, după cel de-al Doilea Război Mondial, a avut ca efect o descreștere continuă a populației orașului.

La recensământul populației din anul 1992, Sulina avea 5484 de locuitori, iar la recensământul din 2002 doar 4624, din care 4019 români și 605 etnici ruși și lipoveni, ucraineni, greci, turci și alte etnii.

În Sulina, la începuturi, funcționau 2 școli primare românești, 2 elene, una germană și una evreiască.

Abia din 1921, din inițiativa locuitorilor (dr. V. V. Stănescu, dr. Virginia Stănescu, judecător I. Apostolescu, , Arhimandrit Calinic Gradea, căpitan G. Mihăilescu, șeful de vamă, D. Bellici, căpitanul Ștefan Baicu, funcționarii V. Beiga și P. Zampieri) se va înființa primul gimnaziu, care va funcționa sub auspiciile „Casei Naționale, secția Sulina” ⁷⁸.

Gimnaziul și-a început activitatea la 26 septembrie 1921. Ministerul Instrucțiunii și Cultelor a aprobat înființare Gimnaziului din Sulina prin adresa nr. 103. 543/17 octombrie 1921.

Gimnaziul debutează cu 2 clase și 22 de elevi, primele cadre didactice fiind inițiatorii înființării gimnaziului, director - chiar dr. V. V. Stănescu.

⁷⁸ Istoricul Gimnaziului, cuvântare rostită cu ocazia serbării patronului gimnaziului, de prof. Grig. Mih. Cotlaru, la 6/23 dec 1923, în arhivele Institutului de Cercetări Eco-Muzeale Tulcea.

Până la 1 aprilie 1923, corpul didactic a funcționat fără a fi plătit. După această dată, cheltuielile de întreținere și funcționare au fost trecute în bugetul statului. A urmat la conducerea gimnaziului, în 1922/1923, dr. V. Baroni.

În „Dobrogea. Cincizeci de ani de viață românească. 1878-1928”, Ioan Georgescu, fost revizor școlar, precizează că în anul 1925, sub prezidenția senatorului de Tulcea, Gh. Popescu, s-a constituit un comitet pentru construcția gimnaziului. Ministerul a contribuit cu 900.000 lei. La 6 ianuarie 1926, în urma propunerii comitetului, ministerul a aprobat și numele instituției de învățământ: Gimnaziul „Principele Mihai”.

În anul școlar 1927-1928, director al gimnaziului se afla I. Constantinescu și îi urmau cursurile 95 elevi.

Din anul 1930 se numește Gimnaziul „Marele Voievod Mihai”, până în 1938, când se desființează ⁷⁹.

După 23 de ani, în 1961, din inițiativa Secției de Învățământ și Cultură a Raionului Tulcea, se va înființa la Sulina Liceul de Cultură Generală, cu secțiile reală și umană. Funcționează sub această denumire până în 1977, când se va transforma în liceu industrial. Din 1990, va redeveni liceu de cultură generală cu clase pentru învățământ primar, gimnazial și de liceu. Se va numi inițial (1990-1998) Liceul „George Georgescu”. Dar, fiindcă același nume fusese atribuit și Liceului de Artă din Tulcea, instituția preia numele scriitorului care a trăit la Sulina și i-a dus mai departe faima prin opera sa – Liceul „Jean Bart”.

Dintre directorii, de-a lungul existenței liceului, cu rezultate deosebite în organizarea și conducerea procesului instructiv-educativ, în dezvoltarea bazei didactico-materiale și ridicarea calitativă a pregătirii tineretului școlar, s-au remarcat Vasile Dumitrescu, devenit cadru didactic universitar și cercetător de mare valoare în domeniul construcției autoturismelor la „Dacia” Pitești; Aurel Papadopol, profesor de geografie; Constantina Giușcă (Iorga), prof. de limba și literatura română, Matei Victoria, prof. de limbi străine, Roșca Antonica, prof. de biologie, Neaga I, prof. de fizică... Dar cel mai longeviv director și cu rezultate deosebite, apreciate atât de elevi, cât și de sulineni, este Dumitru Fătulescu, prof. de chimie.

Liceul din Sulina școlarizează elevi și din unele localități ale Deltei, iar câțiva, chiar și din zona de „uscat” a județului.

În anul școlar 2006-2007, liceul funcționează cu 29 de clase: învățământ primar, gimnazial, liceal, școală de arte și meserii, cu un efectiv total de 714 elevi.

⁷⁹ Dosar 37, Direcția Județului Tulcea a Arhivelor Naționale.

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL TOPOLOG (1961-2007)

Comuna Topolog - în componența căreia intră și localitățile Făgărașu Nou, Sâmbăta Nouă, Măgurele, Calfa, Cerbu, Mândra și Luminița - cu o populație de 5055 locuitori la recensământul din 2002, majoritatea mocani, veniți prin transhumanță cu oile din localități ardeleni, al căror nume l-au dat satelor întemeiate în partea tulceană a Dobrogei. Ei s-au preocupat să ofere copiilor lor știința de carte, aducându-și învățători din satele natale.

În anul 1961, a fost înființat Liceul Teoretic din Topolog, majoritatea elevilor fiind din comună.

Din anul 1968, va deveni Liceu de Cultură Generală Topolog, având o ascensiune rapidă, determinată de dorința elevilor de a se pregăti cât mai bine și de competența tinerelor cadre didactice care și-au început cariera aici.

O contribuție deosebită la dezvoltarea liceului și creșterea prestigiului acestuia au avut-o profesorii:

- Marin Iulian și Marin Rodica – limba și literatura română, limba franceză, respectiv - psihologie, logică;
- Taimarac Saladin – istorie și științe naturale;
- Mocanu Bogdan – matematică și fizică;
- Crâșmaru Dana – chimie;
- Oțelea Valeria – geografie;
- Topolski Mircea – educație fizică.

După 1970, Ministerul Învățământului, la solicitarea conducerii statului, dezvoltă rețeaua învățământului de specialitate și transformă o serie de licee teoretice în licee industriale, agricole, de construcții, economice și de alte profiluri.

În anul 1978, Liceul de Cultură Generală Topolog se transformă, numindu-se Liceul Agroindustrial Topolog, în cadrul căruia vor fi înființate și clase de școală profesională de același profil – mecanici agricoli. În spațiul existent se organizează un atelier mecanic, școala fiind dotată cu tractoare și mașini agricole necesare instruirii practice a elevilor. Pe parcurs, se va înființa și un sector zootehnic, care va asigura o parte din produsele alimentare elevilor interni.

În general, baza materială a școlii era satisfăcătoare, iar elevii contribuiau la menținerea ei în bune condiții.

Dacă la înființarea liceului, acesta funcționa și cu clase I-VIII de învățământ general, din anul școlar 1979-1980, liceul și școala generală vor funcționa ca unități independente, până în anul 2002. După evenimentele din 1989, majoritatea liceelor vor reveni la forma de învățământ inițială.

Din 2002, liceul se va numi Grupul Școlar Agricol Topolog.

Dacă până în 1990, în învățământul primar și general din localitate erau câte două sau trei clase paralele în fiecare an de studiu (36 elevi pe clasă), după această dată, până în 2000, numărul elevilor a scăzut foarte mult. În ultima vreme se simte o redresare. Astfel, în anul 2006-2007, grupul școlar cuprinde în foile sale matricole:

- 172 de elevi, în 8 clase I-IV;
- 174 de elevi, în 9 clase V-VIII;
- 70 de elevi, în 3 clase de liceu (anii II-IV);
- 27 de elevi, în anul I liceu seral;
- 128 de elevi, în 5 clase de școală de arte și meserii.

De-a lungul anilor, liceul din Topolog și-a câștigat un loc binemeritat în sufletul elevilor, o distincție certificată prin calitatea procesului educațional, prin valoare, seriozitatea și dragostea de meserie a membrilor corpului profesoral, a celorlalți salariați - însușiri și eforturi regăsite în capacitatea și aptitudinile profesionale dovedite de absolvenți.

În gospodărirea, îndrumarea și conducerea procesului instructiv-educativ o contribuție deosebită și-au adus-o directorii de școală. În perioada de început, aceștia s-au numit Gheorghe Avram, Ion Bărbat, Constantin Căpățână.

A urmat, pentru o perioadă de peste 20 de ani (1964-1986), profesorul Marin Iulian, un intelectual întreprinzător, ce și-a pus viața în slujba ridicării gradului de cultură a tineretului topologean. Prin formația intelectuală, prin rigoarea profesională, prin puterea de muncă și capacitatea sa organizatorică, Marin Iulian a fost o alegere benefică pentru învățământul local.

După anul 1986, la conducerea școlii au fost următorii directori:

- 1986-1989, profesor Jianu Dumitru;

- 1989-1991, profesor Baki Iosif (cu delegație);
- 1991-1999, profesor Marin Rodica;
- 1999-2001, profesor Ilinca Gheorghe;
- 2001-2002, profesor Pâslaru Ștefan (cu delegație);
- 2002-2004, profesor Jianu Dumitru (cu delegație);
- 2004-2005, profesor Negru Costel (cu delegație);
- Din 2005 și în prezent, profesor Luminosu Ana.

LICEUL INDUSTRIAL DE CONSTRUCȚII TULCEA (1971-1990)

Dezvoltarea economico-socială a județului a determinat ca învățământul tulcean să cunoască, după anul 1968, una din cele mai importante etape de dezvoltare din istoria sa, etapă ce se caracterizează printr-un rapid și amplu proces de diversificare a școlilor, în funcție de nevoile sociale, economice și culturale, prezente și de perspectivă ale județului.

De la două licee de specialitate în anul 1970 (cu 240 de elevi) și 3 școli profesionale (cu 345 de elevi), în anul 1975, județul a ajuns să aibă 6 licee de specialitate cu 2789 de elevi și 4 școli profesionale cu 516 elevi.

Liceul Industrial de Construcții s-a înființat în anul 1971, aparținând de Consiliul Județean Tulcea. În primii 5 ani de existență, dinamica cuprinderii elevilor în Liceul Industrial de construcții se prezintă astfel:⁸⁰

1971-1972	1972-1973	1973-1974	1974-1975	1975-1976
36	122	324	523	661

Elevii erau pregătiți prin liceu și școală profesională în specialitățile: construcții, instalații în construcții, zidărie, electrotehnică și electronică.

În anul școlar 1985-1986, în liceu erau cuprinși 632 de elevi la cursul de zi, 301 la seral, iar în școala profesională - 67 de elevi.

În anul 1976, la nivel național, s-a luat măsura ca majorității liceelor să li se dea profil industrial. Din 1977, Liceul Real-Umanist Nr. 1 (astăzi, Liceul „Grigore Moisil”) a fuzionat cu Liceul de Construcții, instituția de învățământ rezultată numindu-se Liceul Industrial Nr. 4 Tulcea. A funcționat sub acest antet până în 1990, când Liceul de Construcții își încetează activitatea, iar fostul liceu Real-Umanist Nr. 1 își continuă activitatea sub denumirea Liceul Real-Umanist Nr. 2 Tulcea, în prezent - Liceul „Grigore Moisil”.

⁸⁰ Tulcea. Realizări și perspective ale învățământului tulcean. 1975 (Din seria de broșuri editate de Inspectoratul Școlar al Județului și Casa Corpului Didactic).

Clasele școlii profesionale vor continua să existe prin înființarea Grupului Școlar de Construcții-Montaj Tulcea (1991-1995), apoi a Școlii Profesionale de Construcții-Montaj Tulcea (1995-1998), a Școlii Profesionale Tulcea (1998-2004), a Școlii de Arte și Meserii (2004-2006) și a Grupului Școlar Tulcea, din 2007.

La începutul anului școlar 2006-2007, foile matricole ale școlii cuprindeau 422 de elevi, organizați în 17 clase de școală de arte și meserii, și 79 de elevi în 3 clase de liceu, ruta progresivă Ș.A.M. O activitate bogată, cu rezultate deosebite în cadrul Liceului Industrial Nr. 4 - atât în ceea ce privește organizarea și îndrumarea procesului instructiv educativ, cât și în dezvoltarea bazei materiale, organizarea practicii de producție și modernizarea laboratoarelor, cabinetelor și atelierelor școlare - au desfășurat directorii Mihai Aurică, profesor de matematică, și Ion Bara, profesor de chimie.

Liceul Industrial Nr. 4 cu profil de construcții și-a încetat activitatea pentru că, în cei 19 ani de existență, doar 4-5% dintre absolvenți s-au încadrat în meseriile pentru care s-au pregătit. Cei mai mulți preferau fie învățământul superior, fie încadrarea în alte sectoare de activitate.

Majoritatea absolvenților școlii profesionale s-au încadrat la Întreprinderea Județeană de Construcții-montaj Tulcea (I.J.C.M.), Trustul de Construcții Industriale (T.C.IND.) Tulcea și Trustul de Construcții – Montaj pentru Agricultură și Industrie Alimentară (T.C.M.A.I.A.), mulți dintre ei calificându-se, ulterior, ca maiștri.

Redăm în continuare textul dispoziției de înființare a Grupului Școlar de Construcții-Montaj Tulcea.

INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI TULCEA

DISPOZITIA

Nr. 473/20. 11991

Privind înființarea Grupului Școlar de Construcții-Montaj Tulcea

Având în vedere rețeaua școlară aprobată prin Ordinul Ministerului Învățământului și Științei nr. 6440/1991, pentru anul școlar 1991/1992 și comunicată Inspectoratului Școlar Județean Tulcea cu adresa nr. 10. 017/01 iunie 1991;

În baza prevederilor art. 20 și 51 din Hotărârea Guvernului nr. 461/1991 privind organizarea și funcționarea învățământului din România în anul școlar 1991-1992 și ale art. 28 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice;

În baza Regulamentului de organizare și funcționare a inspectoratelor școlare:

INSPECTORUL ȘCOLAR GENERAL

Dispune:

Art. 1. Pe data de 01 septembrie 1991, se înființează Grupul Școlar de Construcții-Montaj Tulcea, strada 1848, nr. 7.

Art. 2. În cadrul Grupului Școlar vor funcționa: școala profesională, profil construcții-montaj, școala postliceală, construcții montaj, arhitectură și sistematizare, școala complementară, mica industrie și industrie, având conducere și administrație unică, fiind arondată financiar-contabil la Liceul „Grigore Moisil” Tulcea.

INSPECTOR ȘCOLAR GENERAL,
Prof. Mihai Albotă

Înființarea grupului școlar cu profil de construcții a dus la creșterea rapidă a numărului de elevi care s-au orientat spre aceste meserii, solicitate în sectorul construcții. Opțiunea lor era determinată de posibilitatea de a se încadra la societățile „Coral”, „Cimont”, „Delta Cons”, dar mai ales de a se angaja, ca muncitori calificați în domeniu, în unele țări din Europa (Italia, Spania și altele).

Sub conducerea directorului Ariton Nicolae, școala și-a căpătat un deosebit prestigiu pentru buna pregătire practică a elevilor.

Lucrările de reparații și întreținere a localului de școală, precum și amenajarea unor ateliere s-au realizat de către elevi, îndrumați de maiștrii și inginerii din școală.

Atelierul de construcții, structuri și finisaje asigură pregătirea practică a elevilor în meseriile: zidar-pietrar-tencuitor, dulger-tâmplar-parchetar și mozaicar-montator de placaje. Deoarece întreprinderile de profil din municipiu solicită din ce în ce mai mulți lucrători specializați în instalații tehnico-sanitare și de gaze, în cadrul școlii a fost amenajat, cu forțe proprii, un atelier dotat corespunzător cu bancuri de lucru și sdv-urile necesare. Au fost îmbunătățite dotările atelierului în care se pregătesc elevii în meseriile de dulgher-tâmplar-parchetar.

Monografia Grupului Școlar Tulcea (2007) - autor, directorul și profesorul Nicolae Ariton - prezintă, prin text și imagini, evoluția acestei instituții, de la Școala Profesională de Construcții la Grupul Școlar Tulcea, de astăzi.

COLEGIUL AGRICOL „NICOLAE CORNĂȚEANU” TULCEA (1971-2007)

În septembrie 1961 s-a înființat Școala Profesională de Mecanici Agricoli Tulcea, care avea menirea să califice muncitori agricoli pentru I. A. S.-ul „9 Mai” și Trustul I. A. S. Tulcea. La început, școala a funcționat într-un local impropriu, pus la dispoziție de I. A. S. „9 Mai”, practica elevilor realizându-se la aceeași unitate agricolă.

Pentru asigurarea spațiului de școlarizare, a început construirea unei clădiri cu 8 săli de clasă și două laboratoare, care a fost dată în folosință în anul 1963. Necesarul de cadre pregătite pentru meseriile din agricultură fiind foarte mare, în anul 1965 au mai fost date în folosință și două cămine cu câte 150 de locuri fiecare și o cantină de 100 locuri pe serie. Din anul 1962, I. A. S. „9 Mai” a pus la dispoziție școlii și un atelier (construit în 1957).

Baza materială a școlii s-a dezvoltat continuu, adăugându-se un poligon pentru conducere auto, o gamă variată de mașini agricole... În anul 2004 a fost construită o sală de sport, iar ansamblul de clădiri al școlii a fost racordat la rețeaua de gaz metan.

În anul 1970 școala se reorganizează, devenind Liceul Agricol Tulcea, cu dublă subordonare – față de Ministerul Agriculturii și Ministerul Învățământului, dar din iunie 1994, trece cu totul în subordonarea Ministerului Învățământului.

În anul 1978 își schimbă iarăși numele în Liceul Agroindustrial, din 1991, în Grupul Școlar Industrial (liceu și școală profesională), având cursuri de zi și serale.

Din anul școlar 1970-1971 sunt introduse noi specialități: o clasă de contabilitate și una de îmbunătățiri funciare. Pe parcurs, în liceu se vor pregăti elevii pentru toate specialitățile solicitate în domeniul agriculturii.

În anul școlar 1963-1964, a absolvit prima promoție a școlii profesionale - 63 de elevi, iar în anul 1974 a absolvit prima promoție de liceu - 51 de elevi.

Din anul școlar 1975-1976, se renunță la specialitățile contabilitate și îmbunătățiri funciare, nemaifiind solicitări pentru acestea în agricultura județului. Se introduc, în schimb, clase care pregătesc elevi în meseriile: mecanizator, agronom, zootehnist. În 1981, se va introduce și specialitatea veterinar, în 1983, specialitatea economist, iar din 1993, cea de topograf. În fiecare an, specialitățile vor fi programate în funcție de solicitările beneficiarilor din județ care se ocupă cu agricultura.

În anul școlar 1989-1990, Liceul Agroindustrial școlariza 762 de elevi la cursurile de zi, 213 la cursul seral și 241 la învățământul profesional, în 21 de clase la zi, 6 la seral și 6 la profesional.

Corespunzător creșterii numărului de clase, a crescut și numărul cadrelor didactice. De exemplu, în anul 1996, numărul personalului angajat ajunsese la 56, din care cadre de conducere - 2, de predare - 45 și de instruire practică - 9.

În anul școlar 1996-1997, în cadrul Programului PHARE-VET, la școala profesională se înființează o clasă de zootehnie.

În anul 2001, se aprobă schimbarea denumirii Grupului Școlar Agricol, devenind Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu”. Prioritatea la această dată în domeniul formării profesionale o constituie calificarea pentru specialitățile: agricultură, mecanică, silvicultură, protecția mediului și agroturism, prin învățământul profesional. Prin învățământul liceal sunt pregătite cadrele solicitate în domeniile: veterinar, agricol, protecția mediului, finanțe și comerț.

De ce colegiul „Nicolae Cornățeanu”?

Nicolae Cornățeanu s-a născut în orașul Tulcea, la 23 februarie 1899, a absolvit Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, în anul 1918, și apoi Școala Superioară de Agricultură de la Herăstrău, în anul 1923, ca șef de promoție. În 1923 a plecat la Viena ca bursier, unde în anul 1925 a obținut titlul de doctor în științe, cu teza „Importanța și rentabilizarea creșterii vitelor în România după reforma agrară”.

La 1 februarie 1939 a fost numit ministru al agriculturii, iar în 1966 a fost ales membru de onoare al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură din România.

Colegiul este inclus în programul SEMEP (South East Mediterranean Schools Project), coordonat de UNESCO.

De asemenea, participă în cadrul programelor anuale LIFE-LINK Freind-Ship Schools din Uppsala-Suedia.

Se află în parteneriat școlar cu „Daruussafaka” High School din Istanbul, pe tema educației, iar după anul 1990 a avut mai multe schimburi de experiență cu școli din Franța.

Ca bază didactico-materială pentru practica elevilor, Colegiul dispune de:

- cabinete și laboratoare de specialitate;
- cabinete de informatică dotate profesional, conectate la Internet;
- cabinet multifuncțional, dotat cu mijloace audio-vizuale performante;
- dotare completă cu gamele de mașini și instalații folosite în agricultură, zootehnie și medicină veterinară, echipamente proprii și echipamente obținute prin finanțarea PHARE;

- sector zootehnic de creștere a ovinelor și porcinelor;
- fermă didactică și de producție de 15 ha, solarii pentru producerea de legume;

- parc dendrologic, parc de mașini și tractoare;

- poligon auto.

Majoritatea absolvenților lucrează în specialitățile pentru care s-au pregătit, mulți au terminat facultăți, unii sunt fermieri.

De-a lungul celor 46 de ani de existență, această instituție de învățământ a avut parte de directori competenți, care - prin muncă, experiență și colaborare - au reușit să realizeze, împreună cu colectivul de cadre didactice, progrese deosebite în organizarea și modernizarea procesului de învățământ, dând țării câteva mii de specialiști bine pregătiți.

Din anul 1964 și până în 2007, funcția de director a fost îndeplinită de profesorii:

Nr.	Numele și prenumele	Perioada
1	Popescu Petre	1964-1970
2	Lipșa Ion	1970-1979
3	Olteanu Nicolae	1979-1980
4	Dincov Maria	1980-1986
5	Șendroi Vasilica	1987-1989
6	Calenic Doru	1990
7	Parfene Vasile	1990-1991
8	Ciumacencu Nicolae	1991-1999
9	Buga Viorel	1999-2000
10	Hogea Constantin	2000-2004
11	Parfene Vasile	2004-2005
12	Ciumacenco Caterina	2005 și în prezent

În condițiile actuale, în care agricultura trebuie să fie competitivă cu cea europeană, viitorul acestui liceu este asigurat pentru o lungă perioadă de timp.

COLEGIUL TEHNIC „HENRI COANDĂ” TULCEA (1971-2007)

În anul 1971, prin hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1100 din 6 septembrie, se înființează Liceul Metalurgic din Tulcea. Pentru primul an de existență, planul de școlarizare prevedea un număr de 144 de elevi, în 4 clase, pentru specialitățile: electromecanică, metalurgie neferoasă, utilaje și tehnologia produselor în metalurgia neferoasă, construcții civile și industriale și instalații în construcții, durata cursurilor fiind de 5 ani.

Din anul 1971 până în anul 1974, liceul a funcționat în spațiile puse la dispoziție în cadrul Școlii Generale Nr. 2, din strada Babadag nr. 138, apoi în cadrul Liceului Industrial de Construcții, din str. 1848 nr. 7, în prezent - sediul Liceului „Grigore Moisil” (fost Liceul Teoretic nr. 2). La 1 septembrie 1975, a fost dat în folosință actualul sediu al Colegiului Metalurgic, din str. Tineretului nr. 2, care cuprinde 12 săli de clasă și 8 laboratoare, precum și o clădire pentru internat, cu 304 locuri la cazare. În anul 1976 s-au mai dat în folosință cantina cu 200 de locuri pe serie și grupul de ateliere.

În anul 1973 s-a înființat în cadrul liceului și o secție serală, menită să pregătească muncitori calificați pentru specialitățile: electromecanic și utilaje și tehnologia produselor neferoase, specialități necesare tânărului Combinat Metalurgic din Tulcea, fabricilor de feroaliaje și de produse magneziene. La început, au fost clase de elevi în care au fost pregătiți muncitori calificați și pentru Uzina de Alumină.

În anul 1976, liceul a dat prima promoție de absolvenți de la cursul de zi. În același timp, numărul specialităților a crescut de la 4 la 7, iar cel al elevilor a ajuns la 710 la cursul de zi și 134 la cursul seral.

Din 1975, în liceu s-au organizat și cursuri de calificare de scurtă durată, pentru muncitorii din Combinatul Metalurgic. În perioada noiembrie 1975 - decembrie 1976, liceul a pregătit 167 de muncitori calificați în meseriile: mașinist de pod rulant, macaragiu, turnător pregătit, laborant pentru determinări fizico-chimice (cursuri post liceale), operator pentru fabricarea aluminei, electricieni de întreținere și reparații (post liceal).

Între anii 1976-1981, prin Ordinul Ministerului Educației și Învățământului nr. 2712 din 19 octombrie 1976, în cadrul liceului au fost create și și-au desfășurat activitatea și Școala Profesională și Școala de Maiștri.

Prin Ordinul nr. 8 al Ministerului Industriei Metalurgice, din 26 ianuarie 1978, Liceul a fost transformat în Grupul Școlar Metalurgic, în care au fost cuprinse:

- liceul - curs de zi și seral;
- școala profesională;
- școala de maiștri;
- cursuri de calificare.

În anul 1981, funcționau în cadrul Grupului Școlar:

- liceu, curs de zi - 30 de clase, cu 975 de elevi;
- liceu, curs seral - 8 clase, cu 280 de elevi;
- școală profesională - 3 clase, cu 94 de elevi
- școală de maiștri - 2 clase cu 68 de elevi, pregătiți în 4 specialități.

În anul școlar 1989-1990, Grupul Școlar Metalurgic funcționa cu 818 elevi la liceu, cursul de zi, 382 de elevi la liceu, cursul seral, și 233 de elevi la școala profesională, cuprinși în 23, 11 și, respectiv, 6 clase.

În cei 35 de ani de existență, Grupul Școlar s-a dezvoltat și modernizat continuu, adoptându-și meseriile în care pregătește elevii cerințelor solicitate de societățile economice și piața forței de muncă. Din anul 1991, în cadrul Grupului Școlar funcționează și o secție de informatică. În 1996, cei 200 de elevi de la secția de informatică dispuneau de două laboratoare dotate corespunzător tehnicii de la vremea aceea. Din anul școlar 1991-1992, în cadrul Grupului Școlar funcționează clase de gimnaziu (V-VIII), iar din anul școlar 1993-1994, clase de învățământ primar și postliceal.

În anul 1996, Grupul Școlar Metalurgic „Henri Coandă” avea un număr de 54 clase de elevi, din care:

- 13 clase de învățământ primar și gimnazial;
- 27 de clase de învățământ liceal - curs de zi și seral;
- 4 clase de învățământ postliceal și de maiștri;
- 10 clase de învățământ profesional și de ucenici.

Aceste clase erau încadrate cu 69 de cadre didactice, învățători, maiștri, profesori și ingineri, din care 20 cu gradul didactic I, 16 cu gradul didactic II, 24 cu gradul definitiv și 9 debutanți.

Prin Ordinele Ministerului Educației Naționale Nr. 3220 din 5 februarie 1999 și 3647 din 15 aprilie 1999, Grupul Școlar va adăuga denumirii sale și numele marelui savant român „Henri Coandă”. Apoi, prin Ordinul Ministrului Educației Naționale Nr. 3296 din 1 martie 2000, Grupul Școlar „Henri Coandă” primește denumirea de unitate școlară reprezentativă, pentru ca, iar prin Ordinul M. E. N. Nr. 5150 din 15 noiembrie 2000, să fie numit Colegiul Tehnic „Henri Coandă”.

În anul școlar 2006-2007, Colegiul Tehnic „Henri Coandă” școlarizează 1242 de elevi, repartizați astfel:

- 13 clase I-IV, învățământ primar, cu 152 elevi;
- 7 clase V-VIII, învățământ gimnazial, cu 174 elevi;
- 19 clase de învățământ liceal de zi, cu 508 elevi;
- 3 clase de învățământ liceal seral, cu 85 elevi;
- 12 clase de școală de arte și meserii, învățământ de zi, cu 301 elevi;
- 1 clasă de școală de arte și meserii, seral, cu 22 elevi.

Încadrarea colegiului în anul școlar 2006-2007: profesori titulari - 52; profesori suplinitori - 29 calificați, dintre care 2 sunt pensionari. Din totalul cadrelor didactice angajate, 37 au gradul didactic I, 13 gradul II, 14 sunt definitiv, 12 sunt fără definitivat și stagieri, 18 sunt înscriși la grade, iar 5 cadre didactice funcționează cu jumătate de normă.

În anul școlar 2006-2007, colegiul dispune de 22 de săli de clasă; 15 cabinete și laboratoare; 5 ateliere; sală de sport; 1 internat; 1 cantină, 1 bibliotecă.

De-a lungul celor 35 de ani de existență a colegiului, cele câteva mii de absolvenți de liceu, școală profesională, școală de maiștri și învățământ postliceal s-au încadrat în producție, au urmat cursurile învățământului superior, încât mulți sunt muncitori, maiștri, ingineri, ofițeri, cadre didactice, manageri ai unor societăți private, s-au realizat profesional și economic.

Nici unul dintre aceștia nu a uitat școala și seriozitatea cu care cadrele didactice i-au pregătit. La întâlnirile colegiale, după ani de zile de la absolvire, vin să mulțumească conducerii colegiului, foștilor profesori, pentru tot ceea ce au făcut pentru ei.

În acești ani de ființare, Colegiul a fost condus de directori competenți, bine pregătiți profesional, buni pedagogi, care s-au dedicat „trup și suflet” organizării și dezvoltării bazei materiale, creării unor condiții optime de desfășurare a procesului de învățământ, îndrumării cu tact și răbdare a cadrelor didactice, într-un cuvânt – bunei pregătiri a zecilor de generații de elevi care s-au aflat pe băncile sale.

Colegiul a fost condus de următorii directori:

1. Mihai Largu, profesor de matematică, în perioada 01.10.1971-16.07.1982 și 17.09.1990-11.01.2002;

2. Ion Pescaru, inginer electronist - 16.07.1982-09.07.1985;
3. Ion Becheanu, profesor de istorie - 01.09.1985-11.01.1987;
4. Maria Vicolov, profesor de matematică - 11.01.1987-20.01.1990;
5. Petre Guțescu, profesor de matematică - 25.01.1990-31.08.1990;
6. Ion Tutilă, profesor de matematică - 11.01.2002-31.10.2005;
7. Doina Stroe, ing. mecanic – din 01.11.2005 și în prezent.

GRUPUL ȘCOLAR „ANGHEL SALIGNY” TULCEA

Reînființarea în anul 1968 a județului Tulcea a pus în fața factorilor de decizie de atunci o mulțime de probleme care cereau o rezolvare urgentă.

Administrația nou instalată își propune ca obiectiv prioritar să realizeze, într-o perioadă scurtă, o dezvoltare economică-socială superioară, folosind eficient resursele materiale și umane de care dispunea județul.

În mai puțin de 10 ani, în Tulcea a fost construit un număr important de unități economice, atât în industrie, cât și în agricultură. Dintre acestea, amintesc: Uzina de Alumină, Combinatul Metalurgic, Întreprinderea de Construcții de Nave și Utilaj Tehnologic, fabricile de prelucrare a marmurei, de mase plastice, de confecții, de bere, de făină de pește, cele de prelucrare a laptelui, legumelor și fructelor, un abator, Întreprinderea de Pescuit Oceanic, complexe zootehnice pentru creșterea porcilor, taurinelor, ovinelor, păsărilor etc.

Toate aceste întreprinderi aveau nevoie de cadre calificate. Așa se explică faptul că, între anii 1968-1975, în municipiul Tulcea au fost înființate licee și școli profesionale pentru profilele din metalurgie, construcții navale, agricultură, industrie alimentară, marină, pescuit oceanic, prelucrarea marmurei, dar și pentru construcții civile și industriale.

La 15 septembrie 1974, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 354 din 5 aprilie 1974, și-a deschis porțile Liceul de Mecanică.

Noua instituție de învățământ urma să asigure muncitori calificați (prin liceu și școală profesională) în meseriile specifice construcțiilor navale.

În primul an, au fost școlarizați 792 de elevi, în cele 22 de clase de anul I de liceu și 216 elevi în 6 clase de școală profesională. Solicitățile de cadre calificate fiind foarte mari, un număr de 8 clase, cu 288 de elevi, au fost prinse în planurile de școlarizare a două județe din Moldova.

Numai pentru I. C. N. U. T. Tulcea (actualul AKER) era prevăzută pregătirea a 11.000 de muncitori și tehnicieni.

Inițial, Liceul de Mecanică a funcționat într-o clădire dată în funcțiune în acel an (str. Babadag nr. 136), cu 20 săli de clasă și laboratoare. Este localul actual al Școlii Generale Nr. 5.

În anul 1978, Liceul de Mecanică se va transforma în Grupul Școlar Industrial Nr. 1 Tulcea. În 1980, se va muta în sediul actual, din str. Taberei nr. 1. Începând cu anul 1993, va fi cunoscut sub denumirea în Grupul Școlar Industrial Nr. 1 Tulcea. Apoi, prin Ordinul Nr. 4.973, din 26 noiembrie 1999, al Ministerului Educației Naționale va fi numit Grupul Școlar „Angel Saligny” Tulcea.

Grupul Școlar pregătește muncitori calificați pentru I. C. N. U. T. Tulcea, în prezent AKER, iar în spațiile disponibile sunt școlarizați copii pentru grădiniță și școala generală.

Instituția de învățământ pe care o prezentăm dispune de o bază materială modern utilată: laboratoarele și cabinetele de informatică sunt dotate cu aparatură și calculatoare de ultima generație, racordate la Internet, încadrate cu cadre didactice (învățători, profesori, maiștri și ingineri) calificate, cu o bună pregătire de specialitate și pedagogică.

Absolvenții Grupului Școlar sunt încadrați la AKER, societate în care elevii fac practică. Mulți dintre absolvenți au urmat cursurile învățământului superior, s-au încadrat în producție, au funcții de conducere sau sunt întreprinzători, având propriile societăți sau firme.

De-a lungul celor 37 de ani de existență, Grupul Școlar „Anghel Saligny”, a fost condus de:

1. ing. Cristea Petre, 1974-1975;
2. ing. Luchian Alexandru, 1975-1978;
3. prof. Băluță Stelian, 1978-1982;
4. ing. Matei Maria, 1982-1985;
5. prof. Gherghescu Emil, 1985-1989;
6. prof. Antohi George, 1990-1997;
7. prof. Năparu Nistor, 1997-2001;
8. prof. Petroschi Constantin, 2001-2005;
9. prof. Năparu Nistor, din 2005 și în prezent.

Grupul Școlar dispune de o puternică bază materială:

- 18 săli de clasă, 21 de cabinete dotate cu peste 100 de calculatoare de ultimul tip, 11 ateliere (prelucrări prin așchiere, mecanică auto, lăcătușărie, mecanică generală și motoare, electrotehnică)
- internat cu 180 de locuri, cantină cu 300 de locuri pe serie și o modernă sală de sport.

În anul școlar 2006-2007, Grupul Școlar funcționa cu:

- învățământ primar – 8 clase, cu 158 de elevi;
- învățământ general – 7 clase, cu 125 de elevi;
- învățământ liceal – 16 clase, cu 422 de elevi;
- școală de arte și meserii – 14 clase, cu 343 de elevi;
- școală de maiștri – 1 clasă, cu 33 de elevi.

Resurse umane:

90 de cadre didactice, din care 53 sunt titulare, 37 suplinitori; dintre aceste cadre didactice, 56 sunt învățători și profesori de cultură generală, 18 ingineri și 16 maiștri încadrați la disciplinele tehnice și practică în ateliere.

Calificare:

- 35 de cadre didactice au gradul didactic I;
- 16 cadre didactice - gradul didactic II;
- 16 cadre didactice - gradul didactic definitiv;

Celelalte posturi sunt ocupate de stagiaři.

Dintre cadrele didactice, 3 sunt autoare de manuale și 5 de programe școlare.

În anii 2005 și 2006, absolvenții școlii profesionale din cadrul Grupului Școlar au fost încadrați, aproape în întregime, la S. C. „AKER” S. A. Tulcea, în meseriile: sudori, lăcătuși, construcții navale și tubulatori navali, elevii având încheiate contracte cu agentul economic respectiv, care le asigură burse și locuri de muncă. Cei care au contracte cu S. C. „AKER” S. A. își continuă studiile liceale la învățământul de zi sau seral.

Absolvenții școlii profesionale calificați în meseriile de mecanic, tinichigiu, vopsitor și electrician auto sunt încadrați la societățile comerciale de profil din municipiu și județ.

Dintre absolvenții liceului, aproximativ 50-60 la sută din ultimele două promoții își continuă studiile în învățământul postliceal și superior, ceilalți încadrându-se în producție, în specialitate, în țară sau în străinătate.

Prin dotarea și resursele umane pe care le deține, Grupul Școlar „Anghel Saligny” dispune de posibilitatea de a-și adapta din mers profilul, pentru a pregăti specialiști în meserii și profesii pe care le cere economia de piață.

LICEUL DE MARINĂ TULCEA (1975-1990)

Liceul de Marină s-a înființat în anul 1975, din inițiativa Întreprinderii de Pescuit Oceanic Tulcea, având avizul Ministerului Forțelor Armate și al Ministerului Învățământului. Crearea liceului s-a realizat în conformitate cu prevederile art. 39 din Legea privind învățământul în R. S. România, Nr. 6 din 1968, care prevedea: „Rețeaua și profilul liceelor de specialitate, nomenclatorul de specialități, precum și planul anual de școlarizare se aprobă de Consiliul de Miniștri, la propunerea Ministerului Învățământului, făcută cu consultarea ministerelor și celorlalte organe centrale interesate”.

Liceul de Marină a luat ființă ca urmare a necesității pregătirii personalului navigant pentru Întreprinderea de Pescuit Oceanic, cât și pentru unitățile de transport fluvial și maritim. Funcționarea sa era reglementată de Legea Nr. 6 din 1968, privind învățământul din Republica Socialistă România, Legea educației și învățământului Nr. 28 din 1978, Decretul Consiliului de Stat Nr. 197 din 23 iunie 1980 și protocolul încheiat la 28 octombrie 1980 între Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, pe de o parte, și Ministerul Agriculturii și Industriei Naționale, pe de altă parte. Liceul avea dublă subordonare: Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Învățământului, fiind finanțat de M. A. N. și I. P. O. (Întreprinderea de Pescuit Oceanic) Tulcea.

La data înființării, programul de dezvoltare a I. P. O. prevedea ca, în următoarea perioadă, întreprinderea să dispună de 150 de vase de pescuit oceanic și să devină a doua flotă maritimă din lume, după cea a Uniunii Sovietice.

Conducerea I. P. O., cu avizul Inspectoratului Școlar Județean, a propus Ministerului Forțelor Armate să solicite Ministerului Învățământului numirea în funcția de director al liceului a ofițerului maritim de punte Ion Văduva, absolvent al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” din Constanța.

Inspectoratul Școlar a asigurat, pentru început, spațiu de școlarizare în cadrul Liceului de Construcții și, apoi, în cadrul Școlii Nr. 12, precum și spațiu de cazare pentru alți 200 de elevi în clădirea din str. Alunișului nr. 6 (actualul sediu al Casei Corpului Didactic și al depozitului de carte al I.S.J. Tulcea).

În primul an de funcționare, cu greu s-au putut realiza 6 clase cu 216 elevi. Cu un regulament aproape militar în ceea ce privește aspectul general, ținută, uniformă, comportamentul și programul zilnic, a cărui aplicare era urmărită îndeaproape de tânărul director și de colectivul didactic la fel de tânăr, specialiști bine pregătiți profesional și dornici de afirmare.

Liceul își capătă repede un nume, bucurându-se de aprecierea tulcenilor pentru rezultatele școlare ale elevilor, participarea acestora la manifestările cultural-artistice și sportive.

Pe Ion Văduva însă îl cheamă „Marea”, dă examenul de comandant de navă, reușește și părăsește învățământul. Îi urmează la conducere un alt „lup de mare”, ofițerul de marină Gabriel Negrilă, dar, după câțiva ani, și acesta se transferă la Constanța.

Cel mai longeviv director a fost profesorul de biologie Cristache Crăciun, fost director de școală generală, director de liceu, inspector școlar, care s-a dovedit și un bun gospodar. Sub conducerea acestuia se va realiza complexul școlar, care astăzi se numește Colegiul Economic „Delta Dunării”.

Prin dese intervenții la Ministerul Apărării Naționale și la Întreprinderea de Pescuit Oceanic Tulcea, profesorul Crăciun reușește să obțină fondurile de investiții necesare. Totodată, i se atribuie un teren în incinta Unității de Marină din Tulcea. Face proiectul, pentru care plătește 140.000 lei în anul 1978, dar, ghinion, vine la Tulcea, într-o vizită oficială, Nicolae Ceaușescu. Conform uzanțelor vremii, conducerea locală de partid și de stat i-a prezentat proiectul de dezvoltare urbanistică a orașului. Prima observație: mutați construcția Liceului de Marină mai aproape de Dunăre! Pe atunci, la o asemenea „recomandare” a șefului statului nu putea obiecta nimeni!

Alt proiect, altă cheltuială, altă dată a începerii construcției. În anul 1979 a demarat construcția Complexului școlar „Liceul de Marină”. Proiectul prevedea:

- corp clădire pentru liceu, cu 24 de săli de clasă și 5 laboratoare;
- 3 corpuri de internat, cu 304 locuri fiecare, deci 912 locuri de cazare în total;
- cantină cu 300 de locuri;
- 5 ateliere pentru practică;
- o sală de sport.

Ansamblul de construcții a fost dat în folosință în anul 1985. Lucrările de construcție erau urmărite îndeaproape de Vasile Milea, ministrul Apărării Naționale, care a făcut multe vizite pe șantier, analizând calitatea lucrărilor și realizarea în grafic a acestora.

În al doilea an de funcționare, la concursul de admitere, au fost 10 candidați pe un loc.

În anul școlar 1981-1982, în liceu învățau 772 de elevi, în 1985-1986 – 932 de elevi, iar în 1989-1990 – 936 de elevi.

La absolvire, elevii erau repartizați la I. P. O. și, după satisfacerea serviciului militar, deveneau marinari ai Flotei de Pescuit Oceanic a României, flotă care dispunea, în perioada 1980-1985, de 14 nave tip „Polar” și 40 de pescadorean.

O meserie grea, dar frumoasă. Comandanții navelor apreciau că diferența dintre marinarii tradiționali și cei veniți de la liceul de marină era foarte mare. Liceul

din Tulcea s-a situat repede pe locul al doilea în topul celor 6 licee de marină din țară, după Liceul de Marină Militară din Constanța.

În cei 15 ani de existență, între 1975-1990, din liceu au plecat 10.465 de absolvenți, pregătiți în meseriile de marinar, marinar-pescar, electromecanic naval.

Desființându-se Întreprinderea de Pescuit Oceanic, în anul 1990, Liceul de Marină intră în lichidare, ultima promoție de elevi absolvind în 1993.

LICEUL FORESTIER TULCEA (1982-1990)

În anul 1981, Inspectoratul Școlar al județului Tulcea solicită Ministerului Industriei Lemnului și Materialelor de Construcții (M.I.L.M.C.) înființarea unui liceu industrial pentru pregătirea muncitorilor calificați necesari Fabricii de Prelucrare a Marmurei din Tulcea și unităților de prelucrare a lemnului și exploatărilor miniere din județ. S-a aprobat, pentru anul școlar 1982-1983, înființarea a 3 clase pentru meseriile: prelucrarea lemnului, materiale de construcții și mașini și utilaje.

Clasele acestui liceu au funcționat, până în anul 1985, în spațiul Liceului Pedagogic, din str. Babadag (sediul actualei Școli Generale Nr. 5).

Director al Liceului Pedagogic a fost Mogoș Ioana, profesor de pedagogie, obiectele de cultură generală erau predate de profesorii Liceului Pedagogic, iar pentru obiectele de specialitate și practică au fost încadrați ingineri și maiștri de la unitățile de profil din municipiu.

Din anul 1985, liceul devine independent, rămâne în același local (Liceul Pedagogic se mută într-un local nou, de pe str. I. L. Caragiale, actuala Școala Generală Nr. 4).

În anul școlar 1985-1986 a fost numit director profesorul de matematică Mihai Aurică. În liceu erau cuprinși 530 de elevi la cursul de zi, 60 de elevi la seral și 72 la școala profesională.

Din anul 1986 până în 1990, director al liceului a fost Ion Angela Ștefania, profesor de istorie. În acești ani, în liceu și școala profesională erau pregătiți muncitori calificați ca operatori materiale de construcții, mecanic pentru mașini și utilaje, sudori, turnători, tâmplari, electromecanici, mineri de suprafață.

În anul școlar 1989-1990, liceul avea 622 de elevi la cursul de zi, 195 de elevi la învățământul profesional și 129 la învățământul seral.

În cadrul liceului a absolvit și o clasă postliceală de normatori în sectorul construcții.

În anul 1990, liceul s-a desființat.

DIRECTORI:

ANUL ȘCOLAR	DIRECTOR	DIRECTOR ADJUNCT
1982-1985	Prof. Mogoș Ioana	-
1985-1986	Prof. Mihai Aurică	-
1986-1988	Prof. Ion Angela Ștefania	-
1988-1990	Prof. Ion Angela Ștefania	Prof. Șolcă Petru

LICEUL DE ARTĂ „GEORGE GEORGESCU” TULCEA (1991-2007); ȘCOALA DE MUZICĂ ȘI ARTĂ (1958-1991)

În toamna anului 1957, au venit la Tulcea, prin repartitie, o serie de tineri profesori, din mai multe zone ale țării. Printre aceștia se afla și un entuziast absolvent al conservatorului „Gheorghe Dima” din Cluj, Ion Florea Pandel, atras de mirajul Deltei Dunării și de frumusețea locurilor. A fost primul profesor calificat de muzică din Tulcea, după anul 1948. Ca profesor la Școala Medie Nr. 1, în prezent Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, în primul trimestru a reușit să înființeze un cor pe patru voci, care - de la primele apariții - a impresionat atât prin ținuta artistică, cât și prin bogăția repertoriului.

În școlile din raionul Tulcea, muzica și desenul erau predate de învățători și erau considerate – prin programa școlară – dexterități. Interesul pe care elevii din școlile tulcene, precum și părinții acestora îl manifestau pentru muzică îl determină pe profesorul I. F. Pandel să insiste, atât pe lângă Secția Raională de Învățământ și Cultură, cât și la Ministerul Învățământului pentru înființarea, la Tulcea, a unei școli de muzică.

Pleacă la minister cu solicitarea scrisă din partea Secției de Învățământ și Cultură și obține cuprinderea în planul de școlarizare, pentru anul 1958-1959, a două clase: una cu specialitatea muzică și alta cu specialitatea pictură.

În luna septembrie 1958, o comisie condusă de profesorul Pandel selecționează, din școlile elementare din oraș, 72 de elevi cu aptitudini pentru muzică și pictură.

La 10 octombrie 1958, în cadrul Școlii Nr. 1 de fete, se deschid cursurile Școlii de Muzică și Arte Plastice.

În clasa de muzică se studia vioara și pianul, pregătirea asigurându-se de învățătorii Ioniță Constantin, Dogaru Dumitru, Simion Gheorghiu, Tudose Dumitru, Bălan Ion – la vioară și Iohana Neumann, Tatiana Sezanov – la pian.

La clasa de pictură a fost încadrat învățătorul Constantin Găvenea, despre care reputatul critic de artă Ion Frunzetti avea să spună că este „cel mai mare acuarelist în viață”.

Timp de 10 ani, elevii selectați pentru muzică și pictură veneau la Școala de Muzică și Arte Plastice numai pentru obiectele respective, orele de cultură generală urmându-le în școlile din oraș.

Până în anul 1966, singurul profesor cu studii superioare de specialitate și director al școlii, I. F. Pandel, a predat la secția de teorie, cor și istoria muzicii.

Pictorul Constantin Găvenea a condus clasa de pictură până în anul 1967, perioadă în care elevii săi au obținut premii pentru lucrări expuse la concursurile internaționale din China, India și mai multe țări europene.

Începând cu anul 1968, când au fost reînființate județele, în Școala de Muzică și Arte Plastice elevii vor studia și obiectele de cultură generală.

Din 1969, Școala de Muzică s-a mutat în actualul local. A fost o perioadă mai grea, când unii au încercat s-o desființeze, a funcționat cu clase în Școala Elementară Nr. 4 „I. L. Caragiale”. Dar, din anul 1990, a revenit în sediul actual, iar pentru pictură, instituției i s-a repartizat sediul fostei Grădinițe Nr. 16, care are 8 săli corespunzătoare pentru cursuri și ateliere.

De-a lungul anilor, școala a crescut, a înflorit, ca urmare atât a talentelor descoperite, dar și a dotărilor, înființării de noi secții și, poate în primul rând, grație competenței cadrelor didactice, unele chiar absolvente ale acestei școli tulcene.

În 1991, Școala Generală de Muzică și Arte Plastice devine Liceul de Artă „George Georgescu” Tulcea, cu o primă clasă de liceu (muzică și arte plastice).

Din anul 2000, funcționează cu 3 clase distincte: muzică, arte plastice și artă teatrală. În 2006, la aniversarea a 48 de ani de la înființarea școlii și a 15 ani de existență a liceului, în instituție predau 44 de cadre didactice de specialitate, dintre care 21 au pornit chiar de pe băncile acesteia. Școala este recunoscută, prin manifestările pe care le organizează și prin calitatea concurenților participanți la acestea, pe plan național și internațional. Amintesc aceste manifestări:

- Concursul Internațional de Interpretare Instrumentală „George Georgescu”, care a ajuns la a XIV-a ediție;
- Concursul de pictură „Alexandru Ciucurencu” – ediția a XVI-a;
- Concursul de Acuarelă „Constantin Găvenea” - ediția a X-a;
- Concursul de machete și afișe „O șansă Dunării Albastre” - ediția a VI-a;
- Expoziția absolvenților liceului - ediția a VIII-a;
- Concertul foștilor absolvenți ai liceului, ediția a IV-a.

În anul 1998, la Liceul de Artă „George Georgescu” a fost organizată Olimpiada Națională de Muzică, iar în 2000, Olimpiada Națională de Arte Plastice.

Elevii Liceului de Artă au întreprins - în anii 1992, 1994, 2003, 2004 - turnee artistice în Franța, în 1995 - în Danemarca. Au participat și au obținut premii la concursuri naționale și internaționale.

În anul școlar 2006-2007, liceul dispune de 4 învățători, 21 de profesori de cultură generală, 34 profesori cu specialitatea muzică, 8 profesori de arte plastice, 2 profesori de artă teatrală. Sub îndrumarea acestora se aflau 87 de elevi în clasele I-IV, 117 în clasele V-VIII (secția muzică 55 și 62 arte plastice), 213 în clasele IX-XII, din cadre 76 sunt la muzică, 107 la pictură și 30 la secția teatru.

Liceul dispune de următoarele resurse materiale: 10 săli de clasă, 15 săli pentru instrumente, 4 săli pentru teorie, 5 săli pentru clasele de arte plastice, 1 cabinet metodic, o sală de concerte, precum și 3 pianе, 21 pianine, 40 de instrumente diferite (violă, violoncel, chitară, flaut, clarinet, acordeon, trompetă, corn, contrabas, țambal). Biblioteca liceului are în patrimoniul său 10.430 de volume, între care 470 sunt pentru specialitățile muzică și arte plastice.

Foștii elevi ai liceului sunt astăzi artiști plastici, membri ai U. A. P. din România, cadre universitare în facultățile de specialitate din București, Iași, Brașov, Timișoara, Constanța, membri ai trupelor unor teatre de operă sau ai nucleelor de specialiști din muzee. Mulți dintre ei sunt profesori în învățământul preuniversitar.

Toate aceste realizări sunt datorate cadrelor didactice care au predat și care mai predau în această instituție de elită a învățământului românesc.

O contribuție deosebită la dezvoltarea școlii au avut-o directorii, care au depus eforturi susținute pentru modernizarea bazei materiale, perfecționarea cadrelor didactice, temeinica pregătire a elevilor, organizarea festivalurilor „George Georgescu” și a concursurilor „Alexandru Ciucurencu” și „Constantin Găvenea”, participarea elevilor liceului la concursuri, în specialitate, naționale și internaționale.

De-a lungul celor 48 de ani de ființare, Școala de Muzică și Arte Plastice și Liceul de Artă au avut la conducere următorii directori:

1. Pandel Ion Florea, 1958-1966;
2. Bota Emilian, 1966-1975;
3. Guțu Mihăiță, 1975-1978;
4. Andrei Dumitru Mihai, 1978-1980;
5. Bunduc Gheorghe, 1980-1985;

6. Vâjâială Ion, 1985-1988;
7. Băluță Stelian; 1988-1989;
8. Lupu Mariana, 1989-1992;
9. Pal Adrian, 1992-1994;
10. Goșman Aurica, 1994-1998;
11. Vasile Aurelia, 1998-2002;
12. Damian Dumitru, 2002-2007.

COLEGIUL ECONOMIC „DELTA DUNĂRII” TULCEA (1990-2007)

Desființarea Întreprinderii de Pescuit Oceanic Tulcea, în anul 1990, a determinat și reducerea activității Liceului de Marină, care pregătea cadrele necesare pentru flota de pescuit oceanic.

Din anul școlar 1990-1991 nu a mai fost organizat concurs de admitere la acest liceu, care a continuat să funcționeze până în 1993, când a absolvit ultima promoție de marinari.

Spațiul de care dispunea Liceul de Marină: corp de clădire pentru școală cu 24 de săli de clasă și 5 laboratoare; 3 corpuri de clădiri pentru internat, cu câte 304 locuri fiecare; cantină cu 300 de locuri pe serie; grupul de 5 ateliere specifice meseriilor de marinar-pescar; sala de sport, precum și cadrele didactice, personalul nedidactic, devenind disponibile, au impus găsirea unei soluții urgente. S-a încercat, inițial, înființarea în 1990 a unui liceu teoretic, nu a fost însă o soluție ideală, în municipiu fiind două licee teoretice cu tradiție, care acopereau cerințele elevilor orientați spre această formă de învățământ. După un an, analizându-se în perspectivă posibilitățile de dezvoltare a județului, s-a ajuns la concluzia că unica soluție viabilă rămânea înființarea unui liceu care să pregătească elevii în meserii specifice unităților comerciale, alimentație publică și turism, mai ales că Delta Dunării atrăgea anual zeci de mii de turiști străini și români, iar unitățile din domeniu duceau o mare lipsă de personal calificat. Dintre absolvenții școlilor generale care au urmat școli de profil în județul Constanța, puțini se întorceau în județul Tulcea, marea lor majoritate angajându-se în unitățile turistice de pe litoral.

În aceste condiții, s-a luat măsura organizării unui liceu economic la Tulcea. Din anul școlar 1991-1992 se înființează Liceul Economic, punându-i-se la dispoziție baza materială a fostului Liceu de Marină.

În perioada anilor 1989-1999, aici au funcționat și clase I-IV pentru copii din zonă, între anii 1991-1998, și clase de liceu cu profil sportiv, din 1990 până în 1998, și clase postliceale cu profil economic. În aceeași perioadă, i-a fost integrată și o școală sanitară postliceală, care a pregătit cadre medicale de nivel mediu.

Cele 257 de absolvente ale școlii sanitare au acoperit toate posturile de asistent generalist, ocrotire socială, igienă și farmacie din județ. În prezent, multe cadre medii sanitare au plecat să lucrează în străinătate.

Din anul 1998, în cadrul Grupului Școlar Economic funcționează și o Școală Economică Postliceală, inclusă într-un program PHARE.

De la început, Grupul Școlar Economic a școlarizat elevi pentru toate meseriile din profilurile comerț, alimentație publică și turism.

Atelierele fostului liceu de marină au fost transformate în laboratoare, cabinete de profil, ca și mai multe încăperi din clădirile destinate inițial cazării elevilor. La insistențele directorului, profesor dr. Liviu Lucan, Inspectoratul Școlar a pus la dispoziția Grupului Școlar Economic spațiul necesar pentru amenajarea unui restaurant-școală, la parterul clubului elevilor și copiilor, cunoscut sub denumirea „Phoebus”. De asemenea, în cadrul Grupului Școlar a fost organizat și un minihotel-școală, cu 27 de locuri.

De-a lungul celor 15 ani de existență, Grupul Școlar Economic a cunoscut o dezvoltare continuă, s-a realizat o dotare corespunzătoare cerințelor actuale, a cabinetelor și laboratoarelor de informatică, birotică, merceologie, contabilitate, turism. Multe dintre acestea au fost realizate cu fonduri proprii, obținute din activitățile desfășurate în cadrul pregătirii practice a elevilor.

Deschiderea Grupului Școlar Economic spre nevoile de formare profesională ale comunității locale la înalte standarde de performanță a determinat demersuri în vederea demarării unor parteneriate cu școli similare din alte țări.

În anul 1994 a fost perfectat un contract cu Liceul Particular „Sacre Coeur” din St. Chely d'Apcher din Franța (liceu cu profil de turism și alimentație publică).

Parteneriatul s-a concretizat în schimburi de experiență și de elevi, fiind în derulare și în prezent.

În anul școlar 1999-2000, prin Ministerul Educației Naționale, s-a realizat un contact similar cu un liceu cu profil economic-hotelier din Austria, specializat în turism și alimentație publică.

Cu prilejul deschiderii anului de învățământ 1999-2000, Grupul Școlar a fost vizitat de Președintele României, Emil Constantinescu și de Ministrul Educației Naționale, Andrei Marga. Impresionat de realizările Grupului Școlar Economic, ministrul Andrei Marga va emite, la 27 noiembrie 2000, Ordinul 5226 de transformare a acestuia în Colegiul Economic „Delta Dunării”.

Colegiul Economic „Delta Dunării” este singura instituție de învățământ din județul Tulcea care asigură un parcurs școlar integral. Un absolvent al școlii generale admis la Colegiul Economic poate, în mod succesiv, să devină absolvent al învățământului profesional, liceal, post liceal și superior economic.

În spațiul Colegiului Economic „Delta Dunării” funcționează facultăți ale Academiei de Științe Economice din București, din anul 2000, forma de învățământ economic deschis la distanță.

În anul școlar 2006-2007, Colegiul funcționează cu 44 de clase și 1100 de elevi, din care:

- liceu, cursuri de zi, 23 de clase cu 642 de elevi;
- liceu, frecvență redusă, 3 clase cu 83 de elevi;
- școala de arte și meserii, 11 clase cu 290 de elevi;
- liceu, ruta Ș.A.M., 3 clase cu 65 de elevi;
- postliceal, 2 clase cu 20 elevi.

În anul 2007, au părăsit colegiul 166 de absolvenți (7 clase a XII-a), pregătiți pentru ocuparea funcțiilor de tehnician în activități financiare și contabile (4 clase), tehnician în turism (1 clasă), tehnician în administrația publică (2 clase).

Iată ce spune directorul colegiului, prof. dr. Liviu Lucan, într-un articol publicat în revista liceului, „Phoebus”, din decembrie 2003:

„Colegiul Economic „Delta Dunării” Tulcea are astăzi privilegiul unei identități inconfundabile, grație realizărilor pe care cu condescendență le-a promovat, dar și rezultatelor obținute, care i-au adus prestigiul binemeritat, atât pe plan local, cât și național. Colegiul și-a conturat o personalitate distinctă: unitate de învățământ modernă, eficientă, care pregătește tineri în meserii și profesii de viitor, căutate pe piața forței de muncă. Școală care răspunde dorinței de autodepășire și progres.

Realizările corpului profesoral și ale promoțiilor de elevi, concretizate an de an în premii la concursurile în plan științific, artistic și sportiv, rezultatele la examenele de bacalaureat și admitere în învățământul economic postliceal și

universitar, afirmarea unui număr mare dintre absolvenții noștri ca buni profesioniști în domeniul lor de activitate (cinci profesori sunt dintre foști elevi) au adus colegiului autoritate și un statut privilegiat în peisajul învățământului tulcean.”

Cine este Liviu Lucan? Un bucovinean, născut în comuna Frasin, județul Suceava, absolvent al Liceului Teoretic din Gura Humorului și al Facultății de Filozofie din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași, doctor în filozofie la 35 ani. Teza de doctorat: „Metodologia cercetării viitorului în confruntarea de idei din gândirea filozofică contemporană”.

Repartizat la Tulcea, ca profesor de filozofie în anul 1975, la Liceul de Marină, unde funcționează până în 1990, director al Colegiului Economic „Delta Dunării” de la înființare și director executiv al Centrului de Învățământ Economic Deschis la Distanță, din cadrul A. S. E București, care prin tot ceea ce face, pregătește specialiști pentru viitor.

SEMINARUL TEOLOGIC LICEAL ORTODOX „SFÂNTUL IOAN CASIAN” TULCEA (1992-2007)

După evenimentele din anul 1989, s-a impus ca o necesitate reorganizarea învățământului și pregătirea de cadre în noile condiții, pentru toate sectoarele de activitate.

În anul 1990, în județ funcționau 13 licee, dintre acestea, 10 pregăteau cadre pentru industrie, construcții și marină, două pentru agricultură și doar unul - Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, profil matematică-fizică - avea clase în domeniile: real, umanist și mecanică

În aceste licee erau cuprinși la învățământul de zi și seral 11.399 elevi.

În județ funcționau 37 de școli de 10 ani, care aveau în clasele IX-X peste 3000 de elevi, care erau pregătiți în profil agro-industrial.

Din totalul elevilor din clasele IX-XII, 93% se pregăteau pentru a se califica în meserii numite prioritare.

Prin planul de școlarizare pe anul 1990-1991, la colegiul Dobrogean „Spiru Haret”, Liceul „Grigore Moisil” precum și liceele din Babadag, Isaccea, Măcin și Sulina s-au prevăzut clase de real-uman și în 1990 s-a reînființat Liceul Pedagogic.

În acest context și ca răspuns la acuta criză de preoți adâncită de-a lungul anilor de regim comunist, s-a înființat: Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Casian”. Concomitent, au fost create și primele clase de liceu sportiv.

În ianuarie 1992, profesorul Mihalcea Gheorghe de la Seminarul Teologic „Kesarie Episcopul” din Buzău, fost profesor de limba și literatura română până în 1990 la școala din Horia, s-a prezentat la Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea

cu propunerea înființării la Tulcea a unui seminar teologic ortodox. A fost îndrumat către Protoieria Tulcea, să analizeze și să propună.

Prin intervenția preotului protoiereu Dumitru Andone la Arhiepiscopia Tomisului, înalt preasfințitul Arhiepiscop al Tomisului Lucian trimite Inspectoratului Școlar, la 4 aprilie 1992, adresa Nr. 879, manifestându-și intenția înființării seminarului la Tulcea.

Prin adresa Nr. 918 din 5 mai 1992, Inspectoratul Școlar își exprimă acordul și se angajează să asigure spațiul necesar pentru desfășurarea cursurilor în cadrul Liceului Pedagogic începând cu 1 septembrie 1992, precum și spațiul de cazare și cantină pentru toți elevii seminarului și cadrele didactice pentru obiectele de cultură generală.

Arhiepiscopia Tomisului, prin adresa Nr. 951/1992, solicită Patriarhiei Române aprobarea pentru înființarea seminarului teologic. La intervenția Patriarhiei, secretariatul de Stat pentru Culte emite Autorizația Nr. 3694 din 11. 05. 1992 de înființare a seminarului începând cu anul școlar 1992-1993, cu un număr de 38 de elevi.

În baza Ordinului Nr. 1042 din 1992, Înalt Preasfințitul Arhiepiscop al Tomisului numește ca director al seminarului pe preotul Mihalea Neculai (care va funcționa ca director până în anul 2001) și propune Inspectoratului Școlar cadrele didactice preoți ce vor predă disciplinele de specialitate la seminar.

Pentru disciplinele prevăzute în planul de școlarizare au fost numiți:

- Pr. Andone Dumitru – catehism și dogmatică;
- Pr. Gavrilă Dumitru – studiul Vechiului Testament;
- Pr. Mihalea Nicolae – catehetică, omiletică, tipic și liturgică;
- Pr. Jecu Stelian - istoria bisericii universale;
- Pr. Neculai Vasile – limba greacă.

Pentru obiectele de cultură generală au fost numiți:

- Prof. Zăvoiu Ștefan – limba și literatura română;
- Prof. Sântea Gabriela – limba latină;
- Prof. Dăscălescu Valeriu – limba franceză;
- Prof. Șolcă Petru – limba engleză;
- Prof. Gherghescu Emil – matematică;
- Prof. Aldea Nicolae – fizică și teoria informației;
- Prof. Bujdei Eugenia – chimie;
- Prof. Cristea Maria – biologie;
- Prof. Băluță Stelian – geografie;
- Prof. Bunduc Gheorghe – istorie;
- Prof. Mihai Gheorghița – cunoștințe economice.

Seminarul Teologic a luat ființă ca o necesitate a pregătirii slujitorilor ai sfintelor altare din Județele Tulcea și Constanța. Pe parcurs, au mai fost admiși elevi din Republica Moldova și din alte județe din țară.

Prin Dispoziția Nr. 52 din 29 aprilie 1994 a Inspectoratului Școlar, se pune la dispoziția Seminarului Ortodox localul fostei Școli Generale Nr. 5, din strada Toamnei nr. 10, pe toată perioada cât va exista acesta. Din același an școlar 1994-1995, elevii seminarului vor fi cazați la internatul Grupului Școlar de Industrie Alimentară, până în anul 2004-2005, când Primăria Municipiului Tulcea transferă Seminarului, internatul Colegiului Dobrogean „Spiru Haret” din strada Gloriei nr. 6

Sub conducerea preotului-director Mihalea Neculai se realizează - între anii 1995-1996 - pictura, catapeteasma și dotarea cu cele necesare Paraclisului din incinta școlii. Contribuția deosebită la această realizare a avut-o Arhiepiscopia Tomisului, parohia „Sf. Gheorghe” și donațiile făcute de părinții seminariștilor.

În anul 1997 termină prima promoție de absolvenți. Din 2001, director al Seminarului Teologic este preotul drd. Nicolae Ioniță.

În al 15-lea an de funcționare, Seminarul are 252 de elevi, cuprinși în 9 clase, 5 la zi, cu 148 elevi, și 4 la seral, cu 104 elevi.

Activitatea Seminarului se caracterizează prin creșterea calitativă și cantitativă de-a lungul anilor, a numărului de elevi. A crescut, de asemenea, competența personalului didactic, s-au dotat corespunzător cerințelor Paraclisul, biblioteca și cabinetul de informatică.

În fiecare an, au luat bacalaureatul majoritatea absolvenților. Aproape toți au reușit la învățământul superior teologic din Constanța și București.

Corul Seminarului s-a clasat pe primele locuri la concursurile organizate pe plan național.

În perioada 25-28 aprilie 2006 s-a desfășurat la Tulcea Ediția a X-a a Olimpiadei Naționale de Religie pentru seminariile teologice ortodoxe. Au participat 190 de elevi din clasele a XII-a și a XIII-a, de la 34 de seminarii teologice la disciplinele Dogmatică și Istoria Bisericii Ortodoxe Române. Pornind de la mărturisirile participanților (elevi, profesori, membri ai Comisiei naționale, oficialități), această olimpiadă a fost cel mai reușit eveniment spiritual, educațional de până acum, în îndelungata tradiție a organizării acestei manifestări complexe. Elevii Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Casian” din Tulcea au obținut un premiu I, un premiu III și o mențiune.

În fiecare an, în cadrul seminarului au loc simpozioane, sesiuni de comunicări, omagieri ale unor personalități istorice, culturale sau științifice, sărbătorirea „Zilele Seminarului Teologic Liceal Ortodox Sfântul Ion Casian”.

În cadrul manifestărilor din 24-28 februarie 2007, cu prilejul zilei seminarului, s-au organizat:

- microspectacole (susținute de corul seminarului „Carpeum in Deum”);
- sesiune de referate și comunicări pe secțiuni, manifestări sportive;

- rânduiala pavecerniției în Paraclisul Seminarului Teologic, la care au participat cu comunicări elevi de la Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea, Grupul Școlar Agricol Topolog, Liceul „Jean Bart” Sulina, Colegiul Economic „Delta Dunării” Tulcea, Liceul „Grigore Moisil” Tulcea, Liceul „Gheorghe Munteanu Murgoci” Măcin, Grupul Școlar „Anghel Saligny” Tulcea, Liceul Pedagogic Tulcea.

Prin modul de pregătire al elevilor și prin comportarea acestora, prin acțiunile organizate și prin tematica revistei „Lumină pentru toți”, editate de Seminarul Teologic, această școală de spirit creștin-ortodox și românesc se înscrie printre unitățile de elită ale învățământului tulcean.

REZULTATELE LA TESTELE NAȚIONALE ȘI OLIMPIADELE ȘCOLARE ÎN ANUL 2006-2007

Rezultate școlare la Testele Naționale din 2006-2007

Din cei 2349 de absolvenți ai clasei a VIII-a, s-au înscris la testele naționale 2144 de elevi din seria curentă, la care s-au adăugat 210 absolvenți din seriile precedente. Procentul de promovare a fost de 65,79%. Pentru elevii proveniți din mediul urban, procentul a fost de 78,06%, iar pentru cei proveniți din școlile rurale, de 50,40%. Rezultatele mai slabe ale absolvenților proveniți din școlile rurale se explică prin:

- numărul mare de profesori necalificați din aceste școli;
- fluctuația cadrelor didactice calificate;
- imposibilitatea alcătuirii catedrelor pe specialități datorită numărului mic de clase și de ore. (Un suplinitor, de exemplu, este nevoit să predea până la 4-5 obiecte de învățământ, ca să-și realizeze numărul minim de ore, adică 18, pentru o catedră. Fatalmente, un profesor cu studii superioare, deci calificat în specialitatea sa, este necalificat pentru orele altor discipline, pe care este obligat să le predea pentru a-și întregi norma didactică.)
- slaba frecvență a elevilor la cursuri în perioada lucrărilor agricole, când mulți dintre ei sunt folosiți de părinți la diverse lucrări, absentând de la școală zile întregi sau chiar săptămâni.

Rezultatele la examenul de bacalaureat

În sesiunea iunie – iulie 2006 au fost înscriși la examenul de bacalaureat 1896 absolvenți, din care s-au prezentat 1872. Dintre aceștia, au promovat examenul 1620 candidați, adică 86,54%.

Examenul de absolvire a învățământului profesional și postliceal

Examenul de absolvire a învățământului profesional și postliceal a fost susținut, la finalul anului școlar 2005-2006, de absolvenții claselor liceale de diverse specialități, de absolvenții școlilor de arte și meserii și ai școlilor de maiștri. Rezultatul a fost:

- din 569 de elevi de liceu pentru certificarea competențelor profesionale, au promovat 92,12%;
- din 836 de absolvenți ai școlilor de arte și meserii nivel I și 821 de absolvenți nivel II, toți au obținut atestatul;
- din 107 absolvenți ai școlii postliceale de maiștri prezenți la examenul de absolvire, toți au fost declarați promovați;
- dintre absolvenții școlilor de arte și meserii, 60% și-au continuat studiile în învățământul liceal, curs de zi și seral.

Olimpiade pe discipline de învățământ și concursul pe meserii, 1996

Au participat, la faza județeană, 2918 de elevi, care au obținut următoarele rezultate:

- 103, locul I;
- 95, locul al II-lea;
- 96, locul al III-lea;
- 308, mențiuni.

La faza națională au participat 129 elevi, pe obiectele, după cum urmează:

- limba și literatura română, 11;
- matematică, 11;
- limbi străine și limbi materne, 31;
- fizică, 10;
- chimie, 7;
- biologie, 5;
- geografie, 6;
- informatică, 4;
- istorie, 6;
- economie, 3;
- filozofie, 2;
- cultură civică, 2;
- psihologie – pedagogie, 2;
- concursuri pe meserii, 25.

Au obținut premii și mențiuni 73 elevi, din care:

- 5 elevi, premiul I;
- 8 elevi, premiul al II-lea;
- 8 elevi, premiul al III-lea;
- 4 elevi, premii speciale;
- 48 elevi, mențiuni.

59 din participanții la olimpiadele pe discipline și concursurile pe meserii au obținut medii peste 8.

Rezultatele pe unități școlare:

- Colegiul Dobrogean „Spiru Haret”: 2 premii I, 3 premii II, 4 premii III, 20 de mențiuni;
- Liceul Teoretic „Grigore Moisil”: 1 premiu I, 2 premii II, 2 premii III, 3 mențiuni;
- Liceul de Artă „George Georgescu”: 1 premiu II;
- Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu”: 1 premiu II;
- Colegiul tehnic „Henri Coandă”: 1 premiu II;
- Școala Generală „Constantin Găvenea”: 1 premiu II;
- Școala Generală „Grigore Antipa”: 1 premiu III.

Au obținut mențiuni elevii din Liceul Pedagogic și școlile: Nr. 10 Tulcea, Slava Cercheză, Carcaliu, Școala Profesională Tulcea, Liceul „Gh. Munteanu Murgoci” Măcin, Grupul Școlar de Industrie Alimentară, Colegiul Economic „Delta Dunării”, Grupul Școlar de Construcții Mașini Tulcea.

Olimpiade pe discipline de învățământ și concursul pe meserii, 2006

Au participat la faza județeană a olimpiadelor pe obiecte de studiu 1622 de elevi, care au obținut 5 premii I, 8 premii II, 6 premii III și 54 de mențiuni.

Pentru elevii dotați, în conformitate cu Ordinul M. E. C. Î. Nr. 337 din 8 octombrie 2001 și Ordinul Nr. 4797 din 22 octombrie 2002 s-au organizat centrele de excelență, care și-au desfășurat activitatea în spațiile puse la dispoziție de Liceul Teoretic „Grigore Moisil” Tulcea (pentru clasele liceale), Grupului Școlar de Industrie Alimentară Tulcea (pentru clasele de gimnaziu) și, temporar, la școlile „Alexandru Ciucurencu” Tulcea și Nr. 1 Măcin (pentru clasele de gimnaziu). Clasele de excelență s-au organizat pe disciplinele: matematică, informatică, biologie, chimie și fizică.

În anul 2006, pentru transportul zilnic al elevilor din satele cu număr redus de elevi în sate apropiate, cu școli mai puternice atât ca dotare, cât și ca încadrare cu profesori calificați, au fost asigurate de către Minister 27 de microbuze localităților: Mihail Kogălniceanu (1), Baia (1), Stejaru (1), Frecăței (1), Somova (1), Ciucurova (1), Casimcea (2), Hamcearca (2), Jijila (1), Luncavița (1), Cerna (2), C. A. Rosetti (1), Dorobanțu (1), Murighiol (2), Horia (1), Izvoarele (1), Topolog (2), Sarichioi (1), Nalbant (1), Jurilovca (1), Valea Nucarilor (1), Isaccea (1).

STAREA ACTUALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

„În prezent, performanțele nu se mai măsoară cantitativ, prin volumul de cunoștințe memorizate și reproduse de elev, ci prin capacitatea acestora de a aplica în situații noi cunoștințele și competențele dobândite, prin capacitatea de a rezolva probleme și de a coopera cu ceilalți, în condiții de manifestare a toleranței față de diversitatea umană, a respectului reciproc, a solidarității și a capacității de participare responsabilă și eficientă la viața profesională și publică, în condițiile acceptării regulilor unei competiții sociale drepte”⁸¹.

Din anul 1990 până în 2008, la conducerea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului (cu toate celelalte nume care i-au fost atribuite!) s-au perindat 11 miniștri, fiecare proiectând și începând reforma învățământului în felul său, dar nici unul nereușind să finalizeze ceva care să ducă efectiv la reformarea atât de necesară a fondului școlii românești.

În anul 1990, învățământul general de 10 ani a fost redus la 8 ani (la nivelul anului 1965, când a absolvit prima serie de elevi cu 8 clase). S-a trecut, apoi, la obligativitatea învățământului de 9 ani, ajungându-se, în cele din urmă, din nou la 10 clase.

Numărul mare de manuale alternative, unele foarte slabe, altele încărcate cu date și amănunte nesemnificative sau rupte de viață, curricula națională stufoasă, nesigură și confuză, toate au condus la supraîncărcarea elevilor și la rezultate nesatisfăcătoare.

Fiecare ministru a adus „îmbunătățiri” planurilor cadru de învățământ, programelor școlare, manualelor alternative, dar, în chip paradoxal, au fost îmbunătățiri care au înrăutățit în esență condiția învățării, care au răspuns tot mai puțin nevoilor reale ale formării elevilor. Cadrele didactice nu au mai fost cuprinse decât parțial în programele de perfecționare.

Introducerea testelor naționale nu a dus la obținerea unor rezultate superioare în învățământ.

⁸¹ Andrei Marga, Cuvânt de prezentare a reformei învățământului preuniversitar.

Rezultatele slabe la testele naționale, abandonul școlar, numărul mare de elevi care nu s-au prezentat la aceste probe sau care nu le-au promovat, înființarea și desființarea școlilor de arte și meserii (acestea ar fi urmat să absoarbă rebuturile școlii de 8 ani într-un mod util pentru societate), școlile organizate în localități care nu dispun de bază materială și de cadre didactice calificate de specialitate, iată numai câteva „puncte moi”, extrem de sensibile, care atestă eșecul proiectelor de reformă lansate cu fast, necunoașterea situației reale a învățământului din țară, incapacitatea celor care au promovat diverse forme de reformă de a avea o viziune pe termen mediu și lung.

În articolul „Învățământul în 2006 – din rău în mai rău”, publicat în ziarul „Gândul” din 2 noiembrie 2006, semnat de Melania Mandas Vergu, au fost expuse clar, fără echivoc, o parte din cauzele care au dus la această stare de fapt:

- 9000 de dascăli au plecat din învățământ;
- sunt mai puțini elevi, dar mai mulți studenți;
- ne situăm pe ultimul loc în Europa la preocuparea pentru educație;
- unul din 10 elevi părăsește școala.

Autoarea articolului observa: „Școala noastră e atât de îmbâcsită, atât de stufoasă și grea, încât, dacă n-o părăsim, o facem degeaba”. Cumplită concluzie! Ion Creangă ar fi enunțat-o însă pe șleau...

Învățământul în România trebuie reformat în sensul obținerii unor rezultate mai bune de către elevi, pentru a putea asigura calitatea comunicării și receptării unor cunoștințe și abilități în acord cu standardele timpului în care trăim și pentru a

fi în stare să determine schimbări pozitive la nivelul comportamentului individual și social.

Societatea viitorului este societatea competenței. În acest scop, este nevoie de o orientare clară și sintetică (chiar sincretică) asupra conținuturilor învățării, de un învățământ centrat pe elev, care să-l ajute pe fiecare copil și adolescent să se descopere pe sine, să se deschidă spre lume și să se integreze cu loc bine individualizat în superba complexitate a acesteia. Școala nu (mai) are, nici pe departe, doar misiunea de a-i învăța pe elevi „carte”. Școala are, în mod cel puțin egal, și misiunea de a-i educa în spiritul valorilor fundamentale ale epocii noastre, implicit de a-i învăța să învețe, să învețe permanent, de a le identifica aptitudinile și vocațiile, ajutându-i ca prin acestea să atingă standarde cât mai înalte de competență. În ceea ce privește profesia... Majoritatea profesiilor nu mai încap într-un... nomenclator, constituie un cosmos, un cosmos în care fiecare copil și adolescent își are steaua sa. Noi trebuie numai, cu grijă și discret, să-l ajutăm să o găsească. De aceea poate o reformă adevărată trebuie să vizeze, în primul rând, dascălul, motivarea, dar și angajarea omului de la catedră, paralel cu curricula, dotarea și buna întreținere a bazei materiale.

ACTIVITĂȚI EXTRAȘCOLARE

O susținută activitate instructiv-educativă se desfășoară în afara școlii, în cadrul Palatului Copiilor și Elevilor Tulcea și a cluburilor elevilor din orașele Babadag și Măcin, a Clubului Sportiv Școlar din Tulcea.

Înființate după anul 1949, sub cunoscutul nume de „case ale pionierilor”, actualele cluburi din județ și Palatul Copiilor și Elevilor din Tulcea au menirea de a selecta copii talentați și cu aplicații în anumite domenii și de a-i îndruma cu răbdare și perseverență spre afirmare și performanță.

PALATUL COPIILOR ȘI ELEVILOR TULCEA

Profesorul de limba și literatura română, Tudose Valerică, amintindu-și de anii în care a lucrat la Palatul Copiilor din Tulcea, scria despre maiștrii, tehnicienii și profesorii care au activat în cadrul acestei instituții:

„Meritul lor constă în efortul pe care l-au depus atât ca dascăli la catedră, cât mai cu seamă într-un domeniu al activității cu copiii, începând de la vârsta preșcolară, continuând cu elevii de liceu, cătând să le stimuleze acele porniri native, în afara orelor de clasă, în casele pionierilor, devenite apoi palate ale copiilor.

Printre aceștia, amintim pe doamna Dobrescu Viorica, pe învățătorul Ștefan Radu, pe învățătoarea Argentina Martin.

Cine nu-și amintește de Dumitru Butilcă, profesor de istorie-geografie, excelent organizator, meticulos până la exces, care cerea cel puțin două variante ale programelor acțiunilor? Sau de învățătoarea Maria Predică, a cărei vorbă cuminte picura balsam în sufletele colaboratorilor?

Ne amintim și astăzi de domnul profesor Petrică Daciuc, sub a cărui figură sobră se ascundea un suflet sensibil, iar dovada că între *parantezele* ce le încadra sufletul se afla o permanentă vibrație, o constituie profesorul Ion Serghei.

Și astăzi își amintesc mulți de aeromodelele construite sub îndrumarea atentă a lui Nicolae Caraciugiuc, lucrări ce impuneau o exactitate micrometrică, cu câtă siguranță reparau televizoare elevii instruiți de domnul Fărăgău Simion.

Activitatea copiilor tulceni s-a impus în diverse domenii. Ani de-a rândul se impuneau în concursurile naționale, navomodelele executate sub îndrumarea

domnului Adrian Cârstea, aparatele construite sub supravegherea domnului Petre Flor. Câtă finețe în execuțiile corului dirijat, dar mai ales lucrat de profesorul Emilian Bota sau câtă artă se impune în picturile domnului Eugen Barău.

Astăzi ne încântă lucrările copiilor domnului profesor Vlahos Panait, de la aceeași *înălțime* ne privește domnul profesor Pîrciog Gheorghe, cu aparatele construite, premiate la concursurile naționale, județene și municipale organizate la Palat.

Câți copii nu și-au petrecut zilele de vacanță de neuitat în căsuțele aduse și instalate în jurul taberei sanatoriale de la Cocoș-Niculițel. Multora dintre elevii din Tulcea, activitățile din *casă* și din *palat* le-au fost și le sunt *punctul de plecare* în profesia aleasă.

Atentă la toți și la toate, doamna profesoară Ulker Selim conduce acum Palatul Copiilor din Tulcea. Dintre cei cu *trecut* dar și cu *prezent* și (de ce nu?) cu *viitor*, se remarcă și azi prin originalitatea lucrărilor, domnii profesori Gheorgheviți Gheorghe, Dobrescu Nicolae și doamna profesoară Chiriș Viorica, prin originalitatea lucrărilor de tapiserie.

Cu câtă grație ne încântă în spectacolele susținute fetele și băieții din cercurile de gimnastică, balet și dansuri populare conduse de doamnele Elena Dumitrescu, Laura Dicu și Coman Ștefan.

Am căutat ca *demersul* de față să nu fie doar o însușire de nume, căci *acești oameni minunați* lucrează acolo, așa cum spunea *Ceahlăul* prozei românești – Mihail Sadoveanu, ale cărui cuvinte le parafrazez: *nu pentru că li se cere sau pentru că li se plătește, ci pentru că este în sufletele lor ceva din curățenia și credința unor apostoli.* ”

Palatul Copiilor din Tulcea, o construcție modernă, realizată în 1994, găzduiește și Inspectoratul Școlar Județean, restaurantul școală *Phoebus*, unde fac practică elevii Colegiului Economic *Delta Dunării*, ce se pregătesc pentru turism și alimentație publică, și o florărie, asigură spațiile necesare tuturor acestor instituții. Beneficiind de o dotare corespunzătoare, în Palat funcționează cercurile frecventate de copiii din municipiul Tulcea.

În anul școlar 2006-2007, în cadrul Palatului Copiilor frecventau cercurile de balet, dans modern, gimnastică aerobă, arte plastice, tapiserie, etnologie, muzică ușoară și instrumentală, radio-tv, teatru și creație literară, ecologie, dendrologie, apicultură, ecosistem, arte marțiale, șah, informatică, automatizări, construcții electronice, circulație rutieră, peste 1500 de elevi.

În anul 2006, acești copii erau cuprinși în formații artistice și cercuri, după cum urmează:

- 90 de elevi și preșcolari în ansamblul folcloric,
- 160 de elevi și preșcolari în cercurile de balet și dans modern,
- 110 elevi și preșcolari în cercurile de gimnastică aerobă;
- 60 de elevi și preșcolari în cercul de artă plastică;

- 32 de elevi și preșcolari în cercurile de muzică ușoară și instrumentală;
- 62 de elevi și preșcolari în cercul de tapiserie și etnologie;
- 30 de elevi și preșcolari în cercul radio-tv.;
- 80 de elevi și preșcolari în cercul de teatru și creație literară;
- 102 elevi și preșcolari în cercul de informatică;
- 95 de elevi și preșcolari în cercul de ecologie;
- 110 elevi și preșcolari în cercul de dendrologie;
- 139 de elevi și preșcolari în cercul de apicultură;
- 72 de elevi și preșcolari în cercul construcții electronice;
- 64 de elevi și preșcolari în cercul de automatizări;
- 144 de elevi și preșcolari în cercul de arte marțiale;
- 65 de elevi și preșcolari în cercul de șah;
- 60 de elevi și preșcolari în cercul de eco-turism.

PARCUL „BIDIDIA”

În anul 1969, conducerea de partid și de stat a municipiului a pus la dispoziția Inspectoratului Școlar al Județului 10,5 ha teren, pentru amenajarea unei tabere școlare și a unui parc de distracție ale elevilor. Terenul se afla (și se află) la ieșirea din Tulcea, pe partea dreaptă a șoselei ce duce spre localitatea Malcoci.

Proiectul a prevăzut: construcția unei tabere cu 400 de locuri în cabane și căsuțe și a unei cantine cu 120 de locuri pe serie; amenajarea unui teren de fotbal, cu capacitatea de 5000 de locuri, a 3 terenuri de tenis (în final, rămânând însă două) și a 2 cluburi pentru elevi și însoțitori; construcția a 2 bazine de înot (din care, unu pentru copii de vârstă școlară mică) și a unei clădiri destinate cercurilor de carting, floricultură, dendrologie și apicultură de la Palatul Copiilor.

Cele 10,5 ha de teren ocupate de parc provin: 8 ha de teren au fost primite de la fostul C.A.P. Tulcea, în schimbul a 8 ha care i-au fost acordate în Delta Dunării, în vecinătatea suburbiei Tudor Vladimirescu; 2,5 ha de teren au fost donate de Ocolul Silvic din cadrul Centralei „Delta Dunării”, pentru amenajarea Grădinii botanice.

Lucrările s-au realizat prin muncă voluntară, prin participarea a zeci de mii de copii și elevi, cu sprijinul unităților de construcții T.C.IND. și T.C.M.A.I.A., întreprinderii de exploatare minieră din Mahmudia, stațiunilor de mașini și tractoare, întreprinderilor agricole de stat și al altor unități economice din Tulcea.

La 1 septembrie 1974 a fost dat în folosință parcul, în prezența a peste 5000 de elevi și copii, a constructorilor și a altor colaboratori la realizarea parcului. Terenurile de tenis și fotbal au fost puse la dispoziția Clubului Sportiv Școlar, locurile de cazare, cantina, cele două cluburi și bazinele de înot au fost repartizate direcției județene care coordona activitatea taberelor școlare.

Clădirea pentru cercuri și terenul pentru amenajarea unei grădini botanice au fost repartizate Palatului Copiilor.

Lucrările efectuate până în 1974, au fost evaluate la 14,5 milioane lei, fără a se lua în calcul munca entuziastă prestată de tineretul școlar.

În anul 1983 s-a dat în folosință Grădina Botanică.

După 1990, „Parcul de la Bididia” și-a mărit suprafața la aproape 20 de hectare de teren, prin înființarea Parcului dendrologic, cu sprijinul „Ocolului Silvic” Tulcea.

De la înființarea Grădinii botanice și a Parcului Dendrologic, cei care au realizat-o, întreținut-o și dezvoltat-o au fost entuziaștii și neobosiții profesori de biologie, soții Aurel și Gabriela Doroșencu, care au reușit să atragă în împlinirea visului lor mii de copii, iubitori ai naturii, pasionați de proaspăt, culoare și parfum, conștienții de adevărul că avem nevoie – din ce în ce mai evident – de un mediu curat, nepoluat și sănătos, că viața noastră depinde în mod hotărâtor de felul în care vom ști să protejăm natura, echilibrul ecologic. În prezent, în Grădina botanică sunt peste 1100 de specii de plante. Mimoza și tuia din „pepiniera” Grădinii botanice se găsesc peste tot în Tulcea.

GRĂDINA BOTANICĂ TULCEA

În toamna anului 1983, prin cercurile de biologie conduse de profesorii Aurel Doroșencu și Gabriela Doroșencu, cu sprijinul permanent al conducerii Inspectoratului Școlar, al Palatului Copiilor, Centralei Delta Dunării și cu aportul deosebit al domnului profesor dr. Marin Andrei, de la Facultatea de Biologie București, s-au pus bazele primei grădini botanice din Tulcea, pe o suprafață de 2,5 ha, în Complexul școlar „Bididia”, în zona de sud-est a municipiului.

Ulterior, în anul 1985, conducerea Centralei Delta Dunării a mai repartizat o suprafață de teren, ajungându-se astfel la 4,5 ha. În ianuarie 2000, prin intervenția profesorului dr. Marin Andrei, S. C. Silvodelta S. A., reprezentată prin domnul director ing. Radu Vasile, a repartizat tot versantul nordic al dealului Bididia, încât Grădina botanică din Tulcea a ajuns să dispună de o suprafață de 12 ha.

Aspecte din sectorul sistematic

Demnă de menționat este realizarea, în anul 2000, a unui mai vechi deziderat al grădinilor botanice românești de a se constitui într-o asociație unică la nivel național. Constituirea Asociației Grădinilor Botanice din România (AGBR) a fost posibilă grație finanțării obținute prin Programul TEMPUS PHARE 14030/ 1999. Programul a permis instruirea (în cadrul unor module care au avut ca tematică principală problemele conservării, cercetării și educației în grădinile botanice, la care au participat și specialiști din diferite grădini botanice europene) atât a staff-ului, cât și a personalului tehnic.

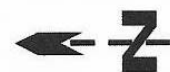
În prezent Grădina Botanică Tulcea este structurată în următoarele sectoare:

1. sistematic;
2. ornamental;
3. rozariu;
4. dendrariu;
5. pomi și arbuști fructiferi;
6. sere, solarii, răsadnițe;
7. sectorul floricol;
8. sectorul vegetația de stâncărie a Munților Măcin;
9. sectorul vegetația Podișului Babadag;
10. pepiniera dendrologică;
11. vegetația zonelor umede ;
12. sectorul «Valea Fagilor»;
13. plante de nisipuri marine;
14. plante medicinale.

Perspective

Activitatea în Grădina botanică Tulcea vizează atingerea unor obiective și a unor valențe instructiv-educative pentru elevii și adulții care o vizitează, după cum urmează:

- să devină principala bază biologică a județului, pentru învățământul de toate gradele;
- să asigure cultivarea speciilor rare, pe cale de dispariție, din flora Dobrogei și înmulțirea acestora;
- să producă material săditor dendrofloricol și să contribuie la realizarea de parcuri școlare în municipiu și județ;
- să cultive gustul pentru frumos și să dezvolte valențele estetice în rândul elevilor și al vizitatorilor;
- să consolideze baza materială a Palatului Copiilor prin venituri extrabugetare și proiecte de mediu;
- să includă Grădina botanică Tulcea în circuitul și schimbul dintre grădinile botanice din țară și străinătate, conform prevederilor Programului TEMPUS.

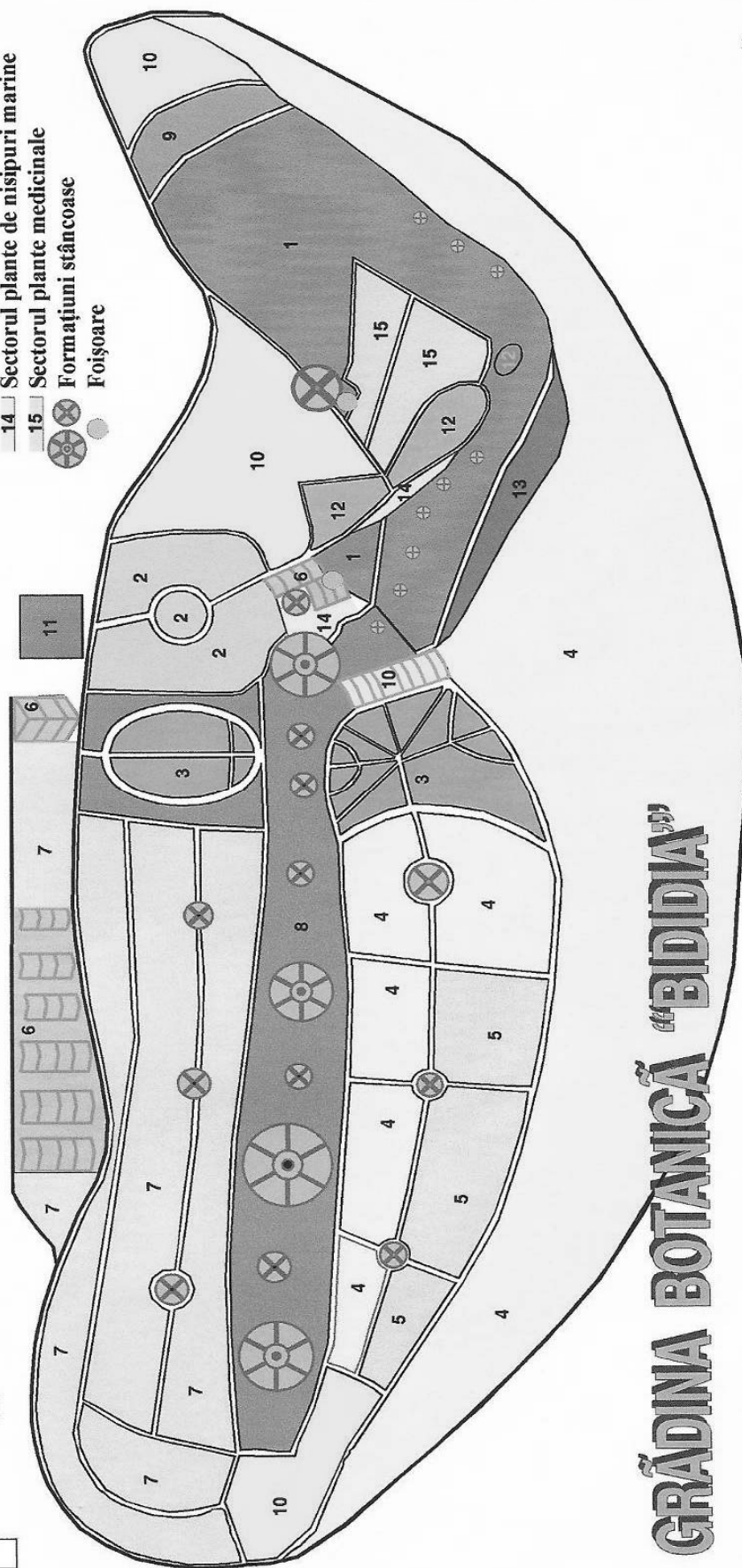

CASE CU GRĂDINI

LEGENDĂ

1	Sectorul sistematic	7	Sectorul flori- și legumicultură
2	Sectorul ornamental	8	Sectorul vegetație de stâncărie
3	Sectorul rozariu	9	Sectorul vegetația podișul Babadag
4	Sectorul dendrariu	10	Sectorul pepinieră dendrologică
5	Sectorul pomi și arbuști fructiferi	11	Sediu
6	Sectorul sere, solarii, răsadnițe	12	Sectorul vegetație zone umede
		13	Sectorul "Valea Fagilor"
		14	Sectorul plante de nisipuri marine
		15	Sectorul plante medicinale
			Formațiuni stâncoase
			Foișoare

GRĂDINA BOTANICĂ "BIDDIA"

- TULCEA -

(SCHITĂ)

CLUBUL COPIILOR DIN BABADAG

Era frecventat în anul școlar 2006-2007 de 443 copii și elevi, înscriși la cercurile: pictură, grafică, modelaj, dans modern, dans popular, teatru, grup vocal, cultură și civilizație, limba franceză, limba italiană, chimie experimentală, ecologie și protecția mediului.

Clubul elevilor din Babadag a fost frecventat în anul 2006 de:

- 98 de elevi și preșcolari, în cercul de pictură, grafică și modelaj;
- 89 de elevi și preșcolari, în cercul de dans modern;
- 71 de elevi și preșcolari, în cercul de dans popular;
- 29 de elevi și preșcolari, în cercul de teatru;
- 27 de elevi și preșcolari, în formația artistică grup vocal;
- 41 de elevi și preșcolari, în cercul cultura și civilizația italiană / franceză;
- 30 de elevi și preșcolari, în cercul de chimie experimentală;
- 58 de elevi și preșcolari, în cercul de ecologie și protecția mediului.

CLUBUL COPIILOR DIN MĂCIN

În anul școlar 2006-2007, Clubul Copiilor din Măcin era frecventat de 556 de copii, înscriși la cercurile de teatru, dans modern, pictură și desen, muzică vocală și instrumentală, după cum urmează:

- 121 de elevi și preșcolari, în cercul de teatru;
- 140 de elevi și preșcolari, în cercul de dans modern;
- 150 de elevi și preșcolari, în cercul de pictură și desen;
- 145 de elevi și preșcolari, în cercul muzică vocală și instrumentală.

SULINA

În acest oraș funcționează secții subordonate Palatului Copiilor din Tulcea, frecventate de 196 de copii, înscriși în cercurile de astronomie, speologie, ecologie, cine-foto-video.

În cele patru unități de educație extrașcolară, oferta s-a făcut ținându-se seama de opțiunile copiilor și ale părinților acestora, de specialiști și dotările de care dispun aceste secții. Cei înscriși în anul 2006, în secțiile amintite, sunt repartizați pe activități astfel:

- 104 de elevi și preșcolari, în cercul de astronomie-speologie;
- 80 de elevi și preșcolari, în cercul de ecologie;
- 92 de elevi și preșcolari, în cercul cine-foto-video.

În toate centrele menționate, oferta s-a făcut în conformitate cu opțiunile elevilor și copiilor preșcolari sau ale părinților acestora, renunțându-se la acele activități care nu le-au stârnit interesul.

Participarea la concursurile naționale organizate conform Calendarului cultural-artistic și științific al Ministerului a adus următoarele premii și mențiuni: 4 premii I la concursuri cultural-artistice; 6 premii II la concursuri științifice; 8 premii III și 3 mențiuni la concursurile tehnico-aplicative.

Participarea copiilor din Palat și cluburi la concursurile organizate de Minister în ultimii ani a adus județului: 4 premii I la concursurile cultural-artistice; 6 premii II la concursurile științifice; 8 premii III și 3 mențiuni la concursurile tehnico-aplicative.

CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR TULCEA

Clubul Sportiv Școlar Tulcea a fost înființat în anul 1974, ca unitate independentă, și a devenit instituția reprezentativă a sportului de performanță la nivelul învățământului tulcean. În cele 8 secții pe ramuri de sport (catedre) sunt cuprinși cca. 600 de elevi, organizați pe grupe de pregătire (începători, avansați, performanță). Elevii sunt selectați din unitățile școlare din municipiu și județ, în funcție de opțiuni și calități.

Activitatea Clubului Sportiv Școlar se desfășoară pe baze sportive proprii și închiriate. Baza materială s-a dezvoltat după 1990 când, cu sprijinul I. S. J. și al Ministerului, s-au realizat:

- o sală de sport multifuncțională, cu 4 vestiare, băi și grupuri sanitare, două saune, un cabinet medical, sală de protocol, spațiu pentru încălzirea sportivilor, centrală termică, tribune pentru 300 de spectatori,

- baza sportivă pentru caiac-canoe, amplasată pe malul lacului Ciuperca, cu hangar pentru ambarcațiuni, sală de forță, atelier de marangozerie, magazie de materiale și 16 locuri de cazare pentru sportivi în perioada de vară;

- complexul sportiv „Bididia”, cu teren de fotbal și tribune pentru 5000 spectatori, vestiare cu dușuri și grupuri sanitare pentru sportivi, antrenori și arbitri, terenuri de volei, baschet și handbal, două terenuri de tenis pe zgură, magazie de materiale,

- cămin de cazare pentru elevii sportivi, cu 100 locuri în camere de 2-4 paturi, băi și grupuri sanitare pentru fiecare cameră, spălătorie, sală de mese, complex de refacere, birouri pentru administrație, cabinet metodic,

- 2 microbuze pentru transportul sportivilor la competiții

În cei peste 35 de ani de la înființare, C. S. S. Tulcea a obținut 472 medalii de aur, argint și bronz, la campionatele naționale de juniori, tineret și seniori și în

confruntări sportive internaționale, unde a reprezentat România. Au fost promovați la secțiile de seniori ale marilor cluburi sportive - ca „Dinamo”, „Steaua”, „Rapid” București, Bacău, Craiova, Neamț, Galați, Brașov, „Delta” Tulcea - peste 250 de elevi, care au activat sau încă mai activează în diverse discipline sportive de performanță.

Dintre sportivii proveniți de la C. S. S. Tulcea care s-au remarcat în viața sportivă națională amintim:

Elena Filatov – atletism, medaliată la campionatele mondiale din anii 1985, 1995, 1996;

Petre Capusta – canoe, medaliat cu aur la Campionatele Mondiale din Germania (1979), cu medalie de argint la Jocurile Olimpice de la Moscova (1980); a obținut 7 titluri de campion balcanic și 15 de campion național;

Costică Olaru – canoe, campion mondial la Tampere – Finlanda (1983), medaliat cu bronz la Jocurile Olimpice de la Los Angeles-California;

Angelin Velea – kaid, campion european (1983), locul IV la Jocurile Olimpice de la Los Angeles – California;

Aurel Macarencu – canoe, campion mondial 1986, locul IV la Jocurile Olimpice de la Los Angeles – California;

Leonard Gavriliu – lupte greco-romane, medaliat cu aur și bronz la campionatele balcanice;

Alexe Bacanov - lupte greco-romane, medaliat cu aur și bronz la campionatele balcanice, medalie de bronz la campionatul european de juniori, locul IV la campionatul mondial de juniori;

Doina Tocală – baschet, componentă a echipei naționale de juniori și tineret, medaliată cu argint și bronz la campionatele balcanice, locul V la campionatele europene pentru junioare;

Florin Mina – volei, component al lotului național, medaliat cu bronz la Jocurile Olimpice de la Moscova;

Dan Chiujdea – lupte greco-romane, locul V la campionatul european, multiplu campion național;

S-au remarcat și *Silviu Geană*, *Valeriu Spânu*, *Cristian Nica*, *Ion Harbuz*, *Constantin Gavrilă*, *Ionel Staicu*, componenți ai echipelor naționale de volei juniori și seniori, participanți la competiții internaționale.

În perioada de la înființare până în prezent, au funcționat ca directori ai C. S. S. Tulcea profesorii: Constantin Popescu, Petre Suci, Petrică Simion, Gheorghe Stan, Cornel Chistrugă, Iulian Rădulescu, Dumitru Popa.

Ca șefi de catedre, s-au remarcat profesorii: Moruzov Mihai, Chistrugă Cornel (atletism), Koșa Mircea (baschet), Dogaru Liviu (kaid-canoe), Dăuceanu Ion (fotbal), Rădulescu Violeta (volei), Popa Dumitru (lupta), Tașcă Mihai, Cazacu Stela (volei fete), Crasovschi Alexandru, Rădulescu Iulian (volei băieți).

CASA CORPULUI DIDACTIC

Casa Corpului Didactic a fost înființată în anul 1971, ca unitate conexă a Inspectoratului Școlar al Județului Tulcea. Principalul obiectiv al Casei Corpului Didactic (C.C.D.) îl reprezintă formarea continuă și perfecționarea activității cadrelor didactice, obiectiv care se regăsește în buna pregătire a cadrelor didactice și a elevilor lor. Într-un context mondial în care resursa umană este valorizată ca factor cheie de supraviețuire și succes în competiția economică, pregătirea adecvată a profesorilor, adică a resursei umane pentru sistemul de educație, reprezintă o investiție care răspunde nevoilor actuale și ale dezvoltării în perspectivă.

Calitatea educației este dată de profesionalismul celor care o asigură. De aceea, pregătirea cadrelor didactice - inițială și continuă - trebuie să fie complexă și să formeze competențe multiple, în domenii de specialitate, în științe ale educației și în didactica specialității, în practica pedagogică și în managementul educațional.

În cei 36 ani de activitate, sub conducerea unor oameni competenți și pasionați - profesorii Nicolae Rusali, Gheorghe Bucur, Ioana Mogoș, Victor Craus, Eduard Iordăchescu, Doina Adetu și Jenea Lazăr, Maria Gherasim și Carmen Ștefănescu -, C. C. D. Tulcea a organizat o paletă largă de manifestări culturale, științifice și educative, cercuri pedagogice, lansări de cărți și reviste, întâlniri cu mari personalități ale școlii românești, ale științei, arte și literaturii, organizate atât la sediu, cât și la școlile din Tulcea, Babadag, Măcin și Sulina, dar și din comunele județului. De-a lungul anilor, a inițiat, a organizat și a găzduit conferințe și dezbateri; stagii de formare în domeniul consilierii și orientării școlare, stagii modulare de formare în specialitate, activități de informare și documentare metodică și psihopedagogică, a acordat asistență de specialitate unităților școlare din județ.

În ideea de a continua activitățile înaintașilor, echipa actuală a C. C. D., sub conducerea d-nei prof. Carmen Ștefănescu, și-a concentrat eforturile în direcția adaptării programelor de formare continuă la nevoile reale de formare a personalului didactic din învățământul tulcean.

SUB EGIDA C. C. D. TULCEA FUNCȚIONEAZĂ

Centre de documentare și informare la:

Școala Sarichioi;
Școala Mahmudia;
Școala Greci;
Școala Luncavița;
Școala Peceneaga;
Școala Casimcea;
Școala Jijila;
Școala Izvoarele;
Școala Sfântu-Gheorghe;
Grup Școlar „Constantin Brătescu” Isaccea;
Școala Jurilovca;
Liceul „Jean Bart” Sulina;
Liceul „Gh. Munteanu-Murgoci” Măcin;
Grup Școlar Agricol Topolog;
Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Tulcea.

CABINETUL MULTIMEDIA

⊕ Exerciță funcția de sursă modernă de documentare și informare prin sprijinul logistic și de specialitate acordat cadrelor didactice în susținerea demersului lor educațional. Cei care manifestă interes să se documenteze pot obține consultanță de specialitate, inclusiv prin accesul la Internet. De asemenea, pot lista materialele informative obținute prin documentare pe Internet.

⊕ Acordă sprijin de specialitate cadrelor didactice prin crearea și achiziționarea de software didactic, prin demonstrații de utilizare a acestora în școală. La cerere, acordă consultanță, inclusiv în domeniul utilizării calculatorului, și asigură accesul la softurile educaționale cu care este dotată instituția.

⊕ Realizează și întreține baze de date privind necesarul formării la nivel de individ, unitate școlară, zonă și județ, în funcție de nivelul de calificare al cadrelor didactice, gestionând sugestiile venite pe această tematică. Urmărește promovarea ofertei de programe a C. C. D. în unitățile din teritoriu. Poate acorda asistență tehnică în utilizarea echipamentelor informatice din teritoriu.

⊕ Organizează cursuri de inițiere în utilizarea calculatorului, de utilizare a laboratoarelor AEL din școli și de perfecționare în utilizarea calculatorului pentru personalul didactic din școli. Inițiază programe de monitorizare a eficienței cursurilor.

Dotarea CABINETULUI MULTIMEDIA cuprinde: calculatoare, scanner, modem, imprimante, videoproiector, retroproiector, laptop, cameră foto digitală etc.

BIBLIOTECA

În contextul în care mediile video și audio acaparează un segment semnificativ din timpul liber al copiilor și adolescenților, atragerea spre lectură, încă din primele clase, este o sarcină pe care trebuie să și-o asume atât cadrele didactice, cât și bibliotecarii.

Biblioteca C. C. D. asigură activități specifice de bibliotecă pedagogică și de bibliotecă școlară într-un singur serviciu esențial - acela de *relații cu publicul*. Ea îndeplinește funcția de informare și documentare pentru personalul didactic din învățământul preuniversitar prin următoarele pârghii:

- răspunde operativ și eficient cerințelor de lectură și de informare documentară ale cititorilor;
- pune la dispoziția acestora, în sala de lectură a bibliotecii, publicațiile solicitate;
- asigură împrumutul la domiciliu și întocmește, la cerere, bibliografii tematice.

Biblioteca C. C. D. dispune de 35.000 de volume, din care circa 1200 sunt lucrări de patrimoniu, de o deosebită valoare bibliofilă, atât în limba română, cât și în limbi străine. Întreg acest fond de carte stă la îndemâna celor interesați. Colecția de bază este constituită din peste 1200 de titluri de carte psihopedagogică și de metodică, precum și numeroase publicații pe specialități curriculare.

De 36 de ani, bibliotecara Doina Sbârnea își întâmpină cu amabilitate și profesionalism cititorii.

EDITURA „ȘCOALA XXI”

Precursori

O componentă a activității Casei Corpului Didactic Tulcea, care îi accentuează personalitatea și îi dă distincție, este Editura „Școala XXI”, destinată să valorifice, prin publicare, experiența la catedră a dascălilor tulcenii, materializată în publicarea unor studii de specialitate și creație științifică ale acestora.

Primele numere ale revistei „Convorbiri didactice” apar în anul 1972 și continuă în următorii ani, până la anul 1978. Revista și alte publicații de specialitate editate de C. C. D. Tulcea sunt menționate și în Repertoriul Caselor Corpului Didactic din țară. Între anii 1978 și 2003, apare o nouă serie a revistei (numerele 1 – 12), editată cu mijloace modeste, îndeosebi prin stăruința personalului, dar cu colaborarea prețioasă a unor cadre didactice din învățământul preuniversitar, apreciată din punct de vedere metodico-didactic și științific, cu un aport însemnat la informarea și perfecționarea dascălilor tulcenii.

De asemenea, au fost realizate buletine informative, în colaborare cu școli din municipiu și județ (Școala Nr. 2 Tulcea, Școala Turcoaia, Liceul Sulina, Școala Mahmudia), Ghidul formatorului (1997), lucrare extrem de utilă cadrelor didactice suplinoare necalificate. Revista a oferit cadrelor didactice posibilitatea de a se întâlni cu autori de articole valoroase și de a-și împărtăși experiența didactică.

Editura

Editura „Școala XXI” a Casei Corpului Didactic își începe activitatea în septembrie 2003, într-o viziune propusă de redactorul ei, scriitorul și profesorul Mihăilescu Ernesto, beneficiind și de consultanța prof. Craus Victor. Activitatea editorială este direcționată spre două domenii clar definite:

1. Editarea unei noi serii a revistei „Convorbiri didactice” (în perioada septembrie 2003 – august 2005 au apărut 10 numere, iar din septembrie 2006, activitatea este reluată, cu număr dublu al revistei), scrisă de cadrele didactice, pentru cadrele didactice. Programul revistei își stabilește obiectivele din procesele reformatoare pe care le parcurge școala românească în prezent, îndeosebi învățământul tulcean.

2. Editarea unor volume de specialitate, care materializează experiența la catedră și munca de cercetare a colegilor noștri. Editura a oferit cititorilor următoarele titluri: „Curriculum, opționale, diversitate culturală în școală. Carte de început pentru educatoare și învățători” (volum colectiv); Dorina Zimbilschi, *Promovarea interdisciplinarității de tip conceptual în învățământul primar*; Ana Avram, *Adaptarea școlarului mic*; Daniela Oancea, *Repere metodologice. Geografia României*; *Preocupări geografice* (volum colectiv de studii pe teme de geografie, realizate de profesori ai catedrei de geografie din județ, membrii Filialei

Tulcea a Societății Române de Geografie; coordonator științific - profesor Gheorghe Băisan, inspector școlar); Paula-Grațîela Cernamoriț, *Sfântu Gheorghe-Deltă. Studiu monografic*; Constantin Găvenea, *Amintiri și imagini din Tulcea de odinioară*; Valerica Enache și Velica Vasile, *Greșeli tipice în matematică pentru ciclul primar și gimnazial*, Georgeta Ciobotaru, „*Fantezie și inteligență. Auxiliar didactic pentru învățământul primar.*”

În articolul “Clepsidra Convorbirilor didactice” (Nr. 3-4 / 2004), prof. Victor Craus adresa colegilor noștri o frumoasă și provocatoare invitație: *„Hai să ne întrecem! Hai să fim mereu mai buni. Hai să ne spunem, cu credința misiunii noastre, mereu mai plini de încredere: dacă revista aceasta ne este loc de popas al gândurilor, este datoria noastră să dăm tot ce e mai bun și să ne oferim colegilor noștri tot ce ar putea genera ceva mai bun, mai valoros. // Acestea au fost gândurile unui redactor al revistei. Și (...) iată, sub coordonarea unui nou redactor (prof. Ernesto Mihăilescu) revista există din nou: mai puternică, mai aptă să se impună în rândul publicațiilor didactice din țară. ”*

Cele mai multe din publicațiile Casei Corpului Didactic au fost lansate în cadrul unor întâlniri cu cadrele didactice (îndeosebi consfătuiri), dar și în cadrul unor manifestări culturale organizate de instituții specializate.

CABINETUL METODIC

Cabinetul metodic, prin profesorii săi metodiști, are atribuții și responsabilități specifice:

- ✓ se ocupă cu elaborarea ofertei de formare continuă și perfecționare;
- ✓ identifică și valorifică resurse umane;
- ✓ organizează acțiuni metodice cu tematică diversă, în colaborare cu inspectorii de specialitate ai Inspectoratului Școlar și profesorii formatori;
- ✓ asigură redactarea computerizată a articolelor de specialitate, suporturi de curs, materiale auxiliare, rapoarte de evaluare a acțiunilor;
- ✓ elaborează materiale cu caracter didactic;
- ✓ organizează activități de tipul „târg de produse cultural-educative”, simpozioane, mese rotunde;
- ✓ asigură consilierea metodologică a acțiunilor de formare continuă în afara C. C. D. (unități școlare, zone defavorizate);
- ✓ centralizează și promovează oferta de formare educațională, provenită de la instituții specializate și de la inovatorii din rețea, privind formarea continuă a personalului didactic, integrarea europeană, dezvoltarea parteneriatului social și comunitar;
- ✓ colaborează cu celelalte compartimente ale C. C. D. , în vederea realizării activităților de formare continuă;

- ✓ acordă sprijin cadrelor didactice, în vederea publicării materialelor rezultate din experiența lor didactică și de cercetare.

Întreaga echipă a C. C. D. își depune munca în slujba cadrelor didactice, în vederea atingerii obiectivului propus, pășind pe calea înaintașilor și fondatorilor săi⁸²

⁸² prof. Georgeta Râșnoveanu – articol publicat în revista „Convorbiri didactice” nr. 11-12/2006

CENTRUL DE ASISTENȚA PSIHOPEDAGOGICĂ PENTRU COPII, ELEVI, PĂRINȚI ȘI CADRE DIDACTICE

Această activitate a început în județul Tulcea la 1 iunie 1991, odată cu înființarea Laboratorului Județean de Orientare Școlară și Profesională și încadrarea profesorilor Nănulescu Gheorghe și Golubeanu Grigore. Denumirea noii instituții arată că principala atribuție era orientarea școlară și profesională a elevilor în concordanță cu interesele și aptitudinile lor, funcționând sub această formă până la 31 august 1998.

Începând cu data de 1 septembrie 1998, în baza prevederilor Legii învățământului nr. 84/1995, Laboratorul Județean de Orientare Școlară și Profesională a fost transformat, devenind Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică, unitate conexă a învățământului preuniversitar. Această reformulare de nume și funcții a implicat creșterea complexității atribuțiilor privind informarea, consilierea, documentarea, îndrumarea copiilor/elevilor, părinților și cadrelor didactice pe teme dificile și sensibile, precum cunoaștere și autocunoaștere elevilor, adaptarea la mediu școlar, adaptarea școlii la nevoile elevilor, optimizarea relațiilor școală-elevi-părinți. În paralel, s-a trecut la înființarea de cabinete școlare și interșcolare, ajungându-se ca în anul 2007 rețeaua de specialitate să cuprindă centrul județean și un număr de 27 de cabinete de asistență psihopedagogică, deservite de personal didactic cu specializările psihologie, sociologie, pedagogie. Cele 27 de cabinete deservește 45 unități de învățământ din mediul urban și 36 de unități din mediul rural, de la nivelul preșcolar până la nivelul liceal.

Dintre realizările de notorietate, menționăm Târgul de Ofertă Educațională pentru absolvenții clasei a VIII-a (anual, în luna mai), sesiunea anuală de comunicări științifice și revista semestrială „Info psihoeducațional”.

În toată perioada cuprinsă de la 1 iunie 1991 și până în anul 2007, profesorul Nănulescu Gheorghe a îndeplinit funcția de coordonator al Centrului Județean de Asistență Psihopedagogică (funcție asimilată directorului de unitate școlară).

DATE PRIVIND ANII ÎN CARE AU FOST CONSTRUITE ȘCOLILE DIN JUDEȚUL TULCEA

În 1992, Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea a solicitat conducerilor unităților de învățământ ca, pe baza unui material documentar transmis, să completeze fișele care cuprindeau date detaliate privind toate clădirile de care dispun școlile: săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, săli de sport, internate, cantine etc., materialele care s-au folosit la construcții, dacă sunt racordate la rețeaua de apă și electricitate, modul de încălzire etc.

Din studiul acestor fișe se putea cunoaște starea construcțiilor și prioritățile ce trebuiau avute în vedere pentru buna lor funcționare, nevoia efectuării unor lucrări de reparații curente și capitale, de construire de noi școli acolo unde spațiile nu sunt suficiente, de echipare/dotare a unităților de învățământ, pentru a putea satisface cerințele de educație și instrucție impuse de dezvoltarea actuală a societății.

Investițiile realizate în rețeaua școlară a județului începând cu anul 1990, timp de un deceniu, au fost cele mai mari din toată istoria sa de până atunci.

Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea a realizat în 1994, la propunerea M. E. C, împreună cu reprezentanți ai Băncii Mondiale, primul program (pentru perioada 1996-2006) de reabilitare a școlilor, program ce a fost dat ca model pentru toate inspectoratele școlare din țară.

Ca urmare a depopulării unor localități - din cauza inundațiilor care s-au produs în mai mulți ani, dar în special din perioada 1970-1974, a migrării locuitorilor de la sate spre orașe și localități dezvoltate economic, a scăderii natalității (după 1990, natalitatea s-a redus cu peste 50 la sută) până în 2000, an în care a început o creștere nesemnificativă, a măsurilor luate de Ministerul Educației și Cercetării, Mihail Hărdău, în anul 2006, ca să nu mai fie școli cu clase simultane - din 2006, nu au mai funcționat școli în următoarele localități tulcene: Pătlăgeanca, Sălceni, Plauru, Tatanir, Sfiștofca, Prospect, Ilgani de Sus, Ilgani de Jos, Băltenii de Sus, Băltenii de Jos, Vultur, Colina, Căprioara, Cloșca, Cișmeaua Nouă, Victoria, Tudor Vladimirescu, Meșteru, Fântâna Oilor. Consecința stării de fapt create este gravă, deoarece – se știe - „satul care nu are biserică și școală dispare”!

Anii în care s-au construit în județul Tulcea spații de învățământ:
săli (de clasă, laboratoare, cabinete, amfiteatre), internate, cantine, săli de sport

U R B A N				
TULCEA				
Nr. crt.	Denumirea construcției	Anul	Nr. de săli (locuri)	Observații
1	Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea Internat + cantină Bibliotecă Sală de gimnastică	1902 1924 - 1927 1971 1975 1977	4 21 9 6 216 loc. 1	Demolată în 1970 Proiect definitivat în 1971 Inițial ateliere Cantină cu 100 locuri
2	Liceul „Grigore Moisil” Tulcea Internat Cantina Ateliere Internat Sală de sport	1978 1973 1974 1974 1978 2004	29 200 loc. 216 loc. 120 216 1	Inițial: Grupul Școlar de Construcții Grupul Școlar Tulcea Profil Construcții
3	Grup Școlar „Anghel Saligny” Tulcea 2 Internate Cantina Ateliere Sală de sport	1980	30 616 loc. 300loc/S 10 1	Inițială: Grupul Școlar de Construcții Navale, pregătea cadre pt. I.C.N.U.T. Tulcea; în prezent – AKER.
4	Colegiul Economic „Delta Dunării” Tulcea 3 Internate Cantina Ateliere Sală de sport	1979- 1985	29 912 loc. 300loc/s 6	Inițial: Liceul de marină, pregătea cadre ptr. I. P. O. (Întreprinderea de pescuit oceanic) Tulcea. Transformat în laborator și amfiteatru
5	Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Tulcea Internat Cantina Ateliere Sală de sport	1975 2004	20 300loc 200loc/S 6 1	Inițial: Liceul Metalurgic
6	Liceul Pedagogic Tulcea Internat Cantină cu 150 de locuri	1994 1969	27 200 loc/S	Și cu sală de sport. Inițial: Școala Normală A funcționat în locul altor școli până în 1994.
7	Liceul de artă „George Georgescu” Tulcea	1940 1964	8 8	Secția de pictură - localul fostei Grădinițe Nr. 16
8	Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea 2 internate	1962 1965	9 500 loc.	Inițial: Școala Profesională, apoi - Liceul Agricol Preluat de la I. A. S. Tulcea

	Cantină Ateliere Sală de sport	1957 2004	100loc/S 1	
9	Grup Școlar de Industrie Alimentară Tulcea Internat + cantină Ateliere Ateliere Sală de sport	1962 1965 1962 1966 2004	10 350+200 6 3 1	Inițial: Școala Profesională
10	Seminarul Teologic Liceal Ortodox „Sf. Ioan Casian” Tulcea	1908	5 Paraclis	
11	Școala cu cls. I-VIII Nr. 1 „Nifon Bălășescu” Tulcea	1893 1904 1904 1960	7 4 5 5	Locuință
12	Școala cu cls. I-VIII Nr. 2 Tulcea	1962	20	
13	Școala cu cls. I-VIII Nr. 3 și Ș. A. M. Tulcea	1964	20	
14	Școala cu cls. I-VIII Nr. 4, „I. L. Caragiale” Tulcea Sală de gimnastică	1969 1974 1973	20 12 1	
15	Școala cu cls. I-VIII Nr. 5 Tulcea	1975	20	Funcționează și cu clase „Step by Step”
16	Școala cu cls. I-VIII Nr. 6, „Grigore Antipa” Tulcea	1966	10	
17	Școala cu cls. I-VIII Nr. 7, „Mihail Sadoveanu” Tulcea	1952 1997	4 8	
18	Școala cu cls. I-VIII Nr. 8, „Constantin Găvenea” Tulcea	1994	27	Cu sală de gimnastică
19	Școala cu cls. I-VIII Nr. 9, Tulcea	1952 1964	4 2	
20	Școala cu cls. I-VIII Nr. 10, „Alexandru Ciucurencu” Tulcea Sală de gimnastică	1970 1973 2001 1975	20 6 9 1	Ptr. ateliere, adăugire la cele 20
21	Școala cu cls. I-VIII Nr. 11, „Ioan Nenițescu” Tulcea Sală gimnastică	1980	20 1	
22	Școala cu cls. I-VIII Nr. 12 Tulcea Sală de gimnastică	1975	20 1	
23	Școala cu cls. I-VIII Nr. 14 și cu clase pentru copii cu dizabilități	1976	13	
BABADAG				
24	Liceul „Dimitrie Cantemir” Ateliere Sală sport	1961 1957 1957	20 8 1	Funcționează ca Grup Școlar (+ Ș. A. M.)

	Internat +cantină	1979	216	+ 150 loc. cantină / S
25	Școala cu cls. I-VIII Nr. 1, „Mircea cel Bătrân”	1970	20	
26	Școala cu cls. I-VIII. Nr. 2	1910	4+5	Adăugire 1996
27	Școala cu cls. I-VIII. Nr. 3 „Constantin Brâncoveanu”	1965	9	
MĂCIN				
28	Liceul „Gh. Munteanu Murgoci” Internat +cantină Sală gimnastică Ateliere	1972 1972	18 216/100 I 3	
29	Școala cu cls. I-VIII Nr. 1	1966	9	+ 3 adăugiri
30	Școala cu cls. I-VIII „Gheorghe Banea”	1962	20	
31	Grupul Școlar Măcin	1905	10	
ISACCEA				
32	Liceul „Constantin Brătescu ” Școala cu cls. I-VII Internat + cantină Sală gimnastică Ateliere	1976 1962 1983 1976 1920 și 1970	18 20 216/100 I/s 2+3	
33	Școala specială Cantina	1949 1960 1966	4 5	Pentru copii cu dizabilități
34	Revărsarea	1960	3	1+2 adăugire
SULINA				
35	Liceul „Jean Bart” Sală gimnastică Ateliere	1905 1971 1972 1901	11 19 8	Funcționează și cu cls. I-VIII 3 săli adăugire 1983 Localul primei școli primare
RURAL				
36	Școala cu cls. I-VIII și Ș.A.M. Baia	1918 1956 1964	5 3 9	
37	Școala cu cls. I-V Camena	1920	6	
38	Școala cu cls. I-IV Caugagia	1956	4	
39	Școala cu cls. I- VIII Ceamurlia de Sus	1907 1898 1882	4 3 1	
40	Școala cu cls. I-IV Panduru,	1924 1974	4 4	+ Locuință
41	Școala cu cls. I-VII Beidaud	1959	10	
42	Școala cu cls. I-VIII Neatârnairea	1960	5	
43	Școala cu cls. I-VIII Sarighiol de Deal	1945 1945	2 4	+2 adăugiri în 1994
43	Școala cu cls. I-VIII C. A. Rosetti	1965	5	
45	Școala cu cls. I-IV Letea	1965	5	

46	Școala cu cls. I-IV Periprava	1965	5	
47	Școala Sfiștofca	1965	5	Desființată, lipsă copii
48	Școala cu cls. I-VIII Carcaliu	1959	8	
		1964	2	
		1969	5	
	Atelier	1974	3	
49	Școala cu cls. I-VIII Casimcea	1963	9	
		1881	4	
50	Școala Cișmeua Nouă	1920	1	Desființată, lipsă copii
51	Școala cu cls. I-IV Corugea	1916	4	
52	Școala cu cls. I-IV Rahmanu	1964	4X1	
53	Școala cu cls. I-IV Războieni	1930	6	
54	Școala cu cls. I- VIII Ceamurlia de Jos	1897	2	
		1966	10	
55	Școala cu cls. I-VIII Lunca	1959	9	
56	Școala cu cls. I-VIII Ceatalchioi	1963	5	
57	Școala Pătlăgeanca	1963	5	Desființată, lipsă copii
58	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M.	1922	3	
		1948	3	
		1968	5	
		2006	5	
59	Școala cu cls. I-VIII Mircea Vodă	1898	4	
60	Școala cu cls. I-VIII Traian	1928	2	
		1962		
61	Școala cu cls. I-IV General Praporgescu	1928	2	
62	Școala cu cls. I-VIII Chilia Veche	1909	5	
		1954	5+3	Adăugire
		1963	5	
63	Școala cu cls. I-VIII Ciucurova	1923	5	
		1972	5	
64	Școala cu cls. I-VIII Atmagea	1962	4	
65	Școala cu cls. I- IV Fântâna Mare	1925	22	
		1965	4	
		2006	3	
66	Școala cu cls. I-VIII Crișan	1966	5	
		1934	2	
	Sală de sport	2004	1	
		1994	1	+4 garsoniere
67	Școala cu cls. I-VIII Caraorman	1948	2	+2
		2002	3	
68	Școala cu cls. I-VIII Mila 23	1966	5	3+2
69	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M.	1913	4	
		1961	2	
		1964	6	
70	Școala cu cls- I-VIII Dorobanțu	1890	4	2+2 adăugiri
			2	Locuință
71	Școala cu cls. I-IV Cârjelari	1881	2	

		1900	2	
72	Meșteru	1980	2	Desființată
73	Fântâna oilor	1890	2	
74	Școala cu cls. I-VIII Frecăței	1882 1963 1920	4 2 2	Locuință
75	Școala cu cls. I-VIII Cataloi	1881 1959 2004	5 4 2	
76	Școala cu cls. I-IV Poșta	1904 1935	2 3	2 adăugiri
77	Școala cu cls. I-IV Telița	1883 1965	2 3	2 adăugiri
78	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M.	1884 1935 1947 1948 1965	5 4 4 4 9	În 1990, s-a cumpărat de la C. A. P. Grădinița și, prin R. K., au rezultat 14 săli.
79	Școala cu cls. I-VIII Horia	1914 1970	2 10	+2 adăugiri
80	Școala cu cls. I- IV Florești	1905	4	
81	Școala cu cls. I-IV Cloșca	1949	1	Desființată, lipsă elevi
82	Școala cu cls. I-VIII Hamcearca	1926 1966 2006	2 2 5	
83	Școala cu cls. I-IV Balabancea	1895 1905	2 2	+2 adăugiri
84	Școala cu cls. I-IV Nifon	1900 1968 2004	2 2 2	+2 adăugiri
85	Școala Căprioara	1920	1	Desființată
86	Școala cu cls. I-VIII Izvoarele	1927 1963 1974	4 3 9	+2 adăugiri
87	Școala cu cls. I-IV Alba	1950	2	+2 adăugiri
88	Școala cu cls. I-IV Iulia	1959	3	
89	Școala cu cls. I-VIII Jijila	1962 1978 2006	9 5 10	1887 – Școală de băieți 1884 – Școală de fete
90	Școala cu cls. I-VIII Garvăn	1859 1962 1966	3 2 2	
91	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M. Luncavița	1879 1950 1968	5 7 4	Fete+ băieți
92	Școala cu cls. I-IV Rachelu	1963	6	
93	Grupul Școlar Industrial Mahmudia	1935	2	După V. Helgiu, 1879 prima

		1971 2006	10 4	construcție Școală primară
94	Școala Băltenii de Jos	1947	1	Desființată
95	Școala cu cls. I-VIII Beștepe	1935 1963	4 5	După Helgiu, prima școală cu 2 săli, construită 1880
96	Școala Băltenii de Sus	1947	1	Desființată
97	Școala cu cls. I-VIII Maliuc	1967	5	
98	Școala cu cls. I-VIII Partizani	1963	5	
99	Școala cu cls. I-IV Gorgova	1964	4	
100	Școala cu cls. I-IV Ilgani de Sus	1961	2	Desființată
101	Școala cu cls. I-IV Vulturu	1954	2	Desființată
102	Școala cu cls. I-VIII Mihai Bravu	1925 1977	3 9	
103	Școala cu cls. I-VIII Turda	1902	5	+ locuință
104	Școala cu cls. I-IV Satu Nou	1883 1970	1	După Helgiu
105	Școala cu cls. I-VIII M. Kogălniceanu + Ș. A. M.	1943	14	
106	Școala cu cls. I-VIII Rândunica	1954 2006	2 4	+2 adăugiri
107	Școala cu cls. I-IV Lăstuni	1968 2002	2 3	+4 adăugiri
108	Școala cu cls. I-VIII+ S. A. M. Murighiol	1954	14	Prima școală - construită în 1884, cu 2 săli
109	Școala cu cls. I-VIII Dunăvățu de Jos	1918 2006	2 4	
110	Școala cu cls. I-IV Dunăvățu de Sus	1918	2	+ locuință
111	Școala cu cls. I- IV Plopu	1920 2002	2 3	+ 3 adăugiri
112	Școala cu cls. I-IV Sarinasuf	1898 2002	2 3	+ 2 adăugiri
113	Școala cu cls. I-IV Colina	1918	1	+20 adăugiri Desființată
114	Școala cu cls. I-VIII Nalbant	1880	2	+ 3 adăugiri Locuință
115	Școala cu cls. I-VIII N. Bălcescu	1881	2	+ locuință +2 adăugiri
116	Școala cu cls. I-IV Trestenic	1962	5	+ locuință
117	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M. Niculițel	1879 1948 1980	4 8 9	+ 2 adăugiri
118	Școala cu cls. I-VIII Nufăru	1959	8	2 adăugiri
119	Școala cu cls. I-VIII Malcoci	1910	2	2 adăugiri
120	Școala cu cls. I-VIII Ilgani de Jos	1960	1	Desființată
121	Școala cu cls. I- VIII Victoria	1962	2	+ 1 adăugire
122	Școala cu cls. I-VIII Ostrov	1893 1953 1963	2 2 5	1879, după Helgiu

123	Școala cu cls. I-VIII Peceneaga	1881 1965 2003	5 5 5	
124	Școala cu cls. I- VIII și S. A. M. Sarichioi	1883 1955 1962	4 2 9	+ locuință 4 ateliere
125	Școala cu cls. I-VIII Enisala	1962 1968	7 2	
126	Școala cu cls. I-IV Sabangia	1913 1965	2 4	
127	Școala cu cls. I-IV Visterna	1926	4	
128	Școala cu cls. I-VIII Zebil	1938 1939	18 10	Internat + cantină 200 l Școală specială
129	Școala cu cls. I-VIII Slava Cercheză	1948 1974 2006	10 2 4	
130	Școala cu cls. I-VIII Slava Rusă	1936 1974	8 3	
131	Școala cu cls. I-VIII Somova	1970 2004	9 4	Prima clădire, 1879, demolată
132	Școala cu cls. I-VIII Minerii	1935 2001	2 5	+3 adăugiri Prima clădire, 1879, locuință
133	Școala cu cls. I-IV Parcheș	1890 2002	2 3	+ 2 adăugiri
134	Grupul Școlar Agricol Topolog 2 internate Cantină Ateliere Sală de sport	1942 1964 1964 1934 2004	12 120/l 80l/s	Cumpărate de la S.M.A. Topolog în 1995, cu 1,5 ha teren
135	Școala cu cls. I-VIII Făgărașu Nou	1964 1973 1964	2 9 4	Prima școală - construită în 1884, cu 2 săli
136	Școala cu cls. I-VIII Măgurele	1934 1965	2 4	
137	Școala cu cls. I-VIII Sâmbăta Nouă	1936 1952 2004	5 2	
138	Școala cu cls. I-IV Luminița	1880	2	
139	Școala cu cls. I-IV Calfa	1965	5	
140	Școala cu cls. I-IV Cerbu	1934	2	
141	Școala cu cls. I-IV Mândra	1934	1	
142	Școala cu cls. I—VIII Stejaru	1925 1970	2 9	+ Locuință
143	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M., Altân- Tepe	1971	11	
144	Școala cu cls. I- IV Vasile Alecsandri	1965	2	+4 adăugiri

145	Școala cu cls. I- VIII și S. A. M. Jurilovca	1908 1936 1960	4 2 9	1936, atelier
146	Școala cu cls. I-VIII Sălcioara	1937 1960 2004	5 2 2	Locuință
147	Școala cu cls. I-IV Vișina	1955	5	
148	Școala cu cls. I-VIII și Ș. A. M. Turcoaia	1934 1962 1971	2 4 9	+2 adăugiri
149	Școala cu cls. I- VIII Valea Nucarilor	1950 2004	6 6	+ 4 adăugiri
150	Școala cu cls. I-VIII Agighiol	1879 2004 1964	4 4 10	Demolată
151	Școala cu cls. I-IV Iazurile	1881 1975	2 2	
152	Școala cu cls. I-VIII Valea Teilor	1883	2	+ 4 adăugiri Locuință 1883
153	Școala cu cls. I-VIII Văcăreni	1955 1879 2003	5 5 4	și 1884, Școala de fete
154	Școala cu cls. I- VIII I. C. Brătianu	1938 2004	4 5	+ 4 adăugiri
155	Școala cu cls. I-VIII Grindu	1963 1973	2 9	Prima școală - construită în 1888
156	Școala cu cls. I-VIII Smârdan	1905 2006	3 4	+ 2 adăugiri
157	Școala cu cls. I-IV Pardina	1966	5	
158	Școala cu cls. I-VIII Sf. Gheorghe	1912 1960	3 5	

Școala generală nr. 2, construcție realizată în anul 1962

Edificiul Liceului Pedagogic, dat în folosință în anul 1994

UNITĂȚI DE ÎNVĂȚĂMÂNT CONSTRUITE ÎN PERIOADA 1992-2006

Nr. crt	Unitatea școlară	Anul construirii	Nr. săli de clasă și de laboratoare
1.	Școala cu clasele I-VIII „Constantin Găvenea” Tulcea	1994	24+3
2.	Liceul Pedagogic Tulcea	1994	24+3
3.	Sala de sport a Clubului Sportiv Tulcea	1996	
4.	Școala „Alexandru Ciucurencu” Tulcea – extindere	2001	9
5.	Școala cu clasele I-IV + grădiniță Agighiol	2001	4
6.	Școala cu clasele I-VIII Mineri	2001	4+1
7.	Școala cu clasele I-IV Lăstuni	2002	3
8.	Școala cu clasele I-IV Plopu	2002	3
9.	Școala cu clasele I-VIII Caraorman	2002	3
10.	Școala cu clasele I-IV Sarinasuf	2002	3
11.	Școala cu clasele I-IV Parcheș	2002	3
12.	Grădinița Nr. 4 Tulcea	2002	4
13.	Școala cu clasele I-VIII Peceneaga, corp B	2003	4+1
14.	Școala cu clasele I-VIII Văcăreni, corp B	2003	4
15.	Școala cu clasele I-VII, Somova, corp B	2004	4
16.	Școala cu clasele I-VIII, I. C. Brătianu, corp B	2004	4+1
17.	Școala cu clasele I-VIII Valea Nucarilor	2004	5+1
18.	Școala cu clasele I-IV Nifon, Hamcearca	2004	2
19.	Școala cu clasele I-VIII Sălcioara, Jurilovca, corp A	2004	2
20.	Școala cu clasele I-VIII, Sâmbătă Nouă, Topolog	2004	4+1
21.	Școala cu cls. I-VIII, Cataloi, Frecăței, corp B	2004	2
22.	Școala cu clasele I-VIII, Smârdan	2006	4
23.	Școala cu clasele I- IV, Mahmudia	2006	4
24.	Școala cu clasele I-IV, Fântâna Mare, Ciucurova	2006	3
25.	Școala cu clasele I-VIII, Cerna, corp B	2006	5
26.	Școala cu clasele I-VIII, Dunăvățu de Jos, Murighiol	2006	4
27.	Școala cu clasele I-VIII, Hamcearca	2006	5
28.	Grădinița Topolog	2006	4
29.	Școala cu clasele I-VIII Jijila, corp B	2006	10
30.	Școala cu clasele I-VIII, Rândunica	2006	4
31.	Școala cu clasele I-VIII Slava Cerceză, corp B	2006	4
32.	Palatul Copiilor Tulcea Spații, cabinete „Bididia”	1994 2006	

ÎNCADRAREA ȘCOLILOR CU DIRECTORI LA 1 SEPTEMBRIE 2007

Nr. crt.	Instituția de învățământ	Mediul U/R	Numele și prenumele	Funcția D./ d.a.	Catedra pentru care este calificat
1	Colegiul Dobrogean „Spiru Haret” Tulcea	u	Guțescu Petre Mirăuță Aurelia	D. d. a.	matematică chimie
2	Liceul Teoretic „Grigore Moisil”	u	Pârâu Silvia Ciocârlea Gheorghe	D. d. a.	chimie socio-umane
3	Liceul Pedagogic Tulcea	u	Gherghescu Emil Szuchanski Ștefan	D. d. a.	matematică ed. fizică
4	Liceul de artă „George Georgescu”	u	Damian Dumitru Oancea Traian	D. d. a.	muzică arte plastice
5	Seminarul Teologic Tulcea	u	Ioniță Nicolae	D.	teologie
6	Colegiul Economic „Delta Dunării”	u	Lucan Liviu Lungu Mihaela	D. d. a.	socio-umane statistică
7	Grupul Școlar „Anghel Saligny” Tulcea	u	Năparu Nistor Sbârnă Marinela Rada Nadea	D. d. a. d. a.	ed. fizică fizică - mecanică
8	Grupul Școlar de Industrie Alimentară Tulcea	u	Filipescu Irina Chirilă Nicoleta	D. d. a.	ind. alim. chimie
9	Colegiul Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea	u	Ciumacenco Caterina Costache Adrian	D. d. a.	agricultură geografie
10	Colegiul Tehnic „Henri Coandă” Tulcea	u	Stroe Doina Coreski Eugenia Largu Mihai	D. d. a. d. a.	mecanică electrotehnică matematică
11	Liceul Teoretic „Gh. Munteanu Murgoci” Măcin	u	Anton Tudorel Anton Niculina	D. d. a.	ed. fizică biologie
12	Grupul Școlar „Dimitrie Cantemir” Babadag	u	Ștefan Marcel Teclici Ileana Cristina	D. d. a.	fizică chimie
13	Liceul „Jean Bart” Sulina	u	Fătuțescu Dumitru Andrei Victor	D. d. a.	chimie ed. fizică
14	Grupul școlar „Constantin Brătescu” Isaccea	u	Găteje Gheorghe Arsenie Eugen	D. d. a.	matematică fizică-chimie
15	Grupul Școlar Agricol Topolog	r	Luminosu Ana Ilinca Gheorghe	D. d. a.	geografie matematică
16	Grupul Școlar Industrial Mahmudia	r	Popa Rada	D.	istorie
17	Grupul Școlar Tulcea	u	Ștefan Lenuța Ampleev Marina	D. d. a.	construcții construcții
18	Grupul Școlar Măcin	u	Petrea Doina	D.	mecanică
19	Școala cu cls. I-VIII „Nicolae Bălășescu Nifon” Tulcea	u	Grama Gina	D.	fizică
20	Școala cu cls. I-VIII Nr. 2 Tulcea	u	Ivan Nicolae	D.	matematică
21	Școala de arte și meserii Nr. 3 Tulcea	u	Szuchanski Alice	D.	ed. fizică
22	Școala cu cls. I-VIII „I. L. Caragiale” Tulcea	u	Dumitrașcu Dumitra Filat Florica	D. d. a.	biologie fizică

23	Școala cu cls. I-VIII Nr. 5 Tulcea	u	Gherase Tasia	D.	lb. română
24	Școala cu cls. I-VIII „Grigore Antipa” Tulcea	u	Radu Valentina	D.	matematică
25	Școala cu cls. I-VIII „Mihail Sadoveanu” Tulcea	u	Iovciu Cristian	D.	matematică
26	Școala cu cls. I-VIII „Constantin Găvenea” Tulcea	u	Enache Milică Simionov Mirela	D. d. a.	muzică chimie
27	Școala cu cls. I-VIII „Alexandru Ciucurencu Tulcea	u	Mitrea Nela Geambașu Carmen	D. d. a.	geografie franceză
28	Școala cu cls. I-VIII nr. 11 Tulcea	u	Popa Angelica	D.	chimie
29	Școala cu cls. I-VIII nr. 12 Tulcea	u	Drăghici Mihăiță Cerșemba Elena	D. d. a.	chimie ed. fizică
30	Școala cu cls. I-VIII 14 și program integrat Tulcea	u	Dălcăran Niculina	D.	psihopedagogie
31	Școala cu cls. I-VIII nr. 1 Măcin	u	Tulică Dumitru	D.	cultură civică
32	Școala cu cls. I-VIII „Gh. Banea” Măcin	u	Oprescu Narcis	D.	fizică
33	Școala cu cls. I-VIII „Mircea cel Bătrân” Babadag	u	Caplat Daniela	D.	matematică
34	Școala cu cls. I-VIII nr. 2 Babadag	u	Cehan Adelina	D.	fizică
35	Școala cu cls. I-VIII „Constantin Brâncoveanu” Babadag	u	Iosif Maria	D.	matematică
36	Ș. A. M. Baia	r	Constantinescu Daniel	D.	religie
37	Școala cu cls. I-VIII Beidaud	r	Fudulea Nicolae	D.	ed.tehnolog.
38	Școala cu cls. I-VIII Casimcea	r	Trandafir Gheorghe	D.	ist. – geogr.
39	Școala cu cls. I-VIII Ceamurlia de Jos	r	Ștefan Haralambie	D.	
40	Școala cu cls. I-VIII Ciucurova	r	Tihnea Răducu	D.	
41	Ș. A. M. Jurilovca	r	Ștefănescu Liviu	D.	fizică
42	Școala Sălcioara	r	Belu Sofica	D.	institutor
43	Școala cu clase I-VIII Mihai Bravu	r	Antone Petre	D.	matematică
44	Ș. A. M. Sarichioi	r	Niță Lucian	D.	geografie
45	Școala cu cls. I-VIII Slava Cercheză	r	Mihailov Petru	D.	ed. fizică
46	Școala cu cls. I-VIII Stejaru	r	Caragheorghe Stere	D.	istorie
47	Ș. A. M. Altân Tepe	r	Păcuraru Mihai	D.	lb. română
48	Ș. A. M. Dăeni	r	Ivan Nicolae	D.	fizică-chimie
49	Școala cu cls. I-VIII Dorobanțu	r	Coca Elena	D.	biologie
50	Ș. A. M. Greci	r	Mocanu Daniela Poenaru Vasile	D. d. a.	matematică fizică-chimie
51	Școala cu cls. I-VIII Grindu	r	Ștefănescu Lizica	D.	
52	Școala cu cls. I-VIII Hamcearca	r	Chițu Olimpia	D.	învățător
53	Școala cu cls. I-VIII Horia	r	Nica Ligia	D.	fizică-chimie
54	Școala cu cls. I-VIII I. C. Brăteanu	r	Împușcatu Antoaneta	D.	fizică-chimie
55	Școala cu cls. I-VIII Jijila	r	Vasile Liliana Aurelia Neagu Liliana	D. d. a.	fizică-chimie
56	Ș. A. M. Luncavița	r	Gitan Ion Arcuș Ana	D. d. a.	biologie ed. tehn.

57	Școala cu cls. I-VIII Văcăreni	r	Obancea Petrică	D.	
58	Școala cu cls. I-VIII Ostrov	r	lordache Steliana	D.	lb. română
59	Școala cu cls. I-VIII Peceneaga	r	Pestrea Ana	D.	matematică
60	Ș. A. M. Turcoaia	r	Crăciun Radu	D.	ed. fizică
61	Școala cu cls. I-VIII Carcaliu	r	Chirnogea Maria	D.	fizică-chimie
62	Școala cu cls. I-VIII Smârdan	r	Dobre Vasilica	D.	ed. fizică
63	Ș. A. M. Cerna	r	Ioana Claudiu	D.	ed. fizică
64	Școala cu cls. I-VIII C. A. Rosetti	r	Zaharia Cornelia	D.	matematică
65	Școala cu cls. I-VIII Ceatalchioi	r	Popa Maria	D.	matematică
66	Școala cu cls. I-VIII Chilia Veche	r	Berbec Ana	D.	geografie
67	Școala cu cls. I-VIII Crișan	r	Gherasim Grigore	D.	ed. fizică
68	Școala cu cls. I-VIII Pardina	r	Peligrad Victor	D.	ed. fizică
69	Școala cu cls. I-VIII Maliuc	r	Gruia Ion	D.	istorie
70	Școala cu cls. I-VIII Sf. Gheorghe	r	Pătrășchioiu Adnana	D.	lb. franceză
71	Școala cu cls. I-VIII Frecăței	r	Mititelu Adriana	D.	educator
72	Școala cu cls. I-VIII Izvoarele	r	Ciobanu Cornel	D.	matematică
73	Școala cu cls. I-VIII Valea Teilor	r	Vasile Zoica	D.	matematică
74	Școala cu cls. I-VIII Beștepe	r	Murariu Luminița	D.	matematică
75	Ș. A. M. Mihail Kogălniceanu	r	Varabiev Flavia	D.	lb. română
76	Ș. A. M. Murighiol	r	Ene Lenuța	D.	istorie
77	Școala cu cls. I-VIII Nalbant	r	Klein Johan	D.	învățător
78	Școala cu cls. I-VIII Nicolae Bălcescu	r	State Paul	D.	învățător
79	Ș. A. M. Niculițel	r	Mazilu Gheorghe Costache Vasilica	D. d. a.	matematică fizică
80	Școala cu cls. I-VIII Nufăru	r	Chiva Tosa	D.	chimie-fizică
81	Școala cu cls. I-VIII Somova	r	Handuri Gheorghe	D.	istorie
82	Școala cu cls. I-VIII Valea Nucarilor	r	Mănceanu Luiza	D.	biologie
83	Școala cu cls. I-VIII Agighiol	r	Dulgheru Camelia	D.	lb. română
84	Școala Specială Isaccea	u	Dordea Lidia	D.	
85	Grădinița Nr. 3 cu orar prelungit Tulcea	u	Pantea Ana	D.	educator
86	Grădinița Nr. 4 cu program normal Tulcea	u	Tudor Victoria	D.	educator
87	Grădinița Nr. 14 cu program normal și special Tulcea	u	Craus Lenuța	D.	educator
88	Grădinița Nr. 17 cu orar prelungit Tulcea	u	lordache Gherghina	D.	educator
89	Grădinița Nr. 19 cu orar prelungit Tulcea	u	Crăciun Violeta	D.	educator
90	Palatul Copiilor Măcin	u	Parascan Aurelia	D.	dans modern
91	Palatul Copiilor Tulcea	u	Selim Ulcher	D.	biologie
92	Clubul Sportiv Școlar Tulcea	u	Popa Dumitru Koșa Mioara	D. d. a.	educație fizică ed. fizică
93	Centrul Județean de Asistență Psihopedagogică	u	Nănulescu Gheorghe	D.	psihopedagogie
94	Clubul Copiilor Babadag	u	Bănică Cornelia	D.	ecologie

Notă: D – director; d. a. – director adjunct

BIBLIOGRAFIE

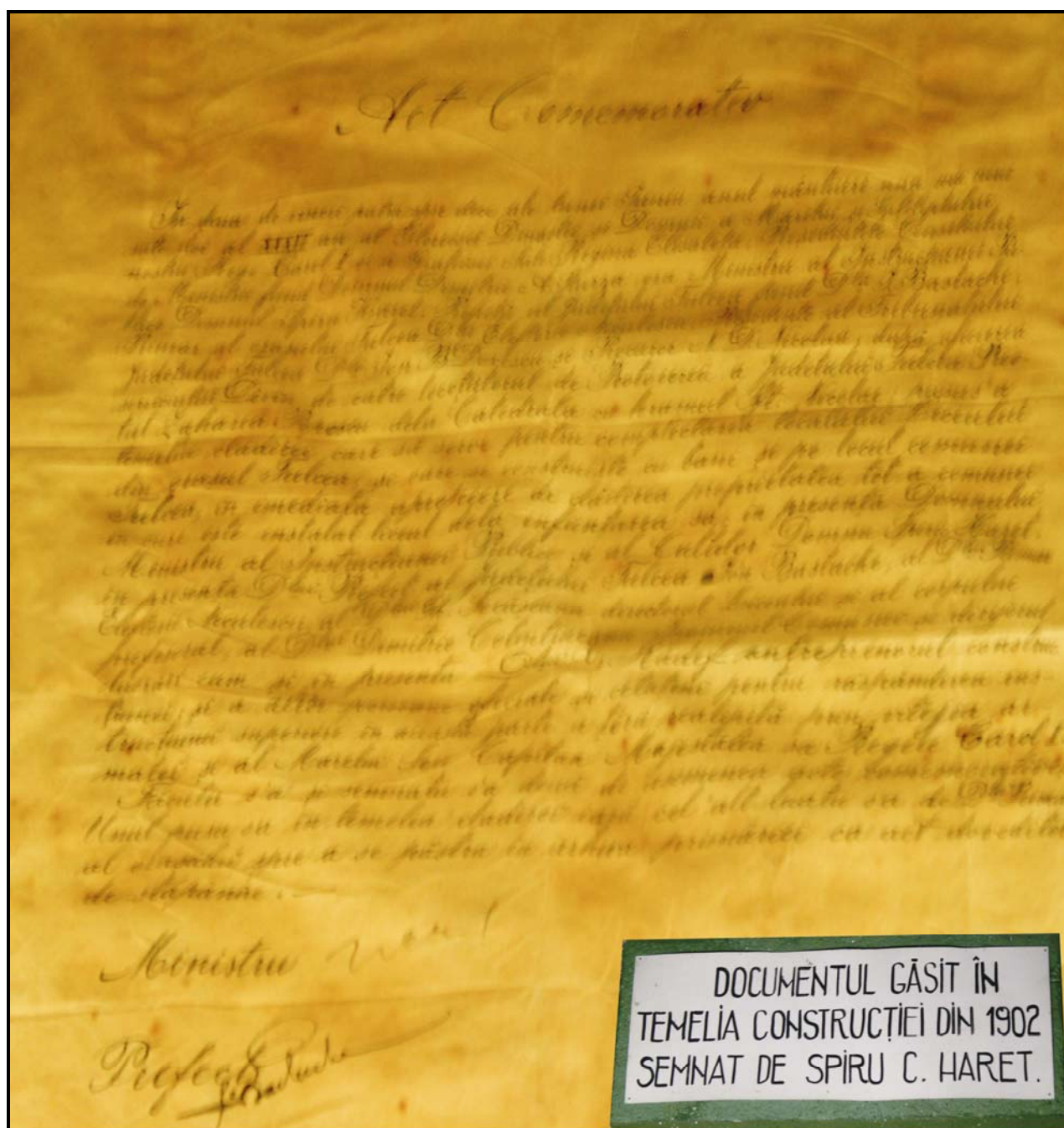
1. M. D. Ionescu, *Dobrogea în pragul veacului al XX-lea*, București, 1904.
2. Dobrogea. *Cincizeci de ani de viață românească (1878-1928)*, București, 1928.
3. Vasile Helgiu, *Școala primară din Dobrogea în curs de 40 de ani*, *Analele Dobrogei*, nr 2, 1920.
4. *Analele Dobrogei*, anul I, 1920.
5. Aurel Munteanu, *File din istoria învățământului public în județul Tulcea*.
6. Constantin Dinu, *Spiru Haret*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970.
7. Mihai Bordeianu , Petre Vladcovschi – *Învățământul românesc în date*, Editura Junimea, Iași, 1978.
8. Cintian Bărbuleanu, *Monografia orașului Babadag*, Inspectoratul pentru Cultură al județului Tulcea, 1992.
9. T. Voicu, B. Cotovu, P. Constantinescu, *Tulcea. Trecutul, prezentul și viitorul său*, Institutul de Arte Geografice al ziarului „Dobrogea Jună”, 1928
10. Nicolae Mureșanu, *De la Arrubium ... prin Vicina... la Măcin*, Editura Eficient, București, 2002.
11. Vasile V. Velea, *Monografia comunei Turcoaia, județul Tulcea*, 2003.
12. Ion Corleancă, *Monografia comunei Horia din județul Tulcea*, Editura Harvia, 2007.
13. Ion Corleancă, *Monografia satului Florești din județul Tulcea*, Editura Harvia, 2007.
14. Cezar Calenic, *Monografia satului Nifon*, „Convorbiri didactice”,
15. Mihail Brudiu, *Monografia școlii din Cerna*, 1979.
16. Ivan Nicolae, *Monografia școlii din Dăieni*, 1966.
17. Gheorghe Sararu, *Monografia școlii din Balabancea*, 1952.
18. Lucreția Grigore-Ranciu, Dobrița Bleț-Ranciu, Sofia Timofticiuc-Ranciu, *Monografia școlii din Mircea Vodă, comuna Cerna*, 1998
19. Gheorghe Băisan, *Localitățile județului Tulcea*.
20. Pr. Vasile Spânoaie, *Istoricul Parohiei Sfintii Arhangheli Mihail și Gavril. Sarinasuf*, 2005.
21. *Fișele clădirilor aparținând învățământului din județul Tulcea*, Arhiva Inspectoratului Școlar – 1992

22. Simion Mehedinți, *Legea Eforiilor Școlare*, Discursuri Parlamentare, Editura SAS, 1994.
23. Constanța Călinescu, *Reprezentanți de seamă ai Dobrogei în știință și cultura românească*, Constanța, 1969.
24. Ion Gh. Stanciu, *Școala și doctrinele pedagogice în secolul al XX-lea*, Editura Didactică și Pedagogică, București, R. A. 1995.
25. *Monitorul Oficial* nr. 7, iulie 1896. Colecția de legi, regulamente și programe.
26. Rodica Șovar, Florica Bălașa, *Un secol de existență legiferată a învățământului preșcolar din România*, Editura Scorpion, București, 1996.
27. *Raportul revizorului școlar adresat Prefectului de Tulcea*, 1909, citat din Revista „Convorbiri Didactice” a Casei Corpului Didactic Tulcea, 1974
28. *Școlile și încadrarea acestora cu personal didactic în anul 1938*, raportul revizorului școlar C. T. Ionescu, Direcția Județeană Tulcea a Arhivele Naționale, Dosar 11/1938.
29. *Starea învățământului din județul Tulcea, 2005-2006*, arhiva Inspectoratului Școlar al Județului Tulcea.
30. *Starea învățământului din județul Tulcea, 2006-2007*, arhiva Inspectoratului Școlar al Județului Tulcea.
31. *Situații statistice, anii 1938, 1968, 1925-1990*, Direcția Județeană Tulcea a Arhivelor Naționale.

Școala Generală Nr. 1, „Nicolae Bălășescu Nifon”.
Sus: corpul de clădire construit în anul 1893;
jos: corpul din anul 1904

Imagine din muzeul Colegiului Dobrogean „Spiru Haret”,
cu exponatul „Act Comemorativ”, care poartă și semnătura
ministrului Spiru Haret

Bustul lui Spiru Haret (de la bifurcația străzilor 14 Noiembrie și Gloriei)
și edificiul Colegiului tulcean care-i poartă numele

Dialog între generații în amfiteatrul Colegiului „Spiru Haret”.
Sus: scriitorul Carol Fledman, fost elev al Colegiului, prezintă romanul
„Domnișoara” elevilor de astăzi (jos)

Clădirea Seminarului Teologic Liceal Ortodox „Sfântul Ioan Casian”,
dată în folosință în anul 1908

Elevi ai Seminarului, care astăzi sunt deja tineri preoți
în parohiile județului și țării

Liceul de Artă „George Georgescu” Tulcea, al cărui sediu a fost realizat în anul 1940 (sus); în zilele noastre, expoziție organizată la sediul liceului (jos)

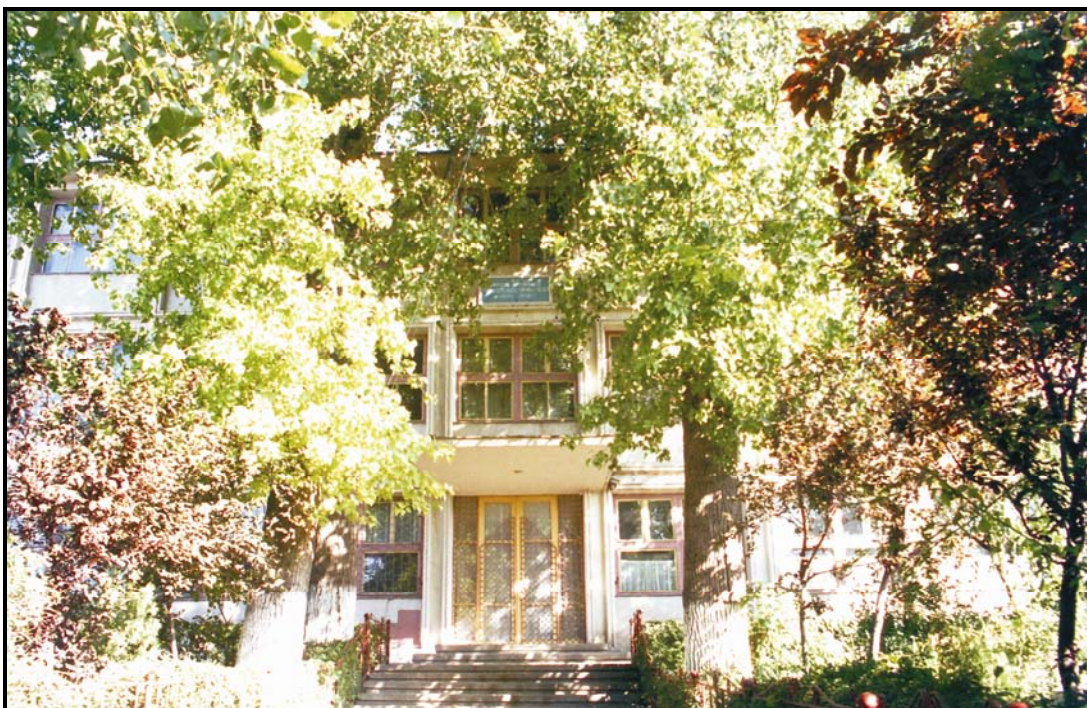

Clădirea Școlii Generale Nr. 9, construită în anul 1952...

... și sediul Colegiului Agricol „Nicolae Cornățeanu” Tulcea,
inaugurat în anul 1962

1964 – anul dării în folosință a Școlii Generale Nr. 3;
1969 – inaugurarea Școlii Generale Nr. 4

Școala Generală Nr. 12 (construită în anul 1975)

Școala Generală Nr. 11 (construită în anul 1980)

Clădirea Liceului Teoretic „Grigore Moisil”, inaugurată în anul 1978 (sus);
Aspecte din viața cotidiană a școlii (jos).

Ultima promoție a Școlii Pedagogice (1956), la aniversarea a 50 de ani de la absolvire, în 2006. Recunoaștem în fotografie și doi dintre profesorii de atunci: Elena Simion și Gavrilă Simion

Cei mai mici elevi de astăzi ai școlii și învățătoarea lor, cu care viitorii învățători fac practică

Clădirea Școlii Generale Nr. 8, inaugurată în anul 1994

Imagine din sectorul sistematic al Grădinii botanice
de la Bididia